

ภาพลักษณ์ของนักร้องเกาหลีในการสร้างอัตลักษณ์ร่วมของวัยรุ่นไทย: ศึกษากรณี WWW.TVXQ-  
DREAMLAND.COM



นางสาวชนรรณ์พร ศฤงคารนนท์

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามนุษยวิทยามหาบัณฑิต

สาขาวิชามนุษยวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

IMAGE OF KOREAN SINGERS IN COLLECTIVE IDENTITY FORMATION AMONG THAI  
YOUTH: A CASE STUDY OF WWW.TVXQ-DREAMLAND.COM



Ms. Chananporn Slingcarlnont

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements  
for the Degree of Master of Arts Program in Anthropology

Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ภาพลักษณ์ของนักร้องเกาหลีในการสร้างอัตลักษณ์ร่วมของ  
วัยรุ่นไทย: ศึกษากรณี WWW.TVXQ-DREAMLAND.COM

โดย

นางสาวชนรรณพร ศฤงคารนนท์

สาขาวิชา

มานุษยวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา คุวินทร์พันธุ์

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง  
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์  
(ศาสตราจารย์ ดร.จรัส สุวรรณมาลา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ  
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.อมรา พงศาพิชญ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก  
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา คุวินทร์พันธุ์)


..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย  
(รองศาสตราจารย์ ปภาณี จิตติวัฒนา)

ชนรรณูพร ศฤงคารนนท์ : ภาพลักษณ์ของนักร้องเกาหลีในการสร้างอัตลักษณ์ร่วม  
ของวัยรุ่นไทย: ศึกษากรณี WWW.TVXQ-DREAMLAND.COM. (IMAGE OF  
KOREAN SINGERS IN COLLECTIVE IDENTITY FORMATION AMONG THAI  
YOUTH: A CASE STUDY OF WWW.TVXQ-DREAMLAND.COM) อ. ที่ปรึกษา  
วิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา คุณินทร์พันธุ์, 132 หน้า.

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการก่อตัวของกลุ่มแฟนคลับในเว็บไซต์ดรีม  
แลนด์ ศึกษาภาพลักษณ์ของนักร้องเกาหลีในวัยรุ่นไทย ผ่านการใช้สัญลักษณ์ของกลุ่มแฟน  
คลับ และศึกษากระบวนการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ของกลุ่มแฟนคลับในเว็บไซต์ดรีม  
แลนด์ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การ  
สัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม ในงานกิจกรรมสังสรรค์ภายใน  
เว็บไซต์และงานคอนเสิร์ตที่จัดขึ้น

ผลการศึกษาพบว่า การก่อตัวของเว็บไซต์ดรีมแลนด์นั้นเกิดจากเด็กวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งซึ่ง  
มีความชื่นชอบในดงบังซิงกิ (TVXQ) และมีความสัมพันธ์ส่วนตัว มีการรวมกลุ่มเป็นองค์กรที่  
มีการจัดการภายในเว็บไซต์ ประกอบด้วยสมาชิกของเว็บไซต์ส่วนหนึ่งที่รู้จักกับผู้บริหาร  
ผู้ดูแลเว็บไซต์มาก่อนแล้ว เว็บไซต์ดรีมแลนด์เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารของผู้ชื่นชอบดงบังซิงกิ  
แต่การรวมกลุ่มภายในเว็บไซต์นั้นเกิดขึ้นเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งตามกิจกรรมที่ทำในช่วงนั้นๆ  
เช่น การจัดงานสังสรรค์ภายในเว็บไซต์ งานคอนเสิร์ตของดงบังซิงกิ ความรู้สึกของแฟนคลับ  
ที่มีต่อดงบังซิงกินั้นค่อนข้างลึกซึ้ง และเป็นต้นแบบให้แฟนคลับในหลายๆ ด้าน ในด้านการ  
ปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์นั้นเกิดขึ้นภายในกลุ่มคนที่ชื่นชอบดงบังซิงกิ มีพฤติกรรม  
เลียนแบบศิลปินนั้นๆ ภาพลักษณ์ของดงบังซิงกิที่แฟนคลับรับรู้จากสื่อทำให้วัยรุ่นเริ่ม  
สร้างอัตลักษณ์ให้ตนเอง แต่การสร้างอัตลักษณ์จากภาพลักษณ์นั้นไม่ใช่สิ่งที่จริงจัง มีการ  
ปรับเปลี่ยนตามช่วงเวลาและบริบทแวดล้อมอยู่เสมอ

ภาควิชา..... สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา  
สาขาวิชา..... มานุษยวิทยา  
ปีการศึกษา..... 2552

ลายมือชื่อนิสิต.....ชนรรณูพร ศฤงคารนนท์.....  
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....  


# # 4981111224 : MAJOR ANTHROPOLOGY

KEYWORDS : IMAGE / IDENTITY / SYMBOLIC INTERACTIONISM / TVXQ

CHANANPORN SLINGCARLNONT : IMAGE OF KOREAN SINGERS IN COLLECTIVE IDENTITY FERFORMATION AMONG THAI YOUTH: A CASE STUDY OF WWW.TVXQ-DREAMLAND.COM. THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR PREECHA KUWINPANT, Ph.D., 132 pp.

The objectives of the research are to study the formation of dreamland website's fan-club, the image of Korean singers among Thai youth through the analysis of objects and ideas of fan-club's symbols, and the symbolic interaction process in the dreamland website's fan-club. This research is a qualitative research, using both formal and informal interviews, in-depth interview and participant observation of website's member meetings and concerts.

The results of the study show that the formation of Dreamland website is formed and organized by a group of youth who admire the Dong Bang Shin Gi (TVXQ), and who get together through personal friendships. Members are classified as the administrator and staff and ordinary members, most get acquainted with each other for sometime. The website is the centre and source of information for ones who admire Dong Bang Shin Gi. The highlight of the website activities happens just only in some curtain occupations such as, website's meeting and the Dong Bang Shin Gi's concerts. The admiration of fan-club members toward the Dong Bang Shin Gi is deep. Dong Bang Shin Gi serves as the model or idol for youth. They admire Dong Bang Shin Gi and follow them both in thoughts and deed. The image of Korean singers from the media creates an identity for youth, but does not last long. It changes through time and context.

Department : ..... Sociology and Anthropology Student's Signature *Chanapon Slingcarlnont*  
Field of Study : ..... Anthropology ..... Advisor's Signature *Preecha Kuwinpant*  
Academic Year : 2009.....

## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้จะสำเร็จลุล่วงไปมิได้ หากปราศจากบุคคลเหล่านี้ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา คุณินทร์พันธุ์ ผู้ที่ให้คำแนะนำและรับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ท่านให้ คำปรึกษาและเกลาจนได้หัวข้อวิจัยนี้ เปิดโอกาสให้เขียนได้อย่างอิสระ คำแนะนำของท่านทำให้ เข้าใจหลายสิ่งหลายอย่างมากขึ้น จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.อมรา พงศาพิชญ์ ประธานกรรมการสอบ ท่าน ให้คำแนะนำที่ดียิ่ง รวมถึงรองศาสตราจารย์ปภาณี ลีดิวิฒนา ที่ท่านสละเวลาและให้คำแนะนำ ต่างๆ เพื่อปรับปรุงให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอบคุณน้องๆ ในเว็บไซต์ทุกคนที่สละเวลามาทักคุยจนได้ข้อมูลทั้งหลาย ขอบคุณเพื่อน ร่วมรุ่นปริญญาโทในสาขาทุกคน คุณจูน คุณฝ้าย คุณท้อป คุณแอน ที่ร่วมกันเรียน ร่วมกันจับ ได้ ออกภาคสนาม ตื่นเต้นผจญภัย และมาเย็นอยู่ร่วมกัน ณ ที่แห่งนี้ ขอขอบคุณพรทิพย์ ณ ห้องภาค คณะรัฐศาสตร์ที่คอยช่วยเหลืออยู่เสมอ ขอขอบคุณ คุณหลิว คุณปุก คุณปลา คุณต๋อ คุณเก้ ซึ่งถาม ทุกครั้งว่าจะจบเมื่อไหร่ ขอขอบคุณในความห่วงใย กำลังใจที่มีให้เสมอมา และบุคคลสำคัญที่ขาด ไม่ได้คือคุณพ่อ คุณแม่ ที่คอยช่วยเหลือมาตลอดในทุกๆ เรื่อง ขอขอบคุณมากค่ะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญรูปภาพ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย .....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดเรื่องภาพลักษณ์.....	5
แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์.....	7
แนวคิดเรื่องปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์.....	12
แนวคิดเรื่องความเห่อตามกัน.....	17
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	25
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	25
ระยะเวลาในการศึกษา.....	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
บทที่ 4 “ดงบังฉินกิ” กับความชื่นชอบของแฟนคลับ.....	28
TVXQ ดงบังฉินกิ ความเป็นมาและการก่อตั้ง.....	30

สมาชิกวงดงบังซิงกิ.....	31
ผลงานของดงบังซิงกิ.....	34
แรกรู้จักดงบังซิงกิ.....	35
ความประทับใจที่มีต่อดงบังซิงกิ.....	41
อิทธิพลที่ดงบังซิงกิมีต่อวัยรุ่นไทย.....	50
บทที่ 5 แฟนคลับดงบังซิงกิกับเว็บไซต์ดรีมแลนด์.....	57
การก่อตั้งเว็บไซต์ดรีมแลนด์.....	58
การทำงานของเว็บไซต์ดรีมแลนด์.....	64
-ผู้บริหาร.....	65
-ผู้ดูแล.....	72
-สมาชิก.....	86
บทที่ 6 แฟนคลับ กิจกรรมและดงบังซิงกิ.....	101
Miracle O Global Fan Party.....	102
งานคอนเสิร์ต “YAMAHA PRESENTS TVXQ THE 2ND ASIA TOUR CONCERT “O” IN BANGKOK”.....	107
งานสังสรรค์ของเว็บไซต์ดรีมแลนด์.....	113
บทที่ 7 วิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา.....	118
การก่อตัวของเว็บไซต์ดรีมแลนด์.....	118
การก่อตัวของกลุ่มแฟนคลับในเว็บไซต์ดรีมแลนด์.....	119
ภาพลักษณ์ของดงบังซิงกิที่มีต่อแฟนคลับ.....	120
การปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ของกลุ่มแฟนคลับในเว็บไซต์ดรีมแลนด์.....	124
รายการอ้างอิง.....	128
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	132



## สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 ห้อง TVXQ Dreamland บนหน้าเว็บไซต์ดรีมแลนด์.....	59
รูปภาพที่ 2 ห้อง Entertainment บนหน้าเว็บไซต์ดรีมแลนด์.....	60
รูปภาพที่ 3 ห้อง Freedom Land บนหน้าเว็บไซต์ดรีมแลนด์.....	62
รูปภาพที่ 4 ห้อง Other บนหน้าเว็บไซต์ดรีมแลนด์.....	64



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาพของวัยรุ่นเป็นจำนวนมากที่ไปรวมตัวกันอยู่หน้าสนามบินเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2550 เพื่อรอรับศิลปินต่างชาติ หรือรวมตัวกันอยู่หน้าสถานที่จัดงานแถลงข่าว ให้สัมภาษณ์ จำนวนของวัยรุ่นจากการประเมินทางสายตาประมาณ 1,000 คนหรืออาจมากกว่านั้น สื่อโทรทัศน์นำเสนอข่าวการรวมตัวของวัยรุ่น มีทั้งที่มาเพียงลำพัง มากับกลุ่มเพื่อน และมีส่วนหนึ่งที่มากับผู้ปกครอง ภาพที่นำเสนอไม่ใช่สิ่งที่คุ้นตาในสังคมไทยเท่าใดนัก ภาพการต้อนรับหรือกระแสดอรับที่มีเมื่อศิลปินเอเชียเดินทางมายังประเทศไทยในช่วง 2-3 ปีมานี้ มักจะมีแฟนคลับหรือผู้ที่ชื่นชอบศิลปินไปต้อนรับและติดตามศิลปินไปทุกที่เสมอ

สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า นอกจากกระแสความแรงของไต้หวันและญี่ปุ่นที่เข้ามาในสังคมไทยแล้ว ยังมีอีกกระแสความนิยมหนึ่งที่เข้ามาตีตลาดในเอเชีย และได้รับการนิยมน้อยมากมาคือกระแสนิยมนเกาหลี ในช่วง 4-5 ปีมานี้ ไม่ว่าจะเป็นประเทศในเอเชีย สื่อประเภท เกม คอมพิวเตอร์ สื่อภาพยนตร์ เพลง และละครทีวีเกาหลี พวกกันพาเหรดเข้าไปสร้างความนิยมในใจผู้ชมหนุ่มสาวชาวเอเชียได้อย่างล้นหลาม (อุบลรัตน์ ศิริยุคศักดิ์, 2548: 34)

กระแสวัฒนธรรมป๊อปเกาหลีนั้นเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญของเกาหลีคือการใช้ 'ทุนวัฒนธรรม' ซึ่งมีเป้าหมายทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับเป้าหมายทางการเมืองและวัฒนธรรมในภูมิภาคเอเชียตะวันออก ในทางเศรษฐกิจวิธีการนี้ได้ช่วยฟื้นฟูอุตสาหกรรมบันเทิงจากการหลอมละลาย และยังเป็นแรงกระตุ้นในการกอบกู้ระบบเศรษฐกิจโดยรวม นอกจากนี้รัฐบาลเกาหลียังต้องการป้องกันการครอบงำจากวัฒนธรรมป๊อปญี่ปุ่นที่มีกระแสนิยมสูงในหมู่วัยรุ่นเกาหลี จากนั้น ในปี 2002 หรือ พ.ศ.2545 กระทรวงวัฒนธรรมของเกาหลีได้จัดตั้งหน่วยงานใหม่ที่ชื่อว่า การวัฒนธรรมและเนื้อหาสื่อแห่งเกาหลี (Korea Culture and Content Agency) เพื่อส่งเสริมการส่งสินค้าวัฒนธรรมป๊อปเกาหลี เช่น ภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ และดนตรี ไปสู่ต่างประเทศ และ 2 ปีต่อมา คำว่า 'คลื่นเกาหลี' หรือ 'Korean Wave' ก็แผ่กระแสออกไปทั่วทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หัวใจของการผลิตสื่อแบบครบวงจรคือ 'ระบบดารานาในฝัน' หรือ 'Idol Star System' หรือที่ญี่ปุ่นเรียกว่า 'Aidoru' การปั้นดาราวัยรุ่นหรือนักแสดงหน้าใหม่ที่อายุน้อยๆ เริ่มจากการเป็นนักร้องรุ่นเยาว์ (junior) เป็นกลยุทธ์ที่บริษัทดรีมคัมมี่ใหญ่ของญี่ปุ่นใช้ได้ผลมาแล้ว เช่นนักร้องกลุ่มจอนนี่ จูเนียร์ (Johnny Junior) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการ

ผลิตของอุตสาหกรรมบันเทิงของเกาหลีเป็นไปอย่างถอนรากถอนโคน เกิดการเปลี่ยนแปลงใน 2 ด้าน คือ การปรับตัวทางเทคโนโลยีเข้าสู่ระบบดิจิทัล (Digitization of music) เปลี่ยนจากตลาด offline record market ไปเป็น online recording market เช่น การดาวน์โหลดริงโทน การฟังเพลงสตรีมมิ่ง (music streaming) ในไฮมเพจบนอินเทอร์เน็ต เพื่อสู้กับวัฒนธรรมบริโภคนิยมของวัยรุ่นที่ซื้อเทปซีดีน้อยลง แต่หันไปดาวน์โหลดเพลงจากอินเทอร์เน็ต อีกด้านหนึ่งคือการใช้นโยบายปรับเปลี่ยนทุนวัฒนธรรม มุ่งผลิตสินค้าบันเทิงสำหรับตลาดภายในประเทศให้เป็นสินค้าส่งออกทั่วเอเชีย (Asian export industry) เพื่อเป็นการชดเชยหรืออย่างน้อยก็เพื่อรักษาขนาดตลาดของเทปและซีดีที่สูญหายไป ในช่วงเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 อุตสาหกรรมดนตรีและอุตสาหกรรมบันเทิงของเกาหลีจึงมีการพลิกโฉมขนานใหญ่ และระบบการผลิตทางเศรษฐกิจได้นำทุนวัฒนธรรม (cultural capital) เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการโลกาภิวัตน์ในเอเชีย (Globalization / Asianization) กระแสวัฒนธรรมป๊อปเกาหลีที่เข้ามาผ่านทางสื่อต่างๆ ทั้งในด้านละคร ภาพยนตร์ เพลง นิตยสาร วรรณกรรมแปล มักจะมีเรื่องของวัฒนธรรมเกาหลีสอดแทรกเข้ามา โดยการสร้างและใช้กระแสการผลักดันของความนิยมเอเชีย (Asianism) คือทำวัฒนธรรมเอเชียให้ดูมีความเป็นสากลมากขึ้น ศิลปินต่างๆ ของเกาหลีจะมีเอกลักษณ์เฉพาะและพยายามขยายภาพลักษณ์ของความเป็นสากล ในขณะที่เดียวกันก็ขายความเป็นเกาหลีในเรื่องภาษาและวัฒนธรรมบางอย่างเข้าไปด้วย เพื่อให้กลายเป็นที่ยอมรับของแฟนเพลง ผู้ฟัง ทำให้วัฒนธรรมเกาหลีกลายเป็นกระแสที่โหมเข้ามา และสามารถเปิดตลาดประเทศเพื่อนบ้านได้ ทั้งในประเทศจีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน หรือแม้กระทั่งในประเทศไทยเอง (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2548: 34-46)

จากกระแสเกาหลีที่เข้ามาในสังคมไทย ทำให้เกิดการนำเข้าจากประเทศเกาหลีมากขึ้น ดารา ศิลปินเกาหลีสามารถเข้ามาเปิดตลาดในประเทศไทย วัยรุ่นไทยยอมรับกระแสเกาหลีเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมป๊อป ความนิยมกระแสเกาหลีนี้เองส่งผลต่อพฤติกรรมวัยรุ่นให้เกิดการเรียนรู้และยอมรับ เกิดการบริโภคสินค้า ค่านิยมทั้งในเรื่องของภาษาและวัฒนธรรม โฆษณาโทรทัศน์หลายตัวที่นำเสนอสินค้าว่าผลิตที่เกาหลี นำเข้าหรือใช้ส่วนผสมของเกาหลี แสดงให้เห็นถึงกระแสความนิยมสินค้าเกาหลีที่มีในสังคมไทย นอกจากนี้โฆษณบางตัวมีศิลปินเกาหลีเป็นผู้นำเสนอสินค้า และในช่วงหลายปีที่ผ่านมาศิลปินเกาหลีจำนวนมากที่เดินทางเข้ามาเพื่อแสดงคอนเสิร์ต โฆษณาหรือทำกิจกรรมต่างๆ ในประเทศไทย ศิลปินชายหญิงทั้งเดี่ยวและกลุ่ม ซึ่งได้รับการตอบรับจากวัยรุ่นและแฟนคลับชาวไทยเป็นอย่างดี ผู้ที่เป็นแฟนคลับก็จะมารวมตัวกันเพื่อติดตามศิลปินไปยังสถานที่ต่างๆ แฟนคลับมีโอกาสดูใกล้ชิดศิลปินที่ชื่นชอบ โดยการเข้า

ร่วมงานสังสรรค์ (meeting) ที่จัดขึ้นเฉพาะกลุ่ม เพื่อให้แฟนคลับและศิลปินได้พบปะและทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน

ศิลปินชายเกาหลีกลุ่มหนึ่งที่เข้ามาในประเทศไทยและได้รับความนิยมจากวัยรุ่นไทยคือวง ดงบังชินกิ (DBSG, TVXQ) และความนิยมนี้เองทำให้เรื่องราว ผลงาน หรือข่าวสารของดงบังชินกิ เป็นสิ่งที่ผู้ชื่นชอบหรือแฟนคลับติดตามอยู่เสมอ ทั้งจากนิตยสารและสื่ออินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ผู้ที่ชื่นชอบดงบังชินกิได้ร่วมกันจัดตั้งเว็บไซต์ที่รวบรวมข้อมูล ข่าวสาร ความเคลื่อนไหวของศิลปิน ขึ้นโดยเฉพาะ เป็นสื่อกลางในการรวบรวมหรือกระจายข้อมูล เพื่อให้เรื่องราวของวงดงบังชินกิ เป็นที่แพร่หลายยิ่งขึ้น ผู้ที่ชื่นชอบในวงดงบังชินกิสามารถเข้ามาแลกเปลี่ยนข่าวสาร สนทนา แสดงความคิดเห็น แสดงตัวตนและสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นได้ เป็นการรวมตัวกันบนพื้นที่ซึ่งเฉพาะเจาะจงของคนกลุ่มหนึ่ง ที่มีความชื่นชอบและความต้องการในแบบเดียวกัน

ชุมชนที่เกิดขึ้นบนอินเทอร์เน็ตคือสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลง ทั้งรูปแบบการ ปฏิสัมพันธ์ของผู้คน การดำเนินชีวิตประจำวัน เปิดพื้นที่ให้มีผู้เข้ามาร่วมแบ่งปันความรู้สึก หรือ สร้างความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกัน การศึกษาครั้งนี้เน้นถึงการก่อตัวของวัยรุ่นที่นิยมวงดงบัง ชินกิ ตั้งแต่การก่อตัวของกลุ่ม การก่อตั้งเว็บไซต์ การสื่อสาร ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ดูแล ผู้บริหาร และสมาชิกของเว็บไซต์ จนถึงอัตลักษณ์ของกลุ่ม

## 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการก่อตัวของกลุ่มแฟนคลับในเว็บไซต์ดรีมแลนด์
2. ศึกษาภาพลักษณ์ของนักร้องเกาหลีในวัยรุ่นไทย ผ่านการใช้สัญลักษณ์ ของกลุ่ม แฟนคลับในเว็บไซต์ดรีมแลนด์
3. ศึกษากระบวนการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ของกลุ่มแฟนคลับในเว็บไซต์ดรีมแลนด์

## 1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดของวัยรุ่นไทย ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งเว็บไซต์ดรีมแลนด์ (www.tvxq-dreamland.com)<sup>1</sup> และชื่นชอบวงดงบังชินกิ ทำการศึกษาภูมิหลัง การก่อตัวของ เว็บไซต์ การปฏิสัมพันธ์ที่มีภายในเว็บไซต์ ภาพลักษณ์เกาหลีในวัยรุ่นไทยภายในกลุ่มแฟนคลับ

<sup>1</sup> www.tvxq-dreamland.com คือชื่อของเว็บไซต์ขณะที่ผู้วิจัยทำการศึกษา เก็บข้อมูล ปัจจุบันนี้ชื่อของเว็บไซต์ เปลี่ยนเป็น www.tvxqdreamland.invisionplus.net

ของเว็บไซต์ โดยมุ่งเน้นศึกษาที่เว็บไซต์ดริมแลนด์ ซึ่งเป็นเว็บไซต์หนึ่งที่มีการรวมตัวของแฟนคลับซึ่งชื่นชอบดงบังชินกิ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2550 โดยจะศึกษาผู้บริหาร (administrator) ผู้ดูแล (staff) รวมทั้งสมาชิก (member) ของเว็บไซต์ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม ในกิจกรรมที่มีการรวมตัวหรือการจัดสังสรรค์ (meeting) ของเว็บไซต์

#### 1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะการก่อตัวของเว็บไซต์ดริมแลนด์ ภูมิหลัง ความเป็นมา
2. ทำให้ทราบกระบวนการปฏิสัมพันธ์ที่มีภายในเว็บไซต์
3. สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เว็บไซต์ของวัยรุ่นไทย และความชื่นชอบที่มีต่อตัวศิลปินเกาหลี



ศูนย์วิทยพัทธยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

#### 2.1 แนวคิดและทฤษฎี

งานวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ของนักท่องเที่ยวในการสร้างอัตลักษณ์ร่วมของวัยรุ่นไทย: ศึกษากรณี WWW.TVXQ-DREAMLAND.COM” มีทฤษฎี แนวคิด ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเรื่องภาพลักษณ์
2. แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์
3. แนวคิดเรื่องปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์
4. แนวคิดเรื่องความเห่อตามกัน (Fad)
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

##### 2.1.1 แนวคิดเรื่องภาพลักษณ์

ภาพลักษณ์ ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า image ในความหมายของราชบัณฑิตยสถาน ภาพลักษณ์ คือ ลักษณะของภาพที่เห็น ส่วนใหญ่ใช้ในความหมายว่า ภาพของบุคคล องค์กร สถาบัน ตามที่สาธารณชนมองเห็น เป็นภาพที่เกิดขึ้นในใจของคนที่เห็น มักเกิดจากลักษณะ การกระทำ หรือพฤติกรรมของบุคคล องค์กร หรือสถาบันนั้นๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : ออนไลน์)

ตามความหมายของ Daniel J. Boorstin (1964: 186-194) ภาพลักษณ์คือสิ่งที่สร้างขึ้น จากองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งมีหลากหลายความหมาย เข้าใจได้ง่าย เชื่อถือได้ ลักษณะของ ภาพลักษณ์คือสิ่งที่ไม่เป็นจริง ถูกสร้างขึ้นตามแบบแผนเนื่องจากความต้องการหรือความ ประทับใจบางอย่าง ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือเมื่อสร้างจากความรู้สึกภายในใจเกี่ยวกับ บุคคล สถาบันให้เป็นที่ยอมรับ แต่เมื่อบุคคลหรือสถาบันไม่เป็นที่ยอมรับ ภาพลักษณ์นั้นก็ไร้ ความน่าเชื่อถือ ภาพลักษณ์ที่ถูกสร้างมีความเป็นจริงให้เห็นเป็นรูปธรรม แต่บางครั้งก็คลุมเครือ ระหว่างจินตนาการ ความคาดหวัง และความจริง อาจกล่าวได้ว่าแม้ภาพลักษณ์จะสร้างขึ้นมา ด้วยเหตุผลบางประการ แต่ภาพลักษณ์นั้นก็มีความน่าเชื่อถือ ชัดเจน ขณะเดียวกันยังคงมี ความคลุมเครือเมื่อสร้างภาพขึ้นจากความคาดหวังที่ต่างจากความจริง

Kenneth E. Boulding (1975) กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่างๆ เป็นสิ่ง ที่เราสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยข้อเท็จจริงซึ่งบุคคลนิยามขึ้นรวมอยู่ด้วย โดยเป็นการสะสม

รวบรวมจากสิ่งต่างๆ ที่ได้รับรู้รวมถึงสิ่งที่เชื่อว่าเป็นจริง เนื่องจากบางครั้งคนเราไม่สามารถรับรู้ และเข้าใจในสิ่งต่างๆ ได้ทั้งหมด บางครั้งจึงรับเอาเพียงภาพกว้างๆ ของสิ่งๆ นั้น ซึ่งเป็นภาพที่ไม่ชัดเจน ต้องอาศัยการตีความหรือให้ความหมายด้วยตนเองด้วย ภาพลักษณ์จึงเป็นกระบวนการคิดความรู้สึกทางจิตใจ เป็นทั้งประสบการณ์โดยตรงและโดยอ้อมจากสิ่งที่เผชิญ ภาพลักษณ์เป็นการรับรู้ การตีความ การให้ความหมาย ความประทับใจต่อภาพที่เกิด และจินตนาการต่อภาพนั้นๆ

ประจวบ อินฮอด (2532) กล่าวถึงภาพลักษณ์ไว้ว่า เป็นพลังแฝงที่นำไปสู่พฤติกรรม ผู้เจตคติของบุคคลกลุ่มบุคคลที่มีต่อสถาบันและเป้าหมาย ทำให้เกิดการคาดหมาย สะท้อนความรู้สึกนึกคิด คุณค่าหรือความนิยมต่อสิ่งนั้นๆ ขณะที่พงษ์เทพ วรกิจโกศาธร (2537) กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่สร้างได้ ภาพลักษณ์ของคนเรากับสิ่งต่างๆ มีทั้งเรื่องบวกและลบ ภาพลักษณ์ไม่ใช่สิ่งตายตัว เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้

ภาพลักษณ์เป็นเสมือนสิ่งที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกของแต่ละบุคคลต่อสิ่งต่างๆ และมักสร้างขึ้นเองโดยมีข้อเท็จจริงเป็นหลักอ้างอิงอยู่ด้วย อาศัยประสบการณ์ การค้นคว้าหาความรู้ การหลอมรวมสร้างสรรค์ คิด วิเคราะห์สิ่งต่างๆ จนทำให้เกิดความเชื่อ การรับรู้ การเข้าใจในสิ่งต่างๆ ประกอบกันขึ้นเป็นภาพลักษณ์ตนเอง และแสดงออกในรูปแบบของพฤติกรรม

องค์ประกอบของภาพลักษณ์ ประกอบด้วย 4 ประการ คือ

1. องค์ประกอบเชิงการรับรู้ จากการสังเกตสิ่งแวดล้อม สถานที่ อากัปกริยา ท่าทาง เหตุการณ์ ทำให้เกิดการรับรู้และสร้างภาพของแต่ละคน เป็นการสร้างตามจินตนาภาพภายในใจ ผ่านการรับรู้
2. องค์ประกอบเชิงการตระหนักรู้ เป็นความรู้ที่เกิดขึ้นจากการสังเกตจนมีการรับรู้ สามารถตระหนักและรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นจากการพบเห็น สัมผัส ได้ข้อมูล สามารถแบ่งแยกประเภท ความแตกต่าง ความเหมือนออกมาได้
3. องค์ประกอบเชิงความรู้สึก เมื่อได้เรียนรู้ เกิดความรู้สึกขึ้นในใจ ภายใต้ความคิดความเข้าใจของแต่ละบุคคล จากดุลยพินิจส่วนบุคคลที่คัดกรอง วิเคราะห์แล้วสามารถเลือกที่จะยอมรับ ปฏิเสธ ชอบหรือไม่ชอบได้
4. องค์ประกอบเชิงการกระทำ การนำไปสู่แนวทางปฏิบัติ โดยมีเจตนาหรือเป้าหมายที่เกิดจากผลการเรียนรู้ การรับรู้ผ่านความรู้สึก ให้เกิดเป็นผลในการสร้างภาพลักษณ์ต่อไป (พจนานุกรมศัพท์, 2548: 20-21)

ดังสรุปได้ว่า ภาพลักษณ์คือลักษณะของภาพที่เห็น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากองค์ประกอบต่างๆ ทั้งความรู้สึกนึกคิด เป็นกระบวนการทางความคิด ผ่านประสบการณ์ ความประทับใจ การเรียนรู้ บางครั้งภาพลักษณ์นั้นคลุมเครือเนื่องจากเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นจากจินตภาพหรือความต้องการอยากให้เป็น ผู้วิจัยใช้แนวคิดนี้เรื่องภาพลักษณ์เพื่อศึกษาถึงภาพของศิลปินเกาหลีกับการรับรู้ของวัยรุ่นในเว็บไซต์ ภาพลักษณ์ของศิลปินที่ปรากฏนั้นแตกต่างหรือเป็นอย่างไรในความคิดของวัยรุ่น

### 2.1.2 แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์

อัตลักษณ์ (Identity) เป็นมโนทัศน์ที่คาบเกี่ยวสัมพันธ์กับวิชาหลายแขนงทางสังคมศาสตร์ ทั้งสังคมวิทยา มานุษยวิทยา จิตวิทยา และปรัชญา (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2546: 2)

อัตลักษณ์ เกี่ยวข้องกับความสำนึกเกี่ยวกับตนเอง การนิยามตนเอง หรือการตอบคำถามว่า เราคือใคร อัตลักษณ์อ้างอิงอยู่กับการจำแนกกลุ่มคน ด้วยป้ายทางสังคม เช่น คนไทย (อัตลักษณ์ทางเชื้อชาติ) ชาย หญิง (อัตลักษณ์ทางเพศ) ป้ายเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงความคิดหรือสิ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นเพียงอย่างเดียว แต่มีกลไกของการปฏิบัติการของการสร้างความหมาย ที่จะทำให้เกิดความสำนึกของแต่ละบุคคลว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่มีลักษณะร่วมกันบางอย่าง เช่น มีประวัติศาสตร์หรือความทรงจำเหมือนกัน มีเป้าหมายเดียวกัน ขณะที่คำว่าตัวตนหรือสำนึกเกี่ยวกับความมีตัวตน เน้นการดำรงอยู่ของเราในฐานะที่เป็นบุคคล (person) ประธานหรือผู้กระทำ (subject, agent) อัตลักษณ์และตัวตนคาบเกี่ยวกันมากขึ้นในกระแสร่วมสมัย ที่เห็นว่าการทั้งสองอย่าง เป็นสิ่งที่ไม่ได้มีความสมบูรณ์ในตัวเอง และไม่ได้มีแก่นแท้ที่คงทนถาวร หรือเป็นเองตามธรรมชาติ เป็นการมองอัตลักษณ์หรือตัวตนอย่างเคลื่อนไหว มีการเปลี่ยนแปลงตามเวลา สถานที่ มีการต่อตัวหรือปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ต่างๆ และมีภาวะที่หลากหลายไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รวมทั้งมีการต่อสู้แย่งชิงกันเสมอ การมองเช่นนี้เป็นที่เน้นว่าการปฏิสัมพันธ์ของคนกับกลุ่ม หรือระหว่างกลุ่ม การวางตนหรือแสดงตนในโอกาสหรือในพื้นที่ต่างๆ เป็นการนำไปสู่ความสำนึกในอัตลักษณ์และตัวตน ดังนั้นจึงเป็นการเน้นที่กระบวนการ เน้นอัตลักษณ์หรือตัวตนที่กำลังเกิดขึ้น เน้นกระบวนการของการก่อตัวมากกว่าเน้นเป็นป้ายที่จะสร้างเสร็จหรือสำเร็จรูปแล้ว (ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันตกุล, 2545: 201-202)

อัตลักษณ์มาจากภาษาละตินว่า Identitas อัตลักษณ์เป็นสิ่งที่ใช้โดยทั่วกันในศตวรรษที่ 20 ความหมายของอัตลักษณ์โดยพื้นฐานเกี่ยวกับความหมายของการทับซ้อน คาบเกี่ยวกันระหว่างตัวตนและอัตลักษณ์ที่สัมพันธ์กับสังคม หมายถึงโครงสร้างทางสังคมที่กำหนดพฤติกรรม การแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับบทบาท หน้าที ความสัมพันธ์ทางสังคมของปัจเจกบุคคลต่อคนอื่นๆ



อัตลักษณ์เกี่ยวข้องกับความคิดและการตีความของปัจเจกบุคคล ให้นิยามและให้ความหมายของตัวเองเมื่อสัมพันธ์กับสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัว อัตลักษณ์จึงมีมิติที่ทับซ้อนระหว่างโครงสร้างสังคมที่กำหนดโดยปัจเจก การนิยามของปัจเจกในฐานะผู้กระทำ อัตลักษณ์ถูกสร้างขึ้นและมีลักษณะเป็นพลวัตอยู่ตลอด อัตลักษณ์จึงเป็นทั้งจิตสำนึกส่วนตัว จิตสำนึกส่วนรวมในระดับสังคม ที่เกิดจากการนิยามว่าตัวเองคือใคร มีความเป็นมาอย่างไร แตกต่างจากคนอื่นหรือกลุ่มสังคมอื่นอย่างไร และใช้อะไรเป็นเครื่องหมายในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ดังกล่าว อัตลักษณ์มีได้ในทั้งลักษณะปัจเจกบุคคล (Individual Identity) และอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่ม (Collective Identity) ในระดับปัจเจก บุคคลหนึ่งอาจจะมีหลายอัตลักษณ์อยู่ในตัวเอง เช่น เพศ ช่วงชั้นทางสังคม อาชีพ เป็นต้น ส่วนอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่มนั้นถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานความเหมือนกันของสมาชิกภายในกลุ่ม ซึ่งบนพื้นฐานความเหมือนกันของกลุ่มย่อมมีความแตกต่างจากกลุ่มอื่นมาเป็นตัวกำหนดความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มของตน อย่างไรก็ตาม อัตลักษณ์ไม่ได้มีลักษณะที่เป็นเอกภาพและเป็นหนึ่งเดียว แต่เกิดจากการเชื่อมร้อยขององค์ประกอบต่างๆ ของวาทกรรม กล่าวในทัศนะของ Stuart Hall ที่ว่า อัตลักษณ์เป็นเพียงชิ้นส่วนหลายๆ ชิ้นที่ประกอบรวมขึ้นมาในบริบทต่างๆ ซึ่งในบริบทหนึ่งอาจมีสถานการณ์อย่างหนึ่งซึ่งเชื่อมต่อกันส่วนและแสดงออกในลักษณะหนึ่ง แต่เมื่อบริบทเปลี่ยนแปลงก็ทำให้การเชื่อมต่อเปลี่ยนรูปแบบไปด้วย จึงสรุปได้ว่าอัตลักษณ์เป็นผลรวมของวาทกรรมหลากหลายชุดที่อาจขัดแย้งหรือส่งเสริมกัน เป็นขอบเขตที่เลื่อนไหลยืดหยุ่น เป็นเวทีของการต่อรอง หยิบยืม ตีความและต่อสู้ในกระบวนการนิยามและการให้ความหมาย (ณัฐพงศ์ จิตรนรินทร์, 2548: 30-32)

อัตลักษณ์ คือ ความรู้สึกนึกคิดต่อตนเองว่า “ฉันคือใคร” ซึ่งเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเรากับคนอื่น โดยผ่านการมองตัวเองและวิธีที่คนอื่นมองเราในขณะนั้น บุคคลอาจมีอัตลักษณ์ร่วมกับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรืออาจมีอัตลักษณ์ที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ โดยการสื่อสารผ่านสัญลักษณ์และภาพตัวแทน (symbols and representation) ทำให้รู้ว่าคนอื่นเหมือนเราได้อย่างไร หรือข้อมูลใดที่จะแบ่งประเภทของคนอื่นและตัวเรา เช่น ตราสัญลักษณ์ขององค์กร เครื่องหมายที่แสดงอุดมการณ์ หรือภาษาพูด เป็นต้น Woodward กล่าวว่า อัตลักษณ์ไม่ใช่ผลผลิต (product) หากแต่เป็น “กระบวนการกลายมาเป็น” (process of becoming) ซึ่งมีผลมาจากความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่นและสังคมที่เราอาศัยอยู่ อัตลักษณ์เชื่อมโยงระหว่างปัจเจกบุคคลกับโลกที่พวกเขาอยู่ และยังรวมถึงวิธีที่เรามองตนเองและวิธีที่ผู้อื่นมองเรา ครอบคลุมถึงสิ่งเป็นอัตวิสัย สิ่งที่อยู่ภายนอกและภายใน เป็นตำแหน่งแห่งที่ (position) ซึ่งได้รับการรับรองทางสังคมโดยผู้อื่น (Kath Woodward, 2004: 7) อีกมุมหนึ่งอาจกล่าวได้ว่าอัตลักษณ์เป็นการนิยามตัวตนให้ผู้อื่นรับรู้ สื่อสารให้ผู้อื่นทราบว่าตนเองคือใคร และก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ของตนและผู้อื่นต่อไป อย่างไรก็ตาม

ก็ตาม วิธีที่เรามองตัวเองและวิธีที่ผู้อื่นมองเราไม่สอดคล้องกันเสมอไป เนื่องจากเป็นเรื่องของความหมายโดยการกำหนด (politics of meaning) ของแต่ละฝ่าย ระหว่างเขาและเรา (them/us) ซึ่งมีการวางลำดับชั้น (hierarchy) ของอัตลักษณ์ที่สูงหรือต่ำกว่า ส่งผลต่อแบบแผนการประพฤติปฏิบัติต่อกันของผู้คนในสังคม นอกจากนี้อัตลักษณ์จะชี้วัดความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างตัวเรากับคนอื่นแล้ว ยังเป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เราต้องการจะเป็น ซึ่งอิทธิพล ความกดดัน โอกาส ความบีบคั้นทางสังคม อาจขวางกั้นการแสดงตัวตนของเรา และมีผลต่อการรับรู้เข้าใจของผู้อื่น (Kath Woodward, 2004: 7)

ในขณะที่เดียวกันมโนทัศน์อัตลักษณ์จะถูกกล่าวไปควบคู่กับเรื่องของอำนาจ นิยาม ความหมาย หรือการสร้างภาพตัวแทน (representation) เมื่ออัตลักษณ์ไปสัมพันธ์กับแนวคิดข้างต้นแล้ว คุณจะมีความหมายที่แตกต่างจากความหมายที่เข้าใจกันโดยสามัญสำนึกมาก (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2543: 1) ในอัตลักษณ์การตระหนักรู้ถึงตัวเองและผู้อื่นซึ่งถูกกำหนดด้วยความเหมือนและความต่างกับผู้อื่น โดยอัตลักษณ์ถูกแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ อัตลักษณ์ส่วนบุคคล (personal identity) และอัตลักษณ์ทางสังคม (collective/ social identity)

อัตลักษณ์เป็นปริมณฑลที่เชื่อมต่อระหว่างข้อทั้งสอง ในด้านหนึ่งอัตลักษณ์คือ “ความเป็นปัจเจก” ที่เชื่อมต่อและสัมพันธ์กับทางสังคม (social aspect) สังคมกำหนดหน้าที่และบทบาทกับคุณค่าที่ติดมากับความเป็นพ่อ ความเป็นเพื่อน ในมิตินี้อัตลักษณ์จึงเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ (symbolic aspect) เพราะการแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ต่างๆ ดังกล่าวกระทำผ่านระบบสัญลักษณ์หลากหลาย ในอีกด้านหนึ่งอัตลักษณ์ก็เกี่ยวข้องกับมิติ “ภายใน” ของตัวเราอย่างมากทั้งในด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เพราะมนุษย์ให้ความหมายหรือเปลี่ยนแปลงความหมายเกี่ยวกับตนเองในกระบวนการที่เขาสัมพันธ์กับโลก (psychological and subjective aspect) และปริมณฑลของ identity และ subjectivity จึงซ้อนทับกันอยู่ (Kathryn Woodward, 1997) จึงมีการแบ่งประเภทอัตลักษณ์เป็นสองระดับคืออัตลักษณ์บุคคล (personal identity) และอัตลักษณ์ทางสังคม (social identity) (อภิญา, 2546: 5-6)

George Herbert Mead นักสังคมวิทยา เสนอความเข้าใจความเชื่อมโยงระหว่างการทำที่เรามองตนเองอย่างไร และความสามารถของมนุษย์ที่จะจินตนาการว่าผู้อื่นเห็นเราอย่างไร ทั้งนี้โดยมุ่งไปที่กระบวนการในการเชื่อมโยงสิ่งภายในกับสิ่งภายนอก (the internal and the external) ซึ่งเห็นได้จากการตัดสินใจว่าจะสวมเสื้อผ้านั้นเราต้องจินตนาการตัวของเราเอง ต้องมองตัวเองจากภายนอก และเราต้องคิดแล้วว่าผู้อื่นจะเห็นเราอย่างไรและต้องสำนึกรู้ตัวเอง (self-

conscious) Mead เสนอแนวคิดที่ว่า ตัวตนนี้มีสองด้านที่ปฏิสัมพันธ์กันเองตลอดเวลา ด้านหนึ่งคือ “me” เป็นตัวตนที่เกิดจากความเห็น ปฏิสัมพันธ์ จากการประเมิน ซึมซับทัศนคติผู้อื่นหรือการที่ผู้อื่นนิยามตัวตนของเรา ขณะที่ “I” เป็นลักษณะเฉพาะของปัจเจกที่พยายามประสาน “me” ที่หลากหลายเข้าด้วยกันเป็นการนิยามตัวตนเราด้วยตัวเราเอง อัตลักษณ์ถูกผลิตในบริบทของสังคม ที่เชื่อมโยงความคิดของปัจเจกบุคคลและโลกทางสังคม โดยกระทำผ่านการสร้างสัญลักษณ์ (symbolizing) ได้แก่ ภาษา ท่าทาง ภาพลักษณ์ และวัตถุต่างๆ ที่เป็นเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ใช้แทน (stand for) หรือแสดงถึง (signify) สิ่งอื่น ทั้งตัวเราเองและสภาพแวดล้อม (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2546: 25-27)

### 2.1.2.1 อัตลักษณ์ในบริบทโลกาภิวัตน์

โลกาภิวัตน์ทำให้การเกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ปฏิวัติระบบการสื่อสารคมนาคม ความต่างในเรื่องของมิติพื้นที่ มิติเวลา การติดต่อสัมพันธ์หดแคบลง การหุบยืมผสมผสานทางวัฒนธรรม ความซับซ้อนและหลากหลาย ทำให้เกิดการเสนอค่านิยมและแบบแผนชีวิตใหม่ การสร้างภาพอัตลักษณ์กลายเป็นส่วนสำคัญของระบบบริโภคนิยม เช่น การสร้างอัตลักษณ์ในสื่อคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นการจำลองโลกกึ่งนามธรรมขนานกับโลกจริง

Stuart Hall (1993) ชี้ให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของคนในยุคโลกาภิวัตน์ที่สั่นคลอนอย่างรุนแรงและรวดเร็วใน 2 ระดับ (double displacement) คือในระดับของพื้นที่และระดับของตัวตน ในระดับของพื้นที่โลกาภิวัตน์ทำให้การโยกย้ายถิ่นไปมาของผู้คนสะดวก รวดเร็ว และทำได้ในปริมาณมาก เนื่องจากการคมนาคมสื่อสารที่สะดวกรวดเร็ว และเกิดบุคคลประเภทใหม่ อัตลักษณ์ใหม่ที่เรียกว่า Diaspora หรือผู้ที่อพยพย้ายไปอยู่ต่างถิ่น ไม่ยอมกลืนกลายเป็นวัฒนธรรมและสังคมที่ตนเองเข้าไปอยู่ แต่ยังคงผูกพันเหนียวแน่นกับวัฒนธรรมสังคมบ้านเกิดของตัวเอง ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ได้คิดจะกลับไปหวนหาอดีตของตนเพราะรู้ว่าไปไม่ได้ และเลือกจะอยู่ในวัฒนธรรมใหม่โดยไม่ยอมสูญเสียอัตลักษณ์เดิมของตัวเอง จึงเรียกกลุ่มเหล่านี้ว่า "หลายบ้าน" "อัตลักษณ์ซ้อน" หรือ "อัตลักษณ์ลูกผสม"

โลกาภิวัตน์ได้สร้างพื้นที่ชนิดใหม่ที่เรียกว่า electronic space อย่าง internet ที่ก้าวข้ามพรมแดนรัฐชาติ โดยกลายเป็นชุมชนแบบใหม่ที่ไม่ขึ้นกับพื้นที่ Hall เห็นว่าคนในยุคโลกาภิวัตน์แทบไม่รู้เลยว่าตัวเองเป็นใครหรือเป็นอะไร การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากการต่อสู้ ดิ้นรนแสวงหา เพื่อสร้างหรือตรึงอัตลักษณ์ตัวตนเอาไว้ อัตลักษณ์จึงมิใช่สิ่งหยุดนิ่ง แน่นนอน ตายตัว

เป็นเจ้าของในการสร้างค่านิยมหรือเป็นผู้ให้ความหมายกับสิ่งต่างๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นตัวเราและของผู้อื่น มิติของเวลาที่เล็กลงทำให้สามารถเห็น "หมู่บ้านโลก" (Global village) เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน จากโทรทัศน์ ระบบดาวเทียม Internet ผู้คนแต่ละมุมโลกสามารถรับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกัน เทคโนโลยีเอาชนะความต่างของเวลาและสถานที่ ปฏิวัติการสื่อสารทำให้กลายเป็น cyberspace (อภิญา เพ็ญฟูสกุล, 2543: 81) ซึ่งสามารถติดต่อคนที่ไม่เคยรู้จัก ไม่เคยพบเห็นบนจอคอมพิวเตอร์ "พื้นที่" นี้ไม่มีขอบเขตจำกัด อาณาจักรไซเบอร์เป็นชุมชนนามธรรม (abstract community) สามารถแทนที่การพบปะสื่อสารแบบซึ่งๆ หน้า อาณาจักรไซเบอร์พยายามสร้างมนุษย์ที่คิดแบบคอมพิวเตอร์ พูดและติดต่อสื่อสารกันด้วยภาษาไซเบอร์ สร้างวิถีคิดและใช้เหตุผลแบบกลไก มีความเหมือนกัน เพิ่มความมั่นใจ ความรู้สึกเชิงอำนาจแก่ปัจเจกที่อยู่หน้าจอ ซึ่งสามารถใช้เทคโนโลยีสร้างสรรค์ คิดค้น เลียนแบบ ควบคุมปัจจุบัน เอาชนะสิ่งที่ยอยู่นอกจอได้

### 2.1.2.2 อัตลักษณ์ของวัยรุ่น

จากการวิจัยก่อนหน้านี้ มีผู้ให้คำจำกัดความของคำว่าอัตลักษณ์ของวัยรุ่นในหลายลักษณะ Kelly (1990) กล่าวถึงอัตลักษณ์ของวัยรุ่น คือ ความเป็นตัวตนของวัยรุ่น เป็นการที่วัยรุ่นมองตัวตนของเขาเองอย่างไรและการที่บุคคลอื่นในสังคมมองเขาอย่างไร ในการที่เขาแสดงบทบาทต่อผู้อื่น การแปลความหมายจากพฤติกรรมต่างๆ บางครั้งก็เกิดความพยายามจำกัดตัวตนของตนเองขึ้นมาใหม่ ด้วยลักษณะที่อยากให้อื่นมองเขา

อัตลักษณ์คือการตอบคำถามของคำว่า "Who am I" ในแต่ละบุคคลก็จะมีอัตลักษณ์ได้หลายอัตลักษณ์ คือ การมองตนเองในแง่มุมต่างๆ ซึ่งอาจมีได้หลายแง่มุม ทั้งนี้เพราะในฐานะที่เป็นสมาชิกของแต่ละหน่วย หลายๆ หน่วยของสังคมก็จะมีบทบาทที่ต่างกันไป อัตลักษณ์จึงแตกต่างกันไปตามกลุ่มที่ตัวเองเป็นสมาชิก นอกจากนี้ในระดับบุคคลแล้วในระดับกลุ่มสังคมก็จะมีลักษณะ "อัตลักษณ์ร่วม" (Collective Identity) ซึ่ง Melucci (1995) ได้อธิบายว่า หมายถึงกระบวนการสร้างสำนึกร่วมต่างๆ ของสังคมนั้น อันจะทำให้สมาชิกได้ตระหนักถึงลักษณะร่วมของกลุ่ม เป็นการมองตนเองในอีกลักษณะคือการตอบคำถามของคำว่า "Who are we" และเข้าใจว่า "พวกเรา" ต่างจาก "พวกเขา" อย่างไร ซึ่งสามารถสร้างและปรับเปลี่ยนได้โดยอาศัยสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ถูกสร้างขึ้นในระบบวัฒนธรรมของกลุ่ม เช่น เพลงพื้นบ้าน ธงชาติ การแต่งกาย อัตลักษณ์ร่วมคือการมีปฏิสัมพันธ์ แบ่งปันการนิยามจากปัจเจกที่หลากหลาย (อาจเป็นกลุ่มหรือในขั้นที่ซับซ้อนขึ้นไป) ซึ่งเป็นความคิดที่เป็นกระบวนการเพราะเป็นโครงสร้างและการต่อรองโดยกระตุ้นย้ำถึงความสัมพันธ์ซึ่งเชื่อมโยงกับปัจเจก (หรือกลุ่ม)

Kelly (1990) กล่าวว่า การแสดงถึงความเป็นตัวเองหรืออัตลักษณ์ที่มีต่อสถาบันสังคมนั้นก็ เป็นสิ่งที่สำคัญมากเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย กอปรกับลักษณะการเปลี่ยนแปลงของสถานภาพทางสังคม เมื่อออกจากโรงเรียนสู่สังคมที่ใหญ่กว่า ช่วงวัยนี้จึงต้องปรับเปลี่ยนตนเพื่อให้รับกับบทบาทของสังคม ยกตัวอย่างเช่น นักเรียนที่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยจะพยายามค้นหาตัวตน ซึ่งในช่วงวัยนี้อัตลักษณ์ของเขาถูกสถาบันครอบครัวและชุมชนที่มีความเกี่ยวข้องพันกัน สร้างรูปร่างของตนเองมาในเบื้องต้น แต่มีการเปลี่ยนแปลงได้อีกเรื่อยๆ มีความคาดหวังทางสังคม มีพัฒนาการทางร่างกาย ขณะเดียวกันความเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ก็เกิดขึ้นด้วย เช่น ความเป็นอิสระจากพ่อแม่เมื่อต้องย้ายมาอยู่เพียงลำพัง เช่น หอพัก ใช้เงินโดยปราศจากพ่อแม่มาคุม สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอัตลักษณ์ของวัยรุ่นตอนปลาย เนื่องจากเป็นการรับเอาบทบาทของผู้ใหญ่ใส่เข้าไปด้วย วัยนี้จะพบกับสิ่งใหม่และทดลองรูปแบบต่างๆ ของการสร้างอัตลักษณ์ ทั้งต่อตนเองและสังคม เป็นช่วงเวลาแห่งการเรียนรู้ ค้นคว้าและทดลองอัตลักษณ์อื่นที่ต่างไปจากเดิม ต้องการการยอมรับจากสังคม โดยเฉพาะกับกลุ่มเพื่อนฝูง วัยรุ่นที่มีความมั่นใจในตนเองสูง ก็จะข้ามผ่านวัยนี้ไปได้อย่างรวดเร็ว (อ้างถึงใน ทิพย์ธิดา เกษะนันท์, 2541: 23)

จากที่กล่าวมาข้างต้นอาจสรุปได้ว่า อัตลักษณ์ คือ การจำแนกว่าสิ่งไหนที่เหมือนกันต่างกัน ความเหมือนอาจเกิดจากสิ่งที่ได้รับการสั่งสมถ่ายทอดมา โดยจะมีความสำนึกว่าสิ่งเหล่านี้เป็นอัตลักษณ์หรือลักษณะที่เฉพาะของกลุ่มตนเพียงคนเดียว ความเหมือนเฉพาะกลุ่มนี้ทำให้เกิดการแบ่งแยกความแตกต่างที่ต่างไปจากกลุ่มอื่นๆ สังคมอื่น อัตลักษณ์จึงไม่ใช่สิ่งที่แน่นอนตายตัว อัตลักษณ์ปัจเจกบุคคลนั้นมีการเคลื่อนไหวไม่คงที่ปรับเปลี่ยนไปมา และเมื่ออัตลักษณ์ที่ก้าวผ่านมาในโลกาภิวัตน์ จะเห็นได้ว่าการไหลบ่าของโลกาภิวัตน์ทั้งทางเทคโนโลยี การสื่อสารวัฒนธรรม มีผลต่อการสร้างอัตลักษณ์หลายๆ ด้าน ผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์เพื่อศึกษาว่ามีอัตลักษณ์ของกลุ่มอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างจากอัตลักษณ์ของกลุ่มอื่นอย่างไร โดยเฉพาะวัยรุ่นที่เป็นสมาชิกในเว็บไซต์จะสร้างอัตลักษณ์ของตัวเอง เพื่อแสดงให้คนอื่นรู้ว่าเขาเป็นใครและชื่นชอบใคร หรือการแสดงออกถึงความรู้สึกที่มีต่อศิลปินในวงที่ตนชื่นชอบ

### 2.1.3 แนวคิดเรื่องปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (Symbolic interactionism)

ปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์เป็นทฤษฎีหลักในทางสังคมวิทยา พัฒนาจากแนวคิดทางจิตวิทยาสังคม โดยพยายามเข้าใจการกระทำที่แสดงออกมาระหว่างคนและสัญลักษณ์ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งพฤติกรรมแสดงออกของคนในสังคม และการให้ความหมายต่อระบบสัญลักษณ์ต่างๆ ในสังคม

G. H. Mead นักจิตสังคมวิทยา กล่าวถึงสาระสำคัญไว้ว่าความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคลในสังคมนั้นอยู่ที่การมีและการใช้ความหมายร่วมกัน การกระทำระหว่างกันของคนในสังคม จนเกิดเป็นความสัมพันธ์กันขึ้นนั้น เป็นเพราะการใช้สัญลักษณ์ร่วมกัน เขากล่าวว่ามนุษย์กับสังคมมีความสัมพันธ์ต่อกัน มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งในสังคมและสังคมก็จำเป็นต้องมีมนุษย์ที่อาศัย และมีการกระทำต่อกัน ทั้งมนุษย์และสังคมจึงต้องพึ่งพาอาศัยกัน และแก้ไขปัญหาร่วมกันเพื่อความอยู่รอดของทั้งสองฝ่าย ดังนั้นจึงเกิดการกระทำระหว่างกันจึงมีความหมายในการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (สมศักดิ์ ศรีสันติสุข, 2551: 100-101)

ในอีกทางหนึ่ง Mead ระบุว่าสิ่งที่ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์คือกลไกทางความคิดที่ทำให้มนุษย์รู้จักวางแผนและปรับพฤติกรรมให้เข้ากับสถานการณ์และเป้าหมายที่วางไว้ รู้จักสื่อสารกับคนอื่นโดยผ่านสัญลักษณ์ต่างๆ สัญลักษณ์ที่สำคัญที่สุดคือ ภาษา มนุษย์รู้จักตีความสิ่งที่ผู้อื่นพูดและได้ตอบ นอกจากนั้นมนุษย์ยังมีสำนึกว่าผู้อื่นก็มีความรู้สึก ความคิดเห็นตามแบบของเขาเอง มนุษย์จึงเรียนรู้ที่จะทำความเข้าใจว่าผู้อื่นคิดอะไร ตีความสถานการณ์ต่างๆ อย่างไร จากความคิดดังกล่าว Mead จึงเชื่อว่า คนเรากระทำโต้ตอบและสื่อสารกับคนในสังคม ซึ่งกระบวนการโต้ตอบนี้ต่างตีความหมายและตีความให้กันและกัน เป็นความหมายที่ยืดหยุ่นไปตามสถานการณ์และบริบท โลกมนุษย์จึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและการต่อรองความหมาย หรือความสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน (สุภาวงศ์ จันทวานิช, 2551: 127-128)

Mead กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ ดังนี้

1. ความอ่อนแอทางชีววิทยาของเผ่าพันธุ์มนุษย์ทำให้มนุษย์ต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เป็นสังคม เพื่อจะสามารถมีชีวิตรอด
2. มนุษย์คัดเลือกเก็บรักษาการกระทำระหว่างกัน ที่ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน ซึ่งส่งผลให้มีชีวิตรอด ขณะเดียวกันก็ละทิ้งการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ส่งเสริมความสัมพันธ์ดังกล่าวนั้นไป ทำให้เกิด จิต อัดตา และสังคมขึ้น
3. จิต (Mind) ลักษณะเด่นของจิตมนุษย์ มี 3 ประการ คือ
  - (1) จิตมีความสามารถใช้สัญลักษณ์กำหนดสิ่งต่างๆ ในสภาพแวดล้อม ทำให้สามารถรู้จักสิ่งต่างๆ เหล่านั้น
  - (2) จิตสามารถฝึกซ้อมแนวการกระทำต่อสิ่งต่างๆ แนวทางต่างๆ ก่อนจะลงมือกระทำจริง
  - (3) จิตสามารถแนวทางปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมไม่ควร

จิตมนุษย์มีลักษณะเป็นกระบวนการไม่ใช่โครงสร้าง การฝึกซ้อมในใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญทำให้เกิดกลุ่มที่เป็นระเบียบ และการดำรงอยู่ของกลุ่มเหล่านี้เนื่องจากเลือกสรรการปฏิบัติที่ส่งเสริมความร่วมมือและการปรับตัวของจิต จิตมนุษย์ไม่ได้มีมาแต่กำเนิดแต่เป็นผลผลิตของสังคมซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์กันของมนุษย์ การเลือกสรรท่าทางในการแสดงออกอาจเป็นได้จากการสอนและการเดาสุ่ม การเลือกท่าทางเช่นนี้จะเกิดขึ้นเรื่อยไปจนกระทั่งพบความหมายทั่วไปของท่าทางเหล่านั้นที่เข้าใจตรงกัน จนกลายเป็นท่าทางตามประเพณี เพราะมีความหมายตายตัวจึงกระตุ้นให้ผู้ที่เข้ามาสัมพันธ์ต้องปรับตัวระหว่างกันมากขึ้น และเป็นขั้นตอนสำคัญในการพัฒนาจิต อุตตา และสังคม เมื่อมนุษย์รับรู้และตีความท่าทางแล้ว แสดงว่ามนุษย์มีความสามารถที่จะสวมบทบาทของผู้อื่นในลักษณะการเอาใจเขามาใส่ใจเรา เป็นการประสานความร่วมมือกัน เมื่อบุคคลได้พัฒนาความสามารถ 3 ประการ คือ การเข้าใจท่าทางตามประเพณี สามารถใช้ท่าทางต่างๆ เข้าใจท่าทางของคนอื่น และสามารถฝึกซ้อมแนวทางปฏิบัติตามทางเลือกต่างๆ ในใจได้ เท่ากับว่าบุคคลมี “จิต” แล้ว

4. อุตตา (Self) เมื่อบุคคลสามารถให้ความหมายกับสิ่งต่างๆ และบุคคลอื่นในสภาพแวดล้อมได้แล้ว ก็สามารถให้ความหมายกับตัวเองได้ การตีความหมายของท่าทางต่างๆ จึงเป็นการช่วยให้เกิดการประสานงานระหว่างมนุษย์ด้วยกันและสามารถนำมาใช้ประเมินผลงานตัวเองอีกด้วย การประเมินผลงานตัวเองนี้ขึ้นอยู่กับจิตนั่นเอง กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้ “ภาพตนเอง” จากสายตาของคนอื่นที่สัมพันธ์กับตนมาระยะหนึ่ง ภาพนี้จะค่อยๆ ฝังลึกลงไป ในจิตใจจนกลายเป็นความคิดเกี่ยวกับตนเองที่เปรียบเหมือนเป็นวัตถุหนึ่งที่มีความสม่ำเสมอ เป็นบุคคลประเภทที่จะมีความโน้มเอียงที่จะมองสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ประสานสอดคล้องกันมั่นคงถาวรของตนขึ้น กลายเป็นอุตตาของบุคคลนั้น กระบวนการพัฒนาอุตตานี้มี 3 ขั้นตอน คือ

(1) ขั้นการเล่นบทบาท (Play Stage) หรือขั้นเอาใจเขามาใส่ใจเรา (Role-Taking) เป็นระยะที่บุคคลยังเป็นเด็กทารกมีความสามารถในการสวมบทบาทคนอื่นได้จำกัดเพียงคนหรือสองคนเท่านั้น ภาพของตน (อุตตา) ก็ยังจำกัดไม่ฝังแน่นแต่อย่างใด

(2) ขั้นเกมกีฬา (Game Stage) เป็นช่วงที่เด็กทารกเจริญวัยขึ้น สามารถสวมบทบาทของผู้อื่นหรือเอาอย่างคนอื่นมากขึ้น ทำงานเป็นระบบมากขึ้น ภาพของตัวเองมีความซับซ้อนมากขึ้น สามารถร่วมมือกับผู้อื่นได้มากขึ้น ร่วมกิจกรรมที่มีการประสานงานกันอย่างเป็นระเบียบมากขึ้น

(3) ขั้นสวมบทบาทของบุคคลทั่วไป (Generalized Other) เป็นขั้นที่บุคคลสามารถยึดถือปริทรรศน์ทั่วไปของชุมชนหรือความเชื่อทั่วไป ค่านิยม บรรทัดฐานของสังคมหนึ่งในการกระทำระหว่างกันด้านต่างๆ ได้ กล่าวคือ บุคคลสามารถเพิ่มทั้งความ

เหมาะสมในการโต้ตอบกับผู้อื่นในการกระทำระหว่างกันมากขึ้น และขยายขอบเขตภาพ  
ของตนเองจากความสามารถในการสวมบทบาทของบุคคลจำนวนมากขึ้นอยู่เสมอ อัน  
เป็นขั้นตอนพัฒนาการของอัตตาขั้นต่างๆ ของมนุษย์

5. สังคมมนุษย์ เป็นการกระทำระหว่างกันของบุคคลที่มีการจัดระเบียบแล้ว และมีแบบ  
แผนของบุคคลต่างๆ ที่เกิดขึ้นเฉพาะจิต กล่าวคือ การยึดถือบทบาททำให้บุคคลสามารถควบคุม  
ลักษณะการโต้ตอบของตนเองได้ ทั้งนี้เพราะบุคคลมีความสามารถในการสวมบทบาทคนอื่น  
นั่นเอง สังคมยังต้องขึ้นกับอัตตาคือด้วย เพราะอัตตาเกิดจากความสามารถของบุคคลในการ  
สวมบทบาทของบุคคลทั่วไป ถ้าหากไม่สามารถมองเห็นและประเมินค่าตนเองจากสายตาคนอื่น  
แล้ว การควบคุมทางสังคมก็จะมีเพียงการประเมินตนจากบทบาทของตนเองเท่านั้น ซึ่งจะไม่  
สามารถประสานกิจกรรมที่แตกต่างกันได้ จิตและอัตตาทำให้สังคมมีความเคลื่อนไหวคือ  
เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในการแทรกบทบาทและเลือกบทบาทหรือแนวทางในการปฏิบัติ ทำให้  
บุคคลสามารถปรับตัวได้อยู่ตลอดเวลาที่มีการโต้ตอบกับผู้อื่น การที่บุคคลถืออัตตาเป็นวัตถุประสงค์  
อย่างหนึ่งในกระบวนการทำงานระหว่างกันทางสังคมนี้เอง ทำให้บุคคลสามารถประเมินค่าอัตตา  
ในสายตาของผู้อื่นได้และสามารถวางแผนโต้ตอบกับผู้อื่นได้อีกด้วย (สนธยา พลศรี, 2545: 91-  
93)

Herbert Blumer (1969) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่มนุษย์ได้รับล้วนแต่ผ่านกรรมวิธีของ  
การแปลความหมายทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ ผู้คน สถานการณ์ หรือเหตุการณ์ ล้วนแต่ไม่มี  
ความหมายโดยตัวของมันเอง แต่มีความหมายตามแนวคิดของแต่ละบุคคล การให้ความหมาย  
แก่ประสบการณ์ที่ได้รับจัดว่าเกิดจากความตั้งใจของมนุษย์ไม่ได้มาจากความบังเอิญ พฤติกรรม  
ของมนุษย์เป็นการตีความทางสัญลักษณ์ซึ่งจะสามารถทำความเข้าใจได้ การให้ความหมายไม่ได้  
เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ แต่มนุษย์ให้ความหมายโดยผ่านการช่วยเหลือจากผู้อื่น จากการ  
ปฏิสัมพันธ์ มนุษย์ก็ได้กำหนดความหมายของประสบการณ์ที่ได้รับร่วมกันขึ้นมา

Blumer ได้สรุปหลักการพื้นฐานของทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ไว้ ดังนี้

1. มนุษย์แตกต่างจากสัตว์ชั้นต่ำ เพราะได้รับการสืบทอดความสามารถให้รู้จักคิด
2. ความสามารถที่จะคิดของมนุษย์ถูกหล่อหลอมขึ้นมาโดยการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม
3. ในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มนุษย์จะเรียนรู้เกี่ยวกับความหมายและสัญลักษณ์ที่จะ  
ทำให้สามารถใช้ความสามารถในการคิดซึ่งเป็นคุณลักษณะโดยเฉพาะของมนุษย์
4. ความหมายและสัญลักษณ์ เป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์สามารถมีการกระทำและปฏิสัมพันธ์  
ขึ้นได้



5. มนุษย์สามารถที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกความหมายและสัญลักษณ์ ที่จะใช้ในการกระทำและปฏิสัมพันธ์บนพื้นฐานของการตีความสถานการณ์

6. มนุษย์อาจจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงและยกเลิกความหมายและสัญลักษณ์ก็ได้ เพราะสาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือสามารถที่จะปฏิสัมพันธ์กับตนเอง ทำให้สามารถที่จะสำรวจความเป็นไปได้ของการกระทำ ตระหนักถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นแล้วเลือกที่จะกระทำลงไป

7. แบบแผนต่างๆ ของการโต้ตอบระหว่างการกระทำและปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ทำให้เกิดกลุ่มและสังคมต่างๆ (สนธยา พลศรี, 2545: 95-96)

การปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ เกี่ยวข้องกับการกระทำของบุคคลที่มีผลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อความคิดหรือการกระทำของอีกบุคคลหนึ่ง ไม่ว่าจะการกระทำจะเป็นไปในทิศทางเดียว อยางใด อยางหนึ่ง หรือสื่อความหมายระหว่างกัน ซึ่งครอบคลุมถึงมนุษย์แต่ละคน ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม และสภาพของสังคมมนุษย์ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในสังคมจะต้องมีการใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมายระหว่างกัน เช่น ภาษา รูปภาพ ท่าทาง การสื่อความหมายอาจใช้ภาษาประกอบกับกิริยาท่าทาง การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจึงเป็นปฏิสัมพันธ์ทางสัญลักษณ์ด้วย

นักคิดแนวปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ได้สร้างภาพการทำกิจกรรมของมนุษย์จำนวนมาก สังคมเกิดขึ้นมาด้วยการปฏิสัมพันธ์ของบุคคล ผู้คนได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงในการติดต่อสัมพันธ์เพื่อสร้างสัญลักษณ์ขึ้นมา สังคมย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น การปฏิสัมพันธ์แสดงถึงการกระทำของมนุษย์ที่สัมพันธ์กับคนอื่นๆ ด้วยการกระทำ การรับรู้ การตีความหมายเป็นผลให้เกิดพลวัตและการกระทำของมนุษย์เกิดขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองการกระทำของผู้อื่นด้วย (Charon, 1985: 23) การกระทำของมนุษย์ การให้การนิยามการกระทำ การยอมรับ การให้การนิยาม ส่งผลต่อการกระทำของผู้อื่นที่เรามีการปฏิสัมพันธ์ด้วย การกระทำต่างๆ คือผลของการให้คำนิยาม ความหมายระหว่างกัน

ดังนั้น การปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์มี 2 ประการ คือ มนุษย์สร้างตัวตนขึ้นมาและมนุษย์สะท้อนตัวเองจากผู้อื่น บั้จเจกบุคคลและสังคมจึงแยกกันไม่ได้ จำต้องสื่อสารด้วยสัญลักษณ์ที่มีความหมายร่วมกัน จึงจะเกิดปฏิสัมพันธ์ในสังคมขึ้น การปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ให้ความสำคัญในเรื่องของการกระทำทางสังคมของบุคคล และพฤติกรรมของคนในกลุ่มขนาดเล็ก ให้ความสำคัญกับการติดต่อสื่อสาร เน้นที่พฤติกรรมของมนุษย์ ตัวแปรสำคัญที่กำหนดการกระทำและการตอบโต้ของบุคคลคือตัวตน หรือบุคคล คนจึงต้องประเมินตนเองอยู่ตลอดเวลา

เพื่อการติดต่อสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ความสัมพันธ์ต่อกันของคนในสังคม จึงเป็นการกระทำตอบโต้ซึ่งกันและกัน ผันแปรตามสถานการณ์อยู่เสมอ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าในทุกๆ สังคมย่อมเกิดการปฏิสัมพันธ์กัน ทั้งในระดับปัจเจกหรือกลุ่ม และการปฏิสัมพันธ์นี้ก็ขึ้นกับสถานการณ์ องค์ประกอบต่างๆ ทางสังคม การนำแนวคิดเรื่องปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์มาใช้เพื่ออธิบายการกระทำของกลุ่มภายในเว็บไซต์ที่มีการปฏิสัมพันธ์กันภายใน เช่น การจัดงานสังสรรค์ (meeting) ภายในเว็บไซต์แฟนคลับของดงบังชัญญะ สมาชิกที่เป็นแฟนคลับของศิลปินในวงคนใดคนหนึ่งอาจใส่เสื้อที่ทำขึ้นมาเฉพาะกลุ่มซึ่งแสดงชื่อหรือสัญลักษณ์ของคนๆ นั้น เช่น สมาชิกที่ชอบ “จุนชู” หนึ่งในสมาชิกของดงบังชัญญะก็อาจใส่เสื้อที่ทำเป็นลาย “ปลาโลมา” เนื่องจากจุนชูมีฉายาว่า “โลมา” แฟนคลับหลายคนก็ชื่นชอบ “จุนชู” จึงใส่เสื้อลายโลมาเหมือนกัน หรือในช่วงที่มีงานคอนเสิร์ตของดงบังชัญญะ แต่ละเว็บไซต์ของดงบังชัญญะก็จะจัดทำเสื้อเฉพาะเว็บไซต์ของตนขึ้น เมื่อแฟนคลับทุกคนใส่เสื้อของเว็บไซต์ตนไปร่วมงาน ก็สามารถแยกออกได้ทันทีว่าแฟนคลับคนใดเป็นสมาชิกเว็บไซต์ไหน ผู้ที่เป็นสมาชิกในเว็บไซต์เดียวกันก็มักจะรวมตัวกันทำกิจกรรม เป็นต้น การปฏิสัมพันธ์และการยึดสัญลักษณ์ร่วมกันของสมาชิกทำให้เกิดอัตลักษณ์ร่วมของกลุ่มและความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน

#### 2.1.4 แนวคิดความเห่อตามกัน (Fad)

Fad เป็นสิ่งที่มีอยู่ชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง เป็นที่นิยมอย่างรวดเร็วแล้วจางหายไป บางครั้งผู้คนมักสรุปว่า Fad เป็นเรื่องแปลกไปจากธรรมชาติ ไร้สาระ ไม่สำคัญ ผู้คนมักคิดถึง Fad ในแง่ของตุ๊กตา ของเล่นเด็กอย่าง Hula Hoop การเต้น เช่น The Twist, The Macarena หรือการพยายามให้ผู้คนอัดกันอยู่ในตู้โทรศัพท์ จึงพอสรุปได้ว่า Fad ไม่ใช่สิ่งสำคัญเพราะเป็นเรื่องไร้สาระ นักสังคมวิทยา Emory Bogadus ศึกษาเรื่อง Fad นับแต่ปี ค.ศ. 1915-1924 เมื่อสอบถามผู้คนจำนวน 100 คน เกี่ยวกับความนิยม 5 อย่างในช่วงนั้น ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจเมื่อผลออกมาว่าความนิยมเหล่านั้นไม่อยู่นานพอจะจดบันทึกผลได้ แต่ความตั้งใจนี้ก็ประสบผลสำเร็จและทำให้ทราบว่าความนิยมอย่างหนึ่งของผู้ชายคือนาฬิกาข้อมือ แต่ผู้เชี่ยวชาญบางคนไม่เห็นด้วย บ้างโต้เถียงกันว่า Fad และ Fashion ทั้งสองอย่างเป็นเพียงชื่อของปรากฏการณ์ ขณะที่บางส่วนยืนยันกรานว่าทั้งสองแตกต่างกัน พวกเขาจึงยกเลิก Fad ในฐานะของสิ่งไม่สำคัญ ไร้ความหมาย หรือเหนือกว่าธรรมดาแทนที่จะเป็น Fashion คำว่า Fashion ให้ภาพของนักออกแบบเสื้อผ้าชั้นนำที่สร้างสรรค์ชุดใหม่ให้แก่หญิงสาวผู้ร่ำรวย โดยระยะแรกเป็นการออกแบบเสื้อผ้าชั้นสูงที่ตัดเย็บมือ (haute couture) ซึ่งอยู่ที่กรุงปารีส ตามเมืองหลักๆ มีนักออกแบบเสื้อผ้าผู้มีชื่อเสียงอย่าง

Christian Dior และ Coco Chanel ซึ่งออกแบบเสื้อผ้ามาในแต่ละยุคกาล ในเสื้อผ้าชั้นสูงนั้นนักสังคมเรียกว่า “อุตสาหกรรมวัฒนธรรม” ที่ผลิตสินค้าให้เป็นที่นิยมในช่วงสั้นๆ ก่อนจะถูกแทนที่ด้วยสินค้าสิ่งใหม่ เหมือนสำนักพิมพ์ ผู้สร้างภาพยนตร์หรือดนตรี ซึ่งไม่ได้คาดหวังว่าผลงานจะขึ้นอันดับหนึ่งหรือขายดีเป็นอันดับต้นๆ และได้รับความนิยมไปตลอดหรือยาวนานที่สุด สิ่งเหล่านี้เหมือนอุตสาหกรรมแฟชั่นซึ่งขึ้นกับรสนิยมของผู้คนที่เปลี่ยนบ่อยครั้ง ขณะที่แบบแผนของ Fashion ไม่สามารถคาดเดาได้ เหมือนที่เราว่า 6 เดือนจากนี้อาจมีภาพยนตร์เรื่องใหม่มาแข่งที่ แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าจะเป็นภาพยนตร์เรื่องใด สิ่งที่เราคาดเดาไม่ได้ก็คือลักษณะพิเศษของ Fashion ผู้คนคาดหวังชุดแบบใหม่ หนังสือ หรืออะไรก็ตามที่ผลิตออกมาแล้วเป็นที่นิยม แต่ก็ไม่สามารถคาดเดาถึงรายได้ ทั้งหนังสือ เพลง เสื้อผ้าอาจล้มเหลว มีเพียงจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นที่นิยม แต่ไม่มีใครคาดเดาได้ว่างานชิ้นใดจะโด่งดัง ทั้ง Fad และ Fashion มีรูปแบบที่ได้รับความนิยมและจางหายไปในช่วงสั้นๆ อย่างไรก็ตาม Fad ก็คือ Fad ไม่ใช่ Fashion เพราะเป็นสิ่งที่มีแค่ชั่วคราว (Joel Best, 2006: 2-19)

สุภาวศ์ จันทวานิช (2547) กล่าวว่าไว้ว่า Fad หรือความเห่อตามกันคืออาการของกลุ่มคนที่มีความสนใจในสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ ที่ผ่านเข้ามาชั่วคราวแล้วก็จางไป บางครั้งก็เรียกความนิยมชั่วคราวหรือความคลั่งนิยมชั่วคราว ความเห่อตามกันจะเกิดขึ้นทั่วไป เมื่อได้รับแรงใจการกระตุ้นให้เอาอย่างกัน และกระจายอย่างรวดเร็วในสังคมปัจจุบัน ตัวอย่างพฤติกรรมเห่อตามกัน ได้แก่ การแต่งกายและการเล่นกีฬา เช่น การเลือกแบบทรงผมหรือรองเท้าตามแฟชั่นวัยรุ่น การเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายอย่างทันสมัย เช่น สเก็ต เต้นแอโรบิค การแข่งรถ การเห่อตามกันจะแสดงออกมาให้เห็นในรูปของวัตถุ และผู้แสดงมักต้องการให้ผู้อื่นมองเห็นสถานะทางสังคมของตนจากอาการเห่อตามกันนี้ อาการเห่อตามกันยังอาจแสดงให้เห็นอุดมการณ์ ความเชื่อ ทศนคติ หรือความทันสมัย ซึ่งเป็นสถานะทางสังคมของผู้มีพฤติกรรมด้วย ในสังคมตะวันตก นักสังคมวิทยาพบว่าการเอาอย่างคนอื่นหรือเห่อตามกันนี้เกิดขึ้นจากความรู้สึกกังวลใจเกี่ยวกับสถานะทางสังคมของบุคคลผู้เอาอย่าง แบบอย่างที่ถูกเอาอย่างมักจะได้แก่คนทันสมัยและปัญญาชน กลุ่มวัยรุ่นที่เป็นชนกลุ่มน้อยและมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำมักมีพฤติกรรมเห่อตามกันมากกว่าคนกลุ่มอื่น นัยว่า เพื่อเป็นการประท้วงแบบแผนพฤติกรรมทั่วไปที่สังคมยอมรับ เช่น การแต่งกายที่ตัดเย็บประณีตบอกถึงสถานะความมั่นคง จึงแสดงออกด้วยการประท้วงโดยแต่งตัวรุงรัง เสื้อผ้าทรงผมผิดธรรมดา ฝ่าฝืนแบบแผนของสังคม ประท้วงบรรทัดฐานสังคมที่ตนเองไม่สามารถเข้าร่วมได้ ในสังคมไทยสภาพการณ์อาจแตกต่างจากตะวันตก อาการเห่อตามกันเกิดขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นทั้งที่มีฐานะเศรษฐกิจสังคมในทุกรูปแบบ

ดังสรุปได้ว่า Fad เป็นเพียงสิ่งที่เกิดขึ้นและคงอยู่เพียงชั่วคราวก่อนจะจางหายไป ความรู้สึกนี้จะเกิดขึ้นเมื่อได้รับแรงกระตุ้นให้เอาอย่าง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในทุกสังคม ในวัยรุ่นเองก็เช่นกัน นอกจากการเห่อตามกันจะเป็นเรื่องของวัตถุแล้ว ยังรวมถึงทัศนคติ อุดมการณ์ ความเชื่อ เข้าไปด้วย Fad อาจหมายถึงความทันสมัยและสิ่งทีคาดเดาไม่ได้อีกด้วย ปรัชญาการรณรงค์เห่อดงบังชินกิอาจเป็น Fad หรือ Fashion เพราะวัยรุ่นมักยึดติดเอาต้นแบบมา เมื่อวัยมากขึ้นอาจเปลี่ยนสถานภาพ ความรู้สึกนี้อาจหายไป ผู้วิจัยใช้แนวคิดนี้เพื่อศึกษาความชื่นชอบของแฟนคลับที่มีต่อดงบังชินกิว่าจะสอดคล้องกับกระแสเกาหลี เป็นแฟชั่น หรือสิ่งที่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราวชั่ววามหรือไม่

## 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เจษฎา รัตนเขมาภรณ์ (2541) ศึกษาเรื่อง ศิลปินเพลงไทยและเครือข่ายการสื่อสารกับแฟนคลับ โดยศึกษาเกี่ยวกับเครือข่ายการสื่อสารของแฟนคลับ ลักษณะแฟนคลับ ลักษณะของสมาชิกแฟนคลับ และปัจจัยการทำให้แฟนคลับสมัครเป็นสมาชิกแฟนคลับ แฟนคลับของศิลปินในปัจจุบันมี 4 ประเภท คือ แฟนคลับที่จัดตั้งโดยบริษัทเทปเพลง แฟนคลับที่จัดตั้งขึ้นโดยศิลปิน แฟนคลับที่จัดตั้งขึ้นโดยแฟนเพลงอย่างเป็นทางการ และแฟนคลับที่เกิดจากการรวมตัวกันของแฟนคลับที่ไม่เป็นทางการ เครือข่ายการสื่อสารของแฟนคลับที่จัดตั้งขึ้นโดยแฟนคลับและศิลปินนั้นพบว่า “ศิลปิน” นั้นเป็น “ตำแหน่งศูนย์กลาง” ที่สุดในเครือข่าย เพราะจะเป็นตำแหน่งที่ส่งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ให้กับสมาชิก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่แฟนเพลงสมัครเป็นสมาชิกแฟนคลับ เนื่องจากความชื่นชอบในตัวศิลปิน ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมและต้องการมีเพื่อนใหม่ และอิทธิพลจากการโฆษณา

วิภารัตน์ พันธุ์ฤทธิ์ดำ (2544) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างประเทศที่มีต่ออัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีดนตรีญี่ปุ่น โดยศึกษาพฤติกรรมการฟังดนตรีญี่ปุ่นของวัยรุ่นไทย ในฐานะที่เป็นกิจกรรมการบริโภค ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมความนิยมดนตรีญี่ปุ่นของวัยรุ่น กับกระบวนการอัตลักษณ์ของวัยรุ่นผู้นิยมดนตรีญี่ปุ่น โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผลการวิจัยพบว่า สื่อและเพื่อนของวัยรุ่นมีอิทธิพลทำให้วัยรุ่นได้รู้จักดนตรีญี่ปุ่น วัยรุ่นเกิดจินตนาการและเพลิดเพลินกับความรื่นรมย์ที่ได้รับ ซึ่งความบันเทิงนี้แสวงหาได้ทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือนิตยสาร รวมทั้งอินเทอร์เน็ต วัยรุ่นมีพฤติกรรมความนิยมดนตรีญี่ปุ่นใน 2 กระบวนการ คือ กระบวนการสร้างและแสวงหาความโดดเด่นกับกระบวนการเลียนแบบ วัยรุ่นแสดงออกถึงอัตลักษณ์ที่โดดเด่นไปจากเพื่อนกลุ่มอื่นๆ ที่ไม่นิยมดนตรีญี่ปุ่น และอัตลักษณ์เหล่านั้นเกิดจากการเลียนแบบนักร้องดนตรี

ญี่ปุ่นที่พวกเขาฟัง แม้ดนตรีญี่ปุ่นจะเป็นเพียงวัฒนธรรมย่อยหนึ่งในสังคม แต่ก็เป็วัฒนธรรม กระแสหลักของกลุ่ม วัยรุ่นแสดงออกถึงความเป็นตัวตนโดยการมาชุมนุมและทำกิจกรรมร่วมกัน ทุกๆ วันหยุด และทุกปีจะร่วมกันจัดงานคอนเสิร์ตรวมคนนิยมดนตรีญี่ปุ่น ผ่านอัตลักษณ์ทาง เรือนร่าง ด้วยการแต่งกายเลียนแบบนักร้องดนตรีญี่ปุ่นไปร่วมงาน แสดงท่าทางเหมือนนักร้องที่ ตนแต่งกายเลียนแบบ และสร้างภาษาเฉพาะที่เข้าใจกันในกลุ่ม ความเป็นตัวตนของวัยรุ่นเลื่อน ไหลไปได้ตามบริบทที่เปลี่ยนไป

จิรัฐ สุภากร (2545) ศึกษาเรื่อง การอธิบายตัวตนในชุมชนเสมือนจริง โดยศึกษาเพื่อ สัมภาษณ์ชุมชนใหม่ในไซเบอร์สเปซชื่อว่าแลมบ์ดามู ซึ่งเป็นชุมชนเสมือนจริงแห่งแรกและเก่าแก่ที่สุด ซึ่งอนุญาตให้ผู้ที่เข้ามาอยู่สร้างตัวตนใหม่ได้อย่างที่ต้องการ ผ่านการบรรยายด้วยอักษร ภายใต้ ระบบการสร้างสภาพแวดล้อมจำลองที่เรียกว่าเวอร์ชวล เรียลลิตี้ มีปฏิสัมพันธ์กันเสมือนในโลก แห่งความเป็นจริง และมีรูปแบบการปกครองเป็นของตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้คนในชุมชนแห่ง นี้สร้างตัวตนหลากหลายรูปแบบ และรูปร่างหน้าตาเหมือนมนุษย์ในโลกแห่งความเป็นจริง ส่วน ใหญ่จะเป็นเพศชาย แลมบ์ดามูมีการปกครองตนเองในแบบที่เรียกว่า เดโมแครติค เทคโนโลยีหรือ ประชาธิปไตยผ่านผู้แทนที่มีความสามารถทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ขั้นสูง และแลมบ์ดามู ยังสะท้อนค่านิยมต่างๆ ในโลกแห่งความเป็นจริง ผ่านคำอธิบายตัวตนของประชากรอีกด้วย

ฐิติมา ธารวรัตน์กุล (2548) ศึกษาเรื่อง กระบวนการสื่อสารกลุ่มและอัตลักษณ์ของ “ศิลปินเพลงอินดี้” โดยศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการก่อกำเนิดศิลปินในประเทศไทย กระบวนการ สื่อสารกลุ่มและอัตลักษณ์ของศิลปินอินดี้ในประเทศไทย รูปแบบการวิจัยเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่างคือ ศิลปินอินดี้ในอดีตที่ประสบความสำเร็จ ศิลปิน อินดี้ในปัจจุบัน เจ้าของค่ายเพลง ตัวแทนกลุ่มสมาคมอินดี้ เจ้าของบริษัทจัดจำหน่ายงานเพลง อินดี้ และเจ้าของร้านค้าปลีกย่อยที่จัดจำหน่ายงานเพลงอินดี้ ผลการวิจัยพบว่า การสื่อสารของ ศิลปินกลุ่มเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล เนื่องจากเป็นกลุ่มขนาดเล็ก และส่วนใหญ่เป็นเพื่อน ตั้งแต่สมัยเรียน มีทัศนคติทางเดียวกันจึงทำงานได้ง่ายขึ้น ทำงานอย่างมีอิสระ อัตลักษณ์ของ ศิลปินอินดี้จะมีความแตกต่างกันในแต่ละวง เช่น การแต่งกาย แนวดนตรี เนื้อหาเพลง การทำงาน ตลอดจนรูปแบบการแสดงคอนเสิร์ต จุดร่วมที่เหมือนกันของศิลปินอินดี้คือการได้ปลดปล่อย จินตนาการผ่านบทเพลง แรงสนับสนุนสำคัญที่ทำให้ศิลปินอินดี้ดำรงอยู่ได้คือเครือข่ายพันธมิตร ของกลุ่มอินดี้ด้วยกันเอง

ชลวรรณ วงษ์อินทร์ (2548) ศึกษาเรื่อง ชีวิตวัฒนธรรมของกลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทย โดยศึกษาเกี่ยวกับกลุ่ม การรวมกลุ่ม ปัจจัยที่มีผลต่อการฟังเพลง และการแสวงหาข่าวสารกับการสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทย โดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า กลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลเป็นกลุ่มแฟนหรือรสนิยมทางวัฒนธรรม ทุกคนมีความสนใจเดียวกันคือดนตรีเฮฟวีเมทัล มีเป้าหมายคือดำรงกลุ่มให้ยั่งยืน เพื่อให้ดนตรีเฮฟวีเมทัลยังคงอยู่ต่อไป ตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มคือ คอนเสิร์ตเฮฟวีเมทัล กลุ่มแฟนเพลงมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับดนตรี โดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลหลัก การสื่อสารภายในกลุ่มก็จะกระทำกัน 2 แบบ คือ แบบที่มีศูนย์กลางและแบบกระจายอำนาจ โดยใช้การสื่อสารแทบทุกช่องทาง การสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มก็ปรากฏทางการแต่งกาย การแสดงออก และภาษาของกลุ่ม เป็นลักษณะของวัฒนธรรมการบริโภค ซึ่งการสร้างอัตลักษณ์จำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายสูง เช่น ค่าเสื้อผ้า ค่าบัตรชมคอนเสิร์ต ฯลฯ โดยแฟนเพลงกลุ่มนี้นั้นดีที่จะจ่ายเพราะถือว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้ดนตรีเฮฟวีเมทัลดำรงคงอยู่ได้

นราธิป วิรุฬห์ชาตะพันธ์ (2548) ศึกษาเรื่อง การสร้างอัตลักษณ์ในอัลบั้มภาพออนไลน์ โดยศึกษาเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาในอัลบั้มภาพออนไลน์ เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ของผู้สร้างอัลบั้มภาพออนไลน์ รวมทั้งหาสาเหตุที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์อัลบั้มภาพออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาในอัลบั้มออนไลน์ประกอบด้วยการใช้วงภาษา และอวัจนภาษา โดยเนื้อหาสามารถบ่งบอกอัตลักษณ์ของผู้สร้างอัลบั้มออนไลน์ได้ใน 4 มิติ ได้แก่ 1) อัตลักษณ์ทางเพศตามคติชีววิทยา มีการแสดงอวัยวะต่างๆ ที่แสดงถึงความเป็นเพศหญิงเพศชาย 2) อัตลักษณ์ทางบุคลิกภาพ แสดงถึงบุคลิกภาพอ่อนไหว น่ารัก สดใส ต้องการการยอมรับ มีอารมณ์ขัน โดยมากเป็นอัตลักษณ์เชิงบวก 3) อัตลักษณ์ทางสถานภาพทางสังคม แสดงออกถึงสถานภาพทางการศึกษามากที่สุด และสถานภาพทางสังคมแบบเพื่อนมากที่สุด รองลงมาเป็นคู่รัก 4) อัตลักษณ์ทางรูปแบบการใช้ชีวิต แสดงรูปแบบการใช้ชีวิตและความชอบของผู้สร้างอัลบั้มภาพออนไลน์ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์การสร้างอัลบั้มภาพออนไลน์ ประกอบด้วยปัจจัยทางจิตวิทยา คือ ความต้องการผูกมิตรกับผู้อื่น ต้องการการยอมรับ ต้องการในการอ้างอิงตนเอง แสดงออกทางเพศ และพบว่า “พฤติกรรมชอบโชว์” เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดอัลบั้มภาพออนไลน์ อีกปัจจัยหนึ่งคือทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นสิ่งช่วยอำนวยความสะดวกให้ตนเองสามารถแสดงตนสู่สาธารณะ เล่าเรื่องของตนเอง สามารถทดลองตัวตนและเปลี่ยนแปลงตัวตนได้

สุธาวัลย์ โพธิ์ศรี (2548) ศึกษาเรื่อง ชุมชนบนอินเทอร์เน็ตกับวัฒนธรรมวัยรุ่น : ศึกษากรณีเว็บไซต์เฉลียง โดยศึกษาลักษณะการก่อตัว ภูมิหลัง แบบแผนและบรรทัดฐานของคนที่ใช้เข้าไปในเว็บไซต์ และใช้วิธีการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการศึกษาระบบธรรมชาติ (Naturalistic Inquiry) โดยเก็บข้อมูลจากคนที่แสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ด และจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่เข้าไปในเว็บไซต์เฉลียงมีเหตุผลในทางเดียวกันคือความชอบและความสนใจในเนื้อเพลงและสมาชิกวงดนตรีเฉลียง จึงอาศัยพื้นที่บอร์ดเป็นการรวมตัวกัน เกิดกิจกรรมที่ทำร่วมกันขึ้น คือ การเล่นเกมบนเว็บบอร์ด และยังพบปะสังสรรค์และทำกิจกรรมทางสังคมในโลกความจริงด้วย นอกจากนี้คนในเว็บบอร์ดยังมีความรักในสถาบันพระมหากษัตริย์ มีความเสียสละและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น และเพื่อป้องกันปัญหาในการอยู่ร่วมกัน จึงมีการจัดระเบียบทางสังคมโดยอาศัยช่วงชนชั้นทางสังคมในเว็บเป็นตัวควบคุม

พชรมน พิริยะสกุลยิ่ง (2549) ศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างกลุ่มเพื่อนโดยการสนทนาแบบออนไลน์ : ศึกษากรณีกลุ่มเพื่อนมิตรภาพ โดยศึกษาปฏิสัมพันธ์แบบออนไลน์กับการตอบสนองความต้องการความผูกพันรักใคร่จากเพื่อน เปรียบเทียบมิตรภาพกลุ่มออนไลน์กับมิตรภาพกลุ่มเพื่อนร่วมสถาบันการศึกษา และการศึกษาบทบาทของกลุ่มเพื่อนออนไลน์ในการทดแทนกลุ่มเพื่อนในสังคมสมัยใหม่ พบว่า รูปแบบพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนออนไลน์มีทั้งที่เหมือนและแตกต่างจากกลุ่มเพื่อนร่วมสถาบันการศึกษา การสื่อสารผ่านคอมพิวเตอร์ให้อิสระในการแสดงออกอย่างไร้ขอบเขตผ่านตัวอักษรและสัญลักษณ์ต่างๆ และการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนออนไลน์สามารถผูกใจรักกันแบบเพื่อนได้ สิ่งที่น่าสนใจระหว่างมิตรภาพ 2 แบบ คือ เหตุผลในการเข้าร่วมกลุ่ม คุณค่าและทัศนคติใหม่ ชนิดกลุ่มเพื่อน ลักษณะเด่นและการดึงดูดความสนใจเป็นกำลังใจที่ปรึกษา/แก้เหงา มีกลุ่มที่คิดว่าไม่ว่าจะเป็นเพื่อนออนไลน์หรือเพื่อนในสังคมสมัยใหม่ เมื่อตกลงใจจะเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันแล้ว ความเป็นเพื่อนก็ไม่ต่างกัน ขณะที่อีกกลุ่มคิดว่าเพื่อนออนไลน์ไม่สามารถทดแทนกลุ่มเพื่อนในสังคมสมัยใหม่ได้ เนื่องจากในโลกไซเบอร์นั้นหาความจริงได้ยาก เป็นเพียงการสร้างตัวตนและมิตรภาพภายในนั้น ไม่ได้ใกล้ชิดหรือทำกิจกรรมร่วมกัน ขาดการเรียนรู้กันในโลกความเป็นจริง ทุกสิ่งทุกอย่างอาจเป็นเพียงการหลอกลวง

อุสุมา สุขสม (2550) ศึกษาเรื่อง การสร้างอัตลักษณ์วัยรุ่นจากการแต่งกายแฟชั่น : กรณีศึกษา สยามแอสควอร์ โดยศึกษาเพื่อการแต่งกายของวัยรุ่น โดยหาเงื่อนไขที่มีอิทธิพลสร้างแรงจูงใจ วิถีทางในการแสดงออก ตลอดจนวิเคราะห์การนิยามและตีความหมายจากการแต่งกายแฟชั่นของวัยรุ่น ศึกษาและวิเคราะห์ระหว่างการแต่งกายแฟชั่นที่มีต่อการสร้างอัตลักษณ์ของวัยรุ่น ตลอดจนศึกษาการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ของวัยรุ่นที่ถูกสร้างขึ้นมาจากการแต่งกายแฟชั่น

โดยศึกษาในเชิงเปรียบเทียบแพชชั่น 3 รูปแบบ คือ แพชชั่นฮิปฮอป แพชชั่นเด็กแนว (อินดี้) และแพชชั่นแบรนต์เนม โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า การสร้างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นจากแพชชั่นเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในกระบวนการ เงื่อนไขของการสร้างอัตลักษณ์เกิดจากแรงขับเคลื่อนตามธรรมชาติของวัยและบริบททางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมที่แวดล้อม เช่น ครอบครัว เพื่อน สื่อมวลชน การใช้เวลายามว่างในชีวิตประจำวัน วัยรุ่นใช้สินค้าแฟชั่นผ่านกระบวนการสร้างความแตกต่างและการลอกเลียนแบบ และการแสดงออกนั้นได้นิยามความหมายของแพชชั่นในเชิงสัญลักษณ์ที่สื่อถึงรสนิยม ชนชั้น รูปแบบการดำเนินชีวิต ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ เป็นการสร้างความทันสมัยให้แก่ร่างกาย และสื่อความสัมพันธ์ที่ร่วมกับกลุ่ม ความหมายเชิงสัญลักษณ์ของแพชชั่นเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสำนึกอัตลักษณ์บุคคลและอัตลักษณ์ร่วมทางสังคม เกิดการสร้างอัตลักษณ์ทางกิริยาท่าทาง ศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับแพชชั่น พื้นฐานการบริโภคแพชชั่นสร้างจากกระบวนการทางสังคมที่ไม่ตายตัว มีลักษณะชั่วคราว บ่งบอกความเป็นวัยรุ่นได้ในเวลาหนึ่ง และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต

เชมทัต พิพิธนาบรพ (2551) ศึกษาเรื่อง การแต่งคอสเพลย์ของกลุ่มวัยรุ่นไทย กับการสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมย่อย และบทบาทของสื่อ โดยศึกษาเรื่องอัตลักษณ์ของคอสเพลย์ (Cosplay) ในกลุ่มวัยรุ่นไทย และภาพสะท้อนการเป็นวัฒนธรรมย่อย ศึกษาบทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อปรากฏการณ์นี้ พบว่าคอสเพลย์มีอัตลักษณ์โดยเป็นกลุ่มที่มีการบริโภคสื่อสูง มีการแต่งกายและการแสดงออกที่เด่นชัด ด้วยการเลียนแบบและดัดแปลงลักษณะดังกล่าวจากแหล่งในสื่อมวลชน ภาษาของกลุ่มเกิดจากการผสมผสานของภาษาวัยรุ่นทั่วไปและภาษาของกลุ่มสื่อต้นแบบ การดำเนินชีวิตและค่านิยมของกลุ่มคอสเพลย์นั้นไม่แตกต่างจากวัยรุ่นทั่วไปมากนัก คอสเพลย์นั้นสะท้อนการเป็นวัฒนธรรมย่อยเพียงส่วนหนึ่ง เพราะคอสเพลย์ในสังคมไทยไม่มีพื้นที่ทางกายภาพในการแสดงออกมากนัก การรวมตัวกันเพื่อคอสเพลย์มีลักษณะของการรวมกลุ่มตามวาระสังสรรค์มากกว่าการเป็นแบบแผนที่ปฏิบัติเป็นประจำ บทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อคอสเพลย์นั้น สื่อดั้งเดิมมีบทบาทเพียงเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการจัดงานคอสเพลย์ในเชิงพาณิชย์ ขณะที่สื่อใหม่มีบทบาทในการเป็นพื้นที่เสมือนที่ช่วยส่งเสริมอัตลักษณ์ในการเป็นวัฒนธรรมย่อยของคอสเพลย์

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ว่า วัฒนธรรมย่อยในกลุ่มสังคมที่เกิดขึ้นได้สร้างรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ๆ ให้วัยรุ่น ไม่ว่าจะจะเป็นความชื่นชอบในแพชชั่น การแต่งกายที่อิงกระแสญี่ปุ่น แนวเพลง หรือชุมชนผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างสังคมในอินเทอร์เน็ต สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการก่อรูป สร้างตัวตนใหม่ๆ เพื่อสนองตอบสิ่งที่ชื่นชอบเหล่านั้น การปฏิสัมพันธ์



เชิงสัญลักษณ์ได้เริ่มต้นขึ้น รวมกลุ่มกันแสดงอัตลักษณ์ในสังคมออนไลน์ มีตัวตนเป็นชุมชนในสังคมไซเบอร์ เกิดการสร้างอัตลักษณ์ในกลุ่มของตนเอง สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นเองได้อีก จึงเป็นแนวทางที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา และก่อให้เกิดงานวิจัยเรื่องภาพลักษณ์ของนักร้องเกาหลีในการสร้างอัตลักษณ์ร่วมของวัยรุ่นไทย: ศึกษากรณี [WWW.TVXQ-DREAMLAND.COM](http://WWW.TVXQ-DREAMLAND.COM) เพื่อให้เห็นอัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทยในเว็บไซต์



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## บทที่ 3

### วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “ภาพลักษณ์ของนักร้องเกาหลีในการสร้างอัตลักษณ์ร่วมของวัยรุ่นไทย: ศึกษากรณี WWW.TVXQ-DREAMLAND.COM” จะทำการศึกษาปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นบนชุมชนในเว็บไซต์ การก่อตั้งหรือปัจจัยที่ทำให้เกิดการก่อตั้งเว็บไซต์ นอกเหนือจากความชื่นชอบของผู้คนที่มีความชื่นชอบแล้ว ปัจจัยที่สำคัญอื่นๆ ซึ่งทำให้ผู้คนเข้ามาในเว็บไซต์และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอยู่เสมอ นอกจากนี้การสังสรรค์กันในกลุ่มสมาชิกของเว็บไซต์ ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน เกิดความรู้สึกที่ร่วม สื่อสารกันโดยผ่านสัญลักษณ์บางอย่างและทำให้เกิดอัตลักษณ์กลุ่ม

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาในเชิงมานุษยวิทยา (Anthropological Research) เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์กับสภาพแวดล้อมนั้น เป็นการแสวงหาความรู้โดยเน้นข้อมูลด้านความรู้สึกนึกคิด การให้ความหมายหรือการให้นิยามสถานการณ์ต่างๆ ตลอดจนการกำหนดค่านิยมและอุดมการณ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์นั้นๆ

#### 3.1 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เว็บไซต์ของวงดบังชินกีมีอยู่หลายแห่งด้วยกัน เว็บไซต์บางแห่งก่อตั้งขึ้นมาตั้งแต่กระแสเพลงของวงดบังชินกีเข้ามาในประเทศไทยประมาณ 4 ปีมาแล้ว ผู้วิจัยเข้าไปสำรวจในเว็บไซต์เกี่ยวกับวงดบังชินกีหลายแห่ง และได้คัดเลือกเว็บไซต์ดบังชินกีแห่งหนึ่ง ซึ่งก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ.2550 ภายในเว็บไซต์มีลักษณะเป็นเว็บบอร์ดในการตั้งกระทู้หรือสนทนาผ่านหน้ากระดานหลัก และมีผู้ที่เข้ามาสมัครเป็นสมาชิกในเว็บบอร์ดเป็นจำนวนมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษากรณีเว็บไซต์ดรีมแลนด์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกที่อยู่ในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ โดยจะเน้นที่ผู้บริหาร (administrator) ผู้ดูแล (staff) ซึ่งจะเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ทั้งหมดจำนวน 9 คน โดยจะเลือกผู้บริหารเว็บไซต์จำนวน 3 คน และผู้ดูแลเว็บไซต์จำนวน 6 คน ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งและดูแลเว็บไซต์ให้เกิดความเรียบร้อย ตลอดจนตั้งกระทู้หรือตอบคำถามของสมาชิกในเว็บไซต์ โดยมากจะเป็นผู้ที่เข้าเว็บไซต์เป็นประจำทุกวัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเลือกศึกษาสมาชิกภายในเว็บไซต์จำนวน 12 คน โดยจะเลือกผู้ที่มีส่วนร่วมและเข้ามาในเว็บไซต์อย่างสม่ำเสมอ โดยจะสื่อสารกันผ่านทางเว็บไซต์ เพื่อทราบความคิดของสมาชิกและกิจกรรมที่มีร่วมกันภายในเว็บไซต์ดรีมแลนด์

### 3.2 ระยะเวลาในการศึกษา

ในการศึกษาเว็บไซต์ดริมแลนด์ ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเป็นเวลา 6 เดือน เนื่องจากมีกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในเว็บไซต์ เช่น การจัดงานสังสรรค์ (meeting) เมื่อครบรอบวันก่อตั้งเว็บไซต์ หรืองานสังสรรค์อื่นๆ ซึ่งเป็นงานที่จัดขึ้นภายนอกเว็บไซต์ เช่น งานสังสรรค์ที่จัดร่วมกันกับเว็บไซต์ต่างๆ ซึ่งจัดขึ้นช่วงที่ศิลปินดงบังชินกิมาแสดงคอนเสิร์ตที่ประเทศไทย เป็นต้น

### 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูล 4 ลักษณะ คือ

1.) การเก็บข้อมูลโดยการรวบรวมค้นคว้าเอกสาร (Documentary Research) เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต การรวมกลุ่มของแฟนคลับ โดยใช้เอกสาร รายงาน งานวิจัย บทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบและข้อมูลพื้นฐานในการทำงานวิจัย

2.) การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ (Interview) ระยะเวลาเริ่มแรกผู้วิจัยคุยกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อแสดงเจตนาและความตั้งใจในการศึกษา หลังจากสร้างความคุ้นเคยในระยะเวลาหนึ่งแล้วจึงค่อยเปลี่ยนมาเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เมื่อผู้ให้ข้อมูลมีความไว้วางใจมากพอจึงมีการนัดพบกันจริงๆ เพื่อทำการสอบถามข้อมูลส่วนตัวโดยทั่วไป เช่น อายุ เพศ สถานที่ศึกษา ความคิดเห็นโดยทั่วไปเกี่ยวกับการสร้างและการเข้าสู่เว็บไซต์ โดยจะทำการสัมภาษณ์ (1) ผู้บริหารเว็บไซต์ 3 คน (2) ผู้ดูแลเว็บไซต์ 6 คน (3) สมาชิกภายในเว็บไซต์ 12 คน ขณะที่การเก็บข้อมูลจากสมาชิกภายในเว็บไซต์จะคัดเลือกบุคคลที่เข้ามาแสดงความเห็นในเว็บไซต์และมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกคนอื่นๆ โดยทำการสัมภาษณ์ผ่านอินเทอร์เน็ตและไม่เปิดเผยนาม เป็นจำนวน 12 คน

3.) การเก็บข้อมูลแบบการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant Observation) ภายในเว็บไซต์จะจัดกิจกรรมสังสรรค์ (meeting) กันเมื่อครบรอบปีการก่อตั้งเว็บไซต์ ซึ่งนอกจากจะเป็นการรวมตัวกันของผู้บริหารและผู้ดูแลเว็บไซต์แล้ว ยังเป็นการรวมตัวกันของสมาชิกภายในเว็บไซต์ โดยผู้วิจัยจะเข้าไปทำการศึกษาและสังเกตการณ์ ในกรณีที่มีการสังสรรค์ของกลุ่มแฟนคลับและสมาชิกในเว็บไซต์ ซึ่งทั้งผู้บริหารและผู้ดูแลมีโอกาสพบเจอกับสมาชิกคนอื่นๆ และได้ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน

ในเบื้องต้นนี้ ผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับผู้ดูแลและผู้บริหารบางคนในเว็บไซต์เรียบร้อยแล้ว โดยเริ่มแรกผู้วิจัยแจ้งความประสงค์ต่อผู้ดูแลเว็บไซต์ในการเข้ามาศึกษาเว็บไซต์ดริมแลนด์

และเริ่มสนทนากันผ่านเพื่อนของผู้วิจัยโดยใช้เอ็มเอสเอ็น (msn) ซึ่งการสนทนาในครั้งแรกค่อนข้างเป็นทางการ และสนทนาผ่านอินเทอร์เน็ตเรื่อยมา จนกระทั่งเกิดความไว้วางใจกันแล้ว ผู้วิจัยจึงนัดพบและติดต่อขอสัมภาษณ์แบบเจาะลึก นอกจากนี้ผู้วิจัยได้รับการแนะนำให้รู้จักกับผู้ดูแลเว็บไซต์คนอื่นๆ ผ่านทางเอ็มเอสเอ็น

ในการพูดคุยสัมภาษณ์ครั้งแรกนั้นอาจจะเป็นทางการไปบ้าง แต่เมื่อได้สนทนากันจึงมีความเป็นกันเองมากขึ้น แม้ผู้วิจัยจะมีโครงร่างคำถามอยู่แล้ว แต่ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ เนื่องจากมีประเด็นใหม่ๆ ที่แทรกขึ้นมาอยู่เสมอ

### 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายความจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ศึกษาความคิดของผู้ดูแล ผู้บริหาร และสมาชิกของเว็บไซต์ ใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ประวัติชีวิต ศึกษาภูมิหลังการกำเนิดเว็บไซต์ การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยมที่มีภายในเว็บไซต์ ในส่วนของผลการวิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาพรรณนาอย่างละเอียด โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการเขียนงานแบบ narrative เพื่อบอกเล่าถึงความรู้สึกที่อยู่ภายใน แสดงให้เห็นความคิด ความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูล

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## บทที่ 4

### “ดงบังซินิกิ” กับความชื่นชอบของแฟนคลับ

ย้อนกลับไปเมื่อช่วงปี 2543 ครั้งแรกที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสรู้จักกับประเทศเกาหลี(ใต้) จากการนำเสนอตอนช่วงข่าวต่างประเทศของสถานีโทรทัศน์แห่งหนึ่ง กล่าวถึงการสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนมัธยมปลายชาวเกาหลีที่มีความกดดันต่างๆ มากมาย ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับที่ผู้วิจัยกำลังจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยเช่นเดียวกัน จึงพอจะเข้าใจความกดดันของการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ดี จากนั้นข่าวคราวเกี่ยวกับเกาหลีจะห่างหายไปจากความคิดของผู้วิจัยเมื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้ว ผู้วิจัยก็มีโอกาสได้ยินเรื่องราวของเกาหลีอีกครั้ง ไม่ใช่จากข่าวต่างประเทศ แต่เป็นละครโทรทัศน์ที่สถานี ITV ชื่อลิขสิทธิ์มาฉาย คือเรื่อง “รักนี้... ฤดูนิรันดร์ (Autumn in My Heart)” ผู้วิจัยไม่ได้ติดตามเรื่องนี้ตั้งแต่ตอนแรกที่เริ่มฉาย แต่มาติดตามเนื่องจากเพื่อนสนิทซึ่งดูละครเรื่องนี้อยู่เล่าให้ฟัง เมื่อได้ดูก็รู้สึกสนุกผู้วิจัยจึงติดตามต่อจนจบในช่วงเวลานั้นข่าวบันเทิงเกี่ยวกับดาราเกาหลีมีน้อย ด้วยส่วนหนึ่งคือเกาหลีเพิ่งจะเข้ามาในเมืองไทยเป็นยุคเริ่มแรก ในขณะที่วัยรุ่นไทยส่วนหนึ่งยังนิยมดารานักร้องญี่ปุ่นอยู่ เมื่อมีละครเกาหลีมาฉายในเมืองไทยหนึ่งเรื่องและได้รับความนิยม จึงมีการซื้อลิขสิทธิ์เรื่องอื่นๆ มาฉายอย่างต่อเนื่อง หนังสือและข่าวบันเทิงของเกาหลีได้จึงทยอยเข้ามา

จากนั้นผลงานเพลงของนักร้องศิลปินเกาหลีจึงเริ่มทยอยเข้ามาเช่นกัน ศิลปินกลุ่มหญิง เช่น วง Baby V.O.X. ศิลปินชายเดี่ยวเช่น Rain, Se7en เพลงของพวกเขาเปิดตามคลื่นวิทยุต่างๆ และนำเสนอในรูปแบบของมิวสิกวิดีโอผ่านรายการเพลงต่างๆ ทางโทรทัศน์ รวมถึงทางเคเบิลด้วย เช่น รายการ Channel V, MTV เป็นต้น ภาพของนักร้องหญิงซึ่งดูสวยงามน่ารักในมิวสิกวิดีโอ หรือภาพของนักร้องชายที่มีความสามารถในด้านการเต้นตามจังหวะของเพลงซึ่งดูลึ้นไหลเริ่มกลายเป็นที่นิยม นอกจากสื่อ เพลง ละคร แล้ว ภาพยนตร์เกาหลี อาหาร เสื้อผ้า เครื่องสำอาง ตลอดจนหนังสือก็ทยอยนำเข้ามาเช่นเดียวกัน กระแสวัฒนธรรมที่ไหลบ่าเข้ามาจนกลายเป็น “ความคลั่งไคล้เกาหลี” จนการคลั่งไคล้วัฒนธรรมญี่ปุ่นของวัยรุ่นไทยมีน้อยลง เปลี่ยนผ่านจาก J-Pop เข้าสู่ยุค K-Pop สังคมซบเซาเคลื่อนเข้าสู่ยุค Korean Wave บางส่วนบริโภคกระแสเกาหลีจากละคร ขณะที่บางส่วนบริโภคจากงานเพลง หนังสือ อาหาร เครื่องสำอาง เรียกได้ว่ากระแสเกาหลีในเมืองไทยได้รับความนิยมอย่างมาก ผู้วิจัยเองก็รับกระแสเกาหลีในหลากหลายด้านเช่นเดียวกัน

ดาราศิลปินเกาหลีของที่เข้ามาในเมืองไทยในยุคแรกโดยมากจะเป็นศิลปินเดี่ยว ขณะที่ยุคหลังซึ่งเข้ามาในไทยจึงเป็นศิลปินกลุ่มเสียโดยมาก และนับเป็นครั้งแรกที่ผู้วิจัยได้รู้จักกับศิลปินกลุ่มที่มีชื่อว่า TVXQ ซึ่งเป็นชื่อแรกๆที่ผู้วิจัยรู้จัก เสียงเพลงของวงนี้คือสิ่งแรกที่ผู้วิจัยรับรู้ซึ่งได้ยินขณะที่กำลังอ่านหนังสือ แนวเพลงและทำนองเพลงฟังสบายมีท่อนร้องท่อนซ้ำที่ติดหู ผู้วิจัยรับฟังโดยที่ไม่ได้หันไปดูโทรทัศน์เสียด้วยซ้ำ แต่ก็รู้สึกชอบเพลงๆ นี้แล้ว เมื่อถึงท่อนร้องซ้ำซึ่งมักจะเป็นช่วงทำนองของเพลง ผู้วิจัยจึงหันดูโทรทัศน์ทันเห็นเด็กหนุ่ม 5 คนซึ่งน่าจะอยู่ราวมัธยมปลายยืนเรียงกันอยู่ในชุดสีขาว เห็นเพียงผ่านเพราะผู้วิจัยได้แต่มองชื่อของวงและชื่อเพลง “Hug” เพราะหมายมั่นว่าจะต้องไปหาฟังอีกสักครั้ง แม้จะฟังภาษาเกาหลีไม่ออกก็ตาม แต่ก็ทำให้เข้าใจความหมายที่ว่าดนตรีคือภาษาสากล เพียงแค่จังหวะหรือทำนองของเพลงที่โดดเด่นก็ตรึงใจผู้ฟังได้ ทว่าภารกิจการเรียนที่หนักในขณะนั้น ชื่อของวงและชื่อเพลงจึงลืมนั่นไป

ผู้วิจัยได้มีโอกาสฟังเพลงนั้นอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเพื่อนของผู้วิจัยเปิดฟังโดยที่ไม่ทราบว่าเป็นเพลงของวงอะไร เมื่อลองไล่รายชื่อเพลงที่เปิดในคอมพิวเตอร์ ผู้วิจัยจึงจำชื่อเพลงและชื่อของวงได้อีกครั้ง และครั้งนี้ไม่ลืมนำเพลง Hug ของ TVXQ กลับมาฟังด้วย ผู้วิจัยได้แต่ฟังเพลงโดยไม่ได้ติดตามเรื่องราวของวง จากนั้นมานานก็ได้เห็นมิวสิกวิดีโอเพลงใหม่ของวง TVXQ อีกครั้งคือเพลง Rising Sun จากภาพของเด็กหนุ่มมัธยมในชุดขาวดูราวเจ้าชายและเพลงฟังสบายพร้อมเสียงร้องประสาน แต่ในเพลงใหม่กลับมีดนตรีและจังหวะที่หนักแน่นกว่า ภาพของพวกเขาทั้ง 5 ในชุดสีเข้มสีหน้าจริงจังตัดกับแดนเซอร์ข้างหลังในชุดขาว คือศิลปินกลุ่มที่มีการเต้นพร้อมเพรียง ผสานไปกับแนวเพลง ซึ่งภาพของพวกเขาแตกต่างจากที่เห็นครั้งแรกอย่างสิ้นเชิง และเพลงใหม่ก็เป็นอีกเพลงหนึ่งที่ถูกเขียนชอบ จากนั้นจึงเห็นเพลงต่างๆ ของ TVXQ เป็นระยะๆ กระทั่งเพลงที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจอย่างจริงจังคือเพลง “O-Jung.Ban.Hap” แนวดนตรี จังหวะ ทำนองของเพลง การเต้นที่สื่อออกมาทางมิวสิกวิดีโอที่หนักแน่นกว่าเดิม สมาชิกของวงในชุดโทน ขาว-ดำ ยืนอยู่ท่ามกลางสถานที่ต่างๆ ทั้งในยุโรปและเอเชีย มีการตัดภาพให้แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลา คือช่วงเวลาสถานที่เต็มไปด้วยผู้คน สลับกับภาพช่วงเวลาในเมืองร้าง เหลือเพียงซากตึกปรักหักพัง ผู้วิจัยจำได้ว่ามีอยู่ตอนหนึ่งของมิวสิกวิดีโอเบื้องหลังของนักร้องคือภาพของหลังคาวัดและสนามหลวงซึ่งมีนกบินผ่าน ทำให้ผู้เขียนรู้สึกประทับใจขึ้นมาจึงลองค้นหาข้อมูลของวงนี้ตามอินเทอร์เน็ต

เมื่อผู้วิจัยเข้าไปค้นหาในอินเทอร์เน็ตผ่านหน้าเว็บไซต์ของกูเกิ้ล (google) จึงทำให้รู้ว่ามีข้อมูลเกี่ยวกับวง TVXQ มากมาย มีทั้งประวัติ รูปภาพ ผลงานเพลงต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาเกาหลี ญี่ปุ่น จีน และบางเพลงเป็นภาษาอังกฤษ อย่างเช่นเพลง Hug ที่ทำออกมาถึง 4 ภาษาด้วยกัน

นอกจากข้อมูลจากหน้าเว็บไซต์ก็เกิดแล้ว ยังมีเว็บไซต์ที่ตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการตามต้นสังกัดในประเทศอื่นๆ อีกด้วย

#### 4.1 TVXQ ดงบังชินกิ ความเป็นมาและการก่อตั้งวง

TVXQ คือชื่อที่ขึ้นทุกครั้งเมื่อสถานีโทรทัศน์เปิดมิวสิกวิดีโอของพวกเขา แม้จะขึ้นชื่อด้วยอักษรสี่ตัวนั้น แต่ผู้ดำเนินรายการโทรทัศน์กลับเรียกพวกเขาว่า ดงบังชินกิ, ทงบังชินกิ, โทโฮชินกิ ตามแต่การออกเสียงของแต่ละคน ในฐานะผู้เริ่มติดตามผลงานผู้วิจัยรู้สึกประหลาดใจ ว่าจะไรจะมีชื่อเรียกย่อขนาดนั้น ชื่อของวงมีที่มาจากภาษาจีนที่เขียนว่า Tong Vfang Xien Qi 東方神起 โดยใช้ตัวย่ออย่างที่เราเห็นทุกครั้งว่า TVXQ แต่วงก็มีชื่อภาษาเกาหลีด้วยเช่นกันซึ่งเขียนได้ทั้งสองแบบคือ Dong Bang Shin Ki หรือ Dong Bang Shin Gi และใช้ตัวย่อว่า DBSK หรือ DBSG ในตลาดญี่ปุ่น TVXQ รู้จักในนามของ THSK หรือ Tohoshinki แต่ชื่อทางการเป็นที่รู้จักและจดขายคือชื่อ TVXQ ซึ่งเขียนตามภาษาจีนนั่นเอง ชื่อของวงสามารถแปลได้ทั้งภาษา เกาหลี จีน ญี่ปุ่น และมีความหมายเดียวกันว่า “เทพเจ้าที่กำเนิดขึ้นจากโลกตะวันออก”

TVXQ ที่ผู้วิจัยขอเรียกว่า “ดงบังชินกิ” ตามความเคยชินนั้นมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน เริ่มแรกของการก่อตั้งวง สมาชิกทั้ง 5 นั้นเข้ามาทดสอบที่ต้นสังกัดของพวกเขาคือ SM Entertainment ซึ่งตอนนั้นกำลังเปิดคัดเลือกศิลปินหน้าใหม่ ผู้ที่เข้ามาทดสอบจะต้องมีความสามารถในหลายๆ ด้าน ทั้งการร้อง เต้น และบุคลิกหน้าตาดี หลังจากได้รับการคัดเลือกและเข้าเป็นเด็กฝึกของสังกัดแล้ว จะต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนตนเองให้มีความสามารถเพียงพอที่จะออกผลงานได้ เมื่อต้นสังกัดเห็นถึงความสามารถก็จะคัดเลือกไว้ในวงนั้นๆ ควรจะมีสมาชิกคนใดบ้าง ดงบังชินกิก็มีที่มาเช่นเดียวกัน สมาชิกแต่ละคนของวงจะถูกคัดเลือกจากผู้ที่มีความสามารถที่สุดในแต่ละกลุ่มย่อยๆ ซึ่งเป็นเด็กฝึกที่ได้รับการคัดเลือกหลังจากค้นพบความสามารถที่แท้จริงของแต่ละคนแล้ว

ย้อนกลับไปเมื่อดงบังชินกิปรากฏตัวเป็นครั้งแรกในงานคอนเสิร์ตของ โบอา (BoA หรือ 권보아 ควอน โบอา) นักร้องสาวชาวเกาหลีที่ประสบความสำเร็จมากทั้งในเกาหลี ญี่ปุ่น และเอเชีย เริ่มเข้าวงการโดยสังกัดกับ SM Entertainment เมื่ออายุได้ 10 ปี เธอสร้างกระแสความทันสมัยให้วัยรุ่นชาวเกาหลีได้ในเรื่องวัฒนธรรมใหม่ๆ แฟชั่น และช่วยทำให้เกิดมุมมองใหม่เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของเกาหลี นอกจากนี้ยังเป็นสัญลักษณ์ในการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างเกาหลีและญี่ปุ่นอีกทางหนึ่งด้วย วันนั้นเธอแสดงคอนเสิร์ตคู่กับนักร้องสาวชาวอเมริกัน Britney Spears ในวันที่ 26 ธันวาคม 2003 คือครั้งแรกที่ดงบังชินกิได้ขึ้นแสดงและได้ร้องเพลง

Hug ซึ่งเป็นเพลงโปรโมตเพลงแรกของอัลบั้มด้วย นอกจากนี้จะร้องเพลงของตัวเองแล้วพวกเขายังร้องเพลงของ O Holy Night กับโบอาอีกด้วย การแสดงสดและร้องเสียงประสานทำให้เหล่าแฟนเพลงรู้สึกประทับใจในการแสดงของพวกเขา

### สมาชิกวงดงบังชินกิ

**Kim Junsu (김준수)** คิม จุนซู สมาชิกคนแรกของวง และเป็นคนที่ผู้วิจัยชื่นชอบเป็นพิเศษ แม้เขาจะไม่ได้สูงที่สุดในวง หรือมีหน้าตาสวยงามเหมือนผู้หญิงอย่างคิมแจจุง แต่ความสามารถในการร้องและเต้นของเขาก็ไม่เป็นรองใคร สิ่งแรกที่ผู้วิจัยนึกถึงเมื่อได้ยินชื่อของเขา คือเสียงแหบๆ ที่ฟังดูโดดเด่นและสามารถขึ้นถึงโทนสูงได้ ทั้งความสามารถในการเต้นของเขา แม้จะไม่ได้ดูแข็งแรงเช่นจองยุนโฮหัวหน้าวงแต่จุนซูก็เต้นได้พลิ้วไหวเช่นกัน อาจเป็นเพราะเขาร้องเพลงอยู่ในโบสถ์ตั้งแต่ยังเล็ก แม่ของจุนซูซึ่งเคยเป็นอดีตนางงามของประเทศเกาหลีช่วยผลักดันและสนับสนุนเขา จุนซูมาทดสอบความสามารถที่ SM Entertainment กับเพื่อนสนิทคืออินฮยอก (สมาชิกวง Super Junior) เขาได้รับคัดเลือกเพราะความสามารถและเสียงร้อง หลังจากเป็นเด็กฝึกภายในสังกัดได้นาน 3 ปี จุนซูเกือบจะได้ออกอัลบั้ม แต่ก็ต้องเลื่อนไปเพราะช่วงนั้นเสียงของเขาเปลี่ยนจนไม่สามารถร้องเพลงได้ ผู้วิจัยเคยฟังคำให้สัมภาษณ์ของจุนซูเกี่ยวกับเรื่องเสียงของเขาเปลี่ยน และรู้สึกท้อใจเมื่อไม่สามารถใช้เสียงได้เช่นเดิม แต่จุนซูก็ยังกลับมาทำกำลังใจและฝึกซ้อมจนกระทั่งในอีก 3 ปีถัดมาเขาจึงได้ออกอัลบั้มในฐานะของดงบังชินกิ ในชื่อของ Xiah Junsu (시아준수) เขีย จุนซู ซึ่งออกเสียงว่า ซี-อา ในภาษาเกาหลี) และ Junsu (쥬순) ในภาษาญี่ปุ่น Xiah เป็นชื่อในการแสดงที่เขาเลือกเองซึ่งเป็นชื่อเรียกสั้นๆ มาจากคำว่า Asia ในภาษาเกาหลีจะอ่านออกเสียง Asia ว่า a-shee-a (เอ-ซี-อา) Xiah จึงหมายถึงความต้องการของเขาที่จะเป็นดาราศิลปินที่มีคนรู้จัก ไม่ใช่เฉพาะแต่ในเกาหลีเท่านั้น เขาต้องการให้เป็นที่ยอมรับไปทั่วทุกทวีป นับเป็นความสำเร็จของเขาจากความพยายามฝึกฝนตลอด 6 ปีที่ผ่านมา

**Jung Yunho (정윤호)** จอง ยุนโฮ คือสมาชิกคนที่ 2 และเป็นหัวหน้าวงดงบังชินกิ ยุนโฮเกิดที่กวางจูแต่เดินทางมาที่กรุงโซลเพื่อสานต่อความฝันอยากจะเป็นนักร้อง ยุนโฮมีความสามารถด้านการเต้นอย่างมาก ด้วยความที่มีรูปร่างสูงซึ่งบางครั้งก็ดูเพรียวบาง บางครั้งก็มีกล้ามเนื้อทำให้การเต้นของเขาดูหลากหลาย ดูพลิ้วไหวและดูแข็งแรง ความสามารถด้านการเต้นที่ไม่เป็นรองใคร เสียงของเขาอาจฟังดูขุ่นจมุกในบางครั้งเวลาที่ร้องท่อนแร็ป (rap) ครั้งแรกที่ยุนโฮมาทดสอบกับต้นสังกัดเขามีอายุ เพียง 13 ปีเท่านั้น และได้รับรางวัลที่ 1 จากการแข่งเต้น และ



ด้วยความสามารถด้านการเต้นนี้เองทำให้เขาได้รับเลือกเป็นนักเต้นให้กับนักร้องเพลงป๊อปสาวชาวเกาหลี DANA ซึ่งเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ในช่วงก่อนหน้าจะออกอัลบั้มของเขา และชื่อที่ Yunho ใช้ในฐานะของดงบังชินกิคือ U-Know Yunho (유노유후 ยูโนว ยูโนโฮ ในประเทศเกาหลี) และชื่อ Yunho (윤호) ในญี่ปุ่น ที่เลือกชื่อนี้เนื่องจากคำว่า Yun Ho ในภาษาเกาหลีออกเสียงคล้ายกับ U-Know (You know) ในภาษาอังกฤษ และอีกเหตุผลหนึ่งคือเพราะในฐานะหัวหน้าวง เขาต้องการจะเข้าใจสมาชิกทุกคนเหมือนกับที่บอกว่า “ฉันเข้าใจเธอ” โดยส่วนตัวแล้วผู้วิจัยชอบในความเป็นผู้นำของเขา และการเต้นที่แข็งแรงของเขา ผู้วิจัยมีโอกาสดูรายการต่างๆ ที่ดงบังชินกิไปออก ซึ่งมีทั้งที่ออกอากาศทางโทรทัศน์และจากไฟล์ต่างๆ ทางอินเทอร์เน็ต ในฐานะหัวหน้าวงเขาสามารถตอบคำถามและแสดงถึงความเป็นผู้นำได้ หรือในรายการโทรทัศน์ของประเทศเกาหลีซึ่งศิลปินมักจะไปออก ส่วนหนึ่งเพื่อโปรโมตตัวเองหรือวงของตน เกมในรายการต่างๆ ที่แข่งขันโดยใช้ความสามารถทักษะความอดทนของร่างกาย Yunho สามารถพิสูจน์ตัวเองในฐานะของหัวหน้าวงได้อย่างสมบูรณ์ในความรู้สึกของผู้วิจัย

Kim Jaejoong (김재중) คิม แจจุง คือสมาชิกคนที่ 3 ของวงผู้แสนซื่อายแต่มีความฝันยิ่งใหญ่ แจจุงเกิดที่คังจู เขาไม่ใช่ลูกชายแท้ๆ ของบ้านสกุลคิม แต่มารดาผู้ให้กำเนิดยกเขาให้บ้านสกุลคิมอุปการะตั้งแต่ยังเด็ก และเปลี่ยนชื่อเขาเป็นคิมแจจุง เขาเดินทางจากบ้านเกิดมาอยู่กรุงโซลเมื่ออายุ 15 ปี เพื่อมาทดสอบกับต้นสังกัด การใช้ชีวิตในเมืองหลวงเป็นเรื่องยากสำหรับเขา เขาต้องทำงานหลายแห่งเพื่อหาค่าเช่าห้องให้ได้ครบ 150,000 วอน และเคยใช้เงินซื้อหมากฝรั่งเพื่อไปขายให้กับพนักงานผู้หญิงที่ร้านสะดวกซื้อ จากผู้มาทดสอบความสามารถ 5,000 คนในการทดสอบครั้งนั้นเขาได้รับรางวัลชนะเลิศ ในด้านของผู้ที่มีบุคลิกหน้าตาดีและมีเสียงร้องยอดเยี่ยม ทำให้เขากลายเป็นนักร้องหลักของดงบังชินกิ แต่สิ่งแรกที่ผู้วิจัยนึกถึงเขาคือหน้าตาที่สวยงามกับผู้หญิง นัยน์ตาโต จมูกโด่ง ซึ่งเป็นสิ่งที่ดึงดูดแฟนคลับหลายๆ คน จากนั้นคือความสามารถทางการร้องเพลงของเขา เสียงร้องในโทนสูงแต่ใสเป็นเอกลักษณ์ เมื่อได้ยินเสียงผู้วิจัยสามารถแยกออกได้ทันทีว่านี่คือเสียงร้องของแจจุง แม้ภาพลักษณ์ที่ทางบริษัทสร้างให้เขาจะดูเหมือนคนนิ่งและเย็นชา แต่ในความเป็นจริงแล้ว หลังจากผู้วิจัยได้ติดตามรายการที่ดงบังชินกิไปออก ก็คงรู้ว่าเขาเป็นคนที่ร่าเริงมาก บางครั้งก็พูดไม่ค่อยรู้เรื่อง แต่แจจุงก็เป็นคนที่แข็งแรงมาก แตกต่างจากรูปลักษณ์ที่ดูเหมือนจะบอบบางของเขาเช่นกัน เขาฝึกฝนอยู่ 4 ปี ก่อนที่จะเปิดตัวในฐานะของ Hero, Youngwoong Jaejoong (영웅재중 ในเกาหลี ยองอุง แจจุง เป็นชื่อที่หมอดูเคยทำนายไว้เมื่อหลายปีก่อน มีความหมายในภาษาอังกฤษว่า Hero) และ Jejung (제)

エジソン) ในภาษาญี่ปุ่น ผู้จัดการเลือกชื่อนี้ให้เนื่องจากต้องการให้เขากลายเป็นวีรบุรุษแห่งอุตสาหกรรมดนตรี

Shim Changmin (심창민) ชิม ชางมิน เป็นสมาชิกคนที่ 4 ซึ่งอายุน้อยที่สุด แต่ก็ยังเป็นสมาชิกที่สูงที่สุดในวงเช่นกัน เขาเกิดและเติบโตที่กรุงโซล เมื่อมาทดสอบกับต้นสังกัด เขาได้รับรางวัลชนะเลิศ เพราะเสียงร้องที่สูงและมีพลังของเขานั้นฟังดูโดดเด่น แม้ว่าในตอนนั้นเขาจะยังอายุน้อยอยู่ก็ตาม ชางมินเป็นคนทุ่มเทในสิ่งที่ทำ เขาจริงจังกับการร้องเพลง บางครั้งต้องร้องให้เมื่อร้องเพลงไม่ได้อย่างที่ใจต้องการ เขาชอบรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่น อ่อนน้อมถ่อมตนเสมอ และเป็นคนที่ขยันเรียน เขาอยู่ตรงกลางระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ เมื่ออยู่กับสมาชิกคนอื่นๆ ของวง ชางมินคือเป็นน้องเล็กที่เชื่อฟังพี่ๆ แต่ขณะเดียวกันเขามีน้องสาวแท้ๆ อีกสองคนและเป็นพี่ใหญ่ลูกชายคนโตของบ้านซึ่งมีความคิดเป็นตัวของตัวเอง ครั้งแรกที่ผู้เขียนเห็นชางมินแล้วรู้สึกว้าวคล้ายกับดารานักเต้นอย่างทาคุยะ คิมูระ แม้เขาจะยังเด็กแต่ก็สูงที่สุดในวง ในฐานะที่ยุโนฮิโคือหัวหน้าวง เมื่อชางมินต้องยืนใกล้ยุโนฮิ เขาจะพยายามทำตัวไม่ให้สูงกว่า เพื่อให้เกียรติหัวหน้าวง เท่าที่ผู้วิจัยเห็นดงบังชินกิมักจะมีตำแหน่งยืนประจำของตนทุกครั้ง และจะไม่ค่อยมีการสลับตำแหน่ง ชางมินจะยืนอยู่ตรงกลางระหว่างแจจุงและยุโนฮิเสมอ ในฐานะสมาชิกของดงบังชินกิชางมินใช้ชื่อว่า Choikang Changmin (최강창민 หรือ ชเวกัง ชางมิน) ที่ญี่ปุ่นรู้จักในนาม Changmin (チャンミン) “ชเวกัง” ในภาษาเกาหลี หมายถึงดีที่สุดในชื่ออังกฤษของเขาคือ Max

Park Yoochun (박유천) สมาชิกคนสุดท้ายเข้ามา 6 เดือนก่อนที่วงจะเปิดตัวเป็นครั้งแรก ยูชอนเกิดและเติบโตที่กรุงโซล ครอบครัวของเขาอพยพไปอยู่ที่สหรัฐอเมริกาตอนเขาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยูชอนอาศัยอยู่ที่ Fairfax Virginia มีน้องชาย 1 คน หลังจากชนะการประกวดร้องเพลงที่ Virginia และได้รางวัลพิเศษจากการประกวดร้องเพลงเยาวชน KBN เขามาทดสอบกับ Brothers Entertainment และถูกส่งมาอยู่ที่เกาหลี และเซ็นสัญญากับต้นสังกัด ครั้งแรกที่ผู้วิจัยฟังเสียงเขานั้นแยกไม่ออกออกมาเสียงของเขาเป็นเช่นไร เมื่อได้ฟังเพลง Hug ที่ร้องเป็นภาษาอังกฤษ ผู้เขียนจึงรู้ว่าเสียงและสำเนียงของเขาโดดเด่นมาก อาจเป็นเพราะเขาเติบโตที่ต่างประเทศ และนั่นทำให้ผู้วิจัยจำเสียงของเขาได้ นอกจากนี้เขายังเป็นผู้นำในด้านแฟชั่น ทั้งเรื่องการแต่งตัวและทรงผม เขาสามารถทำผมได้หลากหลายแบบรวมถึงแบบที่แหวกแนวออกไปทำให้เขาดูโดดเด่นมากขึ้น เขามีความสามารถในการเล่นเปียโนและแต่งเพลงไว้มากมาย ยูชอน

เข้ากับสมาชิกคนอื่นได้ง่ายแม้จะไม่ได้ฝึกซ้อมร่วมกันมาอย่างสมาชิกคนอื่น ๆ ซึ่งฝึกซ้อมร่วมกัน ขณะยังเป็นเด็กฝึกในสังกัด ยูชอนเปิดตัวในฐานะดงบังชินกิโดยใช้ชื่อ Micky Yoochun (믹키유천 หรือ มิคกี้ ยูชอน ในเกาหลี) และ Yuchun (ยูชอน) ในญี่ปุ่น Micky คือชื่อเล่นของเขาในภาษาอังกฤษซึ่งเป็นชื่อที่เขาใช้ตอนอยู่ที่ Virginia

### ผลงานของดงบังชินกิ

ผลงานของดงบังชินกินับตั้งแต่เปิดตัวครั้งแรกในปีค.ศ. 2003 นั่นคือเพลง Hug และในปีค.ศ. 2004 ก็มีผลงานออกมาที่ประเทศเกาหลี หลังจากปล่อยซิงเกิ้ลออกมาก่อน 3 เพลง ซึ่งในแต่ละเพลงที่ปล่อยนั้น ดงบังชินกิจะเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์และแนวเพลงเสมอ กระทั่งปลายปีค.ศ. 2004 จึงมีอัลบั้มเต็มชื่อ TRI-ANGLE ออกมา ในปีค.ศ. 2005 มีอัลบั้มที่ 2 คือ Rising Sun ซึ่งเป็นชื่อเดียวกับเพลงเปิดตัวของอัลบั้มที่ 2 ในอัลบั้มนี้ภาพลักษณ์และแนวเพลงของดงบังชินกิแตกต่างไปจากเด็กหนุ่มหน้าใสที่ร้องแนวประสานเสียง แต่ภาพลักษณ์ของวงนั้นดูจริงจังและเน้นการเต้นที่พร้อมเพรียงมากขึ้น จากนั้นจึงออกอัลบั้มที่ 3 "O"-正.反.合. หรือ "O"-Jung.Ban.Hap ซึ่งมีทั้งเพลงเต้น บัลลาดและแนวป๊อป ในปีค.ศ. 2006 ดงบังชินกิทำกิจกรรมโดยสมาชิกของวงแยกกันไปปรากฏตัวในรายการต่างๆ ทั้งรายการ X-Man, Heroine และ Love Letter มีทั้งที่ไปออกรายการแบบเดี่ยวและออกครบทั้ง 5 คน

นอกจากดงบังชินกิจะออกอัลบั้มที่ประเทศเกาหลีแล้ว ในประเทศญี่ปุ่นดงบังชินกิก็เป็นที่ยอมรับเช่นกัน หลังจากฝึกเรียนภาษาญี่ปุ่น พวกเขาจึงออกอัลบั้ม โดยปล่อยเพลงเปิดตัวแรกเป็นภาษาญี่ปุ่นคือ Stay with Me Tonight และช่วงเดือนเมษายน 2005 จึงเปิดตัววงอย่างเป็นทางการในประเทศญี่ปุ่น และมีอัลบั้มภาษาญี่ปุ่นชุดแรก Heart, Mind and Soul ในปีค.ศ. 2006 ช่วงเดือนมีนาคม 2007 ดงบังชินกิปล่อยอัลบั้มภาษาญี่ปุ่นชุดที่ 2 คือ Five in the Black เพลงทั้งหลายของดงบังชินกิสามารถขึ้นติดอันดับชาร์ตของประเทศญี่ปุ่น ในปีค.ศ. 2008 วางแผงอัลบั้มที่ 3 คือ T นอกจากนี้ยังมีผลงานเดี่ยวของสมาชิกทั้ง 5 คือ Trick project อีกด้วย

ช่วงปีค.ศ. 2008 ผลงานของดงบังชินกิมีทั้งที่ประเทศเกาหลีและญี่ปุ่น โดยออกอัลบั้มที่ 4 ใน 2 ประเทศคืออัลบั้ม MIROTIC ที่เกาหลีและ Jumon: Mirotic ในแบบญี่ปุ่น ผลงานอัลบั้มที่ 4 ในประเทศเหล่านั้นมียอดขายสูงและสามารถขายอัลบั้มได้โดยทำลายสถิติกลายเป็นอัลบั้มแรกในรอบ 6 ปีที่ผ่านมาซึ่งขายได้กว่า 500,000 ขณะที่ความสำเร็จในญี่ปุ่นอย่างมากทำให้ดงบังชินกิได้รับรางวัลจากสมาพันธ์แผ่นเสียงแห่งประเทศญี่ปุ่น ให้ได้ตำแหน่ง GOLD อัลบั้ม โดยจะ

มอบให้แก่งานเพลงซึ่งมีการจำหน่ายมากกว่า 100,000 ชุดขึ้นไป และรางวัล ตำแหน่ง PLATINUM ซึ่งมียอดจำหน่ายได้กว่า 200,000 ชุดภายใน 3 สัปดาห์

แม้จะใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศเกาหลีและญี่ปุ่นเป็นส่วนใหญ่ แต่ผลงานของดงบังชินกิก็โด่งดังไปทั่วเอเชีย ในช่วงที่ผ่านมาของการออกอัลบั้ม ดงบังชินกิได้ออกทัวร์คอนเสิร์ตทั้งในประเทศเกาหลี ญี่ปุ่น บั๊กกิง เชียงไฮ้ ไทเป ฮองกง กรุงเทพฯ กัวลาลัมเปอร์ โดยคอนเสิร์ตที่จัดขึ้นในประเทศไทยคือ Yamaha presents TVXQ! The 2nd Asia Tour Concert "O" in Bangkok เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2007 คอนเสิร์ตจัดขึ้นในวันเสาร์-อาทิตย์ที่ 15-16 ธันวาคม 2007 ณ Impact Arena เมืองทองธานี ในงานคอนเสิร์ตวันที่ 15 ธันวาคม 2007 ทางแฟนคลับและผู้จัดงานคอนเสิร์ตได้ร่วมกันจัดงานวันเกิดให้กับสมาชิกในวงคือ“จุนซู”ด้วย

ศิลปินเกาหลีนอกจากจะออกอัลบั้มแล้ว ยังมีการออกรายการต่างๆ ส่วนหนึ่งเพื่อโปรโมตตัวศิลปินและวงของตน ในการออกรายการต่างๆ ตัวศิลปินต้องแสดงความสามารถทั้งด้านพลังกำลังหรือฮาร์ดปัญญาในการแข่งขันตามรายการต่างๆ ดงบังชินกิก็เช่นเดียวกัน ในช่วงแรกที่ออกอัลบั้มเมื่อตามดูรายการเกมโชว์ที่เคเบิลทีวีในประเทศไทยชื่อลิขสิทธิ์มาเผยแพร่ ผู้วิจัยมักจะเห็นหัวหน้าวงดงบังชินกิ “ยุนโฮ” และสมาชิกบางคนก็สลับสับเปลี่ยนกันมาออกรายการ เช่น รายการ X-man, Love Letter ซึ่งผู้ที่มาออกรายการต้องใช้ไหวพริบและเสน่ห์ของตนเพื่อให้ผู้ชมและผู้ร่วมรายการประทับใจ เพื่อดึงเรตติ้งความนิยมของรายการ นอกจากนี้ดงบังชินกียังมีรายการของพวกเขาเองทางสถานี SBS คือ Banjun Theater และเรื่อง Vacation ซึ่งมี 4 ตอนด้วยกัน นอกจากจะออกรายการต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ในเกาหลีแล้ว ดงบังชินกียังออกหนังสือภาพของตน เนื่องจากความโด่งดังทำให้ดงบังชินกิเป็นที่ต้องการของสินค้าหลากหลายยี่ห้อ ดงบังชินกิโฆษณาสินค้ามากมายทางโทรทัศน์ เช่น มือถือ Samsung รุ่น Anycall ชุดนักเรียน ชุดกีฬาของ Fila และ Oronamin C ขณะที่ในประเทศไทยนั้นผลงานอัลบั้มต่างๆ อยู่ภายใต้ลิขสิทธิ์ของบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ อัลบั้มที่นำเข้ามาจัดจำหน่ายในประเทศไทยนั้นยืมพื้นจากอัลบั้มของดงบังชินกิที่ออกกับทั้ง 2 ประเทศคือเกาหลีและญี่ปุ่น (ทาเคชิ, 2010 : ออนไลน์ ; มุลนิธิวิกิมีเดีย, 2553 : ออนไลน์ ; Wikimedia Foundation, 2010 : online)

#### 4.2 แกรู้จักดงบังชินกิ

วัยรุ่นแต่ละคนต่างมีดาราศิลปินที่ตนชื่นชอบเป็นแบบอย่าง ส่วนหนึ่งอาจชื่นชมในบุคลิกลักษณะของศิลปินที่แสดงออกมา บางอาจชื่นชอบในอุปนิสัยใจคอ ความคิดความอ่านที่ศิลปินนั้นมี หรือชื่นชมในความสามารถของศิลปินนั้นๆ จากศิลปินที่ชื่นชอบกลายมาเป็นต้นแบบ

ให้ปฏิบัติตาม เบื้องหน้าที่ศิลปินแสดงออกมาถึงความสมบูรณ์แบบทั้งในการแสดง การร้องเพลง การเต้น แต่เบื้องหลังนั้นวัยรุ่นผู้ชื่นชอบศิลปินเกาหลีที่ราบดีว่า ศิลปินที่ตนชื่นชอบต้องผ่านการทดสอบจากต้นสังกัดของตนมากมายเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นการซ้อมเต้นอย่างหนัก การฝึกร้องเพลงต่างๆ

ศิลปินเกาหลีมีหลากหลายวงทั้งหญิงและชาย มักจะมีผู้ชื่นชอบติดตามผลงาน และรวมกลุ่มกันเป็นแฟนคลับช่วยสนับสนุนผลงานต่างๆ ของนักร้อง ดงบังชินกิก็มีแฟนคลับของตนเองเช่นกัน ซึ่งแฟนคลับอย่างเป็นทางการของดงบังชินกิได้ก่อตั้งขึ้นและใช้ชื่อว่า Cassiopeia constellation หรือกลุ่มดาวแคสซิโอเปีย (ดาวกาหรือดาวค้างคาว) ซึ่งอยู่ใกล้กับ Big Dipper หรือกลุ่มดาวหมีใหญ่ เหล่าแฟนคลับของวงเลือกชื่อแคสซิโอเปียเป็นชื่อกลุ่มของตนเนื่องจากกลุ่มดาวนี้มีดวงดาวด้วยกันทั้งหมด 5 ดวงในท้องฟ้า และวงมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน เมื่อไล่ตามแป้นคีย์บอร์ดของคอมพิวเตอร์โดยใช้คำตามตัวอักษรว่า “TVfXQ” ก็จะมองเห็นคล้ายรูปของกลุ่มดาวแคสซิโอเปีย

กลุ่มแฟนคลับในประเทศไทยก็เรียกตนเองว่าแคสซิโอเปียหรือ “ชาวแคส” เช่นกัน ทุกครั้งที่ดงบังชินกิมาที่เมืองไทย เมื่อมีงานแถลงข่าวหรืองานแสดงคอนเสิร์ต ชาวแคสจะรวมตัวกันใส่เสื้อแดงซึ่งเป็นสีประจำวงดงบังชินกิเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ แฟนคลับรู้จักดงบังชินกิโดยวิธีการที่แตกต่างกัน บางคนรู้จักดงบังชินกิผ่านทางเพื่อน ญาติ บางคนอาจรู้จักดงบังชินกิเหมือนผู้วิจัยคือ ผ่านทางสื่อ เช่น ฟังเพลงจากวิทยุ ดูมิวสิกวิดีโอหรือรายการที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ ตามนิตยสารต่างๆ โดยเฉพาะนิตยสารศิลปินเอเชีย ทั้ง จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ที่วางแผงตามท้องตลาดหลายฉบับ

ลองมองย้อนกลับไปถึงครั้งแรกที่มีโอกาสได้รู้จักกับดาราศิลปินสักคนหนึ่ง อาจเห็นภาพหรือรู้จักจากหนังสือและสื่อต่างๆ ในฐานะของผู้ที่ชอบดงบังชินกิ พวกเขารู้จักดงบังชินกิผ่านสิ่งต่างๆ เช่น หนังสือ สื่อ คนใกล้ชิดตัว

### รู้จักจากญาติ

ครั้งแรกที่ผู้วิจัยได้คุยกับ “นิน” เธอยอมรับว่ารู้จักเพลงเกาหลีจากละครเกาหลีที่ฉายทางโทรทัศน์ก่อนจะมารู้จักกับดงบังชินกิ ละครเกาหลีนอกจากจะมีเนื้อเรื่องเข้มข้น กลิ่นอายแตกต่างจากละครไทยบ้าง การแสดงออกของตัวละครมีความเป็นธรรมชาติดูสมจริง ทำให้ผู้ชมติดตามส่วนหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือเพลงประกอบละครที่ช่วยเพิ่มอรรถรสของละครได้ดี

“เริ่มรู้จักซีรียเกาหลีสื่อเพลงเพราะดี สื่อความหมายดี ตอนแรกที่ฟังก็ฟังไม่รู้เรื่องหรอกแต่คิดว่ามันเพราะดี แปลก พอเราไปอ่านเนื้อหาดูก็รู้สึกว่ามันสื่อความหมายลึกซึ้งดีมากก็เลยชอบ”

นอกจากเพลงเกาหลีสื่อแล้วนิฟังเพลงทางฝั่งเอเชียอยู่บ้างเช่นกัน แต่มารู้จักดงบังชงกิหลังจากที่พวกเขาเปิดตัวมาได้ 1 ปีแล้วจากการแนะนำของญาติตน “ดงบังมาทีหลัง ตอนนั้นเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลาย รู้จักดงบังชงกิได้เพราะพี่สาวที่เป็นญาติเป็นคนแนะนำให้ฟัง”

แฟนคลับคนอื่นๆ ของดงบังชงกิมักจะรู้จักพวกเขาในเพลงแรกที่เดบิวท์คือเพลง Hug แต่สำหรับนิแล้วเพลง I believe คือเพลงที่นิชอบ ปัจจุบันนี้เพลงของศิลปินต่างๆ สามารถหาฟังได้ทางอินเทอร์เน็ต ผู้ที่ติดตามดาราศิลปินเกาหลีหรือเอเชียจะรู้กันดีว่ามีเว็บไซต์หลากหลายที่รวบรวมข่าวสาร ข้อมูล ประวัติต่างๆ ของดาราศิลปินเหล่านั้น เว็บไซต์หนึ่งที่ผู้วิจัยรู้จักและเข้าไปบ่อยคือเว็บไซต์ปอปคอร์น<sup>2</sup> นอกจากนี้จะมีเรื่องภาพยนตร์ ละคร ประวัติของดาราศิลปินนั้นๆ แล้วในส่วนของเพลงทางเว็บไซต์ปอปคอร์นก็ได้รวบรวมเพลงจากละคร ภาพยนตร์ หรือเพลงของศิลปินอื่นๆ เอาไว้อีกด้วย ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่วัยรุ่นหรือแฟนคลับเสพเพลงของศิลปินนั้นๆ ได้ง่ายตายง่ายของตัวเองเองก็รับข่าวของดงบังชงกิทางอินเทอร์เน็ต และเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้พี่สาวฟังอีกทีหนึ่ง

“เมื่อรู้จักดงบังชงกิก็ติดตามข่าวเขาจากอินเทอร์เน็ต และเล่าเรื่องราวต่อให้พี่อีกทีหนึ่ง จากนั้นก็ยึดเยียดให้น้องซึ่งเป็นญาติฟัง และกลายเป็นการยึดเยียดให้ฟังกันเป็นทอดๆ”

### รู้จักจากเพื่อน

“มิน” แฟนคลับดงบังชงกิซึ่งขณะนี้อยู่ชั้นมัธยมต้น มินรู้จักดงบังชงกิจากเพื่อนของตน โดยผ่านทางนิตยสารดาราที่เพื่อนเอามาให้ดู “เพื่อนเอานิตยสารมาให้ดูค่ะ นิตยสาร A-Star ค่ะ แล้วก็ฟังเพลง Hug จากคลื่น Zeed อะค่ะ”

คลื่นซี้ดคือคลื่นเพลงบนหน้าปัดวิทยุซึ่งเป็นคลื่นที่มีการจัดมอบรางวัลให้กับศิลปินต่างๆ ดงบังชงกิได้รับรางวัลจากคลื่นซี้ดถึงสองครั้งด้วยกัน<sup>3</sup> แฟนคลับมักจะรู้จักดงบังชงกิจากเพลง

<sup>2</sup> www.popcornfor2.com www.popcornfor2.com เว็บไซต์ปอปคอร์น ซึ่งโดยมากแล้วจะนำเสนอ ข่าว ละคร เพลง ภาพยนตร์ จากประเทศฮ่องกง ไต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลี รวมถึงอังกฤษและอเมริกา

<sup>3</sup> รางวัล SEED Awards ปี 2008 สาขา Best Asian Singer Award และ รางวัล SEED Awards ปี 2009 สาขา Best Asia Artist of the Year

เปิดตัวเพลงแรกอย่าง Hug ตัวของมินก็เช่นกัน ขณะนั้นมินยังอายุน้อยอยู่เมื่อรู้จักกับดงบังชินกิ เป็นครั้งแรก “เริ่มชอบดงบังตอน 1.5 ค่ะ ตอนนี้อยู่ 2 แล้ว”

“เมย์” รู้จักดงบังชินกิได้เพราะเพื่อนชาวเกาหลีที่คุยกันทางอินเทอร์เน็ต “เพื่อนเกาหลีคนหนึ่งทางเน็ตนะค่ะเขาถามว่า ‘รู้จักดงบังชินกิไหม?’ หนูก็บอกไม่รู้จักเขาตกใจมากเลย แล้วบอกว่า ‘จริงหรอ’ หลังจากนั้นเขาก็เอาข่าว คลิปมาให้ดูตลอดเลย”

ส่วนมากแล้วเมย์จะดูดงบังชินกิจากคลิป โฟลิวีดีโอต่างๆ ที่เพื่อนชาวเกาหลีส่งมาให้ หลังจากนั้นเมย์ก็ซื้อซีดีของดงบังชินกิมาฟังแล้วรู้สึกประทับใจ “ตอนฟังเพลงดงบังครั้งแรกก็ไม่รู้จะคะว่าของดงบัง เพราะไม่เคยฟังเขามาให้แต่คลิปนะค่ะ ไม่เคยฟังเพลงเลยแต่ลองซื้อมาฟัง ก็ของซิงเกิ้ลแรกเลยคะตกใจอยู่ว่าเพราะขนาดนี้เลยหรอ”

กรณีของ “เบ” คล้ายกับของเมย์ ทั้งสองรู้จักดงบังชินกิผ่านเพื่อน เพื่อนของเบของดงบังชินกิมานานแล้ว และชอบคุยเรื่องดงบังชินกิให้ฟัง “แบบว่าเพื่อนชอบมาคุยเกี่ยวกับเรื่องดงบังใกล้ๆ เรา ตอนแรกก็ไม่ได้สนใจหรอกคะ แต่มีอยู่วันหนึ่งได้เห็น MV แล้วก็เริ่มสนใจดงบังขึ้นมาอะคะ เบได้ดู MV ดงบังซัดๆ ทั้งเพลงคือเพลง Balloon”

ขณะที่ “น้อง” และ “แป้ง” ซึ่งชื่นชอบดงบังชินกิ ทั้งสองรู้จักดงบังชินกิจากเพื่อนเช่นกัน “เพื่อนไรท์ดงบังมาให้คะ แบบว่าเพื่อนชอบก่อน แล้วเราเพิ่งมารู้จักกันตอน ม.4 ก็เลยชอบมาด้วยกัน ก็ชอบตั้งแต่อัลบั้มแรกๆ เลยคะ” น้องเอ่ยถึงความรู้สึกหลังจากฟังเพลงในอัลบั้มแรก ครั้งแรกนั้นน้องฟังเพลงจาก mp3 แต่เมื่อได้ดูการแสดงสดและมีวีซีดีดีไอทีก็ยิ่งชอบมากขึ้น “พอเค้าเริ่มไปญี่ปุ่นก็ยิ่งชอบเข้าไปอีก เพราะหนูชอบทางฝั่งญี่ปุ่นอยู่ด้วยแต่ชอบเกาหลีมากกว่า”

ขณะที่ “แป้ง” ก็ฟังเพลงทางฝั่งญี่ปุ่นเช่นกันและชื่นชอบวงนิวส์<sup>4</sup> เมื่อแป้งได้ฟังเพลงของดงบังชินกิก็เริ่มชอบขึ้นมา “เพื่อนก็เปิดเพลง My destiny ของพีๆ ให้ดูเป็นเพลงแรกที่ได้ฟังด้วย ชอบเพลงนี้คะ ก็เลยชอบพีๆ ค่ะ ก่อนหน้านั้นแป้งฟังของญี่ปุ่นมากกว่าคะ ชอบ ยามะพีๆ มากๆ”

จะเห็นได้ว่าการแนะนำของญาติ เพื่อน เป็นการเปิดทางเลือกใหม่ๆ ให้แก่แฟนคลับ บางคนอาจฟังเพลงแนวเอเชียมาอยู่ก่อนแล้ว เมื่อได้ทำความรู้จักและเห็นความสามารถก็ยิ่งชื่นชอบ

<sup>4</sup> วงดนตรีชายล้วนจากประเทศญี่ปุ่น NEWS ย่อมาจาก North , East , West , South กลุ่มศิลปินจากทางต้นสังกัด Johnny's Entertainment ก่อตั้งวงเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2003

<sup>5</sup> ชื่อเล่นของดาราศิลปินชาวญี่ปุ่น โทโมฮิสะ ยามาซิตะ (Tomohisa Yamashita) อยู่ในสังกัด Johnny's Jr. และในปี 2003 เปิดตัวในนามของ NEWS

นอกจากฟังเพลงแล้วแฟนคลับมักติดตามคลิปหรือไฟล์ต่างๆ รายการที่ดงบังชินกิไปออก เป็นต้น ยังมีแฟนคลับบางส่วนที่รู้จักดงบังชินกิผ่านทางสื่อโทรทัศน์ วิทยุ ซึ่งเป็นสื่อพื้นฐานที่จะเผยแพร่ผลงานของศิลปินต่างๆ

### รู้จักจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ

ก่อนหน้านั้น “อ๋อง” รู้จักแต่เพลงป๊อป โดยมากจะฟังเพลงต่างประเทศอย่างบียอนเซ แต่สำหรับดงบังชินกิก็มองเห็นพวกเขาครั้งแรกในมิวสิกวิดีโอเพลงภาษาญี่ปุ่นซึ่งเปิดในรายการเพลงช่องแชนแนล วี (channel V) เพราะภาษาญี่ปุ่นที่พวกเขาร้อง ทำให้อ๋องไม่แน่ใจว่าวงนี้คือใครกันแน่ “ตอนนั้นเขาร้องเพลงเป็นภาษาญี่ปุ่นด้วย ก็กำลังสงสัยว่านี่วงเกาหลีหรือญี่ปุ่น หรือนี่วงใหม่อีกแล้วหรือ สักพักก็มี MV ที่ร้องกับซูเปอร์ จูเนียร์ ก็เลยสงสัยว่าวงนี้มันอะไรกันแน่ก็เลยเฉยๆ”

สิ่งที่ทำให้อ๋องอยากรู้จักดงบังชินกิมากขึ้นไม่ใช่จากการฟังเพลงตามวิทยุหรือดูโทรทัศน์ แต่มาจากการรู้จักกับน้องคนหนึ่งซึ่งได้ทำงานร่วมกัน น้องที่อ๋องรู้จักเป็นหนึ่งใน cherish union (กลุ่ม cover dance<sup>7</sup> เลียนแบบดงบังชินกิ) “ได้ไปเห็นเค้าเต้นเป็น cover dance น้องเค้าเต้นดีก็เลยไปดูต้นฉบับ จากนั้นก็เลยเข้าไปในเว็บบอร์ดของเขาก็เลยรู้จักดงบัง SJ<sup>8</sup>”

“เอ็ม” รู้จักดงบังชินกิจากรายการโทรทัศน์ แม้เริ่มแรกเอ็มจะไม่ชอบฟังแนวเพลงที่เป็นบอยแบนด์ญี่ปุ่นหรือเกาหลี “ในความรู้สึกของเอ็ม พวกบอยแบนด์พวกนี้ส่วนมากชายแต่รูปร่างหน้าตา รวมวงกันได้ไม่นานก็ต้องแยกย้ายกันไป” แต่รายการที่เอ็มดูในวันนั้นเอาเพลงของดงบังชินกิมาเปิด เมื่อเอ็มได้ดูมิวสิกเพลง Rising Sun ก็ประทับใจดงบังชินกิขึ้นมา

เช่นเดียวกับกรณีของ “จิน” และ “นุ่น” ที่รู้จักดงบังชินกิจากรายการโทรทัศน์ เมื่อได้ดูมิวสิกวิดีโอผ่านทางรายการ channel V “เปิด channel V ผ่านแล้วเจอ MV ดงบังอะเคะ เพลงเพราะดีเลยไปหาข้อมูลเอาในเน็ต MV เพลง Ashita wa kuru kara” จินกล่าวถึงครั้งแรกที่รู้จักดงบังชินกิและได้ฟังเพลงซึ่งเป็นภาษาญี่ปุ่น

<sup>6</sup> Channel [V] Thailand (แชนแนล วี ไทยแลนด์) ช่องโทรทัศน์เพลง ซึ่งออกอากาศทาง true vision ตลอด 24 ชั่วโมง มีทั้งเพลงไทย และเพลงสากล เริ่มออกอากาศตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2539

<sup>7</sup> การเต้นเลียนแบบศิลปินที่ชื่นชอบ ซึ่งผู้เต้นมักจะสวมชุดซึ่งส่งต่อมาให้คล้ายกับวงศิลปินที่จะเต้นมากที่สุด

<sup>8</sup> ชื่อเรียกย่อๆ ของวง Super Junior ศิลปินสังกัดเดียวกับดงบังชินกิ



ขณะที่ “บุง” รู้จักดงบังชินกิผ่านรายการ *channel V* เช่นกัน แต่รู้จักจากเพลงเปิดตัวในอัลบั้มแรกอย่าง Hug “เพลงที่ดูตอนนั้นก็เพลง hug ค่ะ”

กรณีของ “แต้ว” ที่ประทับใจดงบังชินกิจากการฟังเพลง *I believe* ครั้งแรก จากนั้นแต้วจึงติดตามหาประวัติต่างๆ ของดงบังชินกิ “ชอบเพลงนี้ เลยตามหาว่าใครร้องเพลงนะค่ะ ก็เลยได้รู้จักกับดงบังชินกิค่ะแรกเริ่มสุดๆ ชอบเพลงค่ะ เพราะดี”

### รู้จักจากนิตยสาร

“แพม” ติดตามนิตยสารแนวเอเชียจนได้รู้จักกับดงบังชินกิ “รู้จักดงบังจาก *j-spy* อะค่ะ” นิตยสารไทยนำข่าวของดาราศิลปินเอเชีย รวมทั้งเกาหลีมาลงในนิตยสารของตน เพื่อให้ผู้ที่แฟนคลับได้ติดตามข่าว เช่น นิตยสาร *i-spy*, *j-spy* ซึ่งมักจะรวบรวมข่าวของศิลปินไทย เกาหลี ญี่ปุ่น ไว้ด้วยกัน หรือนิตยสาร *sincere* ซึ่งมีข่าวเรื่องภาพยนตร์ ละคร บทสัมภาษณ์ของดารานักร้อง ทั้งได้หวั่น ฮองกงและเกาหลี

### รู้จักจากอินเทอร์เน็ต

ขณะที่ “ปี” รู้จักดงบังชินกิผ่านทางอินเทอร์เน็ตในช่วงที่วงเริ่มเปิดตัวได้ไม่นาน “คือก็เล่นเว็บทั่วๆ ไป เล่นไปเรื่อยๆ แล้วบังเอิญไปเปิดเจอเข้ามากกว่า”

ปีรู้จักดงบังชินกินับตั้งแต่เปิดตัวแรกๆ ส่วนหนึ่งเริ่มมากจากการเล่นอินเทอร์เน็ต หลังจากนั้นก็มีโอกาสฟังเพลงทางวิทยุจึงรู้สึกชอบ “ก็เลยเริ่มหาข้อมูลต่างๆ หาไฟล์ หางานแสดงสดของพวกเค้ามาดู อ่านประวัติว่าเป็นมาอย่างไร เพลงเค้าเพราะดี”

เนื่องจากชอบดูละครเกาหลีมาก “แหวว” จึงเข้าเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับละครและดาราเกาหลีอย่างเว็บไซต์ปอปคอร์น และได้รู้จักดงบังชินกิโดยบังเอิญ “เข้าปอปคอร์นนะค่ะ เสร็จแล้วคราวนี้เจอรูปดงบังอยู่หน้าบ้าน<sup>9</sup> ตอนนั้นอยู่ในช่วงอัลบั้มแรกๆ ไม่รู้ว่าใครเลยจิ้มๆ เข้าไปดูค่ะ ก็เลยรู้จักนะค่ะ”

“ผิง” รู้จักดงบังชินกิได้เนื่องจากเข้าไปในเว็บไซต์สำนักพิมพ์แจ่มใส เธอเหมือนวัยรุ่นทั่วไปที่อ่านนิยายแปลจากภาษาเกาหลี สำนักพิมพ์แจ่มใสซื้อลิขสิทธิ์นิยายเกาหลีเข้ามาแปลและตีตลาดวัยรุ่นไทยจนเป็นที่นิยม ผิงเข้าไปในเว็บไซต์แจ่มใสตามปกติและบังเอิญได้เห็นกระพุ้งของ

<sup>9</sup> รูปภาพบนหน้าเว็บไซต์ และคำว่าบ้านในที่นี้หมายถึงเว็บไซต์ แฟนคลับหลายคนมักใช้คำนี้เรียกแทนเว็บไซต์

ดงบังชินกิ “ผิงรู้จักดงบังจากในเว็บแจ่มใส<sup>10</sup> ค่า ตอนนั้นบ้านิยาย (หัวเราะ) แต่ก่อนบ้ามากเลย ช่วงที่มีสาวใสหนุ่มซ่าส์<sup>11</sup> ไร้อะค่า อ่านกันเป็นหมู่คณะกับเพื่อน แล้วเข้าเว็บแจ่มใสเลยเจอกระทู้ว่าเนี่ย ดงบังชินกิ นักร้องหน้าใหม่แห่งเอเชียก็เลยรู้จักดงบังด้วยประการฉะนี้เลยค่า”

ขณะที่ “แพรว” รู้จักดงบังชินกิผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยการเข้าเว็บไซต์เด็กดี และได้เห็นดงบังชินกิครั้งแรกเนื่องจากมีคนมาลงรูปของดงบังชินกิเอาไว้ในนั้น “รู้จักดงบังจากเว็บ dek-d.com<sup>12</sup> ค่ะ มีคนมาโพสต์รูปดงบังไว้”

### 4.3 ความประทับใจที่มีต่อดงบังชินกิ

ความสามารถของศิลปินมีทั้งที่เกิดจากพรสวรรค์และพรแสวง ในความคิดของผู้วิจัย สมาชิกของดงบังชินกินั้นเกิดจากทั้งสองสิ่งรวมกัน นอกจากความสามารถในการใช้เสียงร้อง การเต้นแล้ว การฝึกซ้อมเป็นประจำทำให้การแสดงของวงสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เมื่อขึ้นแสดงบนเวทีก็สามารถเต้นได้อย่างพร้อมเพรียงกัน เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่แฟนคลับหลายคนประทับใจ

#### 4.3.1 ประทับใจในความสามารถ

##### ความสามารถด้านการร้อง

เริ่มแรกนั้น “มิน” อาจชอบสมาชิกบางคนในวงที่หน้าตา คนแรกที่มินชอบนั้นคือแจจุง ส่วนหนึ่งอาจมาจากหน้าตาที่ดูหวานราวผู้หญิงเป็นเสน่ห์ดึงดูด ผู้ชายในลักษณะเช่นนี้อยู่ในกระแสนิยมของชาวเกาหลีเช่นกัน “เพราะช่วงแรกที่ชื่อ Tri-Angle มาชอบแจ เพราะหน้าตาแล้วก็เสียง”

แม้จะเริ่มจากหน้าตาของสมาชิกในวง แต่ 3 เดือนหลังจากนั้นท้ายสุดแล้วมินก็เปลี่ยนใจมาชื่นชอบจุนซูเมื่อได้เห็นถึงความสามารถของเขา “ชอบพีน้อยผู้เดียวค่ะ ตอนแรกชอบแจ จากนั้นก็ โลมมา เพราะเสียงเพราะค่ะ”

‘แจ’ คือชื่อเรียกสั้นๆ ของแจจุง ขณะที่ ‘พีน’ หรือ ‘โลมา’ ในที่นี้หมายถึง จุนซู ในบรรดาสมาชิกแต่ละคนในวงมักจะมีชื่อเรียกเฉพาะ หรือเป็นที่รู้จักกันในเหล่าแฟนคลับ ฉายาเหล่านี้ส่วน

<sup>10</sup> www.jamsai.com เว็บไซต์ของสำนักพิมพ์แจ่มใส

<sup>11</sup> นิยายเกาหลีเรื่อง “สาวใสหนุ่มซ่า ตามล่าหารัก” แต่งโดย Guiyeoni (คเวียอนี) ของสำนักพิมพ์แจ่มใส นิยายแปลจากภาษาเกาหลีแนว Emoticon Story ซึ่งใช้ตัวสัญลักษณ์ในการสื่ออารมณ์ของตัวละคร

<sup>12</sup> www.dek-d.com เว็บไซต์เด็กดี ซึ่งภายในนั้นได้รวบรวมข่าวสาร ข้อมูลเรื่องการเรียน สถานที่เรียน เป็นต้น

หนึ่งมาจากตัวของศิลปินเอง เช่น ฉายา 'โลมา' ของจูนชูนั้นส่วนหนึ่งมาจากความสามารถในการทำเสียงแหลมเล็กคล้ายเสียงของปลาโลมาซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของเขา แฟนคลับจึงเรียกเขาว่าโลมา หรือ 'พีน' ที่มาจากคำว่า dolphin นั่นเอง

มิงยังเล่าถึงความประทับใจที่มีต่อจูนชูอีกว่า “พอหลัง *Rising Sun* ก็เต้นเก่งตอนที่ไปออกวาไรตี้เยอะๆ อะคะ ที่เปลี่ยนมาชอบจูนชูเพราะเสียงลั่นๆ ค่ะ ชอบดงบังเพราะเสียงคะเสียงพี่ๆ เพราะดี เพราะเป็นวงที่เพอร์ฟอร์มดีมากอะคะ”

สิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยเห็นตรงกันกับมิงคือสามารถแยกเสียงของจูนชูออกได้ตั้งแต่ฟังครั้งแรก เขามีวิธีการใช้เสียงหลากหลายแม้จะแหบก็ตาม แฟนคลับหลายคนและผู้วิจัยได้คุยด้วยมักจะเรียกดงบังชินกิหรือสมาชิกในวงที่ตนชื่นชอบอย่างให้เกียรติ ส่วนหนึ่งจากอายุของดงบังชินกิและแฟนคลับอาจห่างกัน แฟนคลับอายุน้อยก็จะเรียกชื่อคนที่ตนชอบอย่างสุภาพเช่นเดียวกับมิง

“เมย์” ประทับใจดงบังชินกิที่เสียงร้องของพวกเขา “ชอบดงบังตรงเสียงของเขาอย่างแรกเลยละคะ เสียงเพราะมากๆ แต่ละคนมีเสียงต่างโทนแล้วร้องได้เข้ากันมากเลย เหมือนทำให้เพลงมันมีพลังแล้วถ่ายทอดถึงคนฟังได้เลย ถ้าเสียงเพราะที่สุดหนูว่าพี่จูนชูคะ แต่ว่าถ้าชอบที่สุดต้องเป็นพี่ซางมินถึงน้ำเสียงเขาไม่หวานนุ่ม แต่มีพลังมาก”

เมย์สนใจดงบังชินกิเพราะแนวเพลงของพวกเขาในอัลบั้มแรก การร้องเสียงประสานกันแนว Acappella รวมทั้งน้ำเสียงที่แตกต่างกันของพวกเขาทั้ง 5 เมย์จึงรู้สึกว่าเขาถ่ายทอดความรู้สึกออกมาอย่างเต็มที่

“เอ็ม” ได้ดูมิวสิกเพลง *Rising Sun* ก็ประทับใจดงบังชินกิขึ้นมา “รู้สึกว่าการร้องเพลงนี้มันมีพลังดีคะ แล้วตอนนั้นที่วงก็ไม่ใช่จุก แต่ชอบเพลงนี้มากๆ แล้ววันนั้นเพื่อนชวนออกไปซื้อของ เจออัลบั้มนี้วางขายที่ B2S เอ็มจำได้แค่หน้าตา แต่ไม่รู้ชื่อวง แต่พอเห็นก็ซื้อไม่ลังเลเลย เอ็มว่ามันเพลง *Rising Sun* แปลกดี”

ขณะนั้นเอ็มฟังเพลงเกาหลีของศิลปินเดี่ยวอย่าง Se7en อยู่ก่อนแล้ว น้องสาวของเอ็มก็ซื้ออัลบั้มแรกของดงบังชินกิมาเช่นกัน แม้จะไม่ได้ชื่นชอบแต่แรก แต่เอ็มยอมรับว่าฟังแล้วก็ค่อยๆ ชอบ “เพราะตอนนั้นชอบ Se7en อยู่ แล้วเอาไปเทียบกับว่าของใครเพราะกว่า แต่ฟังไปฟังมาเพลงดงบังมันติดหูกว่า ถึงมันจะไม่เพราะตั้งแต่เริ่มแรก แต่มันค่อยๆ ซึมเข้าไปในหัวทีละนิด จนมันทำให้เอ็มร้องให้ออกมาได้ นานๆ ทีจะเจอเพลงที่ทำให้ร้องให้ได้เนอะ”

ขณะที่ “บุง” นั้นมีอคติต่อศิลปินเอเชียที่ทำสีผม แต่บุงก็ยอมรับว่าเปลี่ยนความคิดเรื่องนี้เมื่อได้อ่านบทสัมภาษณ์ของศิลปินชาวไต้หวันอย่างหวังลี่หม (Wang Lee-Hom) “คือตอนนั้นบุงเกลียดพวกเอเชียมาก อย่างเพลงญี่ปุ่นก็ไม่ฟังเลยอะ เกลียดมากๆ ตอนนั้นพวกหัวข้อมสีอะไรแบบนั้นแต่ตอนนี้ก็เฉยๆ อะ จนได้ฟังเพลงของลี่หมแล้วก็ได้อ่านบทสัมภาษณ์ที่เขาบอกว่าภาษาที่ต่างกันมันไม่ใช่อุปสรรคเพราะดนตรีสื่อได้ทุกชาติก็เลยหันมาฟังเพลงเอเชีย”

เมื่อบุงลองฟังเพลงแล้วก็ยอมรับถึงความสามารถของพวกเขา “ดงบังนี่เป็นวงที่เสียงเพราะมากหน้าตาดีด้วยเพอร์เฟกต์มากๆ ชอบความสามารถของเค้าอะคะ ชอบทุกคนในวงเลยอะ ถ้าบุงชอบวงไหนทุกคนแปลว่าชอบมาก”

กรณีของ “แต้ว” ประทับใจดงบังชินกิจากการฟังเพลง I believe ครั้งแรก จากนั้นแต้วจึงติดตามหาประวัติต่างๆ ของดงบังชินกิ “ชอบเพลงนี้ เลยตามหาว่าใครร้องเพลงนะคะ ก็เลยได้รู้จักกับดงบังชินกิคะ แรกเริ่มสุดๆ ชอบเพลงคะ เพราะดี”

จากนั้นจึงตามหาเรื่องราวต่างๆ ของดงบังชินกิทางอินเทอร์เน็ต “อ่านบทความต่างๆ เกี่ยวกับเค้า ดูลิป ก็เห็นได้เลยว่า วงนี้เฟรนด์ลี้มากๆ น่ารัก และที่แน่นอนปฏิเสธไม่ได้เลยคะว่าหล่อ ฮ่า ๆๆ มีความสามารถนะคะ ยิ่งดูไปดูมา รัก ถอนตัวไม่ขึ้นคะ”

### ความสามารถด้านการเต้น

“นิน” ติดตามข่าวคราวของดงบังชินกิเสมอ และชื่นชมในพัฒนาการของพวกเขา โดยมากแล้วแฟนคลับของศิลปินนั้นๆ จะทราบกันดีว่า เบื้องหลังของความสำเร็จนั้นศิลปินต้องทุ่มเทฝึกซ้อมกันอย่างมากมายวันละหลายชั่วโมง กว่าที่การแสดงจะออกมาสมบูรณ์แบบอย่างที่ต้องการ

“ดงบังมีพัฒนาการ ด้วยอิมเมจแรกแรกเขาก็มีความสามารถอยู่แล้ว อย่างการฝึกของเขา จนชกฝึกมา 6-7 ปี กว่าจะได้เป็นนักร้อง อย่างทางเกาหลีว่าเขาจะออกมาได้ก็ฝึกกันอย่างต่ำ 3-6 ปี วันละ 8-12 ชม. ทั้งวันทั้งคืน จึงไม่แปลกที่เขาจะเต้นกันได้ขนาดนั้น”

สิ่งที่ศิลปินเกาหลีแตกต่างจากศิลปินไทยอย่างหนึ่งคือการทำหน้าที่ของพวกเขาอาศัยอยู่บ้านเดียวกันตลอดเวลา ส่วนหนึ่งเพื่อที่ต้นสังกัดจะดูแลศิลปินได้สะดวกมากขึ้น การอยู่ร่วมกันช่วยให้ศิลปินเรียนรู้อุปนิสัยของกันและกัน มีส่วนช่วยเรื่องความพร้อมเพรียงของการแสดงเนื่องจากต้อง

ฝึกซ้อมด้วยกันทุกวัน และผลจากการฝึกซ้อมอย่างหนักทำให้พวกเขาแสดงออกบนเวทีได้ดี เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้หันประทับใจ

“สิ่งที่ทำให้ดงบังชินกิโดดเด่นคือการแสดง การแสดงบนเวทียอดเยี่ยม เวลาลเล่นสดเสียงไม่ต่างจากต้นฉบับเลย มีสไตล์คล้ายๆ westlife<sup>13</sup> ตรงที่เป็นแนว Acappella pop มากกว่า”

นอกจากความสามารถในการแสดงแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งซึ่งตัวศิลปินต้องมีคือ การพัฒนาความสามารถอยู่ตลอดเวลา “ตั้งแต่อ่อนเดบิวท์ พอเปิดตัวมาเขาก็เก่งในระดับหนึ่งแล้ว และเขาก็อาศัยประสบการณ์จากการขึ้นโชว์ในงานต่างๆ พัฒนาไปเรื่อยๆ ถ้าไปเอา MV มาเปิดได้ดูจะรู้ว่าพวกเขาพัฒนากันขึ้นเยอะ”

ผู้วิจัยมีโอกาสได้ชมมิวสิควิดีโอตามช่องเพลงของเคเบิล คลิปวิดีโอที่ลงในเว็บไซต์ หรือฟังเพลงในอัลบั้มต่างๆ ก็จะได้เห็นได้ถึงพัฒนาการของดงบังชินกิ ในมิวสิควิดีโอ นอกจาก ทรงผม เสื้อผ้า ของพวกเขาจะเปลี่ยนไปทุกครั้งแล้ว ด้านการเต้นหนักแน่นสอดคล้องกับแนวเพลงที่เปลี่ยนแปลงพัฒนาในแต่ละเพลง เมื่อฟังเสียงของพวกเขาเพลงในอัลบั้มแรกๆ ผู้วิจัยรู้สึกว่าคุณเขามักจะใช้วิธีร้องให้เต็มเสียง ซึ่งที่เกาหลีถือว่าผู้ที่มีร้องเพลงเต็มเสียงและร้องขึ้นเสียงสูงได้โดยไม่ใช้เสียงหลบคือผู้มีความสามารถ ในยุคหนึ่งของวงการเพลงไทยก็เป็นเช่นนั้น แต่ปัจจุบันนี้มีการยอมรับกันมากขึ้นเมื่อศิลปินร้องเพลงโดยใช้เสียงหลบ ส่วนหนึ่งเพื่อความไพเราะของเพลง ซึ่งผู้วิจัยสังเกตได้จากเพลงในช่วงหลังๆ ของดงบังชินกิ พวกเขามีการใช้เสียงหลบหรือมีวิธีออกเสียงที่ต่างออกไป ทำให้ฟังได้หลากหลายแบบมากขึ้น

ในช่วงแรก “อ๋อง” จะติดตามดงบังชินกิจากการเข้าเว็บไซต์ นอกจากเว็บไซต์เฉพาะของดงบังชินกิแล้ว ตามเว็บไซต์อื่นๆ ก็มีการลงคลิปวิดีโอไว้เช่นกัน โดยเฉพาะเว็บไซต์ยูทูป (YouTube<sup>14</sup>) ซึ่งมีคนนำคลิปวิดีโอมาลงเป็นจำนวนมากและมีไฟล์หลากหลายรูปแบบ ขณะที่ไฟล์ของศิลปินโดยมากจะเป็นมิวสิควิดีโอ รายการต่างๆ ที่ศิลปินไปร่วม ตอนเข้าไปในเว็บไซต์ยูทูปผู้วิจัยเคยเห็นไฟล์ที่ดงบังชินกิซ้อมเต้นกันในห้องฝึกซ้อม มีทั้งที่เต้นเฉพาะเพียงแค่ศิลปิน และเต้นพร้อมกับแดนเซอร์เต็มรูปแบบซึ่งใกล้เคียงกับการแสดงสดบนเวที ตัวอ๋องเองก็ติดตามดงบังชินกิ

<sup>13</sup> Westlife นักร้องกลุ่มชายจากไอร์แลนด์

<sup>14</sup> www.youtube.com เป็นเว็บไซต์ซึ่งสมาชิกสามารถนำวิดีโอ ภาพเคลื่อนไหว คลิป รายการโทรทัศน์ ละคร ตัวอย่างภาพยนตร์ต่างๆ มาลงในที่นี้ เพื่อแบ่งปันให้ผู้อื่นได้รับชม

ในยูทูปเช่นกัน เริ่มแรกนั้นต้องเข้าไปดูมิวสิกวิดีโอเพลง U ของ ซูเปอร์จูเนียร์ ก่อนจะเห็นลิงค์ต่างๆ ที่ขึ้นบนหน้าเว็บไซต์ และกดเข้าไปดูตามไฟล์นั้นเรื่อยๆ จนพบดงบังชินกิ

“ได้ดู MV เพลง U ของ SJ แล้วรู้สึกว่าคุณเขาเต้นกันได้พร้อมเพรียงมาก แต่พอไปๆ มาๆ ก็ไปเจอของดงบังชินกิ ก็เข้าไปดูว่าระหว่างดงบังชินกิกับ SJ อันไหนน่าสนใจ แต่ว่าไฟล์ของดงบังชินกิลบมีเยอะกว่าก็เลยเข้าไปคลิกดูไฟล์ของดงบังชินกิซะอย่างนั้น ดูแล้วก็รู้สึกว่าพวกเขาเต้นเก่งจริงๆ แล้วก็ร้องเพลงได้”

อ๋อรู้สึกประทับใจในความสามารถ จึงเป็นจุดเริ่มต้นให้อั่งเข้าอินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับดงบังชินกิและชื่นชอบพวกเขาในเวลาต่อมา “อย่างดงบังตอนแรกเห็นว่าเขาเต้นเก่ง ร้องเพลงได้ แต่นี่ร้องไปด้วย เต้นไปด้วย แล้วท่าเต้นของเขาก็ดูแข็งแรงไม่เหมือนนักร้องบางคน”

ในความรู้สึกของ “เบ” ดงบังชินกิเป็นวงที่มีความสามารถและมีความสามัคคีกัน ทั้งการร้องและการเต้น “ความสามารถอะคะ แบบว่าทั้งเต้นก็พร้อมกันเป๊ะๆ แถมเสียงร้องก็โดดเด่น พอได้มารู้จักจริงๆ แล้วเนี่ย ที่ทำให้ชอบมากขึ้นก็คงเป็นเรื่องของความสามัคคี แบบว่า เหมือนเขาห้าคนสนิทใจกันมากจนดูเป็นครอบครัวมากกว่าอะคะ เรื่องของ teamwork อะคะ”

อุปนิสัยของศิลปินคือสิ่งหนึ่งที่แฟนคลับอยากรู้ แม้ภาพพจน์ของดาราศิลปินเกาหลีจะถูกสร้างให้เป็น “เทพ” ดูโดดเด่น แตกต่าง เข้าถึงยากกว่าที่คุณคิดทั่วไป แต่ผู้วิจัยติดตามรายการเกาหลีชื่อว่า X-man ในรายการมีหนึ่งช่วงคือ Danyunhaji โดยแปลไทยได้ว่า เกม “แน่นอนอยู่แล้ว” ซึ่งเป็นช่วงที่พูดกันแต่ความจริง ผู้ที่มาออกรายการจะต้องใช้ไหวพริบในการพูด (เรื่องจริงของคนๆ นั้น) ถ้าทำให้อีกฝ่ายหนึ่งไม่สามารถพูดโต้ตอบกลับได้ก็ถือว่าชนะไป มีอยู่ตอนที่ดงบังชินกิมาออกรายการครบทั้งวง การเล่นเกมในช่วงนั้นของพวกเขาแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นทั้งกับเพื่อนในวงและเพื่อนร่วมสังกัด แม้ภาพลักษณ์ของพวกเขาจะต้องดูดีและเป็นต้นแบบให้วัยรุ่นอยู่ตลอดเวลา แต่พวกเขาก็พูดออกมาว่าดีมีเหล่า แม้จะเป็นการพูดด้วยความลืมหูลืมตา หรือพูดความจริงเรื่องนิสัยส่วนตัวของเพื่อนร่วมวง เช่น แจจุงที่สร้างภาพว่าดูเย็นชา แต่จริงๆ แล้วเขาเอาใจใส่แฟนเพลง เขาใส่ชุดนอนออกไปทักทายแฟนคลับที่ยืนรออยู่นอกอพาร์ทเมนต์ จากเหตุการณ์นั้นทำให้อั่งบังชินกิถูกล้อออกต้องย้ายไปอยู่ที่อื่น ขณะแจจุงก็ยอมรับว่าทำไปเพราะเขาอยากดั่งนั่นเอง หรือการที่จุนซูแต่งตัวนานเนื่องจากต้องเข้าห้องน้ำเป็นคนสุดท้ายต่อจากยุนโฮซึ่งใช้เวลาอยู่ในนั้นนาน 30 นาทีเพื่อซ่อมเต็น เป็นต้น

ศิลปินเกาหลีจะฝึกซ้อมกันอย่างหนัก นับตั้งแต่ช่วงที่เป็นเด็กฝึกในสังกัด จนกระทั่งออกอัลบั้ม สมาชิกวงดงบังชินกิก็เช่นเดียวกัน หลายครั้งที่มีความเชื่อว่าสมาชิกในวงได้รับบาดเจ็บเพราะการฝึกซ้อม แผลจนกระดูกหักเข้าเคเลี่ยนขณะซ้อมเต้นจนต้องนำส่งโรงพยาบาล และในงานโชว์ตัวหลายงานเขายังต้องนั่งรถเข็น ใช้ไม้ค้ำเพื่อช่วยพยุงตัว หรือกรณียูนิโฮเคยได้รับบาดเจ็บที่เขา เหวเคล็ด จากการฝึกซ้อม เคยป่วยเป็นช่องคออักเสบ การเจ็บป่วยบางครั้งก็มีผลต่อการแสดงของเขา แม้จะพยายามฝืนเพื่อขึ้นแสดงคอนเสิร์ตตามกำหนดการที่วางไว้ แต่ท้ายสุดยูนิโฮก็ไม่อาจฝืนสังขารตนเองไหว ทำให้งานคอนเสิร์ตในช่วงนั้นมีสมาชิกดงบังชินกิขึ้นแสดงแค่ 4 คนเท่านั้น

#### 4.3.2 ประทับใจในบุคลิก หน้าตา และอุปนิสัย

หน้าตา คือสิ่งที่โดดเด่นและดึงดูดใจตั้งแต่แรกเห็นของดาราศิลปิน เมื่อแฟนคลับประทับใจในหน้าตา รูปร่าง ของศิลปิน ก้าวต่อไปคือการติดตามผลงานและความสามารถของศิลปินนั้นๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้ เพราะเป็นส่วนหนึ่งของบรรทัดฐานในการเป็นศิลปิน ศิลปินหลายคนประสบความสำเร็จด้วยความสามารถและพรสวรรค์ หลายคนอาจประสบความสำเร็จโดยใช้หน้าตาเป็นส่วนประกอบสำคัญ และมีศิลปินหลายคนที่มีคุณสมบัติทั้ง 2 ประการนั้น นอกจากแฟนคลับจะประทับใจดงบังชินกิที่ความสามารถแล้ว แฟนคลับส่วนหนึ่งก็ประทับใจในบุคลิกหน้าตาด้วยเช่นกัน

สิ่งแรกที่ “กิ้ง” ประทับใจก็คือรอยยิ้มของซางมิน สมาชิกที่เด็กสุดในดงบังชินกิ เนื่องจากเพื่อนพูดถึงดงบังชินกิบ่อยครั้งกิ้งจึงพลอยรู้จักไปด้วย แต่ที่ทำให้สนใจอย่างจริงจังคือเมื่อครั้งที่ได้ดูมิวสิกวิดีโอ “ได้เห็น MV และสไตล์เพลง โดยเฉพาะรอยยิ้มของซางมินแล้วสงสัยว่าผู้ชายคนนี้เป็นใคร เป็น MV ภาษาญี่ปุ่นก็นึกว่าเป็นนักร้องญี่ปุ่นหรือเปล่า แต่พอดูไปดูมาก็ว่าไม่ใช่คนญี่ปุ่น เป็นวงอะไรก็ไม่รู้เลยลองไปถามเพื่อนดูจึงได้รู้ว่านี่คือดงบังชินกิ”

ด้วยความประทับใจที่มีต่อซางมิน กิ้งติดตามดงบังชินกิจากการดูคลิปต่างๆ “ไม่ว่าจะทำอะไรมันก็น่ารักไปหมด ไม่ว่าจะทำจุกมุกบาน หัวเถิก ก็รับได้ อาจเป็นเพราะเราได้ดูคลิปเยอะ บางครั้งก็เป็นตอนที่เขาไม่รู้ตัว”

แม้ภาพลักษณ์ของศิลปินนั้นจะต้องใสสะอาด แต่จากคลิปต่างๆ ซึ่งมีทั้งที่ศิลปินรู้ตัวและไม่รู้ตัว การยอมรับกลางรายการ หรือกรณีที่โดนจับทดสอบระดับแอลกอฮอล์ซึ่งผลออกเกินกำหนดของแจจุง ทำให้รู้ว่าศิลปินก็คือคนๆ หนึ่งที่ต้องการเรียนรู้และทดลองสิ่งต่างๆ ไปตามวัย แม้การกระทำบางอย่างอาจขัดกับภาพลักษณ์ การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ กระนั้นทางสังกัดก็มี

บทลงโทษชัดเจน เช่น การพักงานระยะเวลาหนึ่ง เพื่อไม่ให้แฟนคลับ เยาวชนเอาเป็นเยี่ยงอย่าง ในความรู้สึกของกึ่งนั้นสามารถยอมรับการกระทำของพวกเขาได้ “แม้เขาจะกินเหล้าสูบบุหรี่บ้างก็เป็นเรื่องของวัย แต่เขาก็ไม่ได้ทำให้เราเห็นหรือเขาไม่รู้เรื่องต่อหน้าเรา อย่างตอนที่แจจุงไป Root ที่ RCA ก็รู้ แม้นิสัยจริงๆ ของเขาจะรัวๆ ก็รู้ แต่เขาก็ไม่ได้ทำตัวเจ้าชู้”

“เบน” เริ่มชอบดงบังชินกิอย่างจริงจังคือตอนที่ได้ดูมิวสิควิดีโอ My Destiny คนที่เบนชอบคือยุนโฮ “โดยส่วนตัวชอบนิสัยของทั้ง 5 คนมาก เพราะว่าทุกคนเป็นกันเองแล้วก็ร่าเริงมาก แต่เวลาทำงานก็จะจริงจังค่ะ บุคลิกดีค่ะ ดูแล้วเท่ มีความมั่นใจในตัวเองดี จากอัลบั้มแรกก็มีพัฒนาการที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ ค่ะ ดูเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นทั้งด้านการร้อง แล้วก็การเต้นด้วย”

ขณะที่ “แก้ว” รู้จักดงบังชินกิจากเพื่อนซึ่งไม่ได้เป็นแฟนคลับ “เค้าแค่รู้จักเฉยๆ หนูก็เลยถามเค้าว่าใครแล้วเค้าก็แนะนำหนูเลยชอบค่ะ ดงบังก็ชอบที่ว่าหน้าตาน่ารักแล้วก็เพลงเพราะซึ่งดีค่ะ หนูชอบที่พวกเขาน่ารักกันเหมือนพี่น้องจริงๆ แล้วก็ชอบที่เขารักพวกแฟนคลับของเค้าด้วยค่ะ แล้วก็ชอบตรงที่ว่าไม่ค่อยมาข่าวเสียหายเท่าไร”

“ไม้ม” คืออีกคนหนึ่งประทับใจหน้าตาของดงบังชินกิ “ถ้าครั้งแรกที่เห็น บอกตรงๆ ก็ต้องที่หน้าตาอ่อนละค่ะ เห็นหน้า ก็เลยอยากรู้จัก เค้าน่ารักดีเพราะเค้ามีเสน่ห์มังคะ” มิคกี้ ยูซอนคือคนที่ไม้มชอบ หลังจากได้ดูมิวสิควิดีโอเพลง Rising Sun “ชอบมิคอะค่ะ เพราะดู MV Rising Sun ค่ะ ใส่อยุ่ คนอะไรน่ารักจัง”

เช่นเดียวกับ “แพม” และ “แวน” ที่ชอบมิคกี้ ยูซอน ในช่วงอัลบั้มที่ 2 อย่าง Rising Sun เปิดตัวในไทย สิ่งแรกที่ “แพม” สะดุดตาคือทรงผมของมิคกี้ ยูซอน “สะดุดจากทรงผมมิคกี้ก่อนอย่างแรก ก็เลยตามๆ งานต่อๆ มาอะค่ะ ชอบหมดทุกอย่างที่เป็นมิคอะ นิสัยเค้าอ่อนไหวเหมือนจะชอบเพราะเป็นแบบนี้อะค่ะ เพราะแพมก็เป็นแบบนี้”

“แวน” ก็ไม่ได้สนใจดงบังชินกินัก “แค่ดูแล้วก็เลยผ่านไป” กระทั่งมาเริ่มชอบดงบังชินกิตอนได้ฟังเพลงและดูมิวสิควิดีโอ “เดินเข้า B2S กะหาเพลงฟัง เจอ Rising Sun อยู่ Best Seller ก็เลยลองหยิบมานะค่ะ เปิดเจอ MV เข้าไป เลย...ไปไหนไม่เป็นเลยคะ ชื่อซีดีทันทีเลย แบบว่าตอนนั้น โดนผู้ชายที่ไว้ทรงผมหมาจิ้งจอก (Micky) ดึงดูแบบไม่รู้ตัวนะค่ะ มีอมันไปเอง”

“ผิง” ชอบดงบังชินกิเมื่อได้ดูมิวสิควิดีโอทางช่อง Channel V เพลง My destiny “ตอนเปิด channel V แล้วเจอ MV my destiny หลังจากนั้นก็หลงรักดงบัง (และจุนซู) มาตลอดเลย” สิ่งที่ทำให้ผิงคิดถึงดงบังชินกิคือจุนซู แม้จุนซูจะไม่ใช่ผู้ชายในแบบที่ผิงชอบ แต่เมื่อชอบจุนซูแล้ว



ผิงก็รับได้ถึงข้อดีข้อเสียของเขา “แต่สาเหตุที่ชอบจุนฐามาก คงเป็นเพราะจุนฐูเป็นคนที่ทำให้ผิงชอบดงบังจนถึงทุกวันนี้อะคะ ผิงเลยชอบทุกอย่างของจุนฐู แม้กระทั่งข้อเสียก็ยิ่งชอบ เช่น เอสไลน์<sup>15</sup> เป็นคนที่กั๊กใหญ่แบบว่ามากอะคะ เห็นแล้วแอบซื้อคามาหลายที”

แม้จะประทับใจหน้าตาของอีกคนหนึ่ง แต่คนที่ “ฟ้า” ชอบจริงๆ นั่นคือยุนโฮ “เห็นชื่อ มุมๆ จอเขียนว่า TVXQ ก็งั้น ว่าจะอ่านว่าไง ชื่อวงนี้แปลกดีนะเสียงแรกที่ได้ยินคือแจจุง แล้วก็เห็นหน้า ทำให้ละลายตาไปไหนไม่ได้เลยคนแรกที่เห็นคือแจจุงคะ”

ในความรู้สึกของฟ้าอาจชอบที่หน้าตาแต่ไม่ได้ชื่นชอบอย่างแฟนคลับในตอนแรก ความรู้สึกชอบค่อยๆ เพิ่มขึ้นโดยที่ฟ้าก็ไม่แน่ใจว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร “ดงบังไม่ใช่รักแรกพบ ความรู้สึกมันเริ่มตั้งแต่ศูนย์ ค่อยๆ นับ 1 2 3 มาเรื่อยๆ ฟ้าไม่รู้ว่าเริ่มชอบดงบังตั้งแต่ตอนไหนรู้แต่ว่า ตอนนี่ รักมาก แจจุง ยูซอน จุนฐู ซางมิน ฟ้าก็รักเหมือนกันแต่ยุนเป็นพิเศษ เขาเป็นผู้ชายที่อบอุ่น แล้วน่ารักอดมากๆ เลยละคะ รอยยิ้มและสายตาของเขา เห็นแล้วไม่สามารถละไปไหนได้เลยจริงๆ”

ยุนโฮมีอีกฉายาว่า “หมียุน” เนื่องจากเป็นคนตัวสูงใหญ่ แฟนคลับหลายคนและผู้วิจัยด้วย มักจะเอ่ยว่าอยากกอดหมี (ยุน) ช่วงที่มีคอนเสิร์ตของดงบังชินกิ ผู้วิจัยมีโอกาสเข้าไปชมการแสดงของดงบังชินกิ ช่วงท้ายๆ สมาชิกทั้ง 5 จะเดินมาตามมุมต่างๆ เพื่อให้แฟนๆ ได้เห็นพวกเขาอย่างใกล้ชิด โชคดีที่ผู้วิจัยนั่งในมุมที่ยุนโฮหยุดยืนอยู่ตรงจุดนั้นพอดี เมื่อมองจากอัฒจันทร์ที่ผู้วิจัยนั่งอยู่ชั้นกลาง กระนั้นผู้วิจัยก็รู้ได้เลยว่ายุนโฮเป็นคนที่ตัวสูงใหญ่คนหนึ่ง ทำให้พอจะเข้าใจความรู้สึกของแฟนคลับที่บอกว่าอยากกอดหมี นอกจากจะเป็นหมียุนแล้วผู้วิจัยยังนึกถึงตุ๊กตาหมีตัวใหญ่อีกด้วย

ขณะที่กรณีของ “แพร” ได้เห็นดงบังชินกิครั้งแรกจากรูปที่มีคนมาลงเอาไว้ “ตอนนั้น อึ้งมากอะ ไม่ได้คิดว่าจะมีคนที่ดีขนาดนี้อยู่บนโลก เลยเริ่มหาข้อมูล ติดตามผลงาน จนกลายมาเป็นแฟนคลับอะคะ เรียกได้ว่าตอนแรกรู้สึกชอบเพราะหน้าตาจริงๆ”

คนแรกที่แพรเห็นคือแจจุง แพรไม่ได้ชอบดงบังชินกิแต่ชอบแจจุง “เพราะตอนที่เห็นรูปครั้งแรก แล้วประทับใจเลย ก็เป็นรูปพี่แจจุงเดี่ยวๆ อะคะตอนแรก ไม่รู้ว่าพี่แจจุงเป็นคนประเทศ

<sup>15</sup> S-line หมายถึง สรีระร่างกายที่มีส่วนเว้าส่วนโค้งคล้ายรูปตัว S ซึ่งในประเทศเกาหลีนิยมว่าถ้าคนใดที่มีสรีระเช่นนี้จะ เป็นคนที่มีรูปร่างสวย

อะไร เป็นใคร ทำอาชีพอะไรเลย แต่สืบไปสืบมา ก็รู้ว่าเป็นนักร้องเกาหลี เป็นวง 5 คนด้วยเลย เริ่มติดตามดงบัง”

แต่เมื่อได้รู้จักดงบังซิงก็จึงรู้ว่าพวกเขามีความสามารถเช่นกัน “พวกเขาทุกคนมีภาพลักษณ์ที่ดี ทำให้น่าสนใจ อยากรู้จัก และเมื่อรู้จัก ติดตามผลงาน ก็พบว่าพวกเขาไม่ได้มีดีแค่หน้าตา เสียงของพวกเขาทั้ง 5 คน ยากจะหานักร้องบอยแบนด์กลุ่มอื่นๆ มาเทียบได้ และการเต้น การแสดงบนเวทีของพวกเขาก็เยี่ยมมาก ไม่ใช่แค่แต่ละคนเสียงดี แต่ว่าเมื่อประสานเสียงกัน 5 คน ก็ยังไพเราะอยู่ อาจจะมากกว่าการร้องเดี่ยวๆ ด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นจะเห็นเลยว่าพวกเขามีความเป็นทีมเวิร์คมากๆ พวกเขาสนิทกัน และรักกันมาก ส่วนนี้ก็เป็นส่วนที่น่าประทับใจมาก ถ้าเกิดว่าดงบังซิงก็น่าตาดีอย่างเดียว แพร่คงเป็นแฟนคลับมาได้ถึง 3 ปี อะคะ เพราะถึงจะหน้าตาดียังไง แต่ถ้าเต้นห่วยแตก ร้องเพลงเสียงหลง จะให้รักมากมายขนาดนี้คงไม่ไหว”

นอกจากนี้ “อ๋อง” ยังชื่นชอบในอุปนิสัยที่ติดดินและความเป็นตัวของตัวเองของดงบังซิงอีกด้วย “นิสัยของเขาค่อนข้างติดดิน ถ้ารู้ๆ บ้าๆ ก็สุดๆ ไปเลย ไม่ได้ซี้ก๊ากตลอดเวลา คือเขาดังขนาดนี้ก็สามรถบ้าๆ บอๆ เหมือนคนธรรมดา”

โดยส่วนตัวแล้ว “เบ” ชอบสมาชิกน้องเล็กสุดในวงอย่างซางมิน นอกจากความสามารถหน้าตาที่เป็นเอกลักษณ์แล้ว ยังชอบในอุปนิสัยของเขาด้วยเช่นกัน “ตั้งแต่แวบแรกที่ได้เห็นแล้ว ชอบที่เสียงเค้าด้วยน้ำ แบบว่า สูงได้ใจไม่มีใครเหมือนแน่นอน แล้วก็ชอบที่นิสัยเลยคะ แบบว่า พี่มินเนี่ยเด็กสุด แต่มีบุคลิกที่ดูเข้มแข็งมาก รักเคื่อก็ตรงนิสัยเนี่ยแหละคะ อายุไม่ได้เป็นตัวกำหนดเลยว่าใครจะต้องเป็นยังไง พี่มินไม่ค่อยร้องให้ให้ใครเห็นด้วยทั้งๆ ที่เด็กสุดแท้ๆ เขาต้องเข้มแข็งมากๆ”

นอกจากความสามารถที่มีแล้ว สิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยคิดถึงดงบังซิงก็เมื่อได้ยินชื่อของพวกเขา คือความรักใคร่ที่มีต่อกัน อาจเพราะต้องอยู่ร่วมกัน ทำงาน ฝึกซ้อมต่างๆ ทำให้พวกเขาสนิทกัน และอุปนิสัยที่แตกต่างของแต่ละคน เมื่อมาอยู่ร่วมกันจึงมีทั้งความสนุกสนาน ความจริงจัง ความทุ่มเท ความตรงไปตรงมา เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งที่ทำให้แฟนคลับติดตาม

ขณะที่ “จิน” ประทับใจในตัวหัวหน้าวงอย่างยุนโฮเพราะท่าทางที่อบอุ่นและเป็นเหมือนพี่ชายที่แสนดี “เพราะยุนโฮเป็นคนี่คิดถึงคนอื่นก่อนตัวเอง มีความพยายามเป็นเลิศและไม่ยอมแพ้ใครอะ ดูเป็นวงที่เป็นแบบอย่างของความพยายาม”

ในความคิดของผู้วิจัยยูนิโฮเป็นคนที่เด่นเก่งสุดในวง เมื่อได้ดูมิวสิควิดีโอต่างๆ ที่ออกมา ผู้วิจัยเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน มีหลายช่วงที่ยูนิโฮเพิ่มและลดน้ำหนัก การเต้นในแต่ละช่วงก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย เมื่อเขาผอมลงการเต้นของเขาจะพลิ้วไหวมากขึ้น ขณะที่น้ำหนักเขาเพิ่มขึ้น การเต้นของเขาก็ดูแข็งแรงขึ้นด้วย

ความประทับใจต่างๆ ที่เกิดขึ้น ดึงดูดให้แฟนคลับติดตามผลงานของดงบังซินิกิ และแฟนคลับบางคนก็นำสิ่งที่พวกเขาประทับใจในตัวดงบังซินิกิมาเป็นแบบอย่างด้วยเช่นกัน

#### 4.4 อิทธิพลที่ดงบังซินิกิมีต่อวัยรุ่นไทย

วัยรุ่นส่วนหนึ่งมักจะมีบุคคลซึ่งเป็นต้นแบบ ไม่ว่าจะบุคคลผู้นั้นจะมีเชื้อชาติใด และปฏิเสธไม่ได้ว่าวัยรุ่นไทยส่วนหนึ่งก็มีบุคคลซึ่งเป็นต้นแบบให้ดำเนินตาม เนื่องจากการเข้าถึงศิลปินดาราท่าทำได้ง่ายกว่าโดยการนำเสนอของสื่อและบุคคลเหล่านั้นมีเอกลักษณ์ให้เลียนแบบ เช่น ในช่วงที่กระแสฮิปฮอปเข้ามาในประเทศไทย ผู้เขียนเคยเจอวัยรุ่นชายแต่งตัวแนวฮิปฮอปใส่กางเกงตัวใหญ่โคร่งเอวต่ำ ใส่เสื้อกล้ามสีขาว ใส่หมวก บางคนใส่เสื้อตัวโคร่งเดินเกาะกลุ่มกันไปที่สยามสแควร์ ตามบุคคลที่นำกระแสฮิปฮอปอย่างโจอี้ บอย หรือวงไทเทเนียม นอกจากกระแสทางฝั่งตะวันตกแล้ว กระแสทางฝั่งเอเชียก็มีเช่นกระแสญี่ปุ่น และเปลี่ยนผ่านไปถึงกระแสเกาหลี ดาราศิลปินเกาหลีกลายเป็นอีกกระแสและทางเลือกหนึ่งให้วัยรุ่น

สำหรับแฟนคลับที่ชื่นชอบแล้ว ดงบังซินิกิก็เป็นอีกวงที่แฟนคลับนำมาเป็นต้นแบบ จากข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอ ทั้งในด้านการงานและเรื่องราวส่วนตัวของพวกเขา ดาราศิลปินเกาหลีนั้นโดยมากจะมีความสามารถรอบด้าน นอกจากจะให้ความสำคัญและทุ่มเทในการทำงานแล้ว การเรียนก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่พวกเขาให้ความสำคัญเช่นกัน มีดาราศิลปินหลายคนที่จบจากมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง และเรียนตรงสายในด้านการแสดงหรือดนตรี

#### ด้านการเรียน

ดงบังซินิกินั้นเริ่มต้นเข้ามาในสังกัดจากเด็กมัธยมจนกระทั่งออกอัลบั้ม กลายเป็นวงที่มีชื่อเสียง แต่สมาชิกก็ไม่เคยทิ้งการเรียน อีกประการหนึ่งคือเนื่องจากรัฐบาลเกาหลีสนับสนุนอุตสาหกรรมบันเทิง ผู้ที่เป็นดาราศิลปินจึงมีชั่วโมงเรียนที่เอื้อต่ออาชีพ แม้จะทำงานและไปเรียนได้ไม่สม่ำเสมอเช่นเพื่อนนักเรียนคนอื่น แต่ก็สามารถเรียนจบได้ และเป็นที่ยกกันให้เหล่าแฟนคลับว่าสมาชิกดงบังซินิกินั้นเรียนหนังสือเก่ง ดังนั้นแฟนคลับจึงเอาความสามารถในด้านนี้มาเป็นแบบอย่าง

สิ่งหนึ่งที่ “กิง” อยากเหมือนชาวมินคือการเรียน ชาวมินเป็นคนเรียนเก่ง กิงจึงพยายามตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้ A คำพูดของชาวมินที่กิงจำได้เสมอคือ “ถ้าไม่ได้ A ผมจะโกรธ”

กิงจึงอยากเรียนให้เก่งเหมือนเขา แต่เมื่อผลสอบไม่ได้เป็นอย่างที่หวังกิงก็ร้องไห้เสียใจ “เหมือนเอาความพยายามต้องการเรียนหนังสือเก่งมาเป็นแบบอย่าง ที่เรียนให้ดีไม่ได้เพื่ออะไร เพื่อกลัวว่าถ้าเรียนไม่ดีพอกับแม่จะให้เลิกชอบดงบัง เราก็ต้องทำให้ดีที่สุด”

ในส่วนของ “เบน” “ผิง” “ไม้ม” และ “จิน” ยอมรับว่ากำลังใจส่วนหนึ่งเกิดขึ้นเพราะดงบังชินกิ หนึ่งโน้นคือความพยายามให้มากขึ้นในเรื่องการเรียน ซึ่งมีดงบังชินกิเป็นแบบอย่าง และสิ่งที่ดงบังชินกิต้องเผชิญ

“ก็เหมือนกับว่าเป็นกำลังใจให้เราได้เหมือนกันอะ ทำให้เรามีความพยายามมากขึ้นอะคะ เวลาเห็นดงบังชินกิคอนอะไรอย่างงี้อะ เราก็จะคิดว่าเค้าต้องพยายามมากกว่าจะถึงวันนี้ เราเองก็ต้องพยายามเต็มที่เหมือนกันแล้ว” เบนกล่าว

“ผิง” เองก็ตั้งใจเรียนภาษา แม้จะไม่ใช้ภาษาเกาหลีก็ตาม ส่วนหนึ่งเพื่ออยากสื่อสารกับดงบังชินกิได้ “หนูตั้งใจเรียนอังกฤษ ตอนนั้นคิดว่า อย่างน้อยไม่ได้เกาหลี อังกฤษนี่แหละ คุยกันพอรู้เรื่องแหละ...มั้ง แล้วก็พยายามจะเป็นคนดีขึ้นด้วย” ในความรู้สึกของผิง การได้เป็นแคสสิโอเปียทำให้ผิงมองโลกเปลี่ยนไป “ได้รู้จักความรักในอีกแบบหนึ่งอะคะ ถ้าไม่ได้เป็นแคสสิโอเปียก็คงไม่รู้ เป็นอะไรที่มีค่ามากมาย”

“ไม้ม” ขอบมิกก็ ชูซอน ทุกครั้งที่มิกมีปัญหา ไม้มจะนึกถึงความพยายามของคนที่ตนชื่นชอบ “มีความพยายามมากขึ้น อันนี้ใช่เลยเวลาอ่านหนังสือไม่รู้เรื่องก็นึกถึงมิกก็ นึกถึงหลายๆ เรื่องที่เขาเจอเขายังผ่านมาได้ เขายังสู้กับมันเลย แ่อ่านหนังสือเราก็น่าจะทำได้เหมือนกัน”

หรือกรณีของ “จิน” ที่รู้ว่าต้องพยายามให้มากขึ้นเพื่อผลการเรียน “เป็นสิ่งที่ทำให้เราพยายามมากขึ้น การเรียนก็ดีขึ้นนะ เพราะเราต้องพยายามมากขึ้น คิดเสมอว่าเราพยายามมากกว่าเราก็อ่า เขากะเราก็ค้นเหมือนกัน ทำไมเราจะลองทำให้เท่าเขาไม่ได้”

ตัวอย่างที่ดีส่วนหนึ่งที่แฟนคลับนำไปเป็นแบบอย่างคือความตั้งใจเรียน การให้ความสำคัญการเรียน พยายามเรียนให้เก่ง ทำคะแนนให้ได้ดีขึ้นเพื่อผู้ปกครองจะได้ยอมรับ และมีบางส่วนพยายามปรับปรุงด้วยความตั้งใจของตนเอง

## ด้านการดำเนินชีวิต

สำหรับ “เอ็ม” และ “เมย์” แล้ว ดงบังชินกิมีส่วนในการดำเนินชีวิตเช่นกัน ทุกครั้งที่คิดถึง ดงบังชินกิทำให้ “เอ็ม” ยิ้มบางครั้งก็ร้องไห้ “ตั้งใจเรียนก็เพื่อเขา นะ จะได้มีเงินไปเกาหลีบ้าง หลายคนเลยละที่เรียนภาษาเกาหลีเพราะดงบัง”

นอกจากตัวของเอ็มแล้ว น้องสาวที่อยู่ข้างบ้านของเอ็มก็เป็นอีกคนหนึ่ง que เปลี่ยนไป จาก คนที่ไม่ตั้งใจเรียน ติดเพื่อน เมื่อเอ็มลองแนะนำให้ฟังดงบังชินกิ น้องสาวข้างบ้านเอ็มจึงประพฤติ ตัวดีขึ้น ส่วนหนึ่งเพื่อจะได้ไปดูคอนเสิร์ต

“จากที่ชอบออกไปเที่ยว ออกจากบ้านทุกวัน เดี่ยวนี้ไม่ค่อยออกไปไหนเลย เปลี่ยนไป เป็นคนละคนเลย เพื่อนที่เคยคบก็เลิกคบ เพราะนิสัยไม่ดี นอกจากจะตามเรื่องดงบัง ก็ขยัน เรียนขึ้นเยอะอะ เพราะจะได้ไปดูคอนดงบังได้ไง”

ส่วน “เมย์” รู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น สิ่งหนึ่งคือพยายามตั้งใจเรียนและ อดทนมากขึ้น “การชอบดงบังทำให้มีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตมากขึ้น ตั้งใจเรียน แล้วก็มี ความคิดของตัวเอง และจากสิ่งที่พวกเขาประสบทำให้หนูมีกำลังใจที่จะทำด้วย”

แม้จะไม่ได้เป็นต้นแบบให้ปฏิบัติตาม แต่สำหรับแฟนคลับบางคนดงบังชินกิก็มีอิทธิพล ด้านความรู้สึก แฟนคลับบางคนยอมรับว่าเวลาที่ท้อใจหรือเครียด เวลาสอบก็จะเอารูปของดงบัง ชินกิมาดู เช่น “มิน” “แก้ว” และ “แพม”

สำหรับ “มิน” ดงบังชินกิคือกำลังใจ “ดงบังนี้เป็นกำลังใจเวลาเหนื่อยๆ เครียดๆ อะไร อย่างนี้คะ เสียใจอะไรก็ลองที่รูป ตอนสอบรักที่สุดคะ เขียนแปะหน้าโต๊ะเพื่อดงบังดูทำได้ อ่าน หนังสือสอบเพราะอยากเรียนเก่งเหมือนพี่ๆ คะ”

“ดงบังมีส่วนมากนะคะ อย่างเรื่องเรียน พี่ๆ เขาเรียนกันเก่ง ก็ทำให้หนูตั้งใจเรียนมาก ขึ้นอย่างนี้คะ” “แก้ว” เอ๋อ

ความรู้สึกของ “แพม” ก็เช่นกัน “ตอนแรกเรียนเกรดย่ำแย่มาก เหมือนเจอดงบัง เหมือน เจอที่ยึดเหนี่ยวเลยอะคะ ฮ่าๆ เกรดมันดีขึ้นจนน่าเหลือเชื่อ เพราะเขาเป็นแบบอย่างของความ พยายาม”

เมื่อต้องเจอเรื่องไม่สบายใจ แฟนคลับมักคิดถึงสิ่งดั่งบังชินกิต้องเผชิญ ความมุมานะพยายามเดินตามความฝัน การฝึกฝนตนเองอย่างหนัก ต้องพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา แต่พวกเขาก็ไม่ทิ้งการเรียน เมื่อแฟนคลับคิดถึงความยากลำบากของพวกเขาจึงรู้สึกมีกำลังใจมากขึ้น

เช่นเดียวกับกรณีของ “เบ” “เป็ง” และ “น้อง” ที่มีดั่งบังชินกิเป็นแบบอย่าง สำหรับตัว “เบ” นั้นมักจะลองเปรียบเทียบความรู้สึกของตนเองและดั่งบังชินกิ เมื่อต้องเจอเรื่องที่ทำให้เสียใจ เบลองคิดในทางกลับกันว่า ถ้าดั่งบังชินกิต้องเผชิญกับเหตุการณ์นั้นพวกเขาจะทำเช่นไร หรือถ้ามีข่าวไม่ดีเกี่ยวกับดั่งบังชินกิ เบก็จะรู้สึกแย่ไปด้วย “ชอบคิดมากไปว่าแบบแล้วจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ดั่งบังจะเป็นยังไงบ้าง”

สำหรับเบแล้วดั่งบังชินกิเป็นแรงบันดาลใจที่สำคัญด้วยเช่นกัน “ส่วนมากเลยเนี่ย จะเป็นเรื่องของกำลังใจเลยคะที่ได้จากดั่งบัง ทั้งฟังเพลง ทุกอย่าง เกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้เนี่ยละคะ เขาทำให้เราฮึดสู้มาอ่านหนังสือสอบ”

แม้กระทั่งสายวิทย์-คณิตที่เบเลือกเรียน ส่วนหนึ่งเพราะต้องการความท้าทาย และความภาคภูมิใจให้ตนเอง หรือการเก็บเงินเพื่อเดินตามรอยเท้าของพวกเขา “เป็นแรงบันดาลใจในการเก็บเงินนี้ก็ด้วยนะคะ ดั่งบังทำให้เบอยากไปเที่ยวรอบโลก ฮ่าๆ เดินตามทางที่เขาเคยเดินอะไรแบบนี้”

บุคคลที่ “เป็ง” รักและทำให้ตั้งใจเรียนคือพ่อแม่ แต่บางเรื่องเป็งก็ทำเพื่อดั่งบังชินกิ “ทำให้เป็งตั้งใจเรียนอะคะ สามารถร้องให้ตามพี่ได้ เราเจ็บแทนพี่ได้ ทำให้เรามีแรงบันดาลใจจากความพยายามต่อสิ่งต่างๆ มากขึ้นคะ”

แม้เป็งจะบอกว่าเป้าหมายต่างๆ ในชีวิตของตนนั้นถูกวางไว้หมดแล้ว แต่เป็งก็อยากลองคิดอะไรใหม่ๆ เองบ้าง ส่วนหนึ่งเป็นเพราะดั่งบังชินกิซึ่งเป็งรู้สึก “เค้าก็เหมือนไอดอลของหนูอะคะ”

สิ่งที่เติมเต็มความรู้สึกของเป็งในฐานะแฟนคลับ เมื่อคิดถึงดั่งบังชินกียามที่พวกเขาเหนื่อยจากการทำงาน แต่คำว่าแฟนคลับ “แคสสิโอเปีย” คือสิ่งที่เป็งกำลังใจให้กับพวกเขา “ถึงแม้พี่ชายจะเหนื่อยแต่เขายังยิ้มให้เรา แค่นี้ก็เห็นแคสอยู่ข้างๆ พี่เขาก็โอเคแล้ว”

“น้อง” ซึ่งเรียกตนเองว่าเป็นเด็กโอดาคูมีดั่งบังชินกิเป็นแรงบันดาลใจเช่นกัน “จะทำอะไรก็คิดถึงว่าแล้วดั่งบังละ อยู่กับดั่งบังตลอดมาและคิดว่า ตลอดไป”

โดยเฉพาะการเรียนภาษาเกาหลี ส่วนหนึ่งเพื่อต้องการสื่อสารกับบุคคลที่ชื่นชอบ “น้องอยากเรียนภาษาเกาหลี แล้วก็อยากไปเกาหลี น้องตั้งใจเรียนเพื่อดงบัง แล้วเวลาว่างก็ศึกษาภาษาเกาหลีเพื่อดงบัง อยากพูดกับเขาโดยที่เราเข้าใจกัน ไม่ต้องมีใครมาแปล เราจะเข้าใจกันสองคน”

ในฐานะแฟนคลับ “อ๋อง” อยากทำอะไรบางอย่างเพื่อแสดงให้เห็นถึงความรักที่ซื่อสัตย์ที่มี “อย่างเวลาที่เขาเล่นคอนเสิร์ตก็รู้สึกอยากหุ่มเททำอะไรให้เขา รู้สึกว่าเรารักเขา อยากให้เขาประทับใจ ความรู้สึกที่เรารักเขาเพราะทั้งการแสดงและอุปนิสัยใจคอของเขา”

สำหรับ “ฟ้า” และ “แพรว” แล้ว ดงบังชินกิคือแรงผลักดัน กำลังใจ และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน “ฟ้าเคยคิดจะทำเรื่องร้ายๆ คิดจะทำร้ายตัวเอง แต่...ภาพของพวกเขามันก็ขึ้นมาเฉยเลย ฟ้าทำเรื่องพวกนั้นไม่ได้จริงๆ ฟ้าทำร้ายตัวเองไม่ได้”

สิ่งสำคัญอันดับแรกของฟ้าคือครอบครัว อันดับที่สองฟ้ายกให้ดงบังชินกิ “เขาสำคัญรองมาจากครอบครัวที่ฟ้ารักมากๆ เขาพูดถึง นึกถึงแฟนคลับตลอด แค่นี้ก็ดีใจแล้ว เขาเคยบอกว่าดงบังชินกิอยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีแคสสิโอเปีย... อยากจะบอกพี่ว่า ฉันทก็อยู่ไม่ได้เหมือนกันนะถ้าไม่มีพี่นะ”

“แพรว” ไม่คิดจะสนใจเรื่องเต็นมาตั้งแต่แรก เมื่อได้มารู้จักดงบังชินกิก็รู้สึกสนใจขึ้นมา รวมทั้งการเรียนภาษาเกาหลีด้วยเช่นกัน “ก็ตั้งใจเรียนมากขึ้น คิดว่าถ้าเกิดผลการเรียนดี โอ빠 (พี่ชาย-ภาษาเกาหลี) รู้ โอ빠คงภูมิใจในการตัดสินใจ”

แม้กระทั่งเวลาเสียใจความยากลำบากที่ดงบังชินกิต้องเจอก็เป็นสิ่งที่ทำให้แพรวมีกำลังใจมากขึ้น “เวลาเสียใจ ร้องไห้ เวลาทำอะไรก็จะนึกถึงเรื่องพี่ชายว่าพี่ชายเหนื่อยกว่าเรามากแค่ไหนกว่าจะมาถึงจุดนี้ได้อะไรประมาณนี้ เขาเป็นทั้งกำลังใจ แรงบันดาลใจ เป็นความสุข เป็นรอยยิ้ม เรื่องเต็นอะคะ แล้วก็เรื่องเรียนด้วยอยากทำให้ดีเหมือนเขา อยากตั้งใจ อยากมีความพยายามเหมือนเขา”

### ด้านแรงบันดาลใจ: การเดินตามความฝันและแสวงหาความรู้

ความสามารถบนเวที การร้อง การเต้น เป็นส่วนหนึ่งที่ “ปี” และ “นิน” เขาเป็นแบบอย่างความฝันของ “ปี” คือการเป็นนักร้อง “ปีอยากเป็นนักร้อง และตอนนี้กำลังพยายามอยู่ ฝึกร้อง

ฝึกเดินไปตามเขา แต่ภาษาเกาหลียังไม่ได้ไปเรียนจริงจังอะคะ แต่ก็ซื้อหนังสือมาอ่านตอนนี้ก็พอได้นิดหน่อย”

จากความชื่นชอบส่วนตัวจนกลายมาเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์ สิ่งหนึ่งที่ “นิน” ทำไปเพราะความรัก “ส่วนหนึ่งที่ดงบังชินกิมีอิทธิพลเพราะเขาเป็น idol เลยรู้สึกว่ายากทำอะไรให้เก่งแบบเขา ยากร้องเพลงเก่ง ยากเดินเก่งแบบเขา มีความสามารถแบบเขา”

พรสวรรค์หรือความสามารถด้านดนตรีก็เป็นสิ่งที่แฟนคลับอยากเอาเป็นแบบอย่าง สมาชิกในวงยังมีความสามารถพิเศษอื่นๆ เช่น การเล่นดนตรีหรือการแต่งเพลง และความสามารถทางด้านภาษาซึ่งนอกจากภาษาเกาหลีแล้ว ดงบังชินกิยังต้องเรียนภาษาญี่ปุ่นเพื่อใช้ในการทำงาน สื่อสาร เพื่อประโยชน์ในการทำงานหลายประเทศ

“แวน” เป็นอีกคนหนึ่งที่ยากเรียนดนตรี เนื่องจากเห็นการเล่นเปียโนของยูซอน “อย่างแวนนี่ ...บอกตรงๆ เลยคะว่าไม่ค่อยสนใจเรื่องเล่นดนตรี แต่พอเห็นพี่มีคเล่นเปียโนซะพลั่วเลยคิดอยากจะเรียน – เล่นกับเขาบ้าง”

นอกจากนี้ยังเป็นเรื่องของภาษา แวนมีหน้าที่รับผิดชอบในเว็บไซต์ ข้อมูลเกี่ยวกับดงบังชินกิส่วนมากจะมาจากเว็บไซต์ต่างประเทศ แวนจึงอยากเรียนภาษาเพิ่มเติม แต่ด้วยความที่ไม่มีเวลา แวนจึงส่งน้องสาวไปเรียนแทน

“ด้านการเรียนภาษาด้วยคะ ชาว ไฟล์ และรูป ล้วนแต่มีแหล่งที่มาที่เป็นภาษาจีน เกาหลี และญี่ปุ่น ทำให้ยากค้นคว้าภาษาเหล่านี้เพิ่มขึ้นนะคะ”

ส่วน “แต้ว” กล่าวถึงจุดเล็กจุดเดียวที่ทำให้ความคิดของเธอเปลี่ยนนั้นคือภาษา “จุดเล็ก ๆ นิดเดียว คืออยากฟังเขาว่าพูดอะไรกัน จนต้องเรียนเกาหลี ศึกษาวัฒนธรรมประเทศเกาหลี แล้วก็พยายามจะสอบทุน ป.โท ไปเรียนภาษาเกาหลีที่ประเทศเกาหลี”

ความรักความชอบที่แฟนคลับแต่ละคนแสดงออกนั้นแตกต่างกัน เมื่อชื่นชอบใครสักคนก็อยากจะทำแบบในหลายๆ เรื่องของศิลปินคนนั้น ซึ่งโดยมากแล้วไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร การมุ่งมั่นขยันเรียนเพื่อรักษาหรือเพิ่มระดับผลการเรียนให้ดีขึ้น การศึกษาเพิ่มเติมด้านภาษาหรือค้นหาพรสวรรค์ด้านดนตรี การพยายามฝึกซ้อมร้องและเต้นเพื่อสักวันหนึ่งจะมีโอกาสประสบความสำเร็จ หรือแม้กระทั่งเวลาที่ท้อแท้แล้วสามารถรวบรวมกำลังใจเมื่อคิดว่าที่ผ่านมามีศิลปินที่ตนชื่นชอบนั้นต้องใช้ความพยายามมากเพียงใดกว่าจะประสบความสำเร็จ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีค่า



ต่อจิตใจของแฟนคลับทั้งสิ้น การนำข้อดีเหล่านี้มาเป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิตคือสิ่งที่แฟนคลับส่วนมากเลือกทำ ผู้วิจัยเชื่อว่าความรักความชอบที่แฟนคลับมีต่อดวงบ๊องชีนกีนันจะช่วยส่งเสริมให้คิด มีมุมมองต่อการใช้ชีวิตในแง่ดี แม้หลายๆ อย่างอาจเป็นสิ่งที่ต้องใช้ความอดทนและพยายามก็ตาม

เหรียญมีสองด้านเช่นเดียวกับความโด่งดังของพวกเขาซึ่งเป็นดาบสองคม เมื่อมีแฟนคลับที่รักพวกเขามากจนกระทั่งนำหมายเลขบัตรของพวกเขาไปใช้เปรียบเสมือนเป็นของตนเองได้ ขณะเดียวกันมีแฟนคลับอีกพวกหนึ่งซึ่งทำหน้าที่ต่อต้านพวกเขาอย่างเปิดเผย แฟนคลับกลุ่มนี้เรียกตนเองว่า anti-fan ความลำบากประการแรกของการเป็นศิลปินคือการฝึกซ้อมอย่างหนักกว่าจะเป็นศิลปินสมปรารถนาและประสบความสำเร็จแล้ว ในประเทศเกาหลีเมื่อศิลปินโด่งดังก็จะมีแฟนคลับเป็นของตนเอง แต่สิ่งที่ตามมาเป็นความลำบากประการที่สองคือเหล่า anti-fan โดยเฉพาะถ้าศิลปินวงใดมีชื่อเสียงโด่งดังมากก็จะมีพวก anti-fan จำนวนมากเช่นกัน สิ่งที่เหล่า anti-fan ทำคือการปล่อยข่าวลือ ปล่อยภาพ คลิปตัดต่อต่างๆ ที่ทำให้ศิลปินเสียหาย สร้างภาพลักษณ์ในทางลบ และรุนแรงที่สุดคือการทำร้ายศิลปิน ดงบังชีนกิเคยประสบเหตุการณ์โดนลอบทำร้ายมาแล้วเช่นกัน กรณีของยูนิโฮถูกวางยาในน้ำดื่มที่ได้รับจากเหล่า anti-fan ซึ่งแฝงตัวเข้าไปในตึกขณะที่ดงบังชีนกิทำงานอยู่ จากเหตุการณ์นั้นทำให้ยูนิโฮต้องพักงานระยะหนึ่ง แม้จะโดนต่อต้านจากกลุ่ม anti-fan และวางยาในน้ำดื่ม แต่ภรรยาของยูนิโฮก็ไม่ใส่ใจเอาความ เนื่องจากเห็นว่าผู้ก่อเหตุที่ตำรวจจับได้อายุรุ่นราวคราวเดียวกับน้องสาวเขา กระแส anti-fan ดูเหมือนจะมีมากขึ้นและเริ่มแผ่ขยายไปยังประเทศอื่นๆ เช่นกัน

จากความรู้สึกและอิทธิพลต่างๆ ที่มีต่อแฟนคลับ ผู้วิจัยคิดว่าส่วนหนึ่งเนื่องจากการส่งออกอุตสาหกรรมบันเทิงของเกาหลีนั้นประสบความสำเร็จอย่างสูง ตัวของดาราศิลปินมีผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก สินค้าของเกาหลีที่เข้ามาตีตลาดในไทยก็กอบโกยกำไรเช่นกัน ในยุคซึ่งอินเทอร์เน็ตสามารถเชื่อมต่อทั่วทั้งโลก ทำให้วัยรุ่นรับอิทธิพลต่างสิ่งต่างๆ ได้ง่าย ไม่ว่าจะเมื่อใดที่ต้องการค้นหาข้อมูล ก็สามารถหาได้ง่ายจากอินเทอร์เน็ต ความโด่งดังมีชื่อเสียงทำให้ดงบังชีนกิเป็นที่รู้จัก ความสามารถและความประทับใจในตัวศิลปินทำให้แฟนคลับติดตามผลงาน รวมกลุ่มกับผู้ที่มีความชื่นชอบเช่นเดียวกัน ก่อตั้งเป็นกลุ่มแฟนคลับขึ้น ข้อมูลจากสื่อแหล่งต่างๆ รวมถึงอินเทอร์เน็ต การรวมกลุ่มจนกลายเป็นสังคมบนอินเทอร์เน็ต ผู้ที่ชื่นชอบดงบังชีนกิก็นำเว็บไซต์เพื่อให้สำหรับแฟนคลับที่ชื่นชอบดงบังชีนกิโดยเฉพาะได้รวมกลุ่ม แลกเปลี่ยนข่าวสาร ความเคลื่อนไหวซึ่งกันและกัน ความชื่นชอบที่มีต่อดงบังชีนกิกิจึงทำให้เกิดเว็บไซต์ต่างๆ ขึ้น ดังจะกล่าวถึงในบทถัดไป

## บทที่ 5

### แฟนคลับดงบังซิงกิกับเว็บไซต์ดริมแลนด์

ทุกครั้งที่ผู้วิจัยเข้าไปในอินเทอร์เน็ต มักจะค้นหาข้อมูลของบุคคลที่ชื่นชอบโดยใช้เว็บไซต์กูเกิ้ล เพราะค้นหาได้สะดวก ข้อมูลทั้งเก่าและใหม่สามารถหาได้รวดเร็ว ผู้วิจัยเคยค้นหาข้อมูลของดงบังซิงกิผ่านกูเกิ้ลหลายครั้ง กระทั่งวันหนึ่งเห็นเพื่อนเข้าในเว็บไซต์ซึ่งหน้าจอก็คือรูปของดงบังซิงกิ เมื่อถามจึงได้รู้ว่าเป็นเว็บไซต์เฉพาะสำหรับแฟนคลับที่ชื่นชอบ ผู้วิจัยนั่งดูเพื่อนเล่นไปเรื่อย ๆ เข้าห้องต่างๆ ในเว็บบอร์ด เข้าไปอ่านตามกระทู้และลงข้อความตอบ (comment) เรียกได้ว่าในระยะแรกเว็บไซต์เหล่านี้รู้กันเฉพาะกลุ่มที่เป็นแฟนคลับอย่างแท้จริง ซึ่งเว็บไซต์ที่ผู้วิจัยศึกษานี้ ก่อตั้งขึ้นในภายหลัง

ความโด่งดังของดงบังซิงกิเห็นได้จากความชื่นชอบของวัยรุ่นในประเทศต่างๆ ซึ่งมีการยอมรับว่าดงบังซิงกิเป็นหนึ่งในวงที่มีแฟนคลับคือแคสสิโอเปียมากที่สุดในโลก โดยได้รับการบันทึกลงใน Guinness world records ปี 2008 (dbskfanclub, 2008 : online) นอกจากเว็บไซต์อย่างเป็นทางการของดงบังซิงกิในประเทศเกาหลี<sup>16</sup> ซึ่งมีแฟนคลับแคสสิโอเปียเป็นจำนวนมากแล้ว ดงบังซิงกียังมีเว็บไซต์อย่างเป็นทางการซึ่งสร้างขึ้นโดยต้นสังกัด ไม่ว่าจะเว็บไซต์ในประเทศญี่ปุ่น<sup>17</sup> ประเทศไทย<sup>18</sup> หรือเว็บไซต์ที่สร้างขึ้นเองโดยแฟนคลับในประเทศต่างๆ อีกด้วย เว็บไซต์ที่สร้างขึ้นโดยแฟนคลับในประเทศไทยนั้นมีมากมาย มีทั้งเว็บไซต์หลักซึ่งเป็นเว็บไซต์แฟนคลับของสมาชิกทั้ง 5 คนในวงแล้ว ยังมีเว็บไซต์อื่นๆ ซึ่งแยกย่อยออกไป บางเว็บไซต์อาจสร้างขึ้นเพื่อศิลปินในวงคนใดคนหนึ่งผู้สร้างเว็บไซต์ประทับใจ หรืออาจสร้างขึ้นให้สมาชิกในวงเป็นคู่ๆ ตามความชื่นชอบของแฟนคลับด้วย ทั้งนี้แฟนคลับในเกาหลีมักจะมีการจับคู่ให้กับสมาชิกในวงหรือจับคู่สมาชิกวงนี้กับวงอื่นๆ ถ้าสมาชิกในวงเป็นผู้ชายก็จะจับคู่ชาย-ชาย ในไทยอาจมองเป็นเรื่องแปลกที่ผู้ชายจะจับคู่กัน แต่สำหรับชาวเกาหลีไม่ได้มองเช่นนั้น ส่วนหนึ่งเป็นเรื่องของกระแสและวัฒนธรรม สมาชิกในวงดงบังซิงกิเองก็มีการจับคู่ให้กันหลายคู่ ยกตัวอย่างเช่น คู่ของยูซอนและจุนซู ทั้งนี้เนื่องจากแฟนคลับเห็นความสนิทสนมที่ทั้งสองแสดงออก แฟนคลับจึงจับคู่ให้ ทั้งสองจึงกลายเป็นคู่ “ยูซุ” ซึ่งเป็นการนำชื่อขึ้นต้นของสองคนมารวมกันคือยูซอนและจุนซู หรือคู่

<sup>16</sup> <http://tvxq.smtown.com> คือ เว็บไซต์ของต้นสังกัดในประเทศเกาหลี SM Entertainment

<sup>17</sup> <http://toho-jp.net/index.html> คือ เว็บไซต์ต้นสังกัดในประเทศญี่ปุ่น

<sup>18</sup> <http://tvxq.gmember.com> คือ เว็บไซต์ต้นสังกัดในประเทศไทยซึ่งบริษัท GMM GRAMMY ชื่อลิขสิทธิ์ของดงบังซิงกิมา

ของยูนิโฮและแจจุง กลายเป็นคู่ “ยูนิแจ” ด้วยบุคลิกลักษณะความเป็นผู้นำเป็นชายชาติตรีของยูนิโฮ และใบหน้าสวยเหมือนผู้หญิงของแจจุง ทั้งสองจึงกลายเป็นคู่พ่อแม่ โดยมีขางมินน้องเล็กในวงฟ่วงมาเป็นลูกชาย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของเว็บไซต์ทั้งหลายที่สร้างขึ้นจากการจับคู่ของศิลปินเป็นต้น

กระแสแฟนคลับในหมู่วัยรุ่นรวมถึงวัยทำงาน ทำให้เกิดการรวมตัวขึ้นของเว็บไซต์เพื่อให้คนที่ชื่นชอบได้พบปะกัน เว็บไซต์หนึ่งที่ถูกวิพากษ์ให้ความสนใจคือเว็บไซต์ที่ก่อตั้งขึ้นใหม่อย่างเว็บไซต์ดรีมแลนด์ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งเว็บไซต์ที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นที่แลกเปลี่ยนข่าวสาร ข้อมูล เรื่องราวของดงบังซุนกิให้แฟนคลับได้รับทราบ ผู้วิจัยมีโอกาสรู้จักกับเว็บไซต์ดรีมแลนด์เป็นครั้งแรกจากการแนะนำของเพื่อน จึงทำการสมัครเป็นสมาชิกของเว็บไซต์ ครั้งแรกที่เข้าไปในเว็บไซต์ในฐานะสมาชิก สิ่งแรกที่สะดุดตาผู้วิจัยคือสีชมพูสดใสน่ารักของเว็บไซต์ เมื่อตัดสินใจเลือกเว็บไซต์ดรีมแลนด์เพื่อทำงาน เพื่อนจึงแนะนำให้ไปคุยกับเพื่อนร่วมชั้นอีกคนหนึ่งซึ่งเคยเรียนด้วยกันมา เพื่อนคนนี้รู้จักกับอองซึ่งเป็นผู้ดูแล (staff) เว็บไซต์ดรีมแลนด์ เพื่อนจึงแนะนำให้ผู้วิจัยได้รู้จักกับออง โดยคุยกันครั้งแรกทางเอ็มเอสเอ็ม (msn) ผู้วิจัยได้คุยกับออง ผู้ดูแล และผู้บริหารคนอื่นๆ ด้วย จึงได้ทราบที่มาของการสร้างเว็บไซต์ดรีมแลนด์แห่งนี้

### 5.1 การก่อตั้งเว็บไซต์ดรีมแลนด์




ย้อนกลับไปก่อนที่เว็บไซต์ดรีมแลนด์จะก่อตั้งขึ้น ยังมีเว็บไซต์ของดงบังซุนกิซึ่งสร้างขึ้นโดยผู้อื่นนอกเหนือจากเว็บไซต์หลักของต้นสังกัดในไทย ซึ่งผู้วิจัยของเรียกว่าเว็บบ้าน (ขอสงวนนาม) โดยเว็บบ้านนี้เป็นแหล่งที่ทำให้ผู้บริหาร ผู้ดูแลเว็บไซต์ดรีมแลนด์ได้มาพบและรู้จักกัน ซึ่งขณะนั้นพวกเขาเป็นเพียงสมาชิกธรรมดาในกลุ่มหนึ่ง เมื่อสนิทกันแล้วทั้งหมดจึงรู้สึกอยากหาทางแยกจากกัน เนื่องจากเว็บบ้านประกาศว่าจะปิดตัวลง สมาชิกที่สนิทกันจึงรวมกันสร้างเว็บไซต์ของตนเองขึ้นมา จึงกลายเป็นเว็บไซต์ดรีมแลนด์จนทุกวันนี้


เว็บไซต์ดรีมแลนด์ก่อตั้งขึ้นเมื่อ 8 เมษายน 2550 โดยผู้ดูแล (Administrator) เว็บไซต์ทั้ง 9 คน ซึ่งต่างก็ชื่นชอบในวงดงบังซุนกิและมีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดี ทั้ง 9 เรียกตนเองว่า Dream Girl Family หนึ่งในผู้บริหารเว็บไซต์เป็นผู้ติดต่อขอจดทะเบียนกับอินวิชั่น พลัส (Invision Plus) เป็นการขอเปิดพื้นที่ในการทำเว็บไซต์โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ต่างจากการเปิดเว็บไซต์โดยขอเช่าพื้นที่เป็นรายปี และเสียค่าเช่าปีละหนึ่งพันกว่าบาท แต่พื้นที่ที่มีให้ในการใช้เว็บไซต์นั้นค่อนข้างมีจำกัด ไฟล์รูปใหญ่ๆ ที่ใช้เป็นภาพสไลด์และแฟลช (flash) ต่างๆ เมื่อนำไปลงในเว็บไซต์อาจมีปัญหา

ภายในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ประกอบด้วย ผู้บริหาร (Administrator) ผู้ดูแล (Staff) และสมาชิก (Member) ซึ่งทั้งผู้บริหารและผู้ดูแลจะหมุนเวียนกันเข้ามาดูแลภายในเว็บไซต์ หากเข้ามานำเสนอ คอยดูแลกระทู้และห้องต่างๆ ภายในเว็บไซต์ประกอบไปด้วย 4 ห้องใหญ่ คือ TVXQ Dreamland, Entertainment, Freedom Land, Other โดยแต่ละห้องใหญ่นั้นจะแบ่งเป็นห้องย่อยอีก และในแต่ละห้องย่อยก็จะมีการตั้งกระทู้ขึ้นตามหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับชื่อห้องย่อย โดยจำแนกรายชื่อห้องเล็ก ดังนี้

#### 1) TVXQ Dreamland ประกอบด้วยห้องย่อย คือ

- **Announcement & Rules** ผู้บริหารประกาศกฎระเบียบต่างๆ ภายในเว็บไซต์ เพื่อให้เข้าใจตรงกัน เป็นแนวทางในการอยู่ร่วมกัน
- **Introduce your self** สมาชิกจะเข้ามาแนะนำตัวเองเพื่อทำความรู้จักและสร้างมิตรภาพใหม่ๆ
- **Events** เก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่ดั่งบังชีนกีไปร่วมงาน
- **Q & A** ทุกคนภายในเว็บไซต์สามารถเข้ามาตั้งคำถามในเรื่องราวต่างๆ


▶ ♥ ...TVXQ Dreamland... ♥ ▶				
	Forum	Topics	Replies	Last Post Info
	<u><a href="#">Announcement &amp; Rules</a></u> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	16	2962	Feb 14 2010, 10:01 PM In: <a href="#">» [Announcement] อธิบาย Forum...</a> By: <a href="#">i3adluck</a>
	<u><a href="#">Introduce your self</a></u> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	28	1930	Feb 14 2010, 01:28 AM In: <a href="#">» แนะนำตัวได้ที่ไหนจ้ะ ^^ ...</a> By: <a href="#">puffy</a>
	<u><a href="#">Events</a></u> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	88	1870	Jan 30 2010, 11:12 PM In: <a href="#">» Vote ของขวัญสำหรับ Changmin</a> By: <a href="#">lek</a>







	Q & A	111	753	Feb 12 2010, 11:47 PM
	Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>			In: <a href="#">ถามเรื่อง PV กับ MV เคยมีใคร...</a> By: <a href="#">plabuu2</a>

รูปภาพที่ 1 ห้อง TVXQ Dreamland บนหน้าเว็บไซต์ดรีมแลนด์

## 2) Entertainment ประกอบด้วยห้องย่อย คือ

- **News & Articles** รวบรวมบทสัมภาษณ์ ข่าว ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับดงบังชินกิ จากต้นสังกัด เพื่อนสนิท หรือคนรอบข้างของดงบังชินกิ
- **Photo** รวบรวมรูปภาพต่างๆ ของดงบังชินกิ สิ่งของ หนังสือภาพ
- **Download** รวบรวมคลิปวิดีโอ เพลง โฆษณา หรือคลิป ไฟล์วิดีโอที่ถ่ายจากกล้องของแฟนคลับ (Fancams)
- **Lyrics** รวบรวมเนื้อเพลงทั้งภาษาเกาหลี ญี่ปุ่น จีน โดยมีคำแปลภาษาไทยประกอบ
- **Tools & Tips** วิธีใช้งาน เทคนิคเกี่ยวกับโปรแกรมและเทคโนโลยีต่างๆ นำมาแลกเปลี่ยนกันภายในเว็บบอร์ด (webbord)
- **International Room** รวบรวมเรื่องราว ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อดงบังชินกิโดยใช้ภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว
- **Dreamland Station !!!** มีการลงเพลงในเว็บบอร์ดเพื่อการเปิดฟังหรือโหลดไฟล์ไปฟังเป็นการส่วนตัว โดยไม่อนุญาตให้อัพโหลดไฟล์เพลงเพื่อแจก

▶ • ♥ * ...Entertainment... * ♥ • ▶				
	Forum	Topics	Replies	Last Post Info
	<a href="#">News &amp; Articles</a>  Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	4243	207849	Feb 15 2010, 01:24 PM In: <a href="#">[Info] 100214 CDTV February...</a> By: <a href="#">jjoy</a>

	<u>Photo</u> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	7587	222454	Feb 15 2010, 01:22 PM In: <a href="#">» [100215] BEST SELECTION 201...</a> By: <a href="#">nNight_YJ</a>
	<u>Download</u> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	3059	216558	Feb 15 2010, 12:55 PM In: <a href="#">» [Audio] Tohoshinki - Best S...</a> By: <a href="#">nootoon_2</a>
	<u>Lyrics</u> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	163	5451	Feb 15 2010, 12:16 AM In: <a href="#">» [แปลไทย] Keyword (คำสำคัญ จ...</a> By: <a href="#">Merany</a>
	<u>Tools &amp; Tips</u> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	97	2214	Feb 14 2010, 10:50 AM In: <a href="#">» [How To] วิธีการโหลดไฟล์จาก...</a> By: <a href="#">moon</a>
	<u>International Room</u> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	16	2771	Feb 5 2010, 02:37 PM In: <a href="#">» [GAME]The Song Title Game!!!</a> By: <a href="#">bow6886</a>
	<u>Dreamland Station !!!</u> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	2	467	Feb 13 2010, 10:07 PM In: <a href="#">» จะเล่นห้องนี้ ก็อ่านกฎกันสั...</a> By: <a href="#">jackky</a>

รูปภาพที่ 2 ห้อง Entertainment บนหน้าเว็บไซต์ดรีมแลนด์





### 3) Freedom Land ประกอบด้วยห้องย่อย คือ






- **เรื่องตลกที่อยากแบ่งปัน** รวบรวมเรื่องราวน่ารู้ เบ็ดเตล็ด ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับดงบังฉินกิ  
เสมอไป

- **Free Talk** สมาชิกสามารถเข้ามาเพื่อแบ่งปันความคิดความรู้สึกลึกต่างๆ ลงในห้องนี้

- **Cover Band** รวบรวมเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การเต้น cover ของวงต่างๆ รวมทั้งรับ  
สมัครผู้ที่สนใจจะมาเต้น cover ให้กับวงนั้นๆ

- Fiction สมาชิกทุกคนภายในเว็บไซต์สามารถลงนิยายที่แต่งเอง ซึ่งอาจมีดงบังชินกิเป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่อง
- Gallery Design สมาชิกจะนำภาพที่ตกแต่งหรือดัดแปลงมาลงในห้องนี้
- About TVXQ & To TVXQ รวบรวมผลงานต่างๆ ของดงบังชินกิ สมาชิกสามารถเขียนความรู้สึกที่มีต่อดงบังชินกิได้
- Fan's collection of TVXQ สมาชิกสามารถลงภาพของสะสมเกี่ยวกับดงบังชินกิเพื่อแบ่งปันให้สมาชิกคนอื่นๆ ได้รับรู้
- Happy birthday !-!! ทั้งผู้บริหาร ผู้ดูแล และสมาชิกในเว็บไซต์ต่างอวยพรวันเกิดหรือฉลองครบรอบวาระต่างๆ ซึ่งกันและกัน และอวยพรวันเกิดหรือฉลองในช่วงเวลาที่สำคัญต่างๆ ของดงบังชินกิ
- Dreamland Shopping สมาชิกสามารถลงประกาศขายของหรือแลกเปลี่ยนสิ่งของได้

▶ •♥*...Freedom Land...*♥•				
	Forum	Topics	Replies	Last Post Info
	เรื่องดีดีที่อยากแบ่งปัน Forum Led by: Dreamgirls Family	224	3820	Feb 7 2010, 10:40 PM In: ♪ ประจำเดือนแบบไหนที่ควรตกใจ ??? By: PiNN
	Free Talk Forum Led by: Dreamgirls Family	522	24936	Feb 13 2010, 02:06 AM In: ♪ [GAME] UFO Replies ฉบับ..แค... By: mayor
	Cover Band Forum Led by: Style_Chalala*	106	528	Dec 12 2009, 01:55 AM In: ♪ ♥ แกรูป สาวๆ Crysta... By: LLEE*
	Fiction Forum Led by: Dreamgirls Family	329	11015	Feb 15 2010, 09:20 AM In: ♪ [SF] ,, , Clandestine .. By: notemicky

	Gallery Design Forum Led by: Dreamgirls Family	103	2398	Feb 13 2010, 02:41 PM In: ♪ TVXQ ~ Effect Water Color By: Mayer
	About TVXQ & To TVXQ Forum Led by: Dreamgirls Family	49	641	Jan 4 2010, 06:35 PM In: ♪ TO..TVXQ ( U made me Change) By: Vicky_Doggy
	Fan 's collection of TVXQ Forum Led by: Dreamgirls Family	12	392	Feb 13 2010, 10:18 PM In: ♪ ของสะสมทงบั้ง ^ ^ By: jackky
	Happy birthday !-!! Forum Led by: Dreamgirls Family	348	2165	Feb 11 2010, 04:00 PM In: ♪ [102010] HBD To worawan , Y... By: <<J_FeR>>
	Dreamland Shopping รบกวนอ่านกฎก่อนตั้ง TOPIC ด้วยค่ะ !!! Forum Led by: Dreamgirls Family	354	791	Feb 13 2010, 03:48 PM In: ♪ ขาย Hey!JJ Haven of Postman By: nankuggg

รูปภาพที่ 3 ห้อง Freedom Land บนหน้าเว็บไซต์ดรีมแลนด์

#### 4) Other สามารถแบ่งเป็นห้องย่อยได้ดังนี้





- Links เพื่อแนะนำ แลกเปลี่ยนเว็บไซต์ของศิลปินคนอื่นๆ เว็บไซต์ที่สร้างขึ้นเพื่อสมาชิกในวงดงบังชินกิคนใดคนหนึ่ง อาจเป็นเว็บไซต์สร้างขึ้นเพื่อสมาชิกคู่ใคร่หนึ่งนาง เป็นต้น

- Stars รวบรวมเรื่องราวของดาราศิลปินต่างๆ ทั้งที่อยู่สังกัดเดียวกันหรือคนละสังกัดกับดงบังชินกิ

- Comic & Anime สมาชิกที่ติดตามหนังสือการ์ตูนต่างๆ จะเข้ามาลงข้อความแบ่งปันเรื่องราวกัน



- Super Junior รวบรวมเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับวง ซูเปอร์ จูเนียร์ ศิลปินกลุ่มในสังกัดเดียวกันกับ ดงบังชินกิ

▶ •♥*...Other...*♥•▶				
	Forum	Topics	Replies	Last Post Info
	<a href="#">Links</a> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	141	473	Dec 6 2009, 09:52 PM In: ♪ [Exchange] JoongshimClub By: <a href="#">YammJaejin's FTIsland</a>
	<a href="#">Stars</a> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	122	2145	Feb 3 2010, 11:17 PM In: ♪ [Mv Karaoke] So nYeO SHi dA... By: <a href="#">SoyoU*</a>
	<a href="#">Comic &amp; Anime</a> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	23	608	Feb 11 2010, 09:34 PM In: ♪ กฎการใช้ห้องการ์ตูนคะ By: <a href="#">CHEERIO'</a>
	<a href="#">Super Junior</a> Forum Led by: <a href="#">Dreamgirls Family</a>	68	1277	Feb 11 2010, 05:12 PM In: ♪ Pic เค็งถึงใจ ไปกับ ไทเอสเจ?? By: <a href="#">~~NOON~~</a>

รูปภาพที่ 4 ห้อง Other บนหน้าเว็บไซต์ดรีมแลนด์

ภายในแต่ละห้องจะแบ่งเป็น 2 หัวข้อใหญ่คือ Important Topics เป็นกฎการใช้ห้องซึ่งดูแลหัวข้อกระทำโดยผู้บริหารเว็บไซต์ และหัวข้อ Forum Topics ซึ่งเป็นหัวข้อทั่วไปที่สร้างขึ้นโดยสมาชิก ผู้ดูแลหรือผู้บริหารก็ได้ นอกเหนือจากห้องต่างๆ แล้ว หน้าเว็บไซต์มี Shoutbox ซึ่งสมาชิกในเว็บไซต์สามารถลงข้อความ หรือสนทนากันผ่านหน้าเว็บไซต์ได้เลย

## 5.2 การทำงานของเว็บไซต์ดรีมแลนด์

ในเว็บไซต์ดรีมแลนด์นั้นประกอบด้วย ผู้บริหาร (Administrator) ผู้ดูแล (Staff) และสิ่งที่ไม่ได้คือสมาชิกเว็บไซต์ (Member) เพราะทุกองค์ประกอบคือสิ่งที่ทำให้เว็บไซต์ขับเคลื่อนไปได้ ถ้าขาดผู้บริหารและผู้ดูแล เว็บไซต์ก็ปราศจากเจ้าของบ้านซึ่งคอยดูแล เมื่อไม่มีสมาชิกคอยให้กำลังใจและสนับสนุน เว็บไซต์ก็กรำว่างเปล่า ดังนั้นส่วนต่างๆ จึงต้องสัมพันธ์กัน

5.2.1 ผู้บริหาร (Administrator) ผู้ที่มีความสำคัญและให้กำเนิดเว็บไซต์ขึ้นมาเป็นกลุ่มแรกคือผู้บริหารทั้ง 9 ซึ่งก่อตั้งขึ้นจากความต้องการที่จะอยู่ร่วมกัน และเรียกตนเองว่า Dreamgirls Family โดยมีหน้าที่ในการดูแลความเรียบร้อยภายในห้องต่างๆ ของเว็บบอร์ด ลงกระทู้ถ้าสมาชิกทำผิดกฎ แม้จะมีหน้าที่ของตนเองชัดเจน แต่เมื่อไม่สามารถมาดูแลกระทู้ในเว็บบอร์ดได้ ก็จะมีการกระจายหน้าที่ โดยการโอนไปให้ผู้ดูแลทำหน้าที่แทน ตามความเหมาะสมของแต่ละคน

ผู้บริหารคนแรกที่ผู้วิจัยมีโอกาสคุยด้วยคือ “กิง” ก่อนหน้าจะก่อตั้งเว็บไซต์ กิงคือหนึ่งในกลุ่มดรีมเกิร์ล แฟมิลี (dreamgirls family) จุดเปลี่ยนของกลุ่มดรีมเกิร์ล แฟมิลีในเว็บบ้านนั้นคือไม่ต้องการแยกจากกลุ่มตน กิงก็เป็นคนหนึ่งที่เป็นสมาชิกของเว็บบ้านมาก่อน เงื่อนไขของเว็บบ้านคือ ถ้าต้องการเป็นสมาชิกก็ต้องจ่ายเงินค่าสมาชิกคนละ 500 บาท จึงจะได้อยู่ในฐานะสมาชิกวีไอพี (VIP) แต่เนื่องจากเพื่อนในกลุ่มบางคนฐานะการเงินไม่พร้อมจ่าย และไม่อยากแยกจากกัน

“ที่มาเป็นแอดมินของเว็บดรีมแลนด์เพราะเว็บบ้านใหญ่ดงบังนั้นจะเก็บเงินค่าเป็นสมาชิกคนละ 500 บาท ทีนี้เลยรู้สึกเห็นใจเพื่อนๆ ที่สนิทกัน แอดมินทั้งหมดมีเก้าคน ก็เลยคุยๆ กันและรู้ว่าน้องบางคนไม่พร้อมที่จะจ่าย เลยคุยกันมารวมกันแล้วสร้างบอร์ดมัย มาอยู่ด้วยกันคงไม่มีอะไรมาก”

สมาชิกในกลุ่มจึงตัดสินใจสร้างเว็บไซต์ร่วมกัน ทั้งหมดนั้นสนิทกันเนื่องจากแต่งเรื่อง (fiction) แล้วนำไปลงในเว็บบอร์ดของเว็บบ้าน เรื่องแต่งเหล่านี้โดยมากแล้วจะแต่งเกี่ยวกับดงบังชินกิซึ่งเติมแต่งตามจินตนาการของผู้เขียน เมื่อเขียนเสร็จแล้วก็จะแบ่งปันกันอ่านโดยนำไปโพสต์ลงกระทู้ ซึ่งบางคนอาจมีแฟนติดตามอ่านผลงานด้วย ตัวกิงก็แต่งเรื่องเช่นกัน

“ที่สนิทกันเพราะต่างคนต่างแต่งฟิค<sup>19</sup> และก็มาคุยกัน เป็นเพื่อนกัน หนึ่งในนั้นก็อปลากิงทั้งแต่งทั้งอ่าน บางทีก็อาจเอาตัวเองเข้าไปอยู่ในฟิคนั้นด้วย แม้จะไม่ได้เป็นแฟนในชีวิตจริงก็ขอให้ได้เป็นในความฝันก็ยังดี คือถ้ามีเพื่อนเป็นคนแต่งฟิคก็จะรีเควส (ขอ) ได้ว่าให้เรามีส่วนในฟิคนั้นสักหน่อย ได้เป็นน้องสาวให้เขาออก”

เมื่อตกลงใจกันได้แล้วว่าจะเปิดเว็บไซต์เป็นของตนเอง “ตอนแรกก็ดูหลายเซิร์ฟเวอร์ที่จะสมัคร แต่ก็เลือกที่จะลงอินวิชั่นพลัส” กิงเป็นผู้ที่ติดต่อขอจดทะเบียนกับอินวิชั่น พลัส (Invision Plus) แม้จะไม่รู้เรื่องระบบมากนัก แต่กิงก็สามารถแบ่งหน้าที่กับผู้บริหารคนอื่นๆ ได้ โดยหน้าที่

<sup>19</sup> Fiction หรือ เรื่องแต่ง เรียกสั้นๆ ว่า ฟิค

ของกิ้งนั้นคือดูแลเรื่องระบบต่างๆ ซึ่งเธอยอมรับว่าตอนเริ่มแรกนั้นไม่มีใครในกลุ่มเคยทำเว็บไซต์เลยสักคน

“กิ้งจะดูแลเรื่องระบบ ส่วนที่เหลือก็จะมีคนพีเอ็ม<sup>20</sup> มาถามว่าทำอย่างนั้นอย่างนี้ได้ไหม คือตอนแรกๆ ที่ทำบอร์ดกันก็ยอมรับว่าไม่มีใครเคยทำบอร์ดเลยสักคน ดังนั้นหน้าที่รับผิดชอบก็ไม่แน่นอน”

กิ้งกล่าวว่าการวางแผนการทำงานภายในเว็บไซต์ขึ้นกับความถนัดของแต่ละคน “ปลาทัดการทำไฟได้ชอบ ปลาก็จะทำพวก เฮตบอร์ด ส่วนที่ไม่ค่อยมีเวลาว่างก็อาจจะหาข่าว คือตอนแรกก็ไม่ได้กำหนดแน่นอน แต่หลังๆ พวกสต๊าฟจะช่วยงานเยอะจนบางครั้งสต๊าฟทำงานมากกว่าแอดมินเสียอีก แอดมินนี้อาจจะมีหน้าที่เข้าห้องดาวนโหลดรูป ไฟล์ แล้วปล่อยให้พวกสต๊าฟเฝ้าบอร์ดไป”

ช่วงที่เปิดเว็บไซต์แรกๆ ทั้งผู้บริหารและผู้ดูแลต่างคอยเฝ้าเว็บไซต์ เพื่อดูแลความเรียบร้อย แก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในนั้น เพราะทุกคนคือมือใหม่ที่ไม่เคยรับผิดชอบด้านนี้สำหรับกิ้งซึ่งเป็นลูกสาวคนเดียวและมาดูแลเว็บไซต์แห่งนี้ ทางบ้านของกิ้งรับรู้ แม้เรื่องที่กำลังชอบดงบังชินกิที่บ้านก็ไม่เคยว่าเช่นกัน กิ้งอายุ 19 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้วยความที่เป็นลูกคนเดียวจึงถูกเลี้ยงดูมาเป็นอย่างดี กิ้งกล่าวถึงครั้งแรกที่สมัครทำเว็บไซต์ว่า

“ตอนที่บ้านก็ไม่รู้หรือว่าจะมาเป็นแอดมิน แต่วันที่เปิดเว็บวันแรกกิ้งไม่เคยนั่งมออยู่กับคอมพิวเตอร์นานกว่าเที่ยงคืนหรือตีหนึ่งมาก่อน แต่วันนั้นนั่งมอกันอยู่ตรงหน้าคอมพิวเตอร์กันจนจะเข้าอยู่แล้ว แม่เลยมาถามว่าทำอะไร แม่ก็สนับสนุนนะเพราะคิดว่าจะทำให้เรามีความรับผิดชอบมากขึ้น”

นอกจากความชื่นชอบส่วนตัวของกิ้งแล้ว ที่บ้านไม่ได้มีแต่กิ้งคนเดียวที่ชอบดงบังชินกิ ครอบครัวของกิ้งก็ชอบดงบังชินกิเช่นกัน

“ตอนที่บ้านชอบดงบังกันหมด ทั้งพ่อ แม่ ป้า ลูกพี่ลูกน้อง เปิดวิดีโอให้ดู เหมือนที่บ้านก็เปิดรับ อย่างเวลาเปิดแผ่นคอนเสิร์ตให้ที่บ้านดู เขาจะรู้ว่าศิลปินที่เราชื่นชอบมีความสามารถนอกเหนือจากหน้าตา บางทีก็เป็นเหมือนกิจกรรมส่วนกลางที่ทำให้ครอบครัวได้มาคุยกัน ก็เหมือนอย่างเวลาเราทำเราก็ไม่อยากปิด ผู้ให้เขารู้ไปเลยดีกว่าว่าทำไมเราถึงชอบ ตอนนั้นแม่ชอบมากกว่าแล้วถึงขนาดเปิดดูดงบังตามเว็บ”

<sup>20</sup> Personal message การสื่อสารอย่างหนึ่งภายในเว็บไซต์ เป็นข้อความส่วนตัวซึ่งจะได้รับเฉพาะบุคคลที่ต้องการส่งให้เท่านั้น

มารดาคนอื่นๆ จะคงดั่งบังชินกิกี้ต่อเมื่อถูกเปิดให้ดูเท่านั้น แต่มารดาของกิงต่างจากมารดาคนอื่นๆ เนื่องจากเป็นแม่บ้านจึงมีเวลารว่างมากกว่า บางครั้งมารดาก็สั่งของดั่งบังชินกิกิจากญี่ปุ่นให้เสียเองโดยที่กิงไม่ได้ขอ กิงซื้อของสะสมของดั่งบังชินกิกิจำนวนมาก เงินของกิงส่วนมากจะซื้อของจำพวกที่ห้อยโทรศัพท์มือถือหรือซีดีดั่งบังชินกิกิ ขณะที่ของราคาสูงกว่านั้นจะเป็นเงินของมารดา

“ส่วนมากแม่จะซื้อของให้เป็นของขวัญวันเกิด ถ้าแม่อารมณ์ดีก็จะซื้อไฟโต้บुकให้ ถ้าอย่างเงินของกิงเองอย่างมากมายก็จะซื้อแค่ที่ห้อยมือถือหรือซีดีของแกรมมี อย่างของแพงๆ เช่น ไฟโต้บुकก็จะเป็นเงินแม่”

ความสัมพันธ์นั้นมียูก่อนจะสร้างเว็บไซต์ เมื่อต้องรับผิดชอบร่วมกัน จึงเกิดความผูกพันต่อกันมากขึ้นไปอีก ทุกคนเริ่มมาจากความเป็นเพื่อน ต่างคุยกัน สนทนกัน และต้องการอยู่ด้วยกัน

“ที่สนิทกันก็อาจเป็นวัยใกล้กัน แต่ก็มีบ้างที่บางคนอยู่หอไกลก็ไม่สะดวกมา แต่ถ้าจะมาก็นัดรวมเจอกันที่สยาม เรียกได้ว่าที่สนิทกันอยู่ในกลุ่มๆ นี้ เริ่มจากเพื่อนกันมาก่อน คุยกัน สนทนกัน อยากรู้อยู่ด้วยกัน แต่ช่วงหลังไม่ค่อยได้คุยกันเพราะบางครั้งเวลาออนไลน์<sup>21</sup>ไม่ตรงกัน แต่บางครั้งเวลาประชุมเรื่องงานก็จะผ่านทั้ง msn โทรศัพท์บ้าน เสียส่วนใหญ่”

ส่วนหนึ่งจากวัยใกล้เคียงกัน และการมีเพื่อนร่วมสถาบันซึ่งรับผิดชอบงานในเว็บไซต์ด้วยกัน กิงและนินคือเพื่อนร่วมสถาบันเดียวกันแต่อยู่คนละคณะ หลังเลิกเรียนทั้งสองจะนัดกันไปที่สยามสแควร์เพื่อหาซื้อของ ส่วนหนึ่งเพื่อดูราคาของดั่งบังชินกิกิ หรือลองเปรียบเทียบราคาที่ต่างประเทศกับไทยว่าที่ใดจะซื้อได้ในราคาถูกกว่า

“อย่างนินกับกิงอยู่ใกล้กันบางทีก็จะโทรศัพท์คุยกันและนัดกันไปสยามไปเดินเล่น บางครั้งก็จะเจอคนรู้จัก ตกเย็นก็ไปร้านหนังสือดูว่ามีของอะไรบ้าง ร้านที่โบนนินซา มาบุญครองชั้น 4 ของแพ่ง สยามก็แถวสตาร์บัค ตอนนี้มีที่ 29 พลาซ่า อย่างเวลาอยากได้ของอะไรกิงก็จะดูตามเว็บให้ก่อนว่าที่ไหนถูก หรืออย่างเวลาพื่อจะไปฮ่องกงก็จะเช็คราคามาให้ว่าที่ไหนถูกกว่ากัน เวลาจะซื้อก็จะหาร้านที่ถูกที่สุด”

ที่ห้อยโทรศัพท์หรือเสียงเรียกเข้าเป็นเพลงดั่งบังชินกิกี้คือสิ่งที่กิงไม่ได้ปกปิด แม้ไม่ได้แสดงให้เห็นชัดหรือเปิดเผยตัวเต็มที่ว่าชอบดั่งบังชินกิกิ ส่วนเรื่องหน้าที่ในเว็บไซต์ของกิงก็มีเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยทราบบ้าง เมื่อไม่มีใครถามกิงก็ไม่ได้แสดงตัวว่าเป็นแฟนคลับดั่งบังชินกิกิ

<sup>21</sup> Online คุยกันผ่านทาง MSN

“แต่บางทีเราก็อาจรู้ว่าใครชอบดงบังบ่าง เช่น บางทีได้ยินเสียงริงโทนที่ตั้งจากมือถือก็รู้ว่า คนนี้ชอบดงบังเหมือนกัน หรือบางทีเห็นที่ห้อยมือถือก็จะถามว่าชอบดงบังหรือ หรือบางทีก็อาจเห็นคนใส่เสื้อ”

“เอ็ม” คือผู้บริหารเว็บไซต์อีกคนหนึ่งซึ่งปรึกษากับกิ่งเรื่องก่อตั้งเว็บไซต์ดรีมแลนด์ เอ็ม เป็นนักเรียนมัธยมปลายชั้นปีที่ 6 ที่โรงเรียนสหศึกษาแห่งหนึ่งแถวปิ่นเกล้า จุดเริ่มต้นของเอ็มก็ไม่ต่างจากผู้บริหารคนอื่น ๆ คือไม่อยากแยกจากกัน ตอนนั้นเธออยู่ในเว็บบ้านและเป็นหนึ่งในกลุ่มดรีมเกิร์ล แฟมิลี่

“ตอนนั้นเราเป็น Dream Girl Family มีกัน 9 คน ต่างอายุ ต่างนิสัย แต่รักในสิ่งเดียวกัน 9 คนนี้มี พี่กิ่ง เอ็ม น้องฟาง น้องมีน แจน พี่แวน พี่ปลา พี่แวน พี่ปุ่น แล้วตอนนี้ สมาชิกเว็บทุกคนก็เป็นดรีมเกิร์ลด้วย ดรีมเกิร์ลจึงมีสมาชิกใหม่ที่ชื่อว่า ดรีมลิช ค่ะ”

ดรีมลิช (dreamlish) คือเหล่าสมาชิกของเว็บไซต์ หน้าที่ในเว็บไซต์ของเอ็มนั้นโดยมากจะประจำอยู่ที่ห้องดาวนิโหลด แต่ภายหลังเมื่อทุกคนต่างมีฐานะ การดูแลภายในเว็บไซต์จึงเป็นการช่วยเหลือกัน ทั้งผู้บริหาร ผู้ดูแล

“ก็ดูแลแทบทุกห้อง ก็ตอนนี้ไม่ค่อยมีใครว่างกันเลยคะ ออกแนวช่วยกันดูแล ผลัดกัน เข้าเป็นประจำนะคะ แต่ก็ไม่เคยทิ้งไปไหน เว็บเราอยู่กันแบบครอบครัว ไม่แบ่งแยกว่าใครเป็นแอดมิน สเตาฟ แต่ออกแนวช่วยเหลือกันมากกว่า”

หน้าที่รับผิดชอบของเอ็มมีความกดดันอยู่บ้าง เพราะยังมีเว็บไซต์อื่นๆ ของดงบังซิงกินอกเหนือจากเว็บไซต์ดรีมแลนด์ การกระทบกระทั่ง ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แม้เอ็มจะไม่ได้เข้าเว็บบ้านนั้นแล้วก็ตาม

“ความกดดันช่วงแรกๆ ก็มีบ้าง เพราะจะโดนทางนั้นจิกกัดตลอด ทำอะไรก็ลำบาก โดนขัดขวาง เพราะเค้าถือว่าเค้าเป็นเว็บหลัก อย่างคอนโอ<sup>22</sup>อะคะ ดรีม<sup>23</sup>กับมิราเคิล<sup>24</sup>ช่วยกันคิดโปรเจคต่างๆ ไว้ surprise ดงบัง แต่เค้าก็ส่งฟอร์เวิร์ดเมลล์ขัดขวาง อังกฤษ<sup>25</sup>ภาษาเกาหลีเพลง / believe เขาก็บอกว่าทำไมต้องใช้ภาษาเกาหลี ทั้งๆ ที่เราเอาจากผลโหวตของแฟนคลับในทุกเว็บ

<sup>22</sup> คอนเสิร์ตของดงบังซิงกินี่จัดขึ้นในประเทศไทย โดยใช้ชื่อที่จัดว่า TVXQ! The 2nd Asia Tour Concert “O” in Bangkok

<sup>23</sup> ชื่อเรียกสั้นๆ ของเว็บไซต์ดรีมแลนด์ ที่ผู้บริหาร ผู้ดูแล สมาชิกเรียก

<sup>24</sup> มิราเคิล, มิราเคิล โอ คือชื่อเรียกสั้นๆ ของเว็บไซต์ [www.tvxqmiracleo.invisionplus.net](http://www.tvxqmiracleo.invisionplus.net)

<sup>25</sup> encore

ตอนแรกรักเว็บนั้นมาก ไม่เคยคิดจะทำอะไรแข่งกับเขาเลย แต่พอเราทำเว็บของเรา เขากลับมองว่าเราทำเพราะต้องการจะแข่งกับเขา”

ที่บ้านของเอ็มไม่เคยคัดค้านสิ่งที่บุตรสาวคนโตเลือก ขอเพียงให้รู้ตัวและอยู่ในขอบเขต “ที่บ้านรู้แต่ก็ไม่ค่อยสนหรอกค่ะ เขาบอกแค่อยากทำอะไรก็ทำไป ขอแค่รู้ตัวเองที่กำลังทำอะไรอยู่ และควรจะมีขอบเขต”

คนรอบข้างเอ็มเช่นน้องข้างบ้านก็ชื่นชอบดงบังชินกิ ไม่ต่างจากเพื่อนร่วมโรงเรียนหลายคน ที่ชื่นชอบดงบังชินกิเช่นกัน เพื่อนบางคนทราบว่าเอ็มเป็นผู้บริหารเว็บไซต์ มีเพื่อนที่โรงเรียนส่วนหนึ่งมาสมัครและเขียนข้อความลงไปในกระทู้บ้าง แต่ไม่ค่อยชอบแสดงตัวว่ารู้จักกัน โดยมากแล้วเอ็มกับเพื่อนจะคุยกันทาง msn มากกว่า ขณะที่เพื่อนร่วมห้องผู้ชายก็ฟังเพลงของดงบังชินกิเช่นกัน

“เพื่อนผู้ชายชอบไม่ชอบไม่รู้ เพราะเปิดกรอกหูทุกวัน ห้องเอ็มใช้ระบบอยู่ร่วมกันอะ ถ้าฟังเพลงก็จะเปิดต่อลำโพงฟังกันทั้งห้อง บางเพลงเค้าก็ชอบกัน บอกว่าเพราะดี เพื่อนเอ็มชอบดงบังกันทั้งกลุ่ม น้องๆ หรือรุ่นพี่ที่รู้จักก็ชอบ ก็ชอบแบ่งเป็นคนๆ ไป เฉลี่ยเท่าๆ กันค่ะ จะครบ 5 คนเลย”

โรงเรียนของเอ็มมักจะมีนักเรียนแลกเปลี่ยนมาเสมอ ค่าเทอมค่อนข้างแพงในความรู้สึกของเอ็ม ช่วงพักกลางวันหรือเวลาเครียด เอ็มและเพื่อนมักจะคลายเครียดโดยการขอมเต๋นกัน “พวกห้องเอ็มจะคลายเครียดกันด้วยการขอมเต๋นทุกวันตอนเที่ยง บางวันเรียนบ่าย ตอนเช้าก็ขอม แล้วเปิดเพลงเต๋น มีครั้งหนึ่ง นักเรียนจากอังกฤษเดินผ่านห้อง แล้วเขาเข้ามานั่งดูพวกหนูเต๋น *Rising Sun*”

นอกจากจะเปิดเพลงให้เพื่อนฟังแล้ว ห้องเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนมีโทรทัศน์จอขนาดใหญ่ซึ่งติดเคเบิลทีวีของทรู เอ็มมักจะเปิดดูมิวสิกวิดีโอที่ช่องเพลงนำมาฉาย บางครั้งเอ็มนำการแสดงคอนเสิร์ตที่ญี่ปุ่นของดงบังชินกิไปเปิดดูด้วย

การแสดงออกของวัยรุ่นมักเป็นไปตามวัยซึ่งบางครั้งผู้ปกครอง ผู้ใหญ่อาจเห็นว่าเป็นการแสดงออกจนเกินไป มองเป็นเรื่องไร้สาระ แต่สำหรับเอ็มแล้ว แม้อาจารย์ของเอ็มจะไม่ได้ชื่นชอบดงบังชินกิเป็นการส่วนตัว แต่ก็ไม่ได้ขัดขวางและพยายามเข้าใจการแสดงออกของเด็กนักเรียนในความดูแลของตน อาจารย์ทราบว่าเอ็มชอบดงบังชินกิ

“อาจารย์รู้จักดงบังบ้างมั๊ย ก็รู้ เพราะตอนที่ดงบังมาเมืองไทย แล้ววันนั้นเขาจะกลับเกาหลีพอดี อาจารย์ก็พานักเรียนไปส่งที่สนามบินด้วย อาจารย์บอกว่าเจอดงบังอีกแล้ว แถมมี

กั๊ดเล็กน้อย บอกว่า “ไอ้พวกนี้มันจะมีอะไร ก็ศิลากรรม ร้องเพลงอะไรไม่รู้ อาจารย์เขาแค่กั๊ดเล่นๆ ไม่ได้ว่าอะไรหรอก”

ขณะที่อาจารย์สอนนาฏศิลป์นั้นเห็นเป็นเรื่องไร้สาระ แต่อาจารย์ของเอ็มหรืออาจารย์สอนภาษาไทยก็คอยเข้าแหย่เอ็มตลอด บางครั้งเอ็มก็ทำรายงานเกี่ยวกับดงบังชินกิด้วย

“ส่วนอาจารย์เอ็มซึลๆ อย่างอาจารย์ไทยนะ เขารู้เลยว่าหนูรักแจ่มาก แล้วก็ชอบแหย่อะไรก็ไม่เท่าแจๆ แล้วยิ่งวันสอบวันสุดท้ายมันตรงกับคอนเสิร์ตด้วย สอบวิชาชีวะ อาจารย์ก็บอก เอ็ม รีบๆ ทำเลย เดี่ยวแจไม่รอ อ้อ หนูเยี่ยมริชแบนด์<sup>26</sup> อาจารย์มาด้วย เพราะเขาให้ใส่กันในคอนฯ (คอนเสิร์ต) พอเยี่ยมออกมาแล้วก็วิ่งเลย อาจารย์ยังไม่แก่เท่าไรหรอก เพื่อนมันทำงานฟรีเซนต์เป็นเรื่องดงบัง หนูก็เหมือนกัน เอาดงบังจับใส่งานตลอด”

นอกจากเอ็มจะดูแลในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบแล้ว เอ็มยังมีความสามารถในการทำงานอีกอย่างหนึ่งคือรับหน้าที่เป็นดีเจที่เว็บไซต์ปอปคอร์น เนื่องจากเอ็มชอบฟังเพลงเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เมื่อเห็นทางเว็บไซต์ปอปคอร์นรับสมัคร เอ็มจึงลองทำหน้าที่นี้ดู ซึ่งเธอยอมรับว่าช่วยให้สังคมของเธอกว้างขึ้น ไม่ได้รู้จักเพียงแค่งดงบังชินกิ เธอรู้จักเพลงหลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะกระแสของเพลงที่เข้ามาในไทยและนิยมในหมู่ผู้ฟัง

“ไม่ได้รู้จักอยู่แค่งดงบัง แต่ถึงไปอยู่ในจุดที่มีคนชอบหลากหลาย ก็ยังรู้สึกได้ว่าดงบังคือที่หนึ่ง ส่วนที่ 2 ก็เจ๋งๆ กันอะแล้วแต่กระแส ตอนนี้เป็นบีกแบง<sup>27</sup> ค่ะ มันก็ดีนะ ทำให้เราได้รู้ถึงเรตติ้งของนักร้องด้วย เวลาที่มีคนรีเคเวส (ขอ) เพลงเข้ามาเยอะๆ จะรู้ว่าเพลงไหนของศิลปินคนไหนมาแรง”

เอ็มสนิทสนมกับผู้บริหารคนอื่นเป็นอย่างดี แต่เนื่องจากยังเรียนชั้นมัธยมปลายและไม่ได้อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯ ชั้นใน ทำให้การเดินทางไปมาหาสู่ของเอ็มกับผู้บริหารเว็บไซต์คนอื่นๆ ค่อนข้างลำบาก แม้วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ เอ็มก็ไม่เข้ามาเรียนพิเศษแถวสยามซึ่งเป็นแหล่งเรียนพิเศษยอดนิยมในหมู่เด็กมัธยม เอ็มเลือกเรียนพิเศษที่โรงเรียนละแวกบ้านแทน จึงมีโอกาสพบกับคนอื่นๆ น้อย เว้นแต่งานสำคัญที่ผู้บริหารและผู้ดูแลเว็บไซต์ต้องทำร่วมกันเอ็มจึงจะมาได้

<sup>26</sup> Wristband สายรัดข้อมือสีเหลือง

<sup>27</sup> วง Big Bang จากประเทศเกาหลี มีแนวเพลง hip hop, rap, R&B, K-pop สังกัด YG Entertainment ประกอบด้วยนักร้อง 5 คน คือ G-Dragon, Tae Yang, T.O.P, Dae Sung และ Seung Ri

หลังจากคุยกับเอ็มแล้ว เอ็มแนะนำให้ผู้วิจัยรู้จักกับผู้บริหารเว็บไซต์อีกคนหนึ่งคือ “แหว” โดยผ่านการแชท (chat) ออนไลน์ทางเอ็มเอสเอ็ม (msn)

แหว อายุ 20 ปี ศึกษาอยู่คณะนิติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์ แหวเหมือนวัยรุ่นทั่วไปที่ติดตามละครเกาหลีและชอบเล่นอินเทอร์เน็ต ช่วงมัธยมปลายคือจุดเปลี่ยนแปลงจุดหนึ่งที่แหวได้รู้จักกับดงบังชินกิผ่านทางอินเทอร์เน็ต แม้จะไม่ได้สนใจวงดงบังชินกิในช่วงแรก แต่เมื่อได้เห็นอัลบั้มและได้ฟังเพลงของดงบังชินกิ แหวจึงกลายมาเป็นแฟนคลับของดงบังชินกิด้วยเช่นกัน

จุดเริ่มต้นการทำเว็บไซต์ดรีมแลนด์ของแหวก็ไม่ต่างจากผู้บริหารคนอื่นๆ นั่นคือการกลัวต้องแยกจากกันกับเพื่อนๆ ตอนนั้นแหวกับคนอื่นๆ สนทนากันแล้ว จึงหาทางอยู่ด้วยกัน “กลัวว่าจะไม่ได้เจอกันอีกนะค่ะ ถ้าจะไปต่อที่เว็บบ้านนั้นก็ตามไปด้วย” หลังจากเอ็มเสนอให้มีการทำเว็บไซต์เป็นของตนเอง ทุกคนไม่ขัดข้อง เมื่อออกมาตั้งเว็บไซต์ดรีมแลนด์เองแล้ว ในฐานะผู้บริหารแหวก็มีหน้าที่ในส่วนที่ตนรับผิดชอบเช่นกัน

“ก็ไม่มีใครขัดข้อง ...ก็เลยเปิดบอร์ดกันนะค่ะ แล้วแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกัน ตอนนั้นก็ถามค่ะ ว่าใครอยากอยู่ห้องไหน ก็รับไปเลย อย่างเอ็มถนัดเรื่องอัปไฟล์ ก็ไปอยู่ห้องมีเดีย อะไรแบบนี้ค่ะ แหวก็ออน (online) เรื่อยๆ แหะละค่ะพี่ เพราะว่าต้องคอยอัปเดตรูป”

กลุ่มที่มาด้วยกันจากบ้านใหญ่จึงกลายเป็นผู้บริหารเว็บไซต์ดรีมแลนด์ ขณะที่ผู้ดูแลเว็บก็เปิดรับสมัครส่วนหนึ่ง คุณผลงานอีกส่วนหนึ่ง “ถ้าเห็นว่าเข้าตากรรมการก็จะทาบทามมาให้เป็นสตาฟนะค่ะ เพราะจะว่าไปแล้วพวกเราก็แอบดูผลงาน แล้วตั้งเค้ามากกว่า”

แม้ต่างคนจะมีหน้าที่ชัดเจน แต่ถ้าใครคนหนึ่งไม่สามารถทำงานส่วนที่ต้องรับผิดชอบในระยะเวลาสั้นๆ ได้ ทุกคนในเว็บไซท์ก็จะจัดแจงแบ่งงานกันไป สำหรับแหวแล้วไม่ค่อยได้วางแผนการทำงานมากนัก โดยมากจะเน้นความสะดวกของแต่ละคน เช่น ในงานสังสรรค์ (meeting) ใครว่างพอรับผิดชอบในส่วนนี้ก็รับหน้าที่ไป

“ส่วนดงบังมา อันนี้ตัวใครตัวมันค่ะ คือดรีมแลนด์ตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นสถานที่ที่ให้พวกเรา 9 คนได้อยู่ด้วยกันอีกครั้ง ไม่ได้ต้องการแข่งกับใคร .. ดังนั้นสำหรับเรื่องการต้อนรับ หรือต้องทำแบนเนอร์ที่ค่อนข้างเป็นทางการเพื่อต้อนรับศิลปินจึงเป็นเรื่องที่...ค่อนข้าง อึม...ยังงี้ล่ะค่ะ คือ...ไปได้ก็ไปนะค่ะ เอาแบบนั้นดีกว่า”

งานของแหวในเว็บไซท์ส่วนหนึ่งคือการหาข่าว แปลข่าว แล้วนำมาลงในเว็บไซท์ ข่าวของดงบังชินกิโดยมากแล้วจะมีออกมาเป็นระยะ แหล่งข่าวส่วนมากจะมาจากต่างประเทศ เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น จีน แฟนคลับมักติดตามความเคลื่อนไหวของศิลปินตลอดเวลา ผู้ลงข่าวจึงต้อง



ติดตามความเคลื่อนไหวจากเว็บไซต์ทั้งหลายของต่างประเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ทันสมัยและถูกต้องที่สุดมาลง แววจึงต้องเข้าเว็บไซต์บ่อยครั้งเพื่อหาข่าวของดงบังซิงกิ “เว็บเดิมๆ ไม่ได้เข้าแล้วค่ะที่ได้แต่เข้าเว็บนอก ไม่ได้เล่นเว็บไทยเลยคะ จิน เกาหลี ตลอด”

จากการเข้าเว็บไซต์ต่างประเทศเป็นประจำ ภาษาเป็นสิ่งสำคัญ แววจึงเลือกจะศึกษาภาษาเพิ่มเติม เช่น ภาษาจีน แต่การเรียนในมหาวิทยาลัยค่อนข้างหนัก จากที่ลงเรียนภาษาเอาไว้ทำให้แววต้องโอนหน้าที่นี้ให้กับน้องสาวแทน ซึ่งน้องสาวของแววก็น่าจะกลับมาสอนภาษาให้พี่สาวที่บ้านอีกทีหนึ่ง น้องสาวของแววก็น่าจะชอบดงบังซิงกิเช่นกัน ขณะที่แววชอบยูซอน แต่น้องสาวของแววชอบแจจุง

“รายนัน addict แจจุงคะ ชอบคนละคนเลย แววชอบมิกเพราะดู *Rising Sun* แล้วเห็นสายตาพี่เค้าเศร้าดีคะ แววแพ็คขนมๆ เย็บๆ เสร้าๆ ตาหวานๆ ยิ้มหวานๆ ปากแดงๆ ค่ะ แต่แจจุงไม่โดนคะ แจจุงเคยกินไป ไม่ใช่แบบที่ชอบนะคะ”

แววเป็นคนจังหวัดราชบุรี เรียนจบจากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี เมื่อสอบติดคณะนิติศาสตร์ แววจึงมาอยู่หอที่กรุงเทพฯ ในขณะที่ครอบครัวอยู่ที่ราชบุรี แม้จะทำหน้าที่เป็นผู้บริหารเว็บไซต์ แต่แววก็น่าจะไม่เคยบอกเรื่องนี้ให้ที่บ้านรู้ เนื่องจากที่บ้านไม่เคยถาม แต่แววก็น่าจะไม่เคยปิดบัง เธอนั่งเล่นอินเทอร์เน็ตเข้าเว็บไซต์ให้ที่บ้านดูเสียด้วยซ้ำไป ขณะที่น้องสาวนั้นทราบว่าเขาทำในด้านนี้ แต่น้องสาวของแววก็น่าจะไม่ได้สมัครเป็นสมาชิกเว็บไซต์ที่พี่สาวดูแล

“ที่บ้านไม่ได้ห้าม...สนับสนุนมัย...อันนี้ไม่ทราบเหมือนกันคะ ไม่เคยถามแต่ก็ไม่ห้าม ที่ไม่ห้ามนี่เพราะไม่รู้รีเปลา...แต่ก็เล่นให้เห็นนะคะ ไม่ได้ปิดบังอะไร แต่คิดว่าขอไปคอน (คอนเสิร์ต) นี่คงโดนอยู่”

ขณะที่เพื่อนในมหาวิทยาลัยนั้นทราบดี ทั้งรุ่นน้องที่คณะ ต่างคณะกัน หรือรุ่นพี่ที่ทำพระจันทร์ ซึ่งมาสมัครเป็นสมาชิกเว็บไซต์โดยที่แววไม่รู้ “มีการแซวกันในนั้นบ้างคะ เขาไม่คิดกันว่าแววจะกรี๊ดผู้ชาย”

ทั้งกิง เอ็ม และแวว เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดเว็บไซต์ดริมแลนด์ขึ้น จากความรักใคร่ของชาวดริมเกิร์ล แพมิลี่ เพื่อที่เพื่อนๆ ทั้ง 9 คนจะได้อยู่ร่วมกันอีกครั้งหนึ่ง

**5.2.2 ผู้ดูแล (Staff)** ในส่วนของผู้ดูแลเว็บไซต์นั้นมีที่มาหลากหลาย ผู้ดูแลบางคนรู้จักและเป็นเพื่อนกับหนึ่งในผู้บริหารเว็บไซต์อยู่ก่อนแล้ว จึงมีการชักชวนมาทำงานร่วมกัน ผู้ดูแลเว็บไซต์ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้บริหารในการดูแลตามบอร์ดและกระทู้ต่างๆ อีกทางหนึ่ง มีการจัดแบ่งผู้ดูแลตามรูปแบบงานที่ทำคือ

1) Dreamlish Knight คือตำแหน่งของผู้ดูแล ความสัมพันธ์ของทั้งผู้บริหารและผู้ดูแลนั้นค่อนข้างจะสนิทกัน ได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหาร โดยจะดูแลกิจกรรมต่างๆ ภายในเว็บบอร์ด ช่วยเหลือผู้บริหารได้ในทุกเรื่อง

2) Dedicated Spirit คือตำแหน่งซึ่งทำหน้าที่ดูแลเรื่องข่าวสาร ข้อมูลที่ต้องปรับให้ทันเหตุการณ์เสมอ รับผิดชอบในด้านลงรูปภาพ ลงไฟล์ต่างๆ หาข่าวและข้อมูลเพื่อนำมาลง

3) Creative Architect คือตำแหน่งของฝ่ายศิลป์ ทำหน้าที่ตกแต่งหัวของเว็บไซต์ให้สวยงาม ดูแลเรื่องลวดลายพื้นหลัง และหน้าตาโดยรวมของบอร์ด

หนึ่งใน Dreamlish Knight ที่ผู้วิจัยรู้จักคือ “นิน” ซึ่งต้องเป็นผู้แนะนำให้ผู้รู้จักอีกทีหนึ่ง หลังจากรู้จักวงดงบังชินกิได้เพราะพี่สาวซึ่งเป็นญาติแนะนำให้ฟัง นินก็ติดตามดงบังชินกิมาตลอด นินเป็นสมาชิกในเว็บบ้าน และมีโอกาสได้รู้จักกับผู้บริหารคือกิง “หลังจากเว็บบ้านจะปิดตัว พวกที่อยากอยู่ในเว็บต่อก็ต้องเป็นสมาชิก เสียค่าใช้จ่ายรายปี ปีละ 500 บาท และจะกลายเป็นสมาชิก (VIP) หรือชื่อเสื้อของเว็บก็จะทำให้กลายเป็นสมาชิกต่อ” กิงและดริมเกิร์ลแพมิลี่คนอื่นๆ เปิดเว็บไซต์ใหม่ นินจึงมาด้วย เนื่องจากรู้จักกับกิงและคนอื่นๆ นินจึงเข้ามาทำในส่วนของผู้ดูแลเว็บไซต์

“ในวันนั้นพวกแอดมินคุยกันว่าไม่อยากแยกจากกัน เลยตัดสินใจที่จะตั้งเว็บขึ้นและชวนนินมาเป็นสต๊าฟ นินคิดว่าการเสียค่าสมาชิกเป็นเรื่องไร้สาระ เพราะตอนนั้นตัวนินเองยังอยู่ชั้นมัธยมและไม่ได้ร่ำรวยมากจึงไม่อยากเสียค่าสมาชิก และเกิดอยากจะมีเว็บของตัวเองขึ้นมา ดังนั้นเว็บดริมแลนดจึงถือกำเนิดขึ้นจากจุดนั้น”

นินมีน้องที่รู้จักในเว็บไซต์อยู่หลายคน โดยมากก็จะคุยกันผ่านทาง msn ในเรื่องการทำงานของเว็บไซต์ถ้าไม่ได้ประชุมกันแบบเห็นตัว นินก็ใช้วิธีคุยทางโทรศัพท์โดยพ่วงหลายสายหรือคนที่อยู่ต่างจังหวัดก็สะดวกคุยทางอินเทอร์เน็ตมากกว่า กับน้องสมาชิกในเว็บก็เช่นกัน น้องสมาชิกหลายคนอาจกลัวผู้ดูแลและผู้บริหาร ส่วนหนึ่งเพราะเคยมีความรู้สึกเช่นนั้นกับเว็บไซต์อื่นๆ ที่ผ่านมา “เพราะรู้สึกว่ทั้งสองนั้นเป็นคล้ายๆ กับผู้สูงส่ง บางครั้งน้องบางคนถึงกับวิ่งเข้ามาขออดเมื่อได้เจอตัวก่อน ได้คุยกันทำความรู้จักกันบ่อยๆ โดยเฉพาะวัยรุ่น” น้องที่เป็นสมาชิกเว็บไซต์หลายคนจำนินได้ มีน้องสมาชิกหลายคนที่เพิ่มรายชื่อผู้ติดต่อทาง msn (add) ใส่อีเมลล์ของนินลงใน msn เพื่อจะได้ออนไลน์คุยกัน

“อย่างในช่วงใกล้คอนเสิร์ตและมีการขายเสื้อของบอริค อาจจะมีน้องโทรเข้ามาหาเพราะ นินลงเบอร์โทรศัพท์เอาไว้ในเว็บดรีมเพื่อให้ติดต่อได้สะดวก น้องบางคนก็โทรศัพท์เข้ามาช่วงที่นิน กำลังเรียนอยู่ก็มี(ยิ้ม)”

งานของนินอีกอย่างหนึ่งนอกเหนือจากงานในเว็บไซด์ดรีมแลนด์ นินดูแลเว็บไซด์เฉพาะ กิจที่ตั้งขึ้นมาใหม่ โดยสร้างขึ้นเพื่องานคอนเสิร์ตของดงบังชินกิที่จะมาเล่นในเมืองไทยคือเว็บไซด์ Miracle O โดยงานคอนเสิร์ตจัดขึ้นในวันที่ 15 – 16 ธันวาคม 2550 ซึ่งวันที่ 15 ธันวาคม นั้นตรงกับวันเกิดของจูนซุสสมาชิกวงดงบังชินกิ เว็บไซด์มีราเคิลโอซึ่งเป็นการก่อตั้งร่วมกันจาก 3 เว็บไซด์ คือ เว็บไซด์ dreamland, tvfxq<sup>28</sup>, event<sup>29</sup> โดยทั้งสามเว็บไซด์นี้ทำการตกลงกันว่าข่าวที่เกี่ยวข้อง คอนเสิร์ตของดงบังชินกิจะต้องลงในเว็บมีราเคิลโอ หรือต้องเชื่อมต่อ (link) ข่าวจากเว็บไซด์ของตนเองมาที่เว็บไซด์กลาง นอกจากนี้ยังมีการร่วมกันจัดงานสังสรรค์ (meeting) ในวันที่ 14 ธันวาคม 2550 โดยค่าใช้จ่ายในการจัดมาจากค่าจ้างงานของสมาชิก หักค่าใช้จ่ายแล้วเงินที่เหลือ สมทบทุนเข้ามูลนิธิข้าง เนื่องจากแจจุงสมาชิกวงดงบังชินกิชอบช้างไทย แฟนคลับจึงอยากทำ บางอย่างให้ งานสังสรรค์นี้มีแฟนคลับของดงบังชินกิจากหลายประเทศมาร่วม ทั้งชาวไทย ได้วัน อินโดนีเซีย มาเลเซีย

“ได้รับความร่วมมือจากอาดามัส (adamas) การจัดงานในครั้งนั้นทั้งแอดมินกับสต๊าฟ ร่วมกันจ่ายค่ากองกลางกันเองก่อน คนละประมาณ 100-200 บาท”

นินให้ความสำคัญกับการเขียนขอบคุนในกระทู้ ส่วนหนึ่งคือความมีมารยาทและเพื่อเป็น กำลังใจให้คนที่นำข่าวของดงบังชินกิมาลงในเว็บไซด์ โดยมากแล้วนินจะติดต่อสมาชิกผ่านเว็บ บอริคโดยการเขียนความเห็น (comment) ตามกระทู้ต่างๆ เพราะนิน ถือว่ามารยาทในการอ่าน กระทู้เป็นเรื่องสำคัญ เมื่อเข้ามาอ่านแล้วจะต้องมีการเขียนขอบคุนหรือเขียนความคิดเห็นกลับคืน ลงในกระทู้ทุกครั้ง

“พวกแอดมินและสต๊าฟจึงทำเป็นตัวอย่างโดยมีการเขียนความคิดเห็นลงไปทุกครั้ง และเป็นคนแรกๆ ที่พิมพ์ลงในกระทู้ เพื่อให้เพื่อนๆ สมาชิกเกรงใจและปฏิบัติตาม”

ปัญหาอย่างหนึ่งของการแยกตัวออกมาคือมักจะเป็นที่จับตามองของเว็บไซด์อื่นๆ ใน ความรู้สึกของนิน การตั้งเว็บไซด์ดรีมแลนด์เป็นเพียงเพื่อการสนองความต้องการของตนเอง ไม่ได้คิดเรื่องแข่งขัน แต่ก็เกิดกรณีขัดแย้งกันขึ้นเช่นกัน เมื่อเป็นเว็บไซด์ที่มาเปิดใหม่ก็มีเว็บไซด์

<sup>28</sup> www.tvfxq.com คือ ชื่อเรียกเว็บไซด์อีกแห่งหนึ่งของดงบังชินกิ

<sup>29</sup> www.tvxqevent.invisionplus.net คือ ชื่อเรียกเว็บไซด์อีกแห่งหนึ่งของดงบังชินกิ

อื่นๆ ที่มาสอดคล้องกัน โดยให้สายลับจากเว็บไซต์อื่นๆ ทำที่มาสค์ครเป็นสมาชิกและลวงรู้ความเคลื่อนไหวต่างๆ ทางเว็บไซต์จึงเกิดปัญหา

“เช่น เรื่องของสื่อซึ่งทางเว็บดริมแลนด์ผลิตขึ้น ทั้งลายและแบบเก็บไว้เป็นความลับและจะออกให้จงก่อนโดยจะลงรูปและลายของสื่อภายหลัง เนื่องจากเคยเกิดกรณีโดยลอกเลียนแบบลายและแบบสื่อมาแล้ว ด้วยความที่เป็นเว็บไซต์เล็กๆ จึงทำให้สมาชิกเกิดความคลางแคลงใจว่า ตกหลงฝ่ายใดลอกเลียนแบบใครกันแน่”

นินเป็นคนจังหวัดระยอง เรียนสายวิทย์-คณิต มารดามีอาชีพเป็นพยาบาล นินสนิทกับทั้งบิดามารดา เริ่มแรกนั้นนินอยากเป็นหมอเพราะมารดาพาเข้าออกโรงพยาบาลจนคุ้นเคย แต่มารดาอยากให้เรียนวิชาที่ตรงกับตัวตนของนินมากกว่า นินเลือกเรียนสายนิเทศศาสตร์ นินจบการศึกษาจากโรงเรียนระยองพิทยาคารและเลือกคณะนิเทศศาสตร์ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นอันดับแรก นินสามารถสอบเข้าได้ตามที่คาดหวัง ในการเลี้ยงดูนั้นมารดาจะเลี้ยงดูนินเหมือนเพื่อน พี่ แม่

“นินรักและเคารพแม่มาก แม่มีจิตวิทยาในการเลี้ยงดูลูกมากและสนับสนุนให้ลูกทำงานนี้เพราะเข้าใจว่าเป็นความต้องการของวัยรุ่น ให้ทำในสิ่งที่ชอบแต่ต้องรักษาระดับการเรียนไม่ให้แย่งลง”

นินชอบดงบังชินกิตั้งแต่อยู่ระยอง ช่วงที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยนินไม่ได้ติดตามข่าวคราวของดงบังชินกิไปพักใหญ่ เมื่อมาเข้าอินเทอร์เน็ตอีกครั้งและอ่านเรื่องราวในอินเทอร์เน็ตก็ติดตามข่าวคราวไม่ค่อยทัน นินยอมรับว่าข่าวในอินเทอร์เน็ตนั้นมีตลอด เวลาดาวน์โหลดไฟล์ต่างๆ ของดงบังชินกิก็ต้องดาวน์โหลดเป็นหลายสิบไฟล์

“เครื่องคอมพิวเตอร์ที่บ้านถึงกับต้องซื้อหน่วยความจำเพิ่ม 80 จิกะไบต์ ไว้ต่างหากสำหรับเก็บดงบังชินกิโดยเฉพาะ”

ด้วยความที่มารดาของนินเป็นคนทันสมัย การชื่นชอบเข้าร่วมกิจกรรม เป็นผู้ดูแลเว็บไซต์และทำงานที่เกี่ยวข้องกับดงบังชินกิจึงไม่มีปัญหา ตอนที่นินสอบติดคณะนิเทศศาสตร์มารดาก็สัญญาว่าจะให้ของขวัญ ประจวบเหมาะที่ช่วงนั้นดงบังชินกิมาเปิดคอนเสิร์ตในประเทศไทยเป็นครั้งแรก นินจึงได้ดูดงบังชินกิอย่างใกล้ชิด เพราะบัตรที่มารดาซื้อให้เป็นบัตรยืน (ราคาประมาณ 3,500-4,500 บาท)

“ถ้าไม่ได้ของขวัญในครั้งนั้น นินคงต้องเก็บเงินซื้อเองและคงไม่ได้บัตรราคาสูงแบบนี้”

เนื่องจากมาพักอยู่กรุงเทพฯ คนเดียว เวลาที่นินจะไปสัมภาษณ์หรือประชุมงานเกี่ยวกับ ดงบังชินกิ เช่น งานจัดคอนเสิร์ตหรืองานสังสรรค์ มารดาจะโทรศัพท์มาถามด้วยความเป็นห่วง เสมอ นินบอกมารดาตามจริงทุกครั้งว่ากลับบ้านอย่างไร

ในด้านการเรียน นินเลือกสายวิทย์-คณิตเพราะทราบดีว่าสายศิลป์ภาษาของเด็กต่างจังหวัดจะสู้เด็กในกรุงเทพฯ ไม่ได้ นินจึงเน้นที่สายวิทย์-คณิตเพราะคิดว่าเป็นจุดแข็งที่เด็กต่างจังหวัดพอจะสู้ไหว แต่เมื่อสอบติดแล้ว หลังจากเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ผลสอบที่ออกมาตอนปี 1 เกรดของนินไม่ด้อยอย่างที่คิด

“นินโทรศัพท์ไปบอกแม่และตอนนั้นยอมรับว่าร้องไห้บอกแม่เรื่องเกรด แต่แม่บอกว่าไม่เป็นไรให้พยายามใหม่ เพราะถึงต่างจังหวัดจะเกรดดีแต่พอมายู่กรุงเทพฯ คะแนนที่ทำได้ก็ดีได้แค่เป็นฐานคะแนนของเขา” นินจึงพยายามใหม่เพื่อไม่ให้แม่นำมาเป็นสาเหตุได้ว่า เป็นเพราะชอบหรือดูดงบังชินกิเลยทำให้เกรดตก ไม่อยากให้อ้างว่าดงบังชินกิเป็นสาเหตุ “แม่จะได้ไม่พูดว่า ‘ฉันบอกแล้วใช่ไหมว่ามัวสนใจแต่ดงบังชินกิเลยเป็นแบบนี้’...อะไรอย่างนี้ล่ะคะ”

เพื่อนในมหาวิทยาลัยทราบว่านินเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์เช่นกันแต่ก็ไม่ได้ทำอะไร แม้ว่าเพื่อนของนินจะไม่ได้ชอบดงบังชินกิก็ตาม ในช่วงที่มีงานสังสรรค์ (meeting) แล้วต้องเตรียมงาน นินจึงไม่ค่อยได้อยู่คนละร่วมกิจกรรม แต่เพื่อนก็เข้าใจในสิ่งที่นินทำ

“ตอนช่วงงานคอนเสิร์ตนินยุ่งมากไม่ค่อยได้อยู่คนละ แต่พอช่วงงานคอนเสิร์ตจบลงนินว่างมากเลย ไม่ต้องไปประชุมเตรียมงานใดๆ อยู่หอนคนเดียวไม่มีอะไรทำ ตอนงานคอนเสิร์ตเจอคนเยอะ ไปโน่นมานี่ แต่พอคอนเสิร์ตจบเหงาจนต้องโทรศัพท์ไปคุยกับพี่ที่รู้จักบอกว่า ‘เหงามากเลย คิดถึงดงบัง’...”

โดยส่วนตัวแล้วนินเป็นเด็กกิจกรรม ชอบร้องเพลงและทำกิจกรรมมาก ดงบังชินกิคือแรงบันดาลใจส่วนหนึ่งของนินเช่นกัน นินจึงอยากทำอะไรให้กับผู้ที่เป็นแรงบันดาลใจของตนบ้าง โดยเฉพาะเว็บไซต์ดริมแลนด์ ซึ่งก็ทำไปโดยไม่หวังอะไร

“เพราะนินรักดงบังชินกิและอยากทำอะไรให้ดงบังชินกิเป็นการแสดงความรักแก่พวกเขาทุกอย่างที่ทำก็เพื่อความรักที่มีต่อดงบังชินกิ เพื่อคนที่รักดงบังชินกิจะได้เข้ามาติดตามข่าวสารแลกเปลี่ยน อยากให้รู้สึกว้าว...เว็บไซต์ดริมแลนด์นี้ให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นครอบครัวมากกว่า”

นินเป็นผู้ดูแลเว็บได้เนื่องจากเป็นเพื่อนของผู้บริหารมาก่อน เช่นเดียวกับ “อ๋อง” ที่รู้จักกับผู้บริหารหลายคนมาตั้งแต่ครั้งยังอยู่เว็บบ้าน เมื่อกลุ่มผู้บริหารมาก่อนตั้งเว็บไซต์เป็นของตนเอง อ๋องจึงตามมาเป็นผู้ดูแล และเป็นหนึ่งใน Dreamlish Knight ด้วยเช่นกัน ก่อนที่จะมาทำงานนี้

อ่องไม่เคยเป็นผู้ดูแลให้กับเว็บไซต์อื่นๆ มาก่อนเลย เป็นแค่สมาชิกของเว็บไซต์อื่นๆ เท่านั้น เว็บไซต์ที่อ่องเข้ามีเว็บบ้านแค่เว็บไซต์เดียว “แต่ตามบอร์ดอื่นก็เข้าไปเรื่อยๆ หรือบางครั้งก็เข้าไปดูในเว็บไซต์ต่างประเทศ”

อ่องยอมรับว่าในตอนแรกเขาไม่รู้จักเพลงเกาหลีเลย แต่พอเปิดเจอก็เลยดูและลองฟัง อ่องรู้จักกับผู้บริหารและผู้ดูแลเว็บดริมแลนด์ได้เนื่องจากตอนนั้นในเว็บบ้านจะมี shout box ที่ให้ลงข้อความ

“ก็เริ่มๆ คุยกันอยู่ในนั้น และมีบางคนที่ตั้งฟิคชั่น พอเจอก็คุยๆ กันมาอยู่ในแชท (shout box) แล้วเริ่มสนิทกันขึ้น และมีอยู่ช่วงหนึ่งในเว็บบ้านเริ่มเก็บค่าสมาชิก พวกเราก็ไม่อยากจะเสียเงิน แล้วพอดีมีกลุ่มนี้ที่แยกออกมาทำเว็บ ก็เลยตามมาดูๆ แล้วกัน แล้วพอรู้เรื่องคอมพิวเตอร์บ้าง น้องๆ ก็เลยให้มาช่วย จำได้ว่ามีกิ้งที่ให้มาช่วยดูเรื่องตั้งห้อง ชวนมาเป็นสถาปมีอีกคนหนึ่งชื่อเอ็ม ในบอร์ดเก่าของเว็บบ้านสนิทกับแอดมินทั้งหมดเพราะคุยๆ กันมา แต่ก็มีบางคนที่ไม่ไปอยู่บอร์ดอื่น”

งานของอ่องในเว็บไซต์จะคอยดูหัวข้อต่างๆ หาข่าวของดงบังชินกิจากเว็บไซต์ต่างประเทศ เพื่อนรุ่นน้องหลายคนอาจหาข่าวจากเว็บไซต์ของเกาหลี บางครั้งอ่องก็นำข่าวมาจากเว็บไซต์ของฮ่องกงด้วย

“ในเรื่องการจัดระเบียบงานของเว็บก็จะช่วยๆ กันไป ไม่ได้เป็นระบบที่ต้องฟิค (fix) ว่าใครทำอะไร แต่ก็ดูตามความสามารถ บางคนทำกราฟฟิกเก่งก็ให้ช่วย น้องบางคนอ่านภาษาต่างประเทศออก เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ก็ให้ไปหาข่าว”

อ่องสนิทกับ นิน ปี ที่เป็นผู้ดูแลเว็บไซต์ กิ่ง ปลา และเอ็มที่เป็นผู้บริหาร เนื่องจากคุยกันบ่อย “แต่น้องเอ็มไม่ค่อยออกไปไหน นานๆ จะเจอที คือน้องจะหาพวกคลิบมาให้โหลด” ความสัมพันธ์ของอ่องกับสมาชิกคนอื่นๆ นั้นเกิดจากการคุยกันแล้วจึงค่อยๆ สนิทกันไป

“ก็จะสนิทกันในแชทบ็อกซ์ สนิทกันไม่กี่คน อย่างมีคนออนไลน์สัก 100 คนในเว็บ แต่จะมีสัก 10 คนที่ขึ้นมาคุยในแชทบ็อกซ์ ส่วนมากน้องจะอยู่ต่างจังหวัดกัน แต่ก็มีบางคนไปถึงกับนัดไปเจอกันกินข้าวกัน อย่างช่วงวันที่ดงบังมา น้องก็จะมาจากต่างจังหวัด ก็จะโทรมาถามจะนัดคุยกันบางเรื่อง อย่างงานวันที่ 14 (14 ธันวาคม 2550) อาดามัสมาช่วยในระดับหนึ่ง เช่น ช่วยคิดว่าจะทำอะไรในคอนเสิร์ตหรือสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง อาจช่วยหาข่าว ส่วนกับอีกสามเว็บก็มาคิดโปรเจคที่จะทำร่วมกันในคอนเสิร์ต”

เว็บไซต์ดริมแลนด์เคยจัดงานสังสรรค์มาแล้วครั้งหนึ่งหลังจากก่อตั้งเว็บไซต์ได้ไม่นาน ในฐานะของผู้ดูแลเว็บไซต์ อ่องจึงมีส่วนรับผิดชอบในหน้าที่ด้วยเช่นกัน “กิจกรรมหลักๆ ที่ทำคือก็

คืองานมีด (meeting) ของบอร์ด ช่วงนั้นเปิดบอร์ดได้ 3-4 เดือน (สิงหาคม) เท่านั้นเอง แต่เด็กๆ บอกว่าอยากนัดเจอกัน เล่นเกม เปิดคลิบ ตอนนั้นในบอร์ดมีประมาณ 3,000 นิดๆ แต่ที่มาได้ก็ประมาณ 100 กว่า ก็จัดกิจกรรมที่ติ๊กสไตล์บายโตโยต้า ที่นั้นมีโปรเจกเตอร์พร้อมและเป็นห้องปิด ก็จะมีการเดิน cover โชว์”

หน้าที่ของอ่องในงานสังสรรค์นั้น คือ หาสถานที่ ควบคุมคอมพิวเตอร์ ระบบเทคนิค และช่วยคิดเกมต่างๆ นอกจากนี้จะดูแลกิจกรรมในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ อ่องยังดูแลกิจกรรมในเว็บไซต์อื่นๆ ของดงบังชินกิซึ่งมาร่วมกันด้วย

“กิจกรรมร่วมกับเว็บอื่น คือ tvfxq, dreamland, inter<sup>30</sup> ก็พยายามจะคิดทำอะไรอยู่ เพราะไม่อยากให้กระแสมันชา พยายามคิดอยู่ว่าจะทำอะไร ตอนนั้นคิดว่าอาจเปิดพรีวิวในโรงหนัง และคิดว่าถ้ามีคนเสิร์ชของดงบังมาแสดงอีกก็จะมาร่วมกันอีก ถือได้ว่าตอนนี้ทั้งสามเว็บก็เป็นพันธมิตรกัน บางคนก็รู้จักกันบ้างแล้วก็เลยอยากร่วมงานกันต่อ”

อ่องเป็นลูกคนเดียวแต่มีน้องๆ ซึ่งเป็นลูกของอาและน้า อ่องเรียนจบจากประเทศอังกฤษ ในสาขาเกี่ยวกับสื่อคอมพิวเตอร์ (multimedia) การสร้างเว็บไซต์ วิดีโอ กราฟฟิก (graphic) และทำงานเกี่ยวกับเว็บไซต์ด้านการตลาดที่บริษัทเล็กๆ แห่งหนึ่งในย่านธุรกิจ

“ไปที่อังกฤษ ไปเรียน 3 ปีที่ลอนดอน ไปเรียนช่วงม.ปลาย ตอนแรกๆ ก็ต้องปรับเพราะยังไม่ชินเท่าไร เรียนไฮสคูล ต่อ 2 ปี หลักสูตรที่อังกฤษต่างจากอเมริกัน แต่อเมริกันเหมือนไทย คือเรียนหลากหลายวิชาเป็นหน่วยกิต ส่วนอังกฤษเรียนเป็นขั้นๆ ไป ม.5-6 จะเป็น level หนึ่งเป็น A level ม.3-4 ก็อีก level หนึ่ง A level จะเรียนแค่ 3-4 วิชา ที่เน้นเข้ามหาลัยคือเรียนแบบเฉพาะทางมากขึ้นและจะเรียนหนักเพราะจะเน้นเขียนรายงาน สอบที่เดียวปลายทอม คะแนนที่รวมกันทั้งประเทศและมีสถาบันที่ออกข้อสอบกลางเป็นคนตรวจ คล้ายๆ โทเฟล ไอเอล จะยาก”

อ่องกลับเมืองไทยมาได้ 2-3 ปีแล้ว และเข้าทำงานที่บริษัทเลย “กลับมาก็ทำงานเลยพอดีตอนนั้นเพื่อนหาคนอยู่ก็เลยไปทำดู” อ่องเรียนจบทำงานแล้ว ครอบครัวยังไม่ต้องเป็นกังวลในเรื่องของการเรียน แม้จะมีน้องที่อาศัยอยู่ด้วยกัน แต่อ่องก็ไม่ได้แสดงตนว่าเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์แต่อย่างใด

“อย่างครอบครัวก็มีน้องที่รู้ว่าชอบดงบังชินกิแต่ไม่รู้ว่ามาเป็นสต๊าฟ รู้แค่ชอบเฉยๆ เพราะไม่ได้บอกว่าจะมาทำตรงนี้และเขาก็ไม่ได้ถาม ก็เลยเฉยๆ กันไป ครอบครัวของอ่องจะเฉยๆ อย่างตัวน้องนี่จะชอบ ซูเปอร์ จูเนียร์ มากกว่า ซูเปอร์ จูเนียร์จะออกไปทางเด็กๆ อีกอย่างสมาชิกก็เยอะด้วย”

<sup>30</sup> TVXQ-INTER (www.tvxqinter.com.invisionplus.com) คือ ชื่อเว็บไซต์อีกแห่งหนึ่งของดงบังชินกิ

ขณะที่เพื่อนร่วมงานรู้ว่าต้องชอบและเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์ดริมแลนด์ งานบางส่วนที่บริษัทก็เชื่อมโยงกับงานในเว็บไซต์

“เพื่อนที่ทำงานก็รู้ว่าเป็นสตاپแต่ก็ไม่ได้ถามอะไร แต่ก็มีบ้างที่มีโปรเจกเกี่ยวกับเรื่องคอมมิวนิตี เขาอยากได้คอมมิวนิตีเป็นกิจกรรม ก็มาถามว่าพวกเด็กๆ ที่ชอบต้องการอะไร การที่มาอยู่ตรงนี้ก็จะมีมาอยู่กับกลุ่มอื่นได้บ้าง เช่น พวกที่ชอบดาราดาราญี่ปุ่นหรือซูเปอร์ จูเนียร์ เพื่อนร่วมงานก็ไม่ได้ชอบมาก แต่ก็มีพี่คนหนึ่งเคยจัดงานที่ Channel V ตอนที่ดงบังชินกิมาครั้งแรก เขาเป็นคนคุมพวกดาราก็เคยเจอ เขาก็ชอบแต่ก็ไม่ได้ขนาดนั้น ก็รู้ว่าตัวศิลปินไม่ได้แย่อะไร แต่ตัวสตاپเท่านั้นจะแข่งงวดกับศิลปิน คือตัวเขาก็ชอบคนอื่น เช่น เคยทำงานกับเรนมาก่อนตอนที่เรนยังไม่ดัง เคยพาไปเดินตรอกข้าวสาร”

ต้องมึงงานทำและมีเงินเดือนของตนเอง ต่างจากผู้บริหารหรือผู้ดูแลส่วนใหญ่ที่ยังคงเป็นนักเรียนอยู่ ดังนั้นสิทธิ์ในการตัดสินใจและใช้จ่ายเงินจึงมีอยู่เต็มที่ แฟนคลับดงบังชินกิมักจะสะสมซีดี ดีวีดี หนังสือภาพต่างๆ ของดงบังชินกิ แม้ของสะสมบางชิ้นนั้นมีราคาสูงก็ตาม ในฐานะที่เป็นแฟนคลับของดงบังชินกิ ต้องก็สะสมของเกี่ยวกับดงบังชินกิด้วยเช่นกัน

“ทำงานด้านนี้ก็มึงค่าใช้จ่ายกับดงบังเช่นอาจมีเสียค่าซีดี สิ่งของของดงบังบ้าง แต่ก็พยายามจะกันค่าใช้จ่ายประจำเดือนออกไปก่อนว่าจะใช้อะไร พยายามไม่ใช้มากเกินไป บางทีเขาก็ออกมาเยอะเกินก็พยายามตัดว่าอะไรไม่จำเป็นบ้าง อย่างหนังสือภาพเมื่อก่อนช่วงแรกๆ ที่ชอบก็พยายามซื้อมาดู ติดตามเรื่องราวของเขา แต่พอมาช่วงหลังๆ ก็เริ่มโอเค อย่างตอนนี้ก็เริ่มรู้ว่าอนาคตพวกเขาจะออกอะไรมาอีก ก็พยายามดูว่าอันไหนเอาหรือตัดออกไป ก็พยายามจัดสรรว่าอะไรที่ต้องการจริงๆ”

ในความรู้สึกส่วนตัวที่อ้อมมีต่อเว็บไซต์และสิ่งที่ทำนั้นแทบไม่ต่างไปจากผู้บริหาร ผู้ดูแลหรือแฟนคลับคนอื่นๆ “ตอนนั้นไม่มีเว็บอยู่ ไม่อยากโดนเก็บตังค์ ทำที่นี้ทำไปก็รัก ทำไปเรื่อยๆ ก็ได้เพื่อน เราได้แบ่งปันข้าวสารให้ชาวบ้าน ก็เหมือนตอนเราอยากอ่านข่าวนั้นแหละ อย่างเวลาน้องๆ เข้าใจอะไรผิดก็จะไปช่วยชี้แจง และเพราะชอบดงบัง ตอนนี้มีบอร์ดนึ่เราก็ทำไป จนตอนนี้รู้สึกกลายเป็นครอบครัวไปแล้ว”

มีผู้ดูแลอีกส่วนหนึ่งที่ก้าวขึ้นมาจากการเป็นสมาชิกธรรมดา เนื่องจากความสนิทสนมและสามารถช่วยเหลืองานของผู้บริหารได้ จึงได้รับเลือกให้เป็นผู้ดูแลเว็บไซต์ดริมแลนด์อีกคนหนึ่ง



“ปี” คือผู้ที่ได้รับคัดเลือกจากผู้บริหาร แต่เดิมนี่เป็นเพียงสมาชิกของเว็บไซต์ เธอสมัครเป็นสมาชิกเว็บไซต์ในช่วงเริ่มแรกก่อตั้ง ปีสนิทกับผู้บริหารคนหนึ่งอยู่ก่อนแล้ว

“รู้จักกับแอดมินอยู่คนนึงมาก่อน แต่ตอนหลังก็มารู้จักหมดจนสนิทกัน ตอนแรกก็เป็นเมมเบอร์ธรรมดาแต่ก็สนิทกับแอดมินบางคน แล้วก็ช่วยงานมาเรื่อยๆ ค่ะ น้องเค้าเลยให้เครดิตโดยการเป็นสต๊าฟ จนตอนหลังยังต้องจัดการเรื่องส่วนตัวของแอดมินเลยอะค่ะ เรียกได้ว่าทำไรกันไม่ได้ก็โทรหาหนูกันอะค่ะ กิ่งกับปลาเนี่ยจะสนิทกันมากค่ะ แอดมินคนอื่นก็คุยเรื่อยๆ อะค่ะ เพราะน้องๆ เค้าอายุน้อยกว่าปี”

หน้าที่ของปีในเว็บไซต์ไม่ได้เฉพาะเจาะจงว่าดูแลเพียงห้องใดห้องหนึ่ง ปีช่วยดูในเรื่องของภาพรวม “หน้าที่ของปีในเว็บไซต์นี้ทุกอย่างค่ะ ตอนนี้ก็คุยโทรศัพท์กับแอดมินอยู่ เรื่องคุมในบอร์ดเป็นหน้าที่ของแอดมินอะค่ะ ปีแค่ให้คำแนะนำ ดิชม”

สำหรับปีแล้วการทำเว็บไซต์ก็เหมือนกับการทำงานที่ให้บริการ คนที่เข้ามาก็ต้องได้รับข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวศิลปินและได้รับความสุขกลับไป เว็บไซต์ก็ต้องพัฒนาให้ดีขึ้นไป

“เหมือนกับทำธุรกิจอะค่ะ เพียงแต่เราไม่ได้มีผลตอบแทน เหมือนศูนย์รวมใจ กับสิ่งที่เรารักเหมือนกันนั่นคือตัวศิลปิน แต่ละหน้าที่แตกต่างกันไปใครมีหน้าที่อะไรก็ทำไปอะค่ะ ส่วนมากที่ปีเข้าบอร์ดก็ดูความเรียบร้อยไปในตัวด้วย แต่ก็ไม่ค่อยมีปัญหาอะไรค่ะ เพราะสมาชิกที่อยู่ที่นี่ก็รู้จักกฎของบอร์ดดี แล้วทุกคนก็อยู่กันอย่างมีระเบียบ”

ในด้านการจัดงานสังสรรค์ก็เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารหรือผู้ดูแล ต่างก็มีหน้าที่รับผิดชอบตามที่ตนถนัด “ก็จะเรียกประชุมแอดมินกับสต๊าฟที่ว่างมาทำงานตรงนี้ได้ แล้วก็แบ่งหน้าที่กันไปตามที่แต่ละคนถนัดเพราะมาถึงตอนนี้ไม่แบ่งว่าใครเป็นแอดมินหรือสต๊าฟ แต่ทุกคนเป็นทีมงานที่ต้องสร้างงานนี้ออกมาให้สมบูรณ์ ก็ช่วยๆ กันอะค่ะ”

นอกเหนือเว็บไซต์ของตน ปีติดต่อสัมพันธ์กับเว็บไซต์อื่นๆ ของดงบังชินกิด้วยเช่นกัน ส่วนหนึ่งเพื่อการแลกเปลี่ยนข่าวสาร “ก็มีบ้างค่ะ ส่วนมากเราก็แชร์ๆ กันในหลายๆ เรื่องอย่างเช่นข่าว รูปและไฟล์ต่างๆ อะไรพวกนี้อะค่ะ”

แม้จะมีเว็บไซต์ที่เป็นพันธมิตร แต่ก็มีบางเว็บไซต์ที่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น และมองเว็บไซต์อื่นๆ เป็นคู่แข่ง “มันก็ต้องมีบ้างอยู่แล้วอะค่ะ มันก็เหมือนหลายๆ บริษัทที่ทำธุรกิจเหมือนกัน ต่างก็ต้องการส่วนแบ่งทางการตลาดอะไรแบบนี้อะค่ะ อย่างเช่น ข่าวต่างๆ ที่เราได้มา ถ้าเราแปลเสร็จก่อน แนนอนว่าเราก็จะมีการนำเสนอได้เร็วกว่า คนก็จะสนใจ มันต้องแข่งขันกันด้วยอยู่แล้วอะค่ะ”

ปีเรียนจบจากโรงเรียนนครสวรรค์ และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี เนื่องจากต้องเข้าเรียนมหาวิทยาลัย จึงมาอยู่บ้านอีกหลังหนึ่งที่กรุงเทพฯ ปีมีน้องชายหนึ่งคนอายุ 7 ปี ซึ่งชื่นชอบดงบังฉินกิเหมือนพี่สาว

“วงอื่ก็ชอบนะคะ แต่ดงบังนี่ตอนนี้อักรักเลยคะ เหมือนเป็นคนในครอบครัว เขามีความสามารถอะคะ นิสัยดี วางตัวดี”

เมื่อปีต้องรับผิดชอบงานในเว็บไซต์ซึ่งบางครั้งต้องมีการแจกจ่ายหรือคุยงานจนดึกดื่น ที่บ้านของปีก็ไม่ได้คัดค้านแต่อย่างใด

“ที่บ้านก็ไม่ค่อยบ่นอะคะ เขาให้เราทำงานตรงนี้ เขาเฉยๆ ค่ะ เพราะมันเป็นงานของปี แต่มีอะไรบางที่ปีก็ขอคำแนะนำจากครอบครัวคะ คุณพ่อคุณแม่รู้จักดงบัง ดงบังคือคนในครอบครัว ที่บ้านก็ฟังเพลงของดงบัง แต่เขาฟังไม่รู้เรื่องหรอกคะ ส่วนมากดูไลฟ์กับรายการต่างๆ มากกว่าคะ ไม่ก็คอนเสิร์ต”

ที่บ้านของปีรู้จักดงบังฉินกิ ขณะที่กลุ่มเพื่อนของปีไม่ฟังเพลงต่างประเทศ แต่รับรู้ว่าดงบังฉินกิคือใครและมีหน้าที่รับผิดชอบแบบใดในเว็บไซต์ดริมแลนด์ ปีไม่แบ่งแยกเรื่องวงต่างๆ เพราะความที่ชอบศึกษาเรื่องดนตรี ปีจึงชอบฟังเพลงของทุกวง ส่วนหนึ่งเป็นเพราะปีมีความฝันว่าอยากจะเป็นนักร้อง

ปีกล่าวถึงทำการทำงานของบริษัทดริมแลนด์ไว้ว่า “ส่วนหนึ่งก็เพราะดงบังไงคะ พอทำไปมันก็รู้สึกสนุกอะคะ แล้วก็ได้เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่าง ก็ต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้นคะ มีระบบระเบียบในชีวิตมากกว่าเดิม ตัวบอร์ดก็ต้องมีการพัฒนาขึ้นไปอยู่แล้วคะเพราะสมาชิกก็เพิ่มขึ้นทุกวัน เราก็ต้องจัดระบบต่างๆ ให้ดีขึ้นเพื่อที่จะได้ดูแลในส่วนต่างๆ ได้ไม่มีขาดตกบกพร่อง ข้อเสียปัญหาต่างๆ ในบอร์ดเราก็ค่อยๆ ปรับไปเรื่อยๆ อะคะ ทุกคนทั้งสตาฟและแอดมินส่วนมากก็ช่วยกันทำงานอะคะ”

นอกจากความสนิทสนมและสามารถช่วยเหลือเว็บไซต์ได้ ซึ่งเป็นข้อที่ผู้บริหารเลือกให้มาเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์แล้ว ผู้บริหารยังดูที่ความสามารถของสมาชิกด้วยเช่นกัน “ฟ้า” เป็นสมาชิกอีกคนหนึ่งที่ได้รับคัดเลือกจากผู้บริหารให้เป็นผู้ดูแลเว็บไซต์

“เพิ่งเป็นเมื่อไม่นานมานี้คะ ตอนแรกเป็นสตาฟ Dedicated Spirit มาก่อน เป็นมาประมาณ 1 ปีได้นะคะ ก่อนจะมาเป็น Dreamlish Knight เพิ่งเป็นเมื่อไม่นานมานี้คะ”

ฟ้าเคยเข้าไปเล่นในเว็บบ้านมาก่อน จากนั้นจึงมาอยู่ที่เว็บไซต์ดริมแลนด์ ฟ้าจำไม่ได้ว่า รู้จักกับเว็บไซต์ดริมแลนด์ได้อย่างไร แต่ฟ้าสมัครเป็นสมาชิกเว็บไซต์ดริมแลนด์ตั้งแต่แรกเริ่ม ก่อตั้งเช่นกัน หน้าฟ้าของฟ้าในเว็บไซต์ช่วงแรกคือรับผิดชอบในส่วนการลงรูปและไฟล์ต่างๆ

“ตอนแรกฟ้าก็จะอัปรูปแล้วก็ลงข่าวบ้าง ...ตอนนี้ไม่ค่อยได้ทำแล้ว เตรียมสอบแอดมิค ค่ะ ว่างๆ ก็จะทำ แต่บางทีอัปไม่ทัน เพราะว่าอัปทีก็มีคนมาอัปแล้ว คอมพิวเตอร์ฟ้าอัดมาก”

ภาพของเว็บไซต์ดริมแลนด์ในความรู้สึกของฟ้า ตอนที่ เป็นสมาชิกธรรมดานั้นไม่ต่างจาก ตอนที่ฟ้าเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์เลย “ไม่ต่างเลยคะ ทุกอย่างยังคงเหมือนเดิม ความรู้สึกดีๆ ยังคงเหมือนเดิม บ้านนี้อบอุ่นมาก ฟ้ามีเพื่อนที่สนิทและรักมากๆ อยู่คนหนึ่งในนี้ คนนั้นเป็นเพื่อนที่ โรงเรียนฟ้าเอง ส่วนแอดมินสนิทกับพี่กิ่งแล้วก็เอ็มคะ”

ฟ้าอายุ 17 ปี เรียนที่โรงเรียนสตรีวิทยา 3 สายศิลป์-คำนวณ เป็นบุตรสาวคนเดียวของ ครอบครัว ฟ้าอยากสอบเข้าคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หรือที่จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็น 2 แห่งที่ฟ้าอยากเข้าไปเรียนมาก ฟ้ามักจะมาแถวสยามสแควร์บ่อยครั้ง เนื่องจากจะมาเรียนพิเศษ และยังเรียนพิเศษที่ติวเตอร์วรรณสรณ์ แถวสถานีรถไฟฟ้าพญาไท ที่บ้าน ฟ้าไม่ได้ห้ามเมื่อรู้ว่าบุตรสาวชอบดงบังชินกิ และไม่ได้ห้ามเรื่องที่ฟ้าเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์เช่นกัน

“ฟ้าชอบดงบัง ที่บ้านรู้ดีเลยละคะ เขาไม่ว่าคะ เขาเข้าใจ ส่วนเรื่องที่มาเป็นสต๊าฟ ฟ้าไม่ได้พูดเรื่องบอร์ดกับครอบครัวนะคะ ถ้าพูดก็พูดเกี่ยวกับดงบังเองเลยมากกว่า ไม่ได้ปิดบัง นะคะ แต่พูดไปที่บ้านก็คงไม่เข้าใจว่าคืออะไรแล้วยังไง ...แล้วเขาก็ไม่ได้ซีเรียสเรื่องนี้คะ”

ครอบครัวไม่ได้ห้ามถ้าฟ้าจะไปดูคอนเสิร์ตของดงบังชินกิ เนื่องจากบ้านของฟ้าอยู่ไกล แถวพุทธมณฑล ฟ้าจึงต้องไปนอนค้างที่บ้านของเพื่อนแทน “ที่บ้านให้ไปคะ ประมาณว่าบอก วันกลับมาก็คงว่าจะกลับตอนไหนวันไหน เพราะดงบังมาที่ไรอยู่ไม่ติดที่ทุกที อย่างคอนอย่างนี้ ก็คงไม่กลับบ้านนะคะ ไกลอยู่ไม่มีใครมารับด้วยเลยนอนบ้านเพื่อน อย่างไปตามดงบัง กลับดึกก็ ต้องบอกเวลา”

เงินค่าขนมส่วนหนึ่งของฟ้ามักจะเก็บไว้ซื้อของที่เกี่ยวกับดงบังชินกิ ซึ่งอาจแตกต่างกับ เพื่อนรุ่นเดียวกันที่ใช้จ่ายเงินซื้อเสื้อผ้า เครื่องใช้ต่างๆ ฟ้ายอมรับว่ามีวงอื่นที่ชอบด้วย แค่นั้นชม แต่ไม่จริงจัง ฟ้าไม่เคยซื้อของของพวกเขา ต่างจากดงบังชินกิซึ่งเป็นเพียงวงเดียวที่ชอบอย่าง จริงจังและซื้อของของดงบังชินกิที่ออกมา แต่เธอไม่เคยขอเงินมารดาเพื่อมาจ่ายค่าของเหล่านี้

“ซื้อของดงบังอย่างอัลบั้ม ซิงเกิ้ล ก็จะมาเก็บ สนับสนุนเขา ทำหน้าที่แคสที่ดีคนหนึ่ง ส่วนไฟใต้บู๊ค เก็บบ้างเมื่อมีโอกาส เมื่อมีตังค์ ตังค์ส่วนมากฟ้าหมดไปกับดงบัง ไม่ค่อยได้ซื้อของ ส่วนตัวเหมือนวัยรุ่นคนอื่นหรอกคะ แต่ฟ้าก็มีความสุขมาก ซื้อของตัวเองอย่างเช่นเสื้อผ้า อะไร

ต่อมิอะไร ซื้อมาก็เสียดาย ซื่อของดงบังยังดีกว่าอีก ของดงบังฟ้าไม่เคยขอแม่ค่ะ จะซื้อเองทุก อย่าง แม้กระทั่งคอนเสิร์ตที่ไปดูจะออกเอง เงินบางส่วนก็หาได้เอง มันภูมิใจนะไม่ขอพ่อแม่ ตลอดเวลา แต่บางครั้งเขาช่วยออกก็ไม่ได้ว่าอะไร ช่วยออกก็โอเค แต่ช่วยไม่เยอะ ส่วนของที่ ซื้อมา ยังไม่แกะจากพลาสติกเลยมั้ง ...จะรักษายังชีพค่ะ ไม่เอามาโรงเรียนเพราะว่าเพื่อนก็คงมี กันแล้ว”

ฟ้ายังคงประทับใจในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ นับตั้งแต่วันแรกที่เข้ามาเป็นสมาชิก จนกระทั่ง วันที่ได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งในผู้ดูแลเว็บไซต์ “เข้ามาในเว็บไซต์แล้วได้มิตรภาพที่หาไม่ได้จากที่ ไหนค่ะ ความจริงใจ ความรัก ในบ้านนี้มีค่ามากเลยนะ ...ฟ้าแคร์บ้านนี้มากเลยละ ใน ความรู้สึกแล้ว บ้านดรีมให้ความรู้สึกที่อบอุ่นกว่า มีอะไรก็พูดกัน ช่วยเหลือกัน ตั้งแต่ที่เคยอยู่มาก หลายๆ บอร์ด บ้านดรีมเป็นบ้านที่อยู่แล้วอุ่นใจมากๆ ค่ะรักบ้านดรีม”

ผู้ดูแลอีกหนึ่งคนที่ผู้บริหารมอบหมายหน้าที่นี้ให้ เนื่องจากเห็นผลงานและความตั้งใจ สมาชิกคนนั้นนั่นคือ “แต้ว” แรกเริ่มนั้นแต้วเป็นเพียงสมาชิกธรรมดา แต่ด้วยความที่แต้วขยันลง ข่าวของดงบังซิงกิในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้แต้วได้เป็นผู้ดูแลคนใหม่

“บอร์ดนี้เข้ามาตอนแรกเป็นเมมเบอร์ธรรมดาณะค่ะ แล้วก็สงสัยขยันโพสรูป โพสข่าว แล้วแอดมินคงเห็นผลงาน เลยตั้งให้เป็นสต๊าฟนะคะ คือเหตุผลจริงๆ นะไม่รู้ค่ะ กังๆ ที่ตอนนั้น อยู่ดีก็โพสสต๊าฟ ฮ่าๆ แต่คิดว่าเป็นเหตุผลข้างต้นมากกว่า มันก็แค่ข่าวณะค่ะ ส่วนใหญ่ โพส ข่าว แปลข่าว แปลบทความมากกว่า ไม่ต้องใช้เน็ตแรง”

ในฐานะที่เคยเป็นสมาชิกคนหนึ่งของเว็บไซต์ แต่รู้จักกับเว็บไซต์ดรีมแลนด์ได้จากการที่ มีคนส่งลิงค์ของเว็บไซต์มาให้ สาเหตุที่ต้องมาอยู่เว็บไซต์นี้คล้ายคลึงกับผู้บริหาร ผู้ดูแล คนอื่นๆ คือการต้องออกมาจากเว็บบ้าน

“บอร์ดดรีม รู้จักโดย ตอนนั้นไร้แหล่งพักพิงค่ะ ออกมาจากเว็บบ้าน แล้วพอดี มีคนส่ง ลิงค์มาให้อยู่ที่บ้านดรีม เลยเข้ามาสมัครค่ะ ส่วนนานแค่ไหนถึงจะมาเป็นสต๊าฟ ตอบเลยจริงๆ แล้วสักประมาณ 2 อาทิตย์กว่าๆ นะคะ 2-3 อาทิตย์ประมาณนั้นค่ะ แต้วเข้าบอร์ดทุกวัน โพสทุกวันค่ะ”

นอกจากเว็บไซต์ดรีมแลนด์แล้ว ในฐานะของผู้ดูแลเว็บไซต์ แต่ยังคงเข้าเว็บไซต์อื่นๆ ของดงบังซิงกิด้วย เนื่องจากข้อมูลข่าวสารของดงบังซิงกิส่วนใหญ่บนเว็บไซต์ต่างประเทศจะเป็นผู้นำมาลงก่อน เว็บไซต์ในประเทศไทยนำข่าวมาเสนออีกทีหนึ่ง ดังนั้นถ้าผู้ดูแลคนใดที่มี

ความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศจึงเป็นประโยชน์มาก ทั้งนี้ตัวก็ศึกษาภาษาเกาหลีอยู่ด้วยเช่นกัน

“เว็บของดงบังที่เข้าบ่อยๆ เข้าทุกเว็บค่ะ ที่มีเซฟอยู่ใน list เครื่อง แล้วแต่ว่าจะเข้าไปหาอะไร จะโพสอะไร ตัวอย่างเช่น ถ้าหาข่าว บทความจะมาแปล ถ้าเป็นภาษาเกาหลีก็ DNBN<sup>31</sup> ภาษาอังกฤษก็ yunhosshi<sup>32</sup>, iscreamshinki<sup>33</sup>, tvxq5<sup>34</sup>, soompi<sup>35</sup> เป็นต้นค่ะ แต่ถ้าเป็นรูปก็จะ เป็นเว็บหารูปโดยเฉพาะนะคะ เยอะมาก”

ตัวเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์ในตำแหน่ง Dedicated Spirit ซึ่งแต่ละตำแหน่งของสต๊าฟจะมีหน้าที่ต่างกัน “สต๊าฟต้องหุตากว่างไกลค่ะ ตามให้หมด ในบอร์ดจะแบ่งสต๊าฟออกเป็นกลุ่มๆ Dedicated Spirit จะแบ่งย่อยออกเป็น ห้องข่าว ห้องรูป ห้องดาวน์โหลด Dreamlish Knight สต๊าฟ ดูแลบอร์ดต่างๆ ไป ของตัวหน้าที่หลักจริงๆ ก็ห้องข่าวค่ะ คือแปลบทความ หาข่าว แต่ตัวก็ไปอัพรูปบ้าง ไปช่วยห้องดาวน์โหลดบ้าง ทำซับบ้าง”

ตัวเป็นคนหาดีใหญ่ ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 เอกการตลาด โทคอมพิวเตอรืธุรกิจ คณะ วิทยาการจัดการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

“ที่บ้าน ในบ้านเลยนะเธอค่ะ ไม่มีคนชอบดงบังหรอกค่ะ ตัวมีพี่ชายที่ทำงานแล้ว หลานชายนะคะ อยู่ ม.5 นะคะ”

ที่บ้านรู้ว่าตัวชอบดงบังซิงกิ แต่ไม่เคยถามหรือคัดค้าน ตัวก็ไม่เคยบอกว่าตนเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์เช่นกัน “งานเป็นสต๊าฟของเว็บที่บ้านไม่รู้ค่ะ แต่ที่บ้านรู้ว่าชอบ แค่นั้น แต่ไม่ได้ อะไร มายุ่งหรือถามอะไร ก็ไม่ได้ต่อต้าน โดยแล้ว แม่ไม่ว่าอะไรค่ะ แม่ค่อนข้างจะเลี้ยงแบบ ปล่อยมาตั้งแต่เด็กๆ ะคะ เพื่อนที่มหาลัยรู้ค่ะว่าเป็นสต๊าฟ ส่วนที่ชอบดงบังชอบจริงๆ จังๆ เนี่ย ถ้าเป็นเพื่อนๆ หรือแวดล้อมที่รู้จัก ไม่มีนะค่ะ แต่ถ้าน้องๆ ที่รู้จัก หรือสังเกตเวลาเล่นเน็ตที่ศูนย์ คอมฯ มหาลัยหรือคอมฯ คณะ ก็เจอแต่แฟนคลับเอสเจ (ซูเปอร์ จูเนียร์) นะคะ”

เมื่อต้องจัดงานสังสรรค์ของเว็บไซต์หรือในงานคอนเสิร์ต ตัวที่อาศัยอยู่หาดีใหญ่ เดินทางลำบาก ส่วนมากแล้วจะไปช่วยในวันงานที่จัดขึ้นเลย

<sup>31</sup> <http://www.dnbn.org> คือ ชื่อเว็บไซต์ของดงบังซิงกิอีกแห่งหนึ่งซึ่งเป็นภาษาเกาหลี

<sup>32</sup> <http://www.yunho-sshi.com> คือ ชื่อเว็บไซต์ของดงบังซิงกิอีกแห่งหนึ่งซึ่งเป็นภาษาอังกฤษโดยตั้งตามชื่อของหัวหน้าวง คือยุนโฮ

<sup>33</sup> <http://iscreamshinki.net> คือ ชื่อเว็บไซต์ของดงบังซิงกิในอินเทอร์เน็ตอีกแห่งหนึ่ง

<sup>34</sup> <http://l1.ptt.cn/main.php?d=tvxq5.com> คือ ชื่อเว็บไซต์อีกแห่งของดงบังซิงกิอีกแห่งหนึ่ง

<sup>35</sup> <http://www.soompi.com> คือ ชื่อเว็บไซต์อีกแห่งหนึ่งที่มีข่าวคราวของดงบังซิงกิ

“จัดมีต (Meeting) นะเธอคะ อ้อ ช่วยๆ กันนะค่ะ แบบว่าแต่อยู่ต่างจังหวัด เลยไม่ค่อยรู้เรื่องเตรียมงานมาก แต่ตัวก็ไปช่วยนะค่ะในวันจริง วันจัดมีตตั้งจริงๆ อาจจะมีถามแอดมินว่ามีไรให้ช่วยมั๊ย แต่อยู่หาตใหญ่นะค่ะ รวมตัวกันก็อย่างมีตตั้งนะค่ะ หรือไม่ก็หน้างานแถลงหน้าคอนโรเนี่ยละค่ะ ก็ไปค่ะ แวบไปทักทาย แล้วคุยกันนิดหน่อย”

แต่วกถ่วงถึงความรู้สึกเมื่อเข้ามาในเว็บไซด์และรับหน้าที่เป็นผู้ดูแลไว้ว่า “อ้อ บอร์ดนี้ดีนะค่ะ อบอุ่น เป็นกันเอง ไม่กดดัน แล้วก็ไม่มีเหตุผลที่จะย้ายไปบอร์ดอื่นด้วยนะค่ะ ได้มาทำงานเป็นสตาฟก็ดีค่ะ เหมือนที่เรากลายเป็นบุคคลสาธารณะ ประมาณนั้น”

ที่มาของผู้ดูแลนั้นนอกจากจะคัดเลือกจากความสามารถแล้ว ทางเว็บไซด์ดรีมแลนด์ก็เปิดให้มีการสมัครเป็นผู้ดูแลด้วยเช่นกัน

“มิน” เป็นสมาชิกอีกหนึ่งคนที่มาสมัครเป็นผู้ดูแล แรกเริ่มนั้นมินเป็นเพียงสมาชิกธรรมดา และรู้จักเว็บไซด์ดรีมแลนด์จากการแนะนำของเพื่อน ซึ่งเพื่อนมินเป็นสมาชิกของเว็บไซด์อยู่ก่อนแล้ว หลังจากเป็นสมาชิกระยะหนึ่ง เมื่อทางเว็บไซด์เปิดรับมินจึงลองสมัครดู “พอดีมินไปรู้จักพี่มิว แล้ววันที่ 10 ตุลาคม แถลงข่าวคอน มินจะเป็นลมแล้วเจอที่เขาพอดี เลยได้รวมกลุ่มกับพวกพี่ๆ แอดมิน แต่ว่าตอนนั้นก็คุยกับแค่พี่มิวอะค่ะ แล้วตอนสมัครสตาฟบอร์ดก็รู้จักพี่ๆ แอดมินกันมากขึ้น มินสนิทกับพี่กิงอะค่ะ พี่นินเจอกันแล้วคุยง่ายกว่าในเอ็ม แต่ส่วนใหญ่มินชอบคุยกับคนต่างชาติมากกว่า”

ก่อนหน้านั้นมินเคยเข้าเว็บไซด์อื่นด้วยเช่นกัน “จะเข้าเว็บบ้านกับไอแคสอะค่ะ เว็บบ้านคนเยอะไปแบ่งแยกด้วย แต่ดรีมไม่ค่ะ การทำงานของเว็บดรีมไม่เครียดดีค่ะ ไม่มีมาบังคับมากว่าเธอต้องทำอย่างนี้อย่างโน้นอย่างนั้น แต่ว่าเราต้องคิดเอง จิตสำนึกล้วนๆ มินเป็นสตาฟช่วยพี่ๆ อัฟรูปะค่ะ แต่เดี๋ยวนี้อัฟไม่ค่อยทัน มินเพิ่งสมัครไม่นานเอง”

มินเป็นลูกคนเล็ก เรียนอยู่โรงเรียนราชินีบน มีพี่ชาย 1 คน อายุห่างกัน 6 ปี ซึ่งสองคนพี่น้องมักจะเห็นขัดแย้งกันบ่อยครั้ง

“เมื่อพี่มาก มีอะไรขัดตลอด หนูจะไปเกาหลี พี่จะไปเวนิช อยู่คนละฟากโลกเลย ป้าเลยพักเรื่องการพาลานไปเที่ยวไปเลย ทั้งบ้านรู้ว่ามินชอบดงบัง พ่อก็รู้ ป้าก็รู้ แม่ก็รู้ รู้ทั้งชอยเลยละค่ะ บ้านของมินทำบ้านให้คนเช่าอะค่ะ ประมาณว่าทำเป็นชอยข้างบ้าน แล้วคนที่เลี้ยงมินเขาอยู่ในชอย อะไรู้กันหมด”

มินตั้งใจจะสอบเข้าโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา แต่ยั้งลังเล เนื่องจากทางโรงเรียนกำหนดวันมอบตัวไว้แล้ว ด้วยความที่ชอบภาษา มินจึงอยากเรียนภาษาสเปนและตั้งใจว่าจะสอบชิงทุน

“เกรดเฉลี่ยได้ 3.01 ห่วยมากกว่าในความคิดหนูนะคะ ที่อยากเข้าโรงเรียนเตรียมฯ เพราะเห็นว่าที่เตรียมฯ มีสายวิทย์-ภาษาไปเรียนก็เท่ากัน เพราะเอ็นได้ทุกคนอะคะ เพราะจากที่ถามพี่ๆ มา ศิลปภาษาเสียเปรียบ เรียนมาตั้งสามปีเอาคะแนนแค่ 10 เปอร์เซนต์ แต่หนูฝึกไฝ่ภาษาอะ แต่คิดว่าเผื่อๆ ไว้ก็ได้ เพราะเห็นพี่ที่รู้จักเรียนวิทย์แต่เอาเน็ต ภาษาที่สามก็ไม่ได้”

ที่บ้านนั้นไม่เห็นด้วยในตอนแรก เมื่อรู้ว่ามินชอบดงบังชินกิ แต่มินก็พยายามทำตัวดีและตั้งใจเรียนมากขึ้น ภายหลังที่บ้านจึงยอมรับได้ “ตอนแรกๆ ก็ไม่ค่อยชอบอะคะ แต่มินเอาคะแนน แลกแล้วก็ทำตัวดีๆ หลังๆ เวลาไปดูคอนเสิร์ตไปรับไปส่ง ก็ไม่ต้องเก่งมากอะคะ แต่แม่มินเขาแบบ ทำไรก็ทำ ออย่ามาเสียใจเองที่หลังแล้วกัน” ขณะที่การทำงานในเว็บไซด์มินคิดว่าที่บ้านทราบ ส่วนหนึ่งคือเธอเล่าให้มารดาฟังในงานที่ทำ “ทำงานนี้ที่บ้านก็รู้มั้งคะ เพราะเล่าให้แม่ฟัง แม่ก็ไม่ว่าอะไร บอกว่าอย่าให้มันเดือดร้อนตัวเอง ส่วนงานมีตบอर्डก็ไป งานในเว็บมินต้องไคงานกะพีแรว ชอบคุยกับพี่กิง แต่หนูไม่ค่อยพูดมาก ถ้าไม่มีหัวข้อมาให้อะคะก็เลยไม่ค่อยคุยมากนัก”

เพื่อนๆ หลายคนของมินเป็นสมาชิกเว็บไซด์ดริมแลนด์อยู่บ้างแล้ว “เพื่อนๆ ที่โรงเรียนมินก็ชอบดงบัง แต่หลังจากพี่ๆ เขาไปญี่ปุ่น คนอื่นก็เลยหันไปชอบเอสเจเยอะเหมือนกัน เสียขายแทน นอกจากดงบังแล้วจริงๆ ชอบหลายวงนะคะอย่างเอสเจ แต่ว่าเดี๋ยวนี้มินฟังพวก *justin, backstreet boys* วงเก่าๆ ที่เพลงเพราะๆ อะคะ ฝึกภาษาอังกฤษ แต่นักร้องไทยไม่ฟังเพราะหนูว่าเพลงเดี๋ยวนี้ไร้สาระ”

แฟนคลับมักมีของสะสมดงบังชินกิ มินเลือกซื้อเก็บเป็นบางอย่าง ส่วนหนึ่งเพราะไม่ชอบรบกวนบิดามารดาเรื่องค่าใช้จ่าย เธอจึงเก็บเงินซื้อของเฉพาะอย่างไป “พอดีมินติดหนังสือด้วย ชอบดงบังด้วยเลยไม่ค่อยมีตั้งซื้อ เพราะว่าไม่ชอบรบกวนพ่อแม่แค่ออกเงินซื้อบัตรคอนฯ ให้ทุกครั้งก็ดีแล้ว ส่วนมากจะซื้อซีดีอะ ตอนนี้มีพวกโฟโต้บูค แล้วก็ของแฟนเมด (*fan made*) ที่แฟนคลับทำก็ต้องเก็บเงินค่าขนมส่วนหนึ่งไปซื้อ”

ผู้บริหารและผู้ดูแลเปรียบเสมือนเจ้าของบ้านที่สร้างบ้านให้น่าอยู่ คนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีความสำคัญและเป็นแรงขับเคลื่อนให้แก่บ้านบนอินเทอร์เน็ตนั่นคือสมาชิกของเว็บไซต์ทุกๆ คน

**5.2.3 สมาชิก (Member)** สมาชิกที่มาสมัครในเว็บไซต์ ล้วนมีที่มาหลากหลาย บ้างก็รู้จักกับผู้บริหารหรือผู้ดูแลมาก่อนแล้วจึงติดตามมาอยู่ที่เว็บไซต์นี้ด้วย หรือบางคนรู้จักจากเพื่อนของตนที่เป็นสมาชิกอีกทีหนึ่ง ภายในเว็บไซต์ดริมแลนด์นั้นเรียกสมาชิกทุกคนว่า Dreamlish ซึ่งเป็นสมาชิกทุกๆ ไป ขณะที่สมาชิกซึ่งเขียนข้อความลงในเว็บบอร์ดเป็นจำนวนมากจะอยู่ในกลุ่มของ

Royal Dreamlish และผู้ที่สมัครในเว็บบอร์ด แต่ไม่ได้กดยืนยันแสดงตัวกลับทางอีเมลล์ของตนจะถูกจัดอยู่ในกลุ่มของ Newcomer เป็นต้น

สมาชิกที่มีที่มาต่างกัน แต่ก็สามารถอยู่ร่วมกันภายใต้กฎระเบียบของบ้านดรีมแลนด์ได้เป็นอย่างดี ความเป็นมาของสมาชิกแต่ละคนก่อนจะมารู้จักกับเว็บไซต์ดรีมแลนด์ อาจคล้ายคลึงหรือแตกต่างจากความเป็นมาของผู้บริหารและผู้ดูแลเว็บไซต์

สมาชิกหลายคนเข้ามาในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ อาจรู้จักผ่านทางเพื่อน ผู้บริหารและผู้ดูแลอยู่ก่อนแล้ว แต่มีสมาชิกอีกส่วนหนึ่งที่เปิดหน้าเว็บไซต์และลิงค์ต่อกันไปยังเว็บไซต์อื่นเรื่อยๆ จนเจอเว็บไซต์ดรีมแลนด์ เช่นกรณีของ “เบน” ซึ่งรู้จักกับเว็บไซต์ดรีมแลนด์ได้จากการเข้าไปในเว็บไซต์ของยูนิโฮ และกดเข้าไปยังลิงค์เชื่อมต่อไปในเว็บไซต์อื่นๆ จนมาเจอเว็บไซต์ดรีมแลนด์

*“ลิงค์ต่อมาจากเว็บของยูนิโฮ<sup>36</sup> อะจะ เป็นเว็บไทยจ้า จริงๆ ก็ไม่ได้มียูนิโฮคนเดียววะ มีทั้ง 5 คนแหละ แต่ว่าจะเน้นของยูนิโฮเป็นหลัก”*

นอกจากเว็บไซต์ดรีมแลนด์แล้ว ก่อนหน้านั้นเบนเข้าเว็บอื่น เช่น เว็บบ้าน แต่เบนยอมรับว่าช่วงนี้ไม่ได้เข้าเว็บนั้นแล้ว ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความรู้สึกต่อเว็บไซต์ดรีมแลนด์ที่ทำให้เธอรู้สึกดี *“เพราะว่าทุกๆ คนเป็นเหมือนพี่น้องกัน คุณสนิทกันดีช่วยเหลือกันทุกเรื่อง”* นอกจากนี้การดูแลสมาชิกก็เป็นส่วนที่เบนประทับใจ *“เป็นระบบที่ดีนะ มีการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจนแล้วก็มีการส่งจดหมายถึงดรีมลิชด้วย”*

เบนสนิทกับผู้ดูแลอย่าง แด้ว และสมาชิกอย่าง แพม และ เบ แต่เบนก็ไม่เคยร่วมกิจกรรมของเว็บเพราะเวลาว่างไม่ตรงกัน แต่เบนยอมรับว่าเธอไปงานสังสรรค์ของเว็บไซต์ยูนิโฮและพบเพื่อนๆ ในเว็บไซต์นั้นเช่นกัน เวลาที่เข้ามาในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ ห้องที่เบนเข้ามากที่สุดคือห้องข่าว รูปภาพ และ Free Talk

เบนเรียนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพณิชยการพระนคร อยู่ชั้นปีที่ 3 คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี เธอกล่าวว่าที่เลือกเรียนด้านนี้ส่วนหนึ่งเพราะเรียนตามเพื่อน *“ไม่มีแนวทางเป็นของตัวเอง ก็ดีคะ ก็พอเรียนได้ (บ้างไม่ได้บ้าง)”* เบนไม่มีพี่น้อง แต่มีญาติซึ่งเป็นลูกของน้ำ เมื่อญาติรู้จักดงบังชินกิ ที่บ้านของเธอจึงรู้จักดงบังชินกิไปด้วย *“เพราะว่าลูกของน้ำก็ชอบดงบังเหมือนกัน”* ครอบครัวไม่เคยว่าอะไรถ้าเบนจะชอบดงบังชินกิอนุญาตให้ไปงานคอนเสิร์ตหรืองานสังสรรค์ ต่างจากเพื่อนที่มหาวิทยาลัยซึ่งมีเธอคนเดียวในกลุ่ม

<sup>36</sup> <http://www.yoonhothailand.com> คือ ชื่อเว็บไซต์ในประเทศไทยที่นำชื่อมาจาก ยูนิโฮ หัวหน้าวงดงบังชินกิ



ที่ชอบดงบังซิงกิ ขณะเพื่อนที่เรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มาด้วยกันคนหนึ่งชอบและเป็นคนแนะนำให้เบนรู้จักดงบังซิงกิ

นอกจากดงบังซิงกิแล้วเบนยังฟังเพลงเกาหลีของวงอื่นอย่าง Big Bang และเพลงญี่ปุ่นของวง L'arc en ciel แม้จะอ่านภาษาญี่ปุ่นไม่รู้เรื่องก็ตาม “ญี่ปุ่นนี่ไม่รู้เรื่องเลย เกาหลียังพออ่านได้ หนูฟัง L'arc มาตั้งแต่ ป.6 อ่า นานมากเลยนะเนี่ย หนูชอบเพลงเก่า Pieces ชอบเพลงนี้มานานมาก ฟังทุกวันเลย” ส่วนศิลปินไทยเบนชอบฟังแนวอินดี้ “เท่าที่ฟังก็มี Playground, Armchair, Mad pack it อะไรพวกนี้อ่าคะ Mad pack it นี้ออกจะฮาร์ดคอร์อะ พี่เคยฟังมั๊ยอะ คือเมื่อก่อนหนูจะฟังแนวๆ นั้น พวก Limp Bizkit, Evanescence อะไรพวกนี้อ่าเพื่อนยังตกใจเลย อยู่ดี ๆ ก็ชอบดงบัง เพื่อนงงกันไปหมดเลย ว่าหนูเป็นอะไร”

เบนชื่อของสะสมดงบังซิงกิ เช่น รูปภาพ พวงกุญแจ ซีดี โปสเตอร์ “ประมาณว่าเจออะไรก็ซื้อ ถ้ามีตั้งคันนะ”

สิ่งที่เบนได้จากเว็บไซต์ดรีมแลนด์ “มิตรภาพ ได้ความรู้ใหม่ๆ ด้วย เพราะว่าเข้าจะมีห้องที่ให้มาแบ่งปันเรื่องราวดีๆ กัน แล้วก็ได้รู้ข่าวเกี่ยวกับดงบังด้วย สำคัญมากคะ ทุกคนคุยกันรู้เรื่อง แบบว่าเหมือนพูดภาษาเดียวกัน มีความสุข เวลาไม่สบายใจก็เข้าดรีม มีเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ คุยกัน”

นอกเหนือจากการเชื่อมต่อยังหน้าต่างๆ ตามเว็บไซต์แล้ว ยังมีสมาชิกอีกหลายคนที่ยังรู้จักเว็บไซต์ดรีมแลนด์ได้จากการค้นในเว็บไซต์กูเกิ้ล กรณีของ “แก้ว” และ “จิน” ก็เช่นกัน

“แก้ว” สมัครเป็นสมาชิกเว็บไซต์ดรีมแลนด์ได้หนึ่งปีแล้ว เธอลองค้นในเว็บไซต์กูเกิ้ล จึงลองมาสมัครเป็นสมาชิก “คิดว่าบอร์ดสวยดีน่าเข้าคะ แล้วอีกอย่างพวกข่าวเกี่ยวกับดงบังมีเยอะดีคะ รูปแบบของบอร์ดก็น่ารัก”

นอกจากเว็บไซต์ดรีมแลนด์แล้วแก้วยังเข้าเว็บบ้านและเว็บไซต์ป๊อปคอร์นด้วย เมื่อเข้ามาในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ โดยมากแก้วจะดูในเรื่องรูป คลิป ไฟล์ต่างๆ ความเป็นกันเอง ความสบายในเว็บไซต์ดรีมแลนด์คือสิ่งที่แก้วชอบ แม้แก้วจะไม่เคยไปร่วมงานสังสรรค์ที่เว็บไซต์จัดขึ้น แต่เธอรู้จักเพื่อนในนั้นหลายคนและแนะนำให้เพื่อนสนิทอย่าง “น้อง” มาสมัครด้วยกัน

บ้านแก้วเปิดร้านอินเทอร์เน็ตในจังหวัดปราจีนบุรี แก้วจึงเข้าอินเทอร์เน็ตได้บ่อย เธอมีพี่ 2 คนซึ่งเรียนจบแล้วทั้งคู่ แก้วเรียนจบจากโรงเรียนปราจีนกัลยาณี แผนศิลป์ – ภาษาฝรั่งเศส ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยบูรพา แก้วอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย เพื่อนในเอกภาษาอังกฤษไม่ค่อยมีใครรู้จักดงบังซิงกิ แตกต่างจากรุ่นพี่ในเอกเดียวกัน แต่รุ่นพี่ของแก้วชอบซูเปอร์ จูเนียร์มากกว่า

แม้ที่บ้านจะไม่มีใครชอบดงบังซิงกิ แต่ก็ทราบดีว่าแก้วชอบ ช่วงแรกนั้นที่บ้านไม่เห็นด้วย จากนั้นจึงพอเข้าใจได้แต่ก็ไม่ได้ถึงกับสนับสนุน “ก็เวลาไปคอนฯ จะบอกแม่ค่ะ แม่จะให้เพราะไปกับญาติที่ชอบเหมือนกันแต่แม่จะไม่บอกพี่สาวค่ะว่าหนูไปดูคอนฯ พี่เขาจะว่าอะ คอนฯ ครั้งแรกบัตร 2,500 บาท ตอนไปแซนแนล วิ พี่ก็เป็นคนไปรับไปส่งค่ะ” หรือช่วงที่ดงบังซิงกิมาเมืองไทย แก้วก็เคยไปรับพวกเขา แต่คอนเสิร์ตครั้งที่ 2 ที่ดงบังซิงกิมาแสดงที่ประเทศไทย แก้วไม่ได้ไปเพราะมารดาไม่อนุญาต

“จิน” เป็นแฟนคลับอีกคนหนึ่งที่อยู่เว็บไซต์ดริมแลนด์จากเว็บไซต์กูเกิ้ล จินเคยอยู่เว็บบ้านมาก่อน “แต่ชักเบื่อๆ บางอย่างเลยหาบ้านใหม่ชนของหนี ฮ่าๆ” จินอยู่ในเว็บไซต์ดริมแลนด์ตั้งแต่ครั้งแรกที่เปิดใหม่ๆ “อบอุ่นเป็นกันเองอะ แล้วก็เหมือนครอบครัวทุกคนเป็นตัวตนที่สัมผัสได้ยังไงดี คือแบบว่านิสัยไม่ใช่สิ่งที่สร้างขึ้นมา เมคขึ้นมาอะอะ แต่ที่อื่น...ทุกคนสวมหน้ากากถือตัวและเย่อหยิ่งที่สุด!!! หวงของ และไร้ซึ่งความเป็นเพื่อน ดริมแลนด์มีทุกอย่างที่สัมผัสได้ทุกคนแบ่งปันกัน ไม่ใช่เอาแต่ได้ และดริมแลนด์ไม่เคยมีปัญหาเรื่องการปิดบอร์ดประต้อแอดมินด้วยตัวเอง”

ความแตกต่างของผู้บริหารหรือผู้ดูแลในเว็บไซต์อื่นๆ ที่จินเคยสัมผัส แตกต่างจากที่เว็บไซต์ดริมแลนด์ “จินไม่เคยคุยกับสตาฟที่นั่นอะ เวลาคุยด้วยเค้าจะไม่ยอมตอบเท่าไรไปๆ มาๆ ก็ปิดบอร์ด... ความว่าโกรธกันเอง แต่ที่ดริมนี้คุยได้หมดเลย แต่ตอนนี้ไม่ค่อยได้คุยแล้วอะอะ ไม่มีเวลาแต่พอกลับไปคุยทุกคนก็คุยด้วยดีอะอะ”

จินรู้จักกับเพื่อนสมาชิกในเว็บไซต์ดริมแลนด์ ส่วนมากผ่านทางเซาท์บ็อกซ์ “ก็คุยกันในเซาท์อะเลยสนิทกัน แต่ออนเอ็ม นัดเจอกัน หรือไปเที่ยวกันไม่ค่อยมีอะอะ” จินจะอยู่ที่ห้องข่าวและรูปภาพเป็นส่วนใหญ่ “เว็บดริมอัปเดตเรื่อยๆ ข่าวเร็วดีค่ะ แต่งานมีดีนี้ไม่ค่อยได้ไปเพราะว่างไม่ตรงกัน” นอกเหนือจากเข้ามาอ่านข่าว กิจกรรมอีกอย่างที่จินทำในเว็บไซต์ดริมแลนด์คือการขายของ “ช่วงนี้ไม่ค่อยได้เตะคอมฯ เลย เข้าไปขายของในเว็บไซต์ดริมอะ ก็ขายของเอาเงินทำบุญ มีคนมาซื้อค่ะ ขายไม่ค่อยแพง แฮนด์เมดทุนต่ำ”

จินเป็นลูกคนกลาง มีพี่ชายซึ่งอายุห่างจากเธอ 2 ปีและน้องสาวอายุห่างจากเธอ 6 ปีอย่างละหนึ่งคน เธออยู่มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 แผนศิลป์-ภาษาญี่ปุ่น ที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่บ้านของจินรู้จักดงบังซิงกิกันหมดยกเว้นบิดา น้องสาวของจินชอบดงบังซิงกิ ส่วนตัวของจินนั้นชอบอ่านและแต่งเรื่อง (fiction) เธอเคยเขียนลงในเว็บไซต์ดริมแลนด์เช่นกัน “แต่อาจจะไม่ได้อัปเดตเร็ว”

เพื่อนที่โรงเรียนชอบดงบังซิงกิหลายคน เธอแนะนำให้เพื่อนๆ มาเล่นที่เว็บไซต์ดริมแลนด์ด้วยเช่นกัน “ก็ชวนเรื่อยๆ อะค่ะเจอใครเพิ่งชอบก็จะแนะนำมา” นอกจากดงบังซิงกิแล้วจินไม่

ค่อยชอบฟังเพลงของศิลปินวงไหนอีก ทั้งศิลปินไทย เกาหลี หรือเพลงภาษาอังกฤษ แฟนคลับอย่างจีนก็เก็บสะสมผลงานของดงบังชันทิกิ เช่น ซีดี เช่นกัน ขณะที่หนังสือภาพซึ่งมีราคาสูงเกินกว่านักเรียนมัธยมจะซื้อได้

สิ่งหนึ่งที่จีนได้จากเว็บไซต์ดริมแลนด์คือ “ได้เพื่อน ได้ข่าวคราว แล้วก็ได้อะไรมากๆ สักคมกว้างขึ้นค่ะ”

นอกจากจะรู้จักเว็บไซต์จากการค้นหาโดยใช้เว็บไซต์กูเกิ้ลแล้ว มีแฟนคลับอีกส่วนหนึ่งที่รู้จักเว็บไซต์ดริมแลนด์ได้โดยการแนะนำของเพื่อนๆ ซึ่งบางคนเพื่อนเป็นสมาชิกของเว็บไซต์อยู่ก่อนแล้ว เป็นต้น กรณีของ “น้อง” “เมย์” “แป้ง” “แพม” และ “ไม้” ก็เช่นเดียวกัน

“น้อง” รู้จักเว็บไซต์ดริมแลนด์จากเพื่อนสนิทอย่างแก้ว เนื่องจากทั้งสองเป็นเพื่อนกัน ตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนอยู่ที่เดียวกันคือโรงเรียนปราจีนกัลยาณี เมื่อสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยน้องจึงต้องแยกกับแก้วมาอยู่ที่นครปฐม ช่วงที่สมัครเป็นสมาชิกเว็บไซต์ดริมแลนด์นั้นแก้วก็เพิ่งสมัครเป็นสมาชิกได้ไม่นานเช่นกัน โดยมากแล้วน้องชอบเข้าห้องดาวนโหลด และชอบอ่านเรื่องแต่ง

“ห้องฟิคคะ ฟิคธรรมดา และ 17 อัพ ห้องข่าวนิดหน่อย เป็นห้องโปรดเลยนะ เข้าเว็บตลอดเวลาที่เล่นเน็ตแหละคะ เปิดคอมฯ เพื่อสิ่งนี้เลยนะเนี่ย แต่ช่วงนี้ต้องสนใจเรียนซะหน่อย เพราะจะเข้าเอกให้ได้ต้องตั้งใจอ่านหนังสือ”

น้องเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร การเรียนในปีหนึ่งคณะอักษรศาสตร์ยังไม่มีวิชาเอกให้เลือก แต่น้องตั้งใจจะสอบเข้าเอกภาษาไทย เมื่ออยู่หอพักในมหาวิทยาลัยที่นครปฐม เธอจึงเล่นอินเทอร์เน็ตได้ตลอดเวลาและออนไลน์ msn อยู่จนดึก เว็บไซต์ดริมแลนด์ที่เธอเข้าไปในตอนแรกนั้นต่างจากปัจจุบันอยู่พอสมควร

“มีไฟล์กระจุกกระจิกเยอะดีแล้วก็มีข่าวไว แต่ช่องโผล่ตอบมันงงๆ นะเลยไม่ค่อยได้เมนต์แบบว่าแรกๆ ไฟล์จะช้ากว่าที่เว็บบ้าน แต่ตอนนี้ล้าหน้ามากแถมใหญ่อีกต่างหาก แล้วที่ดริมไม่ค่อยคึกคักเลยพอดีๆ ก็หายเสียบ แต่คงเป็นเพราะน้องนอนดึกเกินไปด้วย ไม่รู้สิคะ”

แฟนคลับอย่าง “เมย์” ก็ได้คำแนะนำจากรุ่นพี่ที่รู้จักจนได้เป็นสมาชิกเว็บไซต์ดริมแลนด์ “ตอนแรกหนูไม่เคยเข้าที่ไหน จะถามเอาจากรุ่นพี่ตลอดแต่ว่าไม่มีแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ วันหนึ่งหนูไปถามข่าวจากพี่คนหนึ่ง เขาก็ส่งเว็บมาให้ดู เลยสมัครเข้าไปอยู่ตอนนั้น ก็ 2 เดือนหลังจากเปิดดริมแลนด์นะคะ”

ความรู้สึกของเมย์คล้ายกับแฟนคลับคนอื่น ๆ “พออยู่ไปนานๆ ก็รู้สึกว่าที่นี่อบอุ่นเป็นกันเองไม่วุ่นวายดี เลยอยู่แต่ที่นี่เลย เคยสมัครเว็บอื่นอยู่ครั้งหนึ่งค่ะ แต่พอเข้าไปแล้วรู้สึกมันวุ่นวาย รู้จักกันยาก ไปสมัครบอร์ดไหนที่ไรกลับมาที่เดิมทุกที เพราะงั้นเวลาบอर्डล่มจะอารมณ์เสียมาก” การทำงานของเว็บไซต์ดรีมแลนด์พัฒนาและรวดเร็วขึ้น ทำให้เมย์รับข่าวสารได้รวดเร็วและบรรยากาศข้างในก็รู้สึกดีขึ้นกว่าเดิม “ข่าวกับรูปภาพก็ออกมาทันตลอดทุกวัน แล้วทุกคนก็เป็นกันเองขึ้นด้วยค่ะ เว็บดรีมคนกำลังดีค่ะ ครีกรุ่นแต่ไม่เยอะเกินไป”

เมย์รู้จักผู้ดูแลเว็บไซต์บ้างเนื่องจากชอบเล่นกระทู้ใน Free Talk บ่อยๆ “แต่ก็ไม่ถึงกับสนิทมาก เป็นกระทู้รวมค่ะ ส่วนใหญ่จะทีกระทู้เกม ให้เล่นกันต่อไปเรื่อยๆ ก็รู้จักกันทางนั้นบ่อยนะคะ” ส่วนมากแล้วเมย์ชอบเข้าห้อง Free Talk, News & Articles และ Fiction “อ่านข่าวซัก 30 นาที แล้วก็ไปเล่นกระทู้รวม”

เมย์เรียนอยู่ที่โรงเรียนคริสต์ธรรมศึกษา แถวคลองตัน บ้านของเมย์อยู่แถวลาซาล แม้ที่บ้านจะนับถือศาสนาพุทธ “แต่ว่าตัวเองแอบนับถือคริสต์ค่ะ” เมย์คิดจะเลือกเรียนภาษาเนื่องจากชื่นชอบภาษาญี่ปุ่น “กะจะเข้าสายศิลป์ ภาษาญี่ปุ่นค่ะ ชอบญี่ปุ่นค่ะ อยากไปมากเลย ยิ่งดงบังไปยิ่งอยากเข้าไปอีก ส่วนเกาหลีอยากเรียนแต่ที่หาเจออยู่ไกลค่ะ”

เนื่องจากเมย์เป็นคนเรียนเก่ง ได้เกรดเฉลี่ย 3.83 ที่บ้านจึงไม่เคยว่า และยังรู้ว่าเมย์ชอบดงบังชินกิ มารดาของเมย์ก็ชอบด้วยเช่นกัน “แม่ไม่ว่า แต่พอไปเรื่อย แม่ก็ชอบจนซู้ขึ้นมา บอกว่าน่ารักดี” เมย์มีพี่สาวหนึ่งคนซึ่งไม่ได้ชอบดงบังชินกิ แต่ก็ฟังเพลงของพวกเขาบ้างเช่นกัน ขณะที่เพื่อนที่โรงเรียนของเมย์ไม่มีใครเป็นแฟนคลับดงบังชินกิเลย “โรงเรียนแปลกกว่าที่อื่นค่ะ คือเพื่อน ๆ ไม่มีใครเป็นแฟนคลับดงบังเลยมีแต่ Big Bang, โซนยอ (SNSD หรือ Girl's Generation) ถึงมีคนรู้จักแต่คุยก็ไม่รู้เรื่อง เป็นโรงเรียนเอกชนเล็กๆ ค่ะ แต่คนชอบเกาหลีก็มีนะค่ะ แต่ดงบังมีคนรู้จักแต่ไม่มีแฟนเลย เลยคุยแต่ในบอร์ดนะคะ เลยไม่มีใครในโรงเรียนมาสมัครในเว็บดรีมเลยที่โรงเรียนจะชอบ Big Bang, BoA กับ Wonder Girls ค่ะ”

ตอนแรกนั้นเมย์ชื่อของสะสมเกี่ยวกับดงบังชินกิเป็นจำนวนมาก ภายหลังจึงเลือกซื้อเฉพาะอย่างเนื่องจากของมีราคาสูง “ตอนแรกหนูเจอของดงบังอะไรก็ซื้อหมดเลยค่ะ แต่พอมาดูก็เห็นว่าแพง ก็เลยกำหนดกับตัวเองถ้าซื้อซีดี ก็ซื้อแต่อัลบั้มเพราะมันคุ้มกว่า” ส่วนของกระจุกกระจิกของดงบังชินกิที่มีขาย เช่น เสื้อ ปากกา แก้ว เธอไม่ได้ซื้อเช่นกัน “ส่วนใหญ่นอกจากอาหารหนูไม่ซื้ออะไร เป็นพวกไม่ค่อยซื้อปั้ง มีแค่ค่าเสื้อบอร์ด กับเข้ามีตค่ะ”

เมย์รู้สึกว่าการเข้ามาในเว็บไซด์ดรีมแลนด์ทำให้ตนเองพัฒนาขึ้น สังคมรอบข้างกว้างขึ้น “รู้สึกว่าตัวเองกระตือรือร้นดี ได้คุยกับคนใหม่ๆ จากเว็บนี้ ได้ข่าวสารใหม่ๆ สังคมใหม่ เพื่อนใหม่”

“แป้ง” รู้จักเว็บไซต์ดริมแลนด์ได้เนื่องจากเพื่อนที่โรงเรียนคือ “แพม” เป็นคนแนะนำ “เพื่อนบอกอีกนั่นล่ะคะ มันส่งลิงค์มาแล้วบอกว่าสมัครซะ” แป้งเรียกที่นี้ว่าบ้าน เช่นเดียวกับหลายคนในเว็บไซต์ “บ้านดริมอบอุ่นมากๆ เลยล่ะคะ เป็นที่ๆ ทำให้เราได้รับรู้เรื่องราวของคนที่เราปลื้ม เป็นสถานที่ที่รู้จักกับเพื่อนใหม่ สังคมกว้างกว่าเดิมเยอะเลย พี่ๆ ในบอร์ดก็ดูแล member ดีค่ะ รักบ้านดริม”

แป้งไม่ได้สมัครเป็นสมาชิกเว็บไซต์ใดมาก่อน ชาวของดงบังชินกินั้นส่วนมากแพมจะเป็นคนเล่าให้ฟัง เมื่อมาสมัครเป็นสมาชิกเอง ห้องที่แป้งเข้าบ่อยคือห้องข่าว นอกจากเพื่อนสนิทอย่างแพมแล้ว แป้งคุยกับผู้บริหาร ผู้ดูแลเพียงบางคน หนึ่งในนั้นคือ แว เนื่องจากแป้งชอบอ่านเรื่องแต่ง และชอบอ่านเรื่องแต่งที่แวเขียน “ชอบอ่านพิก คู่ที่ชอบ คู่ยูชูคะ วนเวียนอยู่ในโลกวาย เข้าห้องพิกนานสุดคะ จนกว่าจะปิดคอมคะ สิ่งไปเรื่อยๆ”

คู่ยูชูคือคู่ของยูซอนและจุนชู อย่างที่ผู้วิจัยได้กล่าวไปแล้วว่ามีแฟนคลับจำนวนมากที่ชอบจับคู่ให้ศิลปินที่ตนชอบ และบางครั้งก็นำความชอบในศิลปินคู่หนึ่งๆ มาแต่งเป็นเรื่องราว และอาจเป็นเรื่องราวความรัก ความสัมพันธ์ ระหว่างเพศชายด้วยกัน หรือที่เรียกว่ากระแสวิย (Y) ซึ่งผู้วิจัยเคยเห็นงานชนิดนี้ในหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น นิยาย เป็นต้น

แป้งและแพมสนิทกัน เนื่องจากเจอกันทุกวัน บ้านอยู่ละแวกเดียวกัน ที่โรงเรียนก็อยู่ห้องเดียวกัน แม้กระทั่งเลิกเรียนก็กลับบ้านพร้อมกัน “รู้จักกันตอน ม.1 พิมเป็นเพื่อนของเพื่อนแป้งอีกทีคะ” แป้งและแพมต่างไปดูคอนเสิร์ตดงบังชินกิ “ก็แพมชวนใส่เสื้อยูชู แป้งก็ยูชูเข้าเลือด ใส่ยูชูไปคอนคะ” แต่แป้งไปกับเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่ง เนื่องจากแป้งจองบัตรคอนเสิร์ตในรอปรีเซลล์ซึ่งคนละรอบกับแพม ทั้งสองจึงแยกกันไปกับเพื่อนต่างกลุ่ม “แพมไปกับพี่ในบอร์ด แป้งไปกับเพื่อนอีกกลุ่มคะ พอดีแป้งจอง (บัตรคอนเสิร์ตแบบ) พรีเมียมคะ ก็เลยไม่ได้ไปด้วยกัน” แป้งเรียนที่โรงเรียนสตรีวัดระฆัง อายุ 15 ปี เรียนสายศิลป์ – คำนวณ เธอมีน้องชายอายุห่างกัน 4 ปี อยู่ 1 คน ครอบครัวรู้ว่าแป้งชอบดงบังชินกิ “รู้จักปากซอยยันท้ายซอย แม่เค้าบอกหมดอะคะ ที่บ้านเค้าเฉยๆ อะคะ ไม่ชอบแต่ก็ไม่ได้ห้ามชอบ แต่ก็ต้องมีขอบเขต”

น้องชายของแป้งไม่ได้ชอบดงบังชินกิ “มันหว่าหนูไร้สาระ” แป้งมีญาติในวัยใกล้เคียงกันซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องที่ชอบดงบังชินกิเช่นกัน “แต่ว่าเค้าชอบเพราะหนูเอามาให้ดู เหมือนกับเป็นแค่กระแสเลยไม่อยากคุยมาก ไม่เคยมีใครเข้าใจเลย รักมากก็หว่าบ้า พอเฉยๆ ก็หว่าเราตามกระแส ชอบพูดว่าวันๆ ไม่ทำอะไร สนใจแต่ดงบัง โห! เราก็แบ่งเวลาเป็นนะ”

แป๋งกล่าวถึงการทำงานของเว็บไซต์ดรีมแลนด์ไว้ว่า “ทำงานรวดเร็วดีค่ะ ชาวเข้าบอร์ดถือว่าเร็วมาก มีความรู้สึกที่พี่เขาแบ่งหน้าที่กันดี พี่เขาน่ารักค่ะ ปกติก็ไม่ได้คุยกัน แต่มีความรู้สึกที่พี่เขาน่ารัก น่าจะนิสัยดี เป็นกันเอง”

เพื่อนของ “แพม” เข้ามาสมัครในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ก่อน แพมจึงตามมา โดยส่วนตัวแล้วแพมรู้สึกว่าเว็บไซต์นี้เหมือนครอบครัว “ดูเหมือนครอบครัวอะค่ะ มีอะไรก็บอกพูดคุยกันได้ บางบอร์ดมันต่างคนต่างอยู่ เลยชอบบอร์ดนี้ที่สุดเลยตอนนี้” แพมไปงานสังสรรค์ของเว็บไซต์ทุกครั้งที่จัด “ไปแบบไม่รู้จักใครเลย”

แพมชอบเข้าห้องข่าว ห้องรูป และ Free Talk “ส่วนมากใน Free Talk จะเข้าไปเล่นในกระทู้ ยูเอฟโออะค่ะ แล้วก็เซาท์ แพมเป็นพวกเฝ้าเซาท์ค่ะ นั่งคุยกันกับพวกพี่แต่เกือบทุกวันเลย วันหนึ่งเล่นเน็ตนานเกือบ 7 ชม. เฉพาะเปิดเทอมอะค่ะ พอเปิดเทอมมากวันละ 3 ชม. ได้อ่านฟิคไปด้วยแล้วก็เมนต์กระทู้ในบอร์ดไปด้วย”

ก่อนหน้านั้นแพมเคยเข้าเว็บบ้านมาบ้าง แต่ไม่ได้เข้าแล้วในระยะเวลาหลัง แพมยังเข้าเว็บไซต์อื่นอีกบ้าง “ก็มีไลฟ์แคนอน แต่ว่าบอร์ดปิดไปแล้ว” ความแตกต่างระหว่างเว็บไซต์ดรีมแลนด์และเว็บบ้านคือความสัมพันธ์ของผู้คน “บอร์ดนั้นต่างคนก็ต่างอยู่ มีกันเป็นแก๊งค์ๆ อยู่แล้วอะค่ะ ไม่ค่อยยกล้ำทำความรู้จักเท่าไร ให้พูดจริงๆ สตาฟชุดนี้ดีไม่เท่าชุดเก่าแต่ว่าแพมไม่ได้เข้าแล้ว ส่วนมากเพื่อนเล่าให้ฟังอะค่ะ แต่บอร์ดดรีมดูคุยได้ง่ายกว่าอะค่ะ เข้าไปเล่นในเซาท์สักพักเดี๋ยวก็รู้จักกันแล้วดีกันคนละแบบมั้งคะ”

“ไม้ม” เป็นอีกคนหนึ่งที่ถูกชักจูงโดยการแนะนำของเพื่อนซึ่งมาสมัครเว็บไซต์ดรีมแลนด์อยู่ก่อนแล้ว ความเป็นกันเองของคนในเว็บ ความมีระเบียบ และความน่ารักของผู้ดูแลเว็บไซต์คือสิ่งที่ไม่ประทับใจ ไม้มเรียนที่โรงเรียนสตรีวิทยา แผนศิลป์-ภาษาญี่ปุ่น แม้จะชอบภาษาญี่ปุ่นแต่ก็ไม่ค่อยฟังเพลงญี่ปุ่น “ส่วนใหญ่ฟังแต่ของดงบัง ชอบภาษาเขามากกว่า ตอนนั้นก็เริ่มเลือกคณะแล้วค่ะ คิดว่าจะเข้าที่ศิลปากร มศว. ก็ได้เหมือนกัน”

ไม่มีพี่สาวหนึ่งคนอายุห่างกันประมาณ 3 ปี พี่สาวรู้จักดงบังชินกิแต่ก็ไม่ได้ชอบ คนอื่นๆที่บ้านไม่มีใครรู้จักดงบังชินกิเลย แต่ที่บ้านก็รู้ว่าไม่ชอบพวกเขา อาจมีค่านับเล็กน้อยตามแต่สถานการณ์ “จริงๆ แล้วก็ไม่เห็นด้วยทุกครั้งอะค่ะ” เพื่อนที่โรงเรียนของไม้มก็มีที่ชอบบ้าง “ก็เรื่อยๆ เปื่อยทั้งวัน แต่เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยแล้วอะค่ะเพราะเตรียมตัวสอบ นอกจากดงบังแล้วไม้มก็ไม่ได้ชอบศิลปินเกาหลีคนอื่นๆ อีก แต่ก็ดูผลงานบ้าง” ไม่สะสมผลงานของดงบังชินกิเป็นบางอย่าง เช่น ซีดี เพลงและหนังสือ

“เข้ามาเว็บดริมแล้วไม่ได้รู้จักเพื่อนใหม่ สังคมอีกแบบหนึ่ง แบบที่เราไม่ค่อยคุ้นเคย หมายถึงสังคมของแฟนคลับนะค่ะ สังคมแบบนี้ก็ดีนะค่ะ เจอคนที่ชอบอะไรเหมือนๆ กัน” ไม่กล่าวทิ้งท้ายเอาไว้

จากการแนะนำของเพื่อน สมาชิกบางส่วนที่เคยเข้าไปในเว็บไซต์บ้าน บางคนอาจเคยรู้จักกับผู้บริหารและผู้ดูแลของเว็บไซต์ดริมแลนด์มาบ้าง โดยเฉพาะสมาชิกที่ชอบการอ่านเรื่องแต่ง ผู้บริหารอย่างก๊ว ก๊ว ก็รู้จักกันด้วยสาเหตุนี้ เมื่อสมาชิกในเว็บไซต์บ้านบางคนไม่รู้อะไรจะอยู่ต่อที่เว็บไซต์ใด เมื่อได้พูดคุยกับผู้บริหารหรือผู้ดูแลเรื่องการตั้งเว็บไซต์แห่งใหม่ชื่อว่าดริมแลนด์ จึงทำให้สมาชิกในเว็บไซต์บ้านส่วนหนึ่งตัดสินใจย้ายขึ้น

“เบ” รู้จักเว็บไซต์ดริมแลนด์จากก๊วซึ่งขณะนั้นเป็นผู้ดูแลบอร์ดแล้ว ทั้งสองรู้จักกันมาก่อน จากเว็บบ้าน “ตอนนั้นบอร์ดนั้นจะปิด พี่ก๊วเลยส่งลิ้งค์เว็บดริมมาให้ บอกว่าเนี่ยเป็นเว็บเปิดใหม่ เบก็เลยเข้ามาสมัครไว้ละค่ะ สมัครไว้ตั้งแต่สมัยบอร์ดยังไม่มีอะไร”

ตอนที่เปิดเว็บไซต์ใหม่ๆ เบไม่ค่อยได้เข้ามาเนื่องจากไม่มีเวลาเล่น เมื่อเว็บไซต์เริ่มใหญ่ขึ้น สมาชิกเยอะขึ้น เบจึงเล่นอยู่ในเว็บไซต์นี้ไม่ไปไหน “ที่เบไม่หนีไปบอร์ดอื่นก็คงเป็นเพราะว่าบอร์ดนี้อบอุ่นนะค่ะ ทั้งแอดมิน สตาฟก็เป็นกันเอง เมมเบอร์ก็คุยกันได้ทุกคน แบบว่าเหมือนเป็นบ้านอีกหลัง จนถึงตอนนี้ก็ยังเป็นอย่างนั้นอยู่นะค่ะ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะห้องดาวนโหลดเลยนะ เพราะว่าที่นี่อัปเดตกันรวดเร็วละค่ะ ฮ่าๆ แล้วก็คงเป็นเพราะว่า การต้อนรับด้วย ใครเข้ามามาก็เหมือนได้เข้ามาเป็นครอบครัวเดียวกัน”

ห้องข่าวและห้องดาวนโหลดคือห้องที่เบอยู่มากที่สุด “แล้วก็ชอบแวะไปห้อง Free Talk ก็บ่อย ห้องที่มีเกมเยอะๆ เคยตั้งกระทู้ละค่ะ ตอนปิดเทอมเบว่างชอบเฝ้าบอร์ดทั้งวัน เวลาไม่มีข่าวอัปเดต เบเจอก็จะเอามาลงไว้ละค่ะ แต่ช่วงนี้ไม่ค่อยได้ตั้งกระทู้แล้ว”

เบเรียนแผนวิทย์-คณิต ทำให้แทบไม่มีเวลว่าง บ้างครั้งก็เธอก็ให้เพื่อนมาดูข่าวของดง บังชินก็ให้แทน “เว็บบ้านก็แวะไปอยู่เหมือนกันค่ะ เวลาบอร์ดอินวิชั่นล่ม ก็จะไปเช็คข่าวจากที่นั่นแทน เว็บอื่นของดงบังก็ไม่ค่อยได้ไปที่อื่นนะ อีกบอร์ดหนึ่งที่เล่นก็เป็นบอร์ดดุษฎี<sup>37</sup>ซะมากกว่า ละค่ะ แอบประทับใจกะยูซุอยู่พอสมควรค่า”

เช่นเดียวกับ “ผิง” ซึ่งรู้จักกับผู้ดูแลคืออิน “รู้เพราะตอนแรกที่ทำเว็บเลยละค่ะ พี่นินเป็นคนทำ ตอนนั้นรู้จักพี่นินเพราะเป็นแฟนคลับ พี่มิว AF2 เหมือนกัน ไปๆ มาๆ ก็เป็นแฟนคลับดง

<sup>37</sup> <http://www.yoosuparadise.com> เว็บไซต์ที่สร้างขึ้นโดยใช้ชื่อของสมาชิกในวงดงบังชินกิอย่างยูซุออนและจุนซู

บังเหมือนกันอีก พี่นินเลยให้ลิงคิงเข้ามาสมัคร แล้วก็เล่นเว็บดริมมาตลอดเลยคะ” ก่อนหน้านั้นผิงก็เหมือนแฟนคลับคนอื่นๆ คือเข้าเว็บบ้าน ภายหลังที่เริ่มเก็บเงิน เปลี่ยนรูปแบบเว็บไซต์ใหม่ ผิงจึงไม่ได้เล่นต่ออีก

ผิงเป็นสมาชิกรุ่นบุกเบิกของเว็บไซต์ดริมแลนด์อีกคนหนึ่ง การทำงานหรือกฎต่างๆ ของเว็บไซต์ไม่ได้เข้มงวดมากมาย “เป็นบ้านที่อบอุ่นนะ คือเป็นบ้านที่ไม่ต้องล็อกให้โพสต์แล้วค่อยดูได้ แต่ทุกคนก็พร้อมที่จะตอบกระทู้จะคะ บ้านดริมเป็นบ้านที่ทุกคนในบ้านเหมือนมีความเกรงใจต่อกันจะคะ แอดมิน ชยันคะ สตาก็ชยันมากอัพเดท ข่าว รูป คลิป ฉับไวทันใจ ไม่แพ้เว็บเกาหลีเลย”

ผิงสนิทกับสมาชิกภายในเว็บไซต์เสียเป็นส่วนใหญ่ “สนิทแบบไปตามด้วยกัน แล้วแต่ละคนคือชอบไม่เหมือนกันเลย มีชอบ แจ (แจจุง) ยุน (ยุนโฮ) มิก (มิกกี) ผิงชอบจุนจั้ง (จุนซุ) ตอนนี้อกำลังหาแม่ยกชิมซาง (ชิม ซางมิน) อยู่ ผิงชอบห้องข่าวรองลงมาจะเป็นห้องรูปคะ”

ผิงเล่นอินเทอร์เน็ตวันละหลายชั่วโมง เนื่องจากถ้าที่บ้านใช้ wireless แล้วจะโดนขโมยสัญญาณ ผิงกับพี่สาวจึงผลัดกันเล่นอินเทอร์เน็ตทั้งวัน “ช่วงไหนที่ปลดปล่อยก็เล่นประมาณ 5-6 ชั่วโมงต่อวันจะคะ เคยทำลายสถิติประมาณ 8 ทุ่มเช้าถึงตีหนึ่ง นั่งดูเว็บไปเรื่อยทั้งวันเลย”

ผิงเกือบจะได้เข้าร่วมงานสังสรรค์ครั้งแรกที่จัดขึ้นของเว็บไซต์ “ครั้งแรก สมัครจ่ายตั้งค์เรียบร้อยเลยคะ ไปกับเพื่อน เดินไปถึงหน้าตึกแล้ว เพื่อนผิงบอก ไม่เข้าได้ไหม ไม่อยากเข้า ผิงเลยไม่ได้ร่วมมีตเลยจะคะ แถมครั้งนั้นมีพวีนด้วยอะ ที่จริงแอบเป็นแฟนคลับพี่วินิตหนึ่งจะคะ เสียตายๆ ครั้งที่สองที่จัดมีตุ้ล็ดติดสอบอะไรสักอย่างจะคะ ก็ไม่ได้ไปอีกเหมือนกัน”

ผิงเรียนที่โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) แผนวิทย์-คณิต ผิงเป็นลูกคนเดียวแต่มีลูกพี่ลูกน้องอยู่รวมกันในบ้าน ครอบครัวของผิงรู้จักดงบังชินกิเป็นอย่างดี “แม่ผิง ป้าผิง เขาชอบยุนจะคะ เพราะดู X-man ยุนไปบ่อย” และไม่ได้ห้ามถ้าผิงชอบศิลปินเกาหลี “แค่บ่นบ้าง เวลาเล่นคอมติดต่อกันนานๆ อะคะ แม่บอกอ่านหนังสือบ้างหอะลูก บัตรคอนฯ ที่จริงแม่ออกจะคะ ได้เป็นของขวัญวันเกิด แต่เพื่อนผิงแม่ตามใจว่าอีกจะคะ ประมาณว่าคุณแม่ไปดูด้วย มีเพื่อนคนหนึ่งคุณแม่พาไปดูดงบังที่ญี่ปุ่นเลย”

เพื่อนที่โรงเรียนของผิงรู้จักดงบังชินกิเป็นอย่างดี ผิงและเพื่อนคิดเกมขึ้นมาด้วยเกมหนึ่งทีเดียวกับดงบังชินกิ “เพื่อนผิงก็มีเล่นดงบังศาสตร์กันจะคะ ผิงเป็นคนสอน ต้องจำหน้าให้ได้ทุกคน ก็ดีคะเพื่อนผิงก็ชอบซำมิกกี เพราะบอกหน้าเหมือนไก่ สมพล แต่ผิงว่าก็มีส่วนนะ แต่เพื่อนก็จะชอบดงบังกันเป็นส่วนใหญ่จะคะ” วิธีการเล่นดงบังศาสตร์คือการที่ผิงเอาสมุฎภาพของดงบังชินกิไปโรงเรียน และเขียนบรรยายลักษณะของศิลปินแต่ละคน “ก็จะมีรูปเยอะเยอะแล้วผิงจะเขียนไว้ในสมุดจะคะ ว่า แจจุง-หล่อมาก ตาโต หน้าหวาน กล้ามใหญ่ มิกกี-ไก่ สมพล จุนซุ-ตาดี หน้า



กลม ผิงชอบประมาณนี้ ให้เพื่อนจำ ถือโพย แล้วบอกชื่อให้ถูกอะคะ เป็นการเผยแพร่ลัทธิดงบังอย่างหนึ่งคะ แต่ข้อเสียคือไฟใต้บูคหน้ามากคะ หูหิวกระเป่าเกือบขาดเลย”

นอกจากดงบังซิงกิแล้วผิงชอบศิลปินเกาหลีคนอื่น ๆ ด้วยแต่ไม่ตามวงไหนเลย “คิดแบบเด็กๆ อะคะ ว่าไม่यरักใครเท่าดงบังเลยไม่ตาม แต่ที่จริงชอบ บีบี (Big Bang) วันเดอร์ เกิร์ล (Wonder Girls) ชายนี่ (Shinee) ประมาณนี้อะคะ”

ผิงชอบเกาหลีมาก ส่วนหนึ่งมีจุดเริ่มต้นมาจากนยายเกาหลีที่นำมาแปลเป็นภาษาไทย มารดาเคยสัญญาว่าจะพาไปต่างประเทศตอนอายุครบ 15 ปี ผิงจึงขอไปเกาหลี เนื่องจากช่วงนั้นค่าเงินวอนของเกาหลีถูก เมื่อได้ไปเกาหลีแล้วผิงรู้สึกชอบมาก “คงเป็นเพราะชอบสไตล์ K-pop มั้งคะ เลยกรี๊ดกร๊าดไปเรื่อย แต่ที่ชอบนิสัยแบบหลายๆ ก็มีดงบังนี่แหละคะ อาจเป็นเพราะชอบนานมาก จนผิงไม่ค่อยรู้สึกว่าดงบังเป็นนักร้อง รู้สึกเหมือนเป็นครอบครัวมากกว่า ดงบังกับแคสซี (ชาวแคสซีโอเปีย-แฟนคลับ) สำหรับนักร้องไทยผิงชอบพีโต้อะคะ AF ก็ดูนะคะ เป็นคนชอบคนง่ายแต่ขี้เบื่อ เปลี่ยนบ่อยยกเว้น...ดงบังอีกเหมือนเดิม ผิงชื่อของดงบังเยอะเลย ตอนแรกก็เก็บหอมรอมริบ ชื่อแต่ที่ควรชื่อ ตอนนั้นก็เริ่มชื่อเยอะขึ้นๆ เป็นซีดีแล้วก็พวกเซตแฟนคลับ แท่งไฟประมาณนั้นอะคะ”

ผิงไม่ต่างจากสมาชิกคนอื่นที่รู้สึกดีกับเว็บไซต์ดริมแลนด์ “ได้เพื่อนคะแล้วก็ได้ประสบการณ์ที่ดี เหมือนกับว่าได้แชร์ความคิดกับคนที่ชอบดงบังเหมือนกันกับเรา บางทีนั่งอ่านคอมเมนต์ในแต่ละกระทู้ก็สนุกดี”

สมาชิกของเว็บไซต์อีกคนหนึ่งคือ “นุง” ซึ่งรู้จักจากการชักชวนของกิง กิงเคยอ่านเรื่องแต่งของนุงและบอกว่าเปิดเว็บไซต์กับเพื่อนๆ นุงจึงลองเข้าไปดู นุงเหมือนสมาชิกคนอื่นๆ คือไม่พอใจนโยบายบางอย่างของเว็บไซต์ที่เข้าประจำ “เช่นมีวีไอพีและที่สำคัญมากก็คือที่อยู่ มาออกกฎให้รวมฟิคในกระทู้เดียวซึ่งเพิ่งมาตั้ง และลบกระทู้ของเราโดยไม่แจ้งล่วงหน้า”

เมื่อนุงออกมาอยู่เว็บไซต์ดริมแลนด์ เธอรู้สึกสบายใจกับการเข้าไปในเว็บบอร์ด อีกทั้งในช่วงแรกสมาชิกยังมีไม่มากนัก นอกจากกิงที่นุงคุยด้วยแล้ว ยังมีนินซึ่งเป็นรุ่นน้องในมหาวิทยาลัยและอยู่คณะเดียวกัน

เนื่องจากนุงแต่งเรื่องและมีคนเข้ามาอ่านจำนวนมาก บางคนอ่านงานของนุงมานาน เมื่อเธอคุยแล้วรู้สึกถูกชะตาด้วย เธอจะเรียกน้องคนนั้นว่าลูกสาว ผลงานของนุงส่วนมากจะนำไปลงในเว็บไซต์เฉพาะ เช่น บอร์ดทูคิม ( 2 KIM TRUE KIM )<sup>38</sup> นอกจากนี้นุงยังเป็นผู้ดูแลให้กับ

<sup>38</sup> <http://datruekim.invisionplus.net> หรือ 2 KIM TRUE KIM ตั้งให้สมาชิกวงดงบังซิงกิทั้ง 2 ที่นามสกุล “คิม” คือ คิมแจจุง และ คิมจุนซู

เว็บไซต์อื่น คือ บอร์ดคิมแจซูปอปคอร์น<sup>39</sup> “คือบางบอร์ดมีคนอ่านคนเดียวแต่เขาน่ารักมากก็ไม่อยากทิ้งไปเฉยๆ อะ คือถ้าบั้งทั้งบอร์ดไหนไป แสดงว่ามันเจียบไปนานมาก”

บั้งเรียนอยู่ที่คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 3 เอกวาทวิทยา บั้งรู้จักนินเนื่องจากเป็นรุ่นน้องที่คณะ “เป็นรุ่นน้องค่ะ คณะเราคนน้อย ยังไงก็รู้จัก อ้อ เคยคุยกับนิน เขาอ่านพิคบั้งด้วย ประทับใจมากที่เขาตั้งใจอ่านแล้วก็แชร์ความรู้สึกกัน” ก่อนหน้านั้นบั้งเรียนจบจากโรงเรียนเบญจมราชาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เรียนสายวิทย์-คณิต แต่ด้วยความที่อยากทำนิตยสารจึงเลือกคณะนิเทศศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง

ความชื่นชอบดงบังชินกิของบั้ง ไม่เพียงแต่ครอบครัวเท่านั้นที่รู้ แม้กระทั่งเพื่อนร่วมคณะก็ทราบด้วยเช่นกัน “ทุกคนรู้หมด ทั้งคณะยังรู้เลยซึ่งดี เพราะเวลาเพื่อนไปเที่ยวก็ซื้อของมาฝาก” ส่วนการที่บั้งเขียนเรื่องแต่งมารดา ก็ทราบ เพราะบั้งยังเคยเอาหนังสือที่แต่งไปอวดมารดา แต่ไม่ได้ให้อ่าน บั้งมีน้องชายหนึ่งคนซึ่งแม้จะไม่ได้ชื่นชอบแต่ก็ฟังเพลงของดงบังชินกิบ้าง น้องชายบั้งจะชอบอัลบั้มของดงบังชินกิซึ่งออกกับทางฝั่งญี่ปุ่นมากกว่า “น้องชายชอบไทโฮคะ (ไทโฮชินกิ-ดงบังชินกิ)”

ขณะที่สมาชิกอย่าง “แพรว” ก็รู้จักเว็บไซต์นี้ผ่านทางผู้ดูแลคนหนึ่งเช่นกัน เนื่องจากรู้จักกันมาก่อน เมื่อทราบว่าอีกฝ่ายหนึ่งทำหน้าที่อะไรในเว็บไซต์ แพรวจึงลองเข้าไปในเว็บไซต์ที่ผู้ดูแลคนนั้นส่งมาให้ดู “เขาก็ส่งเว็บมาให้อะคะ ก็สมัคร แล้วก็เล่นบอร์ดนี้มาตลอดเลย”

แพรวเข้าเว็บไซต์ดริมแลนด์เป็นหลัก แต่ก็เข้าเว็บบ้านบ้างเช่นกัน “เวลาที่ไต่ยินข่าวลือสำคัญๆ มา แล้วในบอร์ดดริมยังไม่มีใครลง หรือรูป คลิป ก็จะไปบอร์ดใหญ่บ้าง เพื่อมีแล้ว อะไรยังงี้อะคะ” ก่อนหน้านั้นแพรวเคยเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์แจจุงไทยแลนด์<sup>40</sup> ช่วงหลังไม่มีเวลาแพรวจึงไม่ค่อยได้เข้าอีก

หลังจากสมัครเป็นสมาชิก แพรวก็ไม่คุ้นเคยกับคนอื่นๆ นัก “เพราะไม่ค่อยได้คุยกับใครอะคะ ส่วนมากก็จะโพสคอมเมนต์ ขอบคุณที่มาโพสข่าว รูป คลิปให้ บอร์ดนี้อบอุ่นมาก รักบอร์ดนี้มากๆ เลยเล่นแล้วรู้สึกดีอะคะ สตาฟกับแอดมินจะเหมือนเพื่อน พี่ กันมากกว่า เข้าถึงกันได้ แล้วก็สมาชิกในบอร์ดก็เป็นมิตรมากๆ ค่ะ”

แม้แพรวจะไม่ใช่คนช่างคุย แต่เธอก็ช่างสังเกต ด้วยความที่เข้ามาเล่นในเว็บไซต์บ่อย จึงจำได้เกือบหมดว่าใครเป็นใครบ้าง “แต่ที่จริงแพรวรู้จักเกือบหมดนะว่าใครชื่ออะไร เป็นยังไง แต่ว่า

<sup>39</sup> <http://forums.popcornfor2.com/index.php?showtopic=20451&mode=threaded> ชื่อของเว็บบอร์ดที่มีเรื่องราวของแจจุงและจุนซูซึ่งอยู่ในเว็บไซต์ปอปคอร์น

<sup>40</sup> <http://www.jaejoongthailand.com/> ชื่อเว็บไซต์ภาษาไทยที่ตั้งตามชื่อของแจจุง

เขาจะไม่ค่อยรู้จักแพรกัน เพราะไม่ได้คุย แพรอาศัยเล่นบอร์ดบอยจนจำคนอื่นได้ กับพีนิิน พีกิ้งก็เคยเจอตัวจริงบ่อยๆ แต่เขาจะจำไม่ได้ว่า แพรคือยูส (Username) ไหน จะเจอเขาตามงานมีตบอร์ดบ้าง งาน event ที่ดั่งบังมาบ้าง เวลาไปรอเจอดั่งบังก็จะไปรอด้วยกัน เจอกันเฉพาะกิจก็เลยคุยกัน โดยที่เขาไม่รู้ว่าแพรคือใคร แต่แพรรู้ว่าเขาคือใคร”

แพรอายุ 17 ปี เรียนอยู่ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แผนศิลป์-คำนวณ พี่สาวอายุห่างจากแพร 7 ปี ขณะที่น้องชายห่างกันแค่ 1 ปี บิดามารดาของแพรรู้จักดั่งบังชินกิหรือทูกวงที่บุตรสาวชอบ “รู้จักทูกวง ทุกคนด้วยค่ะ แบบแยกเสียงออกเลยว่าเสียงไหนเป็นของใคร คนไหนชื่ออะไร แพรชอบดั่งบังที่บ้านไม่ว่าค่ะ พี่สาวกับน้องชายเคยไปดูคอนเสิร์ตด้วยกันเลยค่ะ แต่คุณพ่อคุณแม่ไม่ชอบเสียงดังๆ เลยไม่ไป เขาก็บอกว่ามีความสามารถมากๆ เต็มแก่ง ร้องเพลงเก่ง หน้าตาดีด้วย ก็ชมอะค่ะ” ขณะที่เพื่อนโรงเรียนเดียวกันก็มีหลายคนที่เป็นแฟนคลับดั่งบังชินกิ ของสะสมโดยมากแล้วแพรเก็บเงินซื้อด้วยตนเอง “หลายๆ อย่างก็เก็บเองอะค่ะ แต่ว่าบางอย่างตอนไหนไม่มีเงินจริงๆ แต่ต้องซื้อก็ขอคุณพ่อคุณแม่ อย่างบัตรคอนเสิร์ตแล้วคอนฯ โอ ดู 2 วัน 4,500 ทั้ง 2 วันรวม 9,000 เก็บเองทั้งหมดเลย แล้วก็อีกหลายๆ อย่าง”

ผู้บริหาร ผู้ดูแล และสมาชิกคือเสียงหนึ่งซึ่งสะท้อนความชื่นชอบของแฟนคลับที่มีต่อดั่งบังชินกิ หรือความชื่นชอบของวัยรุ่นที่มีต่อวงอื่นๆ ด้วยเช่นกัน การแสดงออกของแฟนคลับในปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับมากขึ้น บางครั้งอาจขัดแย้งกับความคิดเห็นของผู้ใหญ่ส่วนหนึ่งซึ่งไม่เห็นด้วย ไม่เข้าใจ แต่มีผู้ปกครองอีกส่วนหนึ่งที่เข้าใจและให้การสนับสนุนบุตรหลาน เมื่อลองเทียบดูแล้วผู้วิจัยคิดว่ากระแสแฟนคลับในไทยยังดูไม่แรงเท่าแฟนคลับต่างประเทศ แฟนคลับชาวเกาหลีส่วนหนึ่งจะไปเยือนศิลปินอยู่หน้าที่พักหรือตามสถานที่ที่ศิลปินทำงาน กระแสความชื่นชอบหรือการต่อต้าน ความรู้สึกและความคิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งจะมีการเขียนข้อความลงในอินเทอร์เน็ต แม้กระทั่งการต่อต้านบริษัท ไม่สนับสนุนสินค้าทางต้นสังกัดของศิลปิน หรือการนั่งรวมกลุ่มกันอยู่หน้าบริษัทและเขียนข้อความแสดงป้ายไม่เห็นด้วยกับนโยบายที่ต้นสังกัดกระทำต่อศิลปิน สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในการกระทำของแฟนคลับชาวเกาหลี ซึ่งดูเป็นจริงเป็นจังอย่างมากในความคิดของผู้วิจัย ส่วนแฟนคลับไทยอาจมีบ้างเป็นส่วนน้อย การนำเสนอที่เห็นในสื่อ โทรทัศน์ ซึ่งนำเสนอภาพของแฟนคลับตามศิลปินของตนไปยังที่ต่างๆ นับแต่ไปรับที่สนามบิน ไปส่งยังที่พักหรือตามไปทำกิจกรรมร่วมกัน ผู้วิจัยเข้าใจความรู้สึกที่ว่าแฟนคลับอยากใกล้ชิดกับศิลปินเนื่องจากศิลปินอยู่ต่างประเทศ เมื่อมีโอกาสมาทำกิจกรรมที่ไทยกลุ่มแฟนคลับจึงเข้าร่วมและพร้อมสนับสนุนเต็มที่ อยากสร้างความประทับใจให้ศิลปินกลับมาหาพวกตนอีกครั้ง ในช่วงที่

ศิลปินเกาหลีมาเมืองไทย แฟนคลับส่วนหนึ่งอาจติดเรียนไม่สามารถมารับศิลปินได้ การติดตามข่าวศิลปินทางเว็บไซต์ประจำซึ่งติดตามตัวศิลปิน รายงานสถานการณ์อย่างละเอียดจึงเป็นสิ่งหนึ่งที่แฟนคลับสนใจ นอกเหนือจากนั้นการติดตามข่าว ผลงานของศิลปินซึ่งออกมาเป็นระยะ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึกคือสิ่งที่แฟนคลับช่วยขับเคลื่อนสังคมบนอินเทอร์เน็ต

เช่นเดียวกับเว็บไซต์ดริมแลนด์ จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ของผู้บริหาร ผู้ดูแล และสมาชิกเกี่ยวเนื่องกัน แม้การก่อตั้งเว็บไซต์จะมาจากความต้องการส่วนตัวของผู้บริหาร เริ่มต้นจากสิ่งไม่คุ้นเคย ลักษณะของกลุ่มการทำงานยังเป็นการจัดการแบบหลวม การแบ่งหน้าที่ทำงานภายในเว็บไซต์ก็ขึ้นกับความสามารถและช่วงเวลาว่างซึ่งใช้ตัดสินใจรับผิดชอบหน้าที่ในส่วนนั้นได้ โดยไม่มีการกำหนดตายตัวว่าใครต้องทำหน้าที่ใดบ้าง ความยืดหยุ่นและช่วยเหลือกันอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การทำงานภายในเว็บไซต์ราบรื่น ผู้บริหารมีหน้าที่ดูแลเว็บไซต์โดยรวมทั้งหมด ตั้งหรือลบกระทู้ที่ไม่เหมาะสม นำข่าวมาลงในเว็บไซต์ ขณะที่ผู้ดูแลรับผิดชอบความเรียบร้อยทั่วไปภายในเว็บไซต์ หรือรับมอบงานจากผู้บริหารอีกทีหนึ่ง ทั้งผู้บริหารและผู้ดูแลต่างเห็นพ้องกันในเรื่องมอบหมายงานให้ตรงความสามารถและเวลาที่ผู้ทำเอื้ออำนวย แม้จะมีการประชุมงานกันบ่อยครั้งในช่วงที่ดงบังซินิกิมาประเทศไทยเพื่อจัดกิจกรรมหรือแสดงคอนเสิร์ต แต่การพบปะกันนอกเหนือการทำงานนั้นมีไม่มากนัก ส่วนหนึ่งคือความห่างของอายุ ผู้บริหารที่มีอายุใกล้เคียงกัน เรียนในระดับอุดมศึกษา เวลาจะมีมากกว่าผู้ดูแลที่ยังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษา ยิ่งเรียนอยู่ใกล้กันก็พบเจอกันง่าย ขณะที่ผู้บริหารบางคนยังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษา บ้าน โรงเรียน อยู่ไกล ส่วนหนึ่งต้องเรียนพิเศษเพิ่มในวันหยุดจึงรวมกลุ่มกันยาก การเลือกผู้ดูแล นอกจากจะดูในส่วนของความสัมพันธ์ใกล้ชิดแล้ว บางส่วนเลือกมาจากความสามารถ ความขยัน หรือการรับสมัคร ซึ่งความสนิทสนมอาจแตกต่างกัน มีผู้ดูแลส่วนหนึ่งที่อยู่ต่างจังหวัดไม่สามารถเข้ากรุงเทพฯ ได้บ่อยครั้ง ดังนั้นการรับผิดชอบงานส่วนใหญ่จึงเป็นหน้าที่ของคนที่อยู่ในกรุงเทพฯ เป็นต้น

ในตัวของสมาชิคนั้นไม่ได้กำหนดตายตัวถึงคุณสมบัติ แคเป็นคนที่ชื่นชอบในดงบังซินิกิ และเข้ามาอยู่ร่วมกันในเว็บไซต์ได้ไม่สร้างปัญหาที่เพียงพอแล้ว สมาชิกส่วนหนึ่งที่เจอเว็บไซต์ผ่านทางลิงค์หรือในเว็บไซต์กูเกิ้ล แต่มีบางส่วนที่เคยเข้าเว็บบ้านและรู้จักกับผู้บริหาร ผู้ดูแลมาก่อน จึงตามกันมาอยู่ที่เว็บไซต์ดริมแลนด์ จากที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์จะเห็นว่า เมื่อมีเว็บไซต์เปิดใหม่ย่อมมีผู้ไม่ประสงค์ดีหรืออาจเป็นฝ่ายสอดแนมของเว็บไซต์อื่น สมัครเข้ามาปะปนกับสมาชิกคนอื่น ๆ สร้างความเสียหายหรือภาพพจน์ไม่ดีให้แก่เว็บไซต์ ภายหลังผู้บริหารได้ออกกฎในเว็บไซต์ โดยให้ผู้ที่ต้องการเป็นสมาชิกต่อไปโพสเพียง 10 ข้อความ ก็สามารถอยู่ในเว็บไซต์ต่อไปได้ ทั้งนี้เนื่องจากช่วงคอนเสิร์ตของดงบังซินิกิหรือในช่วงที่มีกระแส มีหลายคนมาสมัครสมาชิกเอาไว้ หลังจากกระแสช่วงคอนเสิร์ตหรือกิจกรรมของดงบังซินิกิหมดไปก็ไม่ได้เข้าเว็บไซต์อีก จึงมีรายชื่อ

ของสมาชิกมากมายที่ไม่มีอาการเคลื่อนไหว ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องลบชื่อนั้นๆ ออกจากเว็บไซต์ เพื่อเพิ่มพื้นที่ว่างให้กับฐานข้อมูลของเว็บไซต์และเพื่อผู้ที่เป็นแฟนคลับจริงๆ เท่านั้น

ทางด้านความสัมพันธ์ของสมาชิกในเว็บไซต์นั้นก็มีหลายระดับ ทั้งที่สนิทกันจากการคุยหรือมีสิ่งที่ชอบร่วมกัน เช่น ผู้บริหารทั้ง 9 ซึ่งชอบอ่านและแต่งเรื่องเหมือนกัน ร่วมมหาวิทยาลัยหรือคณะเดียวกัน บางส่วนเป็นเพื่อนร่วมโรงเรียน ความสัมพันธ์ในเว็บไซต์นั้นก็มีทั้งในระดับที่เป็น face to face คือการต้องร่วมงานกัน ออกมาเจอกัน เช่น นินกับกิง ซึ่งเรียนอยู่ที่เดียวกันก็จะเจอกันบ่อย หรือตอนที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 นำคอนเสิร์ตของดงบังชันทิกมาฉาย นินกับเพื่อนๆ ก็นัดไปดูคอนเสิร์ตนั้นด้วยกันที่หอของตน หรือเมื่อเสร็จจากกิจกรรมที่จัดช่วงงานคอนเสิร์ต เหล่าผู้บริหารและผู้ดูแลก็มาเลี้ยงฉลองความสำเร็จวาระของงาน เป็นต้น ขณะที่อีกด้านหนึ่งจะเป็นการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีอย่างโทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต เนื่องจากคนที่อยู่ต่างจังหวัดไม่สามารถมาได้ ก็ใช้การสื่อสารงานผ่านช่องทางนี้แทน ขณะที่สมาชิกเหล่า Dreamlish นั้นจะเป็นการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต ส่วนหนึ่งผ่านทางเว็บบอร์ด กระทั่ง shout box เมื่อมีการตอบข้อความต่อกันมาเรื่อยๆ การสนทนาก็ดำเนินต่อไปได้ ขณะที่สมาชิกส่วนหนึ่งเป็นเพื่อนกันอยู่แล้วนอกโลกอินเทอร์เน็ต การพบปะกันจึงง่ายกว่า สิ่งที่ทำให้สมาชิกทุกคนในเว็บไซต์พบเจอกันได้ แม้จะด้วยความบังเอิญคือ การพบกันตามงานกิจกรรม งานแถลงข่าวคอนเสิร์ตต่างๆ ของดงบังชันทิก แฟนคลับส่วนใหญ่จะนัดกันสวมเสื้อสีแดงหรือเสื้อของแต่ละเว็บไซต์ที่ตนเป็นสมาชิกไปรับดงบังชันทิก นินกับแพร์ก็พบกันโดยบังเอิญในสถานการณ์นั้นเช่นกัน การไปดูคอนเสิร์ตก็เป็นสถานที่ซึ่งทำให้สมาชิกได้พบกัน บางกลุ่มนัดกันจองบัตรคอนเสิร์ตเพื่อให้ได้อยู่แถวเดียวกัน เป็นต้น

สำหรับผู้บริหาร ผู้ดูแล สมาชิกนั้น เว็บไซต์เปรียบเหมือนศูนย์กลางซึ่งสร้างขึ้นเพื่อให้คนที่ชอบดงบังชันทิกมาอยู่ด้วยกัน เป้าหมายของศูนย์กลางนั้นคือดงบังชันทิก ความทุ่มเท ความรัก ความชอบที่มีต่อศิลปินของวัยรุ่นนั้นมีการแสดงออกมาอย่างชัดเจน แฟนคลับส่วนใหญ่รู้จักนิสัยของศิลปินดี ผู้วิจัยเชื่อว่าคงไม่มีแฟนคลับคนใดที่ชื่นชอบและยกศิลปินที่ประพฤติตัวแย่มาเป็นต้นแบบ (Idol) สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของศิลปินคือความอ่อนน้อม ถ่อมตัว การเป็นแบบอย่างที่ดี ความพยายามต่างๆ สะท้อนออกมาที่ผลงานและการกระทำของพวกเขา แม้จะมีการวางภาพลักษณ์ตัวศิลปินให้สูงกว่าคนธรรมดา หรือชื่อของดงบังชันทิกจะหมายถึงเทพเจ้า แต่พวกเขาก็เป็นเพียงคนคนหนึ่ง ความน่าประทับใจเหล่านี้คือสิ่งที่อยู่ในความรู้สึกของแฟนคลับซึ่งผูกพันกับดงบังชันทิกเสมอมา

## บทที่ 6

### แฟนคลับ กิจกรรมและดงบังชันทิกิ

ทุกครั้งที่ผู้วิจัยเปิดโทรทัศน์ ได้ดูช่องเพลงผ่านทางเคเบิล เมื่อมีการรายงานอันดับเพลง ยอดนิยมทางฝั่งเอเชีย เพลงของดงบังชันทิกิมักจะขึ้นอันดับสูงเสมอ หรือในช่วงที่สถานีโทรทัศน์ เปิดให้โหวตเลือกมิวสิกวิดีโอเพลงที่ต้องการฟัง ครั้งใดที่มีรายชื่อเพลงของดงบังชันทิกิรวมอยู่ใน รายการสำหรับโหวต เพลงๆ นั้นได้รับการโหวตเป็นจำนวนมากและมักได้รับคะแนนท่วมทับให้ เปิดออกอากาศ ในรอบนั้นผู้วิจัยได้ดูมิวสิกวิดีโอของวงดงบังชันทิกิ หลังจบเพลงทางสถานีโทรทัศน์ จึงเปิดการโหวตรอบใหม่ขึ้น ถ้าในรอบถัดไปมีชื่อเพลงของดงบังชันทิกิอีก พวกเขา ก็ได้รับคะแนน โหวตเป็นอันดับหนึ่งเสมอ แม้บางครั้งจะเป็นมิวสิกวิดีโอเพลงเดิมที่เพิ่งเปิดออกอากาศไปแล้วก็ ตาม ผู้วิจัยมักจะนั่งดูการเลือกเพลง อันดับเพลง การลงคะแนน ของผู้ชมรายการอยู่เป็นประจำ แม้การลงคะแนนผ่านข้อความทางโทรศัพท์มือถือ (sms) จะเป็นการตลาดอย่างหนึ่ง แต่ก็มีผู้ชม จำนวนมากที่โหวตเลือกเพลง แสดงให้เห็นว่ากระแสความชื่นชอบเพลงเกาหลีนั้นมีอยู่เป็นจำนวน มาก ผู้วิจัยเห็นเพลงของนักร้องวงใหม่ๆ ที่นำเข้ามาฉายในไทย แฟนคลับของศิลปินใหม่ๆ เกิดขึ้น มากมาย วิทยุรุ่นไทยเปิดรับกระแสเหล่านี้ ไม่ว่าจะป็นวงหญิงล้วนหรือชายล้วนก็ตาม ในช่อง เพลงทางเคเบิลเดียวกันนี้เองที่ผู้วิจัยเห็นว่าเพลงเกาหลีได้รับการลงคะแนนเลือกมากกว่าเพลงไทย เสียอีก และทำให้ผู้วิจัยคิดว่าศิลปินเกาหลีนั้นมีแฟนคลับชาวไทยที่คอยสนับสนุนเป็นจำนวนมาก เพียงใด แฟนคลับเหล่านั้นอาจไม่ได้แสดงตัวให้เห็นชัดว่ามีจำนวนมากเท่าใด แต่จะเห็นจำนวน ของแฟนคลับได้ก็ต่อเมื่อดงบังชันทิกิมาเมืองไทย สีแดงคือสีประจำวงที่แฟนคลับมักจะใส่ไปต้อนรับ หรือใส่ไปดูคอนเสิร์ตเสมอ ตามสถานีโทรทัศน์ วิทยุ อาจทราบได้ผ่านการโหวตเพลง ในโลก อินเทอร์เน็ตจะทราบได้จากการค้นหาหรือการเข้าเว็บไซต์ต่างๆ

กิจกรรมอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นและเกี่ยวเนื่องจากโลกอินเทอร์เน็ตนั่นคือกิจกรรมของเว็บไซต์ เมื่อก่อตั้งเว็บไซต์ขึ้นมาแล้ว การจัดงานสังสรรค์คือกิจกรรมอีกอย่างหนึ่งที่แต่ละเว็บไซต์จะจัดขึ้น เพื่อเป็นการกระชับความสัมพันธ์ พบปะกันระหว่างผู้บริหาร ผู้ดูแล และสมาชิกภายในเว็บไซต์ ซึ่ง น้อยครั้งนักที่ทุกคนภายในเว็บไซต์จะมีโอกาสมาพบและทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อช่วยลดช่องว่าง ระหว่างกันอีกทางหนึ่งด้วย ในเว็บไซต์ดริมแลนด์เองก็มีการจัดกิจกรรมนี้ขึ้น เพื่อให้สมาชิก ภายในเว็บไซต์ได้รู้จักกัน และตัวผู้บริหาร ผู้ดูแลที่อยู่ต่างจังหวัดหรือไม่สามารถนัดพบกันได้ บ่อยครั้งเหมือนคนอื่นๆ จึงเป็นโอกาสดีที่จะมาพบเจอกันในงานนี้ ตัวผู้วิจัยเองมีโอกาสได้เข้า ร่วมงานสังสรรค์นี้เช่นกัน

## 6.1 Miracle O Global Fan Party

งานสังสรรค์แรกที่ผู้วิจัยมีโอกาสไปคืองาน Miracle O Global Fan Party โดยกิจกรรมนี้จัดขึ้นในวันที่ 14 ธันวาคม 2550 เป็นการร่วมมือกันระหว่างเว็บไซต์ทั้ง 4 คือ TVXQ-inter<sup>41</sup>, TVFXQTH<sup>42</sup>, TVXQ-Dreamland และ tvxqmiracleo ซึ่งเว็บไซต์ “มิราเคิลโอ” นี้เป็นการตั้งขึ้นมาเฉพาะกิจ เพื่องานคอนเสิร์ตในวันที่ 15 – 16 ธันวาคม 2550 โดยเฉพาะ เนื่องจากวงดงบังซินิกมีแฟนคลับอยู่ในหลายประเทศ จึงตั้งเว็บไซต์มิราเคิลโอขึ้นเพื่อเป็นสื่อกลางให้แฟนคลับชาวต่างประเทศสามารถเข้ามาดูข้อมูลข่าวสารการจัดคอนเสิร์ตได้

งาน Miracle O Global Fan Party นี้จัดขึ้นเพื่อให้แฟนคลับทั้งหลายหรือชาวแคสสิโอเปียซึ่งอยู่ในประเทศไทยหรือต่างประเทศได้มาร่วมสนุกกัน ผู้วิจัยทราบว่ามีแฟนคลับดงบังซินิกจากประเทศอื่นๆ ในแถบเอเชียมาที่เมืองไทยเพื่อชมคอนเสิร์ตวันที่ 15 – 16 ธันวาคม 2550 นี้ด้วย และเพื่อเตรียมต้อนรับดงบังซินิก (หรือที่แฟนคลับเรียกว่า เหล่าเทพทั้ง 5) ที่มาเปิดการแสดงคอนเสิร์ต The 2nd Asia Tour Concert “O” Live in Bangkok 2007 ในประเทศไทย

ก่อนงานคอนเสิร์ต 1 วัน ทาง Miracle O Project จึงได้จัดกิจกรรม Miracle O Global Fan Party ขึ้น แฟนคลับของดงบังซินิกจากหลากหลายประเทศในเอเชียเช่น ไทย จีน เกาหลี ยองกง ไต้หวัน มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ รวมไปถึงประเทศแถบตะวันตก เช่น แคนาดา ก็มาร่วมงานครั้งนี้ด้วย

ผู้วิจัยมีโอกาสร่วมงานนี้ด้วยเช่นกัน ผู้วิจัยไม่รู้เรื่องกิจกรรมที่จัดขึ้นนี้ในตอนแรก เมื่อได้คุยออนไลน์ทาง msn กับ “อ๋อง” จึงได้รับไฟล์โปสเตอร์เชิญชวนให้ไปร่วมงาน Miracle O Global Fan Party นี้ แม้จะไม่แน่ใจในตอนแรก แต่สุดท้ายผู้วิจัยบอกกับอ๋องว่าจะไปร่วมงาน โดยไปเสียค่าใช้จ่ายที่หน้างาน วันที่ 14 ธันวาคม ผู้วิจัยจึงนัดเพื่อนซึ่งชอบดงบังซินิกให้ไปด้วยกัน สถานที่จัดงานคือ โรงแรม อะริสตัน ซอยสุขุมวิท 24 ซึ่งตั้งอยู่ข้างๆ ห้างสรรพสินค้า ดี เอ็มโพเรียม (The Emporium) งานจัดขึ้นในช่วงเย็น หลังจากลงรถไฟฟ้าสถานีพร้อมพงษ์ ผู้วิจัยนั่งรอเพื่อนที่สวนเบญจสิริครู่หนึ่ง เมื่อเพื่อนของผู้วิจัยมาถึงแล้วจึงพากันเดินผ่านหน้าห้างและเลี้ยวเข้าซอยข้างๆ ห้างสรรพสินค้า ดี เอ็มโพเรียม ทางเข้าไปยังโรงแรมเป็นถนนเล็กๆ รถพอผ่านเข้าออกได้ฝั่งละเลน เดินเข้าซอยไประยะหนึ่งจึงพบ โรงแรม อะริสตัน ผู้วิจัยจึงเดินไปอ่านป้ายประกาศสถานที่จัดงานจัดขึ้นที่ชั้น 2 ขณะที่เดินขึ้นไปยังสถานที่จัดงานนั้นก็เห็นเด็กวัยรุ่นกลุ่มเล็กๆ เดินผ่านมา

<sup>41</sup> <http://tvxqintercom.invisionplus.net> เป็นชื่อเว็บไซต์ของดงบังซินิกซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ

<sup>42</sup> <http://tvxqth.exteen.com> คืออีกหนึ่งเว็บไซต์ของดงบังซินิก

วัยรุ่นกลุ่มนั้นมีป้ายห้อยคอเป็นรูปของดงบังซิงกิ เป็นรูปของศิลปินในวงที่แต่ละคนชื่นชอบ ผู้วิจัยเดินสวนกับกลุ่มวัยรุ่น 2 – 3 กลุ่มขณะกำลังขึ้นบันได เห็นแต่ละกลุ่มมีป้ายห้อยคอเช่นกัน เมื่อถึงหน้าสถานที่จัดงาน หน้าห้องจัดงานประกอบด้วยโต๊ะยาวเรียงต่อกัน ส่วนหนึ่งเพื่อใช้ลงทะเบียนรับป้ายห้อยคอ และของที่ระลึก นอกจากนี้ด้านหน้านั้นยังรวบรวมรูปภาพต่างๆ ของดงบังซิงกิซึ่งแปะติดบอร์ดไว้ ขณะนั้นมีผู้มาลงชื่อยังโต๊ะลงทะเบียนประมาณ 10 คน ผู้วิจัยสังเกตเห็นกลุ่มผู้จัดงานซึ่งนั่งอยู่หลังโต๊ะยาว ทั้งหมดสวมเสื้อสีดำ กำลังช่วยกันดูเรื่องการลงทะเบียนและของที่ระลึก ผู้วิจัยจึงอยากพบ “นิน” ขึ้นมา แม้จะคุยออนไลน์กันหลายครั้งแต่ผู้วิจัยไม่เคยเห็นหน้าจึงอยากพบ นินเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์และเป็นหนึ่งในผู้จัดงานวันนี้ด้วย ผู้วิจัยจึงตัดสินใจโทรศัพท์ไปหาแต่นินไม่รับสาย

ผู้วิจัยจึงเดินเข้าไปถามหานินกับกลุ่มผู้จัดงานที่อยู่หลังโต๊ะลงทะเบียน แม้จะดูแปลกใจในตอนแรกแต่พวกเขาก็ไปตามนินมาพบผู้วิจัย ผู้วิจัยยืนรอนินอยู่หน้างาน นินดูท่าทางเหนื่อยและแปลกใจเมื่อออกมาพบผู้วิจัยที่ยืนรออยู่ เมื่อแนะนำตัวกันเสร็จแล้ว นินจึงขอตัวเข้าไปดูแลงานต่อ โดยให้ผู้วิจัยลงทะเบียนที่หน้างาน ค่าลงทะเบียนเข้างานคนละ 420 บาท เมื่อจ่ายเงินเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่ลงทะเบียนถามว่าผู้วิจัยชื่นชอบใครในวงดงบังซิงกิ เมื่อตอบแล้วเจ้าหน้าที่ก็จะยื่นรูปของศิลปินในวงคนนั้นมาให้ เพื่อให้ผู้ที่มาร่วมงานได้เขียนชื่อของตน และยังมีของชำร่วยเล็กๆ ที่ให้ผู้มาร่วมงานเป็นผู้เลือกว่าต้องการชิ้นใด

ผู้วิจัยและเพื่อนจึงเดินเข้าไปในงาน ภายในงานคล้ายห้องจัดเลี้ยงทั่วไป ด้านหน้าคือเวที เมื่อมองจากประตูทางเข้า ด้านขวามือติดกับเวทีมีโต๊ะเล็กๆ วางของของดงบังซิงกิ มีทั้งแผ่นโปสเตอร์ชวนไว้บนผนัง หุ่นซึ่งสวมชุดสูทของดงบังซิงกิที่ใส่ถ่ายแบบลงในหนังสือภาพ Prince In Prague ย้อยขึ้นไปเล็กน้อยมีต้นไม้คล้ายต้นคริสต์มาสตั้งอยู่ ส่วนกลางห้องคือโต๊ะอาหารกว่าสิบตัว ทั้งโต๊ะและเก้าอี้คลุมไว้ด้วยผ้าคลุมสีขาว บริเวณด้านหลังห้องจัดงานจะเป็นมุมอาหารมีโต๊ะยาวสำหรับวางอาหารแบบบุฟเฟต์

เมื่อเดินเข้าไปในงานบางโต๊ะมีคนนั่งแล้ว ผู้วิจัยและเพื่อนจึงเลือกนั่งโต๊ะตัวริมอกซึ่งไม่ไกลจากประตูเท่าใดนัก จากนั้นผู้ร่วมงานคนอื่นจึงทยอยเข้ามา โต๊ะที่ผู้วิจัยนั่งมีแฟนคลับหลากหลายอายุ ทั้งที่น้อยกว่าผู้วิจัย กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย และคนในวัยทำงาน ผู้วิจัยพบน้อง “เพลิน” ที่หน้างานและเข้าไปนั่งโต๊ะเดียวกัน น้องเพลินเป็นแฟนคลับของดงบังซิงกิเช่นกัน เธออายุ 18 ปี เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มาร่วมงานหลังเลิกเรียน ขณะที่คนนั่งถัดจากเพื่อนของผู้วิจัยเป็นหญิงสาวสวมชุดทำงานเหมือนสาวออฟฟิศอายุประมาณ 30 ปี 2 คน ซึ่งมาด้วยกัน ทำให้ผู้วิจัยแปลกใจไม่น้อย เพราะโดยมากแล้วจะพบแต่แฟนคลับวัยรุ่นที่ชอบ



ดงบังชินกิ นานครั้งจึงจะพบแฟนคลับในวัยทำงาน พี่สาวทั้งสองหัวเราะคิกคักอยู่ตลอดเวลา เมื่อผู้วิจัยถามว่า “ทำงานอย่างนี้แล้วยังมีเวลาว่างดูดงบังชินกิอีกหรือคะ” หนึ่งในนั้นตอบว่า “พี่เข้าเว็บทุกวันแหละคะน้อง แอบเจ้านาย วันนี้นั่งนัดกันโดตงานมา” พलगหัวเราะกันสองคน

เมื่อผู้ร่วมงานทยอยมา ประมาณ 19.00 น. เจ้าหน้าที่จึงเปิดซุ้มให้รับประทานอาหารเช้า เมื่อรับประทานอาหารเช้าเรียบร้อยแล้วงานจึงเริ่มขึ้นในเวลา 20.00 น. งานในวันนั้นทำหน้าที่เป็นพิธีกร ผู้วิจัยมองหาห้องก็พบว่านั่งอยู่ที่มุมซ้ายของเวทีดูแลในเรื่องคอมพิวเตอร์และเพลงต่างๆ งานเปิดด้วยการเดิน โคฟเวอร์ (cover) หรือที่แฟนคลับเรียกสั้นๆ ว่าเดินโคฟ โดยวงเชอริท ยูเนียน (Cherish Union) ซึ่งเรียกเสียงกรี๊ดจากบรรดาแฟนคลับในงานได้ดังสนั่น จากนั้นจึงเป็นการเล่นเกมกัน เกมที่ผู้จัดเลือกมาเล่นในครั้งนี้คือเกมที่ดงบังชินกิเคยเล่นไว้ เมื่อครั้งไปออกรายการ Heroine ของประเทศเกาหลี โดยการเล่นนี้จะต้องแสดงท่าทางซึ่งจะมี 3 ท่า คือท่ากางแขนคล้ายนกบิน ท่ากุมมือทั้งสองไว้ข้างหน้าระดับอก และท่าคล้ายงูตกโดยใช้มือข้างหนึ่งจับที่ข้อศอก แขนอีกข้างยกขึ้นคล้ายหัวงูเตรียมตก เกมนี้จะจบก็ต่อเมื่อทั้งสองฝ่ายที่เล่นออกท่าเดียวกัน ผู้ที่ชนะจึงได้ของรางวัลไป นอกจากผู้ร่วมงานจะแข่งกันเองแล้ว ทางผู้จัดยังให้มีการแข่งขันเกมนี้ระหว่างแฟนคลับกับวง Cherish Union อีกด้วย

ระหว่างที่งานดำเนินไป โต๊ะตรงกลางยังเหลือที่ว่างอยู่ ไม่นานนักก็มีกลุ่มแฟนคลับกลุ่มหนึ่งเดินเข้ามา เท่าที่ผู้วิจัยสังเกตเห็น มีทั้งที่เป็นวัยรุ่นและแฟนคลับวัยทำงาน บ้างโพกศีรษะคล้ายนับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าน่าจะเป็นแฟนคลับจากต่างประเทศ แฟนคลับที่มาร่วมงานในวันนี้จากหลากหลายประเทศ เช่น ไต้หวัน เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย แฟนคลับชาวต่างชาตินั้นดูค่อนข้างมีอายุ โดยเฉพาะจากไต้หวันและอินโดนีเซีย แฟนคลับที่อายุน้อยลงมา เช่น เวียดนาม และมาเลเซีย ขณะที่มีการเล่นเกม แฟนคลับจากต่างประเทศก็ร่วมเล่นเกมด้วย พิธีกรจึงดำเนินงานนี้โดยใช้ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ เท่าที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นแม้ว่าแฟนคลับชาวต่างชาติจะไม่เข้าใจการดำเนินงานทั้งหมด แต่ดูจากกิจกรรมที่ผู้จัดเลือกมาจัดแล้วก็สามารถเข้าใจได้ทันทีว่าเป็นเกมอะไร เนื่องจากแฟนคลับที่ติดตามผลงานย่อมทราบกันดีถึงที่มาของเกมรายการที่ดงบังชินกิไปออก ผู้วิจัยเห็นแฟนคลับต่างชาติหลายคนหัวเราะและมีบางคนที่ออกไปร่วมสนุกด้วย

นอกจากเกมแรกแล้ว ผู้ดำเนินรายการขออาสาสมัครเพื่อออกมาเต้นบนเวที ซึ่งเป็นท่าเต้นตามใจชอบ มีอาสาสมัครที่เป็นกลุ่มและเดี่ยวออกไปยืนบนเวทีหลายสิบคน แฟนคลับที่ออกไปเป็นกลุ่มสามารถเต้นได้พร้อมเพรียงกัน คล้ายในมิวสิกวิดีโอเพลงเกาหลีที่ผู้วิจัยเคยดู

จากนั้นจึงให้ของรางวัลเล็กๆ น้อยๆ แก่ผู้ที่ออก จนกระทั่งเหลือผู้ที่เด่นชนะ ซึ่งของรางวัลที่มอบนั้นก็เกี่ยวกับดงบังชินกิเช่นกัน

เกมที่ผู้จัดงานนำมาเล่นในครั้งนี้นำมาจากเกมที่ดงบังชินกิเคยเล่น แม้กระทั่งการเดินนี้ก็ตาม รายการที่ดงบังชินกิไปร่วมโดยมากแล้วมักจะให้พวกเขาแสดงความสามารถทางการเต้น ไม่ว่าจะเต้นเดี่ยว เต้นกลุ่ม ในความคิดของผู้วิจัศิลป์เกาหลีที่เป็นทั้งดาราและนักร้องจะต้องเต้นเก่ง รายการที่ผู้วิจัดู เช่น X-man, Heroine, Love Letter มักจะให้ศิลปินเหล่านี้แสดงความสามารถทั้งนั้นไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชาย ผู้ที่เต้นได้พลิ้วไหว หน้าแน่น ก็จะเป็นที่ชื่นชอบและทิ้งในความสามารถ หรือแม้การเต้นแบบย้วยวนซึ่งในสังคมไทยอาจเห็นว่าเป็นเรื่องไม่สมควรแต่ในเกาหลีมองว่าดูเซ็กซี่ เป็นต้น ดังนั้นอาสาสมัครที่ออกมาเต้นจึงพยายามเต้นกันเต็มที่ มีทั้งที่เต้นแนวตลกหรือบางคนเต้นแข็งแรงๆ คล้ายหุ่นยนต์ มีบางคนเต้นแบบย้วยวนเล็กน้อย ซึ่งเรียกเสียงกรี๊ดจากผู้มาร่วมงานเช่นกัน

หลังจากนั้นผู้จัดจึงทำการเปิดคลิปวิดีโอของดงบังชินกิ ผู้วิจัสังเกตเห็นบางโตะมีผู้สูงอายุ คาดว่าจะเป็นคุณยายมากับหลานสาว ขณะที่เปิดคลิปวิดีโอเหล่าแฟนคลับผู้จัดงานต่างกรี๊ดภาพของดงบังชินกิที่ปรากฏขึ้นบนหน้าจอ พี่สาวทั้งสองรวมทั้งน้องเพลินซึ่งนั่งข้างผู้วิจัก็กรี๊ดไปด้วย ส่วนหนึ่งอาจเป็นความรู้สึก อารมณ์ร่วมของผู้ที่ชื่นชอบดงบังชินกิด้วยกัน นอกจากนี้คลิปธรรมดาแล้วยังมีคลิปที่ผู้จัดกล่าวว่า “ติดเรท” เมื่อเปิดคลิปวิดีโอซึ่งมีภาพเปลือยอกของศิลปิน ภาพถ่ายแบบที่อยู่ภายใต้ฝักบัวอาบน้ำ ทั้งศิลปินและชุดที่ใส่เปียกปอน ผสมกับเพลงที่เปิดในจังหวะสนุกสนาน เรียกเสียงกรี๊ดของแฟนคลับได้ดังกว่าเดิม พี่สาวทั้งสองซึ่งนั่งร่วมโตะกับผู้วิจักรี๊ดกันสองคนแล้วก้มหน้างอคอยู่กัโตะ ก่อนกล่าวว่า “เลือดกำเดาจะไหล”

แม้อารมณ์ร่วมจะทำให้แฟนคลับรู้สึกหรือแสดงเช่นนั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วภาพที่นำมาเสนอไม่ได้หวือหวาสองแง่สองงาม อาจมีบางภาพที่ศิลปินกอดกันหรือยืนหน้าใกล้กันเท่านั้น แต่เมื่อนำภาพทำนองนี้มารวมกันแล้วเปิดดูต่อหน้าแฟนคลับเป็นจำนวนมาก อารมณ์ความรู้สึกของแฟนคลับจึงเกิดขึ้น ส่วนหนึ่งนั้นมาจากกระแสชายกับชาย หรือกระแสวาย (Y) โดยรับมาจากวัฒนธรรมการ์ตูนญี่ปุ่นในทางหนึ่ง แฟนคลับมักจะจับคู่ให้ศิลปินที่ตนชอบในวง อีกทั้งทั้งการจินตนาการ เหมือนแฟนคลับบางคนรับไม่ได้เมื่อศิลปินจะไปคบกับคนอื่นนอกวงหรือคบกับผู้หญิงในชีวิตจริง จึงเป็นการดีกว่าถ้าจะจับคู่อยู่ในวงของตนเอง ไม่เฉพาะแต่แฟนคลับเท่านั้น แม้แต่สื่อของเกาหลีเองก็มีการเล่นกระแสเช่นนี้เช่นกัน อาจมีบางมุมที่ศิลปินทั้งสองกอดกัน ใกล้ชิดกันแบบเพื่อน แต่สื่อก็มีการจับมุกล้อหรือเขียนข้อความลงในรายการขณะออกอากาศ เสนอให้ดูว่าศิลปินคู่กันๆ เหมาะสมกัน ผู้วิจัจึงไม่แปลกใจเลยเมื่อเข้าอินเตอร์เน็ตไปตามกระทู้หรือคลิป

วิถีชีวิตต่างๆ จะมีการนำภาพแบบกระแสรายมาลงเป็นจำนวนมาก ในสังคมไทยหรือสังคมตะวันตกอาจเห็นเป็นเรื่องแปลก แต่สำหรับสังคมเกาหลีการสัมผัส กอดกันระหว่างผู้ชายนั้นเป็นเรื่องปกติ แสดงถึงความสนิทสนมมากกว่า

ระหว่างที่กิจกรรมดำเนินไป ทางผู้จัดงานมีการจับรางวัลจากการสลับหลังหางบัตรเข้างานคันเป็นระยะๆ จากนั้นทางผู้จัดจึงได้นำเสื้อผ้าของดงบังซินิกซึ่งใส่ถ่ายหนังสือภาพ รูปภาพพร้อมลายเซ็นของทั้งห้าคนในวงมาประมูลด้วย โดยรายได้ทั้งหมดจากการประมูลนี้จะมอบให้กับมูลนิธิข้าง เนื่องจากแจจุงเคยให้สัมภาษณ์ว่าเขาชอบข้างไทย ผู้จัดงานและแฟนคลับจึงร่วมกันทำบุญให้ข้างซึ่งเป็นสัตว์ที่เขาชอบ ของที่นำมาประมูลในวันนี้ด้วยความเอื้อเฟื้อของอาดามัส ซึ่งเป็นผู้จัดงานคอนเสิร์ตในครั้งนี้ ฝ่ายผู้ดูแลของอาดามัสก็มาร่วมงานในวันนี้ด้วยและดูท่าทางสนิทกับผู้จัดงานเป็นอย่างดี ขณะนั้นมีการเว้นช่วงโดยให้เขียนข้อความถึงดงบังซินิก ทางผู้จัดงานจึงนำการ์ดใบเล็กๆ มาแจกให้แฟนคลับทุกคน เพื่อเขียนความในใจถึงคนในวงดงบังซินิกที่แต่ละคนชื่นชอบ ขณะที่กำลังคิดว่าจะเขียนอะไรอยู่นั่นเอง ผู้วิจัยสังเกตเห็นน้องเพลินกำลังนั่งเขียนภาษาเกาหลีใส่เศษกระดาษ เมื่อถามน้องเพลินจึงบอกว่าเขียนภาษาเกาหลีอยู่ ผู้วิจัยจึงขอให้น้องเพลินช่วยสอนเขียนชื่อภาษาเกาหลีของศิลปินและเขียนข้อความในใจลงไปถึงจุนซูซึ่งผู้วิจัยชอบน้ำเสียงของเขา เมื่อเขียนเสร็จแล้วจึงนำการ์ดใบนั้นไปแขวนไว้ยังต้นไม้ที่ตั้งอยู่ข้างเวที เมื่อกลับไปยังที่นั่ง เจ้าหน้าที่ของอาดามัสและผู้จัดงานเดินมาถ่ายรูปแฟนคลับตามโต๊ะต่างๆ รูปบรรยากาศภายในงาน เพื่อเก็บรวบรวมรูปภาพ การ์ดความในใจที่แฟนคลับแต่ละคนเขียน จัดส่งไปให้ดงบังซินิกที่เกาหลี

ในการประมูลของนั้น เริ่มแรกราคาของประมูลปิดที่จำนวนค่อนข้างน้อย ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะพิธีกรยังไม่สันทัดในการดำเนินงาน เนื่องจากผู้จัดงานก็คือผู้บริหารผู้ดูแลเว็บไซต์ทั้ง 4 ทำให้ปิดประมูลค่อนข้างเร็ว แต่เมื่อดำเนินรายการต่อไปเรื่อยๆ ของขึ้นหลังนั้นปิดประมูลในราคาหลักหมื่น เท่าที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นผู้ที่ประมูลเสื้อผ้าของดงบังซินิกนั้นโดยมากแล้วจะเป็นผู้ดูแลเว็บไซต์ที่ประมูลของได้ไป

วันรุ่งขึ้นคือวันที่ 15 ธันวาคม 2550 ซึ่งเป็นวันแสดงคอนเสิร์ตวันแรกและเป็นวันคล้ายวันเกิดของจุนซู สมาชิกคนแรกของวงดงบังซินิก ผู้จัดงานและแฟนคลับจึงร่วมกันร้องเพลงสุขสันต์วันเกิดล่วงหน้าให้จุนซู หลังจากนั้นในช่วงท้ายจึงมีการจับรางวัลใหญ่อีกครั้งหนึ่งก่อนจะปิดงาน เนื่องจากจะมีงานแสดงคอนเสิร์ตในวันรุ่งขึ้น ทางผู้จัดและแฟนคลับจึงแยกย้ายกันกลับบ้านเพื่อเตรียมตัวสำหรับงานคอนเสิร์ตในวันรุ่งขึ้น งานสังสรรค์นั้นเลิกค่อนข้างดึก ถนนที่ออกมาจาก

โรงแรมอะริสตันจึงโล่งกว่าตอนที่ผู้วิจัยเดินเข้ามา ผู้วิจัยแยกย้ายกับเพื่อนก่อนจะขึ้นรถไฟฟ้ากลับบ้าน เพื่อเตรียมตัวไปงานคอนเสิร์ตที่จัดขึ้นในวันพรุ่งนี้เช่นกัน

งานคอนเสิร์ตในวันที่ 15 – 16 ธันวาคม 2550 เป็นงานใหญ่อีกงานหนึ่งที่เหล่าแฟนคลับต่างรอคอย โดยมากแล้วดงบังชินิกิจะมาเมืองไทยเพื่อแสดงคอนเสิร์ตเพียงปีละครั้ง นอกจากนั้นจะเป็นงานแถลงข่าวและกิจกรรมอื่นๆ เช่น การถ่ายโฆษณา ซึ่งกิจกรรมในประเทศไทยของเขามีน้อยในความรู้สึกของผู้วิจัย แต่รากฐานแฟนคลับของพวกเขากลับเพิ่มขึ้น เนื่องจากพวกเขาเป็นศิลปินกลุ่มแรกๆ ที่เข้ามาในไทย การเปลี่ยนแปลงสภาพลักษณะ แนวดนตรี การแต่งกาย การไม่หยุดนิ่งทำให้พวกเขาไม่จำเจ ดูน่าติดตามมากขึ้น นอกจากแฟนคลับในประเทศไทยแล้ว แฟนคลับจากต่างประเทศก็มาร่วมงานคอนเสิร์ตนี้เช่นกัน

## 6.2 งานคอนเสิร์ต “YAMAHA PRESENTS TVXQ THE 2ND ASIA TOUR CONCERT “O” IN BANGKOK”

ผู้วิจัยมีโอกาสได้ไปงานแสดงคอนเสิร์ตของดงบังชินิกิเป็นครั้งแรก ขณะที่งานคอนเสิร์ตนี้จัดขึ้นในประเทศไทยเป็นครั้งที่ 2 แล้ว โดยงานจะจัดขึ้น 2 วัน คือวันที่ 15 – 16 ธันวาคม 2550 มีชื่อเป็นทางการในครั้งนี่ว่า “YAMAHA PRESENTS TVXQ THE 2ND ASIA TOUR CONCERT “O” IN BANGKOK” จัดขึ้น ณ อิมแพค อารีน่า เมืองทองธานี เป็นการร่วมงานกับ ADAMAS ซึ่งเป็นบริษัททำธุรกิจเกี่ยวกับสื่อ ธุรกิจด้านบันเทิง<sup>43</sup> ในครั้งแรกที่ดงบังชินิกิมาเปิดการแสดงคอนเสิร์ตใหญ่ครั้งนี้ใช้ชื่อว่า Channel [V] Thailand and LG Mobile present Be My Chocolate Concert “TVXQ Rising Sun Live in Bangkok 2006” ซึ่งเป็นการโปรโมตอัลบั้มที่ 2 ของพวกเขา โดยคอนเสิร์ตครั้งนั้นจัดขึ้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2549 ณ อิมแพค อารีน่า เมืองทองธานี

งานคอนเสิร์ตโปรโมตอัลบั้มที่ 3 ซึ่งจัดขึ้นในวันที่ 15 – 16 ธันวาคมนี้ ผู้วิจัยเลือกซื้อบัตรคอนเสิร์ตในวันแรก โดยหวังจะชมคอนเสิร์ตและร่วมอวยพรวันเกิดให้กับสมาชิกในวงดงบังชินิกิอย่างจุใจ ซึ่งงานคอนเสิร์ตที่ดงบังชินิกิจัดขึ้นในประเทศต่างๆ มีหลายครั้งที่จัดตรงกับวันเกิดหรือใกล้เคียงวันเกิดของสมาชิกคนใดคนหนึ่ง ในงานคอนเสิร์ตนั้นๆ ก็จะมีการทำเป่าเทียนวันเกิดให้สมาชิกในวงเป็นประจำ และลงท้ายด้วยการที่เจ้าของวันเกิดหน้าเลอะเค้ก เนื่องจากโดนเพื่อนๆ เอาเค้กโปะหน้า

<sup>43</sup> บริษัท อาดามัส อินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) [www.adamas.co.th](http://www.adamas.co.th)

งานคอนเสิร์ตวันแรกผู้วิจัยไปถึงค่อนข้างสาย เนื่องจากตรงกับช่วงการจัดงานขายสินค้าที่บ้านซึ่งจัดอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน การจราจรเข้าไปในงานค่อนข้างหนาแน่น ผู้วิจัยจึงไม่ทันได้เห็นกิจกรรมหน้างานที่จัดขึ้น แต่ได้สอบถามนินในภายหลังจึงทราบว่ามีการจัดเวทีเดินโคฟเวอร์ (cover) วงดงบังชินกิ และตัวนินก็ไปร่วมในงานนั้นด้วย ก่อนจะแยกย้ายเพื่อไปเข้าแถวรอเข้าคอนเสิร์ต เนื่องจากนินซื้อบัตรยืนราคาโดยประมาณ 3,500 - 4,500 บาท เพื่อให้ใกล้ชิดวงดงบังชินกิได้มากที่สุด

เริ่มแรกนั้นผู้วิจัยค่อนข้างประหม่า เนื่องจากแฟนคลับที่ได้คุยนัดกันใส่เสื้อสีแดง แต่ผู้วิจัยไม่ได้ใส่เสื้อสีแดงไป เมื่อไปถึงบริเวณหน้างาน ผู้ที่มาชมคอนเสิร์ตวงดงบังชินกินั้นส่วนใหญ่แล้วเป็นเด็กในวัยมัธยมต้นไปจนถึงมหาวิทยาลัย ซึ่งแต่ละคนที่มาในงานนั้นจะสวมเสื้อสีแดงซึ่งเป็นสีประจำของวง และมีผู้ที่ใส่เสื้อสีขาวบางตา เนื่องจากบางเว็บไซต์ให้สมาชิกของตนใส่สีขาว บางคนอาจมีสกรีนลวดลายต่างๆ บนเสื้อซึ่งขึ้นกับว่าคนๆ นั้นจะชื่นชอบศิลปินคนใดในวงและเป็นสมาชิกเว็บไซต์อะไร แต่ก็มีผู้ที่มาชมคอนเสิร์ตหลายคนที่ไม่ใส่เสื้อสีอื่น

ผู้วิจัยนัดเจอกับเพื่อนและรับประทานอาหารเช้าก่อนเข้างาน เพื่อนของผู้วิจัยอีก 4 คนไม่ได้สวมเสื้อแดงเช่นกัน เมื่อถึงเวลาประตูเปิดจึงแยกกันไปตามที่นั่งของตน สองคนแรกซื้อบัตรราคา 800 บาท จึงนั่งชั้นบนที่อยู่สูงขึ้นไป ผู้วิจัยกับเพื่อนอีกคนหนึ่งซื้อบัตรราคา 1,500 บาท จึงได้นั่งตรงชั้นกลางๆ ขณะที่เพื่อนอีกคนหนึ่งซื้อบัตรในราคาสูงกว่าจึงแยกไปนั่งเดี่ยว เมื่อครั้งเปิดจองบัตรคอนเสิร์ตในวันแรกๆ บัตรราคา 800 บาทจะหมดก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นบัตรในราคา 1,500 บาท จึงทยอยหมดตามกันมา แม้แฟนคลับหลายคนและผู้วิจัยด้วยจะซื้อบัตรในราคาสูงและดูคอนเสิร์ตทั้ง 2 วัน แต่มีบางคนที่ไม่ได้ซื้อบัตรราคาสูงทั้ง 2 วันเช่นกัน แฟนคลับบางส่วนที่ไม่อาจซื้อบัตรราคาสูงเช่นนั้นได้ จึงเลือกบัตรในราคาที่ย่อมเยากว่า และเข้าไปเก็บบรรยากาศภายในงานคอนเสิร์ตแทน ผู้วิจัยเข้าไปในเว็บไซต์ในช่วงก่อนงานคอนเสิร์ต มีหลายคนประกาศขายบัตรราคาต่างๆ เนื่องจากงานคอนเสิร์ตตรงกับช่วงสอบ นักเรียนมัธยมหลายคนจึงไม่สามารถมางานได้ทัน

เพื่อนที่แยกมานั่งกับผู้วิจัยไม่ได้ชื่นชอบดงบังชินกิเป็นพิเศษและมาชมคอนเสิร์ตเป็นครั้งแรกเช่นเดียวกัน ขณะที่เพื่อนคนอื่นๆ เคยมาชมคอนเสิร์ตบ้างแล้ว ผู้ที่มาชมคอนเสิร์ตทยอยกันเข้าแถวตามโซนที่นั่งซึ่งแสดงบนบัตร บ้างรอดตรวจบัตร ตรวจกระเป๋า เมื่อแยกมายังประตูทางเข้าตามที่แสดงบนบัตร ผู้วิจัยจึงเห็นที่นั่งของตนชัดเจน แม้จะไม่ได้ใกล้ดงบังชินกิเช่นบัตรราคาสูง แต่มุมที่ผู้วิจัยนั่งเป็นมุมหักศอกอยู่ทางฝั่งขวามือของฮอลล์ ซึ่งสามารถมองเห็นเวทีได้ทั้งหมด รวมไปถึงบริเวณด้านข้างของเวทีอีกเล็กน้อย

เวทีตกแต่งด้วยสีดำเป็นหลัก มีเครื่องหมายกากบาทในกรอบสี่เหลี่ยมสีเหลืองทำสัญลักษณ์ไว้บนพื้นเวที ซึ่งแทนตำแหน่งยืนของสมาชิกแต่ละคน มีจอมอนิเตอร์ขนาดใหญ่อยู่ตรงกลางด้านหลังของเวที จอมอนิเตอร์ขนาดกลางด้านข้างเวทีทั้งสองข้าง รวมทั้งลำโพงขนาดใหญ่ด้านหน้าเวที เมื่อไปถึงที่นั่น ผู้วิจัยเห็นซองพลาสติกใสใส่เอกสารແທ່ງไฟเรื่องแสงสีเหลืองแถมเล็กๆ จำนวนหลายแถมเอาไว้ ซึ่งแฟนคลับต่างรู้ดีว่าจะมีการจัดงาน surprise วันเกิดให้จูนซู มีประกาศลำดับการจัดงานอย่างชัดเจนในเว็บไซต์ บริเวณที่สามารถเขียนคำว่า happy birthday นั้นคือที่นั่งทางด้านบนซึ่งตามแผนผังแล้วจะอยู่ช่วงชั้นที่ผู้วิจัยนั่ง ตอนแรกผู้วิจัยไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นจะยาวถึงบริเวณที่ตนเองนั่งด้วยหรือไม่ เมื่อเห็นซองพลาสติก ผู้วิจัยรู้สึกดีใจที่ได้มีส่วนร่วมในการชูแທ່ງไฟสีเหลืองนั้น เมื่อเปิดอ่าน ข้อความในเอกสารนั้นระบุว่า แທ່ງไฟเหล่านี้จัดขึ้นให้ตรงตามที่นั่ง ซึ่งจะทำให้การแปรอักษรเป็นคำว่า "HAPPY BIRTHDAY" ผู้ที่ได้ทำการแปรอักษรเหล่านี้คือผู้ที่ซื้อบัตรที่นั่งชั้นบน การแปรอักษรจะเริ่มขึ้นเมื่อมีการร้องเพลงวันเกิดให้จูนซู

ก่อนงานคอนเสิร์ตเริ่มผู้วิจัยมองลงไปด้านล่าง ข้างหน้าเวทีนั้นแบ่งเป็น 4 หลุมใหญ่ซึ่งเป็นที่ของบัตรยืน หลุมทั้ง 4 นั้นมีทางเดินเล็กล้อมรอบ ดงบังชินกิสามารถใช้ทางเดินนี้เดินไปหาแฟนคลับซึ่งนั่งอยู่ด้านหลังๆ ได้ เมื่อผู้วิจัยมองไปเบื้องล่างทางเดินเล็กเหล่านั้นก็เปรียบกับเครื่องหมายบวก (+) โดยมีกรอบสี่เหลี่ยมล้อมกรอบเครื่องหมายบวกอีกชั้นหนึ่ง ทางเดินจึงมี 4 จุดที่เชื่อมต่อกันคือฝั่งซ้าย ขวา ของฮอลล์ ทางเดินด้านหน้าติดกับเวทีใหญ่ และทางเดินด้านหลังติดกับที่นั่งของผู้ชม มีการขีดเส้นสีเหลืองทำสัญลักษณ์สี่เหลี่ยมจัตุรัสไว้บริเวณทางเดินเล็กซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อทางซ้ายและขวาของฮอลล์ ตรงกลางทางเดินเล็กหรือกึ่งกลางกากบาทนั้นทำเครื่องหมายสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยด้านแนวนอนของสี่เหลี่ยมผืนผ้าขยายกว้างไปตามด้านซ้ายและขวาของทางเดินเล็ก ซึ่งดูจากคอนเสิร์ตที่ผ่านมา ดงบังชินกิจะใช้ทางเดินนี้เดินไปรอบๆ ฮอลล์ เพื่อจะได้พบกับแฟนคลับได้อย่างทั่วถึง

แฟนคลับเริ่มทยอยกันเข้ามาในงาน ในมือต่างถือแທ່ງไฟสีแดง ลูกโป่งเป่าลมเป็นแທ່ງยาวสีแดง เมื่อคนเริ่มเข้ามาเต็มจะเห็นสีแดงเกลื่อนฮอลล์สลับกับสีขาวบ้างประปราย ทางขวามือของผู้วิจัยมีเด็กวัยรุ่นใส่เสื้อแดงนั่งอยู่ เมื่อถามจึงรู้ว่าเธอมาคอนเสิร์ตเพียงคนเดียว และมีแທ່ງไฟสีแดงติดมือมาด้วย ไฟในฮอลล์ดับลงเมื่อการแสดงคอนเสิร์ตเริ่มเวลาประมาณ 20.00 น. ดงบังชินกิแต่ละคนออกมายืนแนะนำตัวบริเวณเวทีใหญ่ ซึ่งภาพของพวกเขาย่างทางมอนิเตอร์ทั้งด้านซ้ายและขวา เมื่อการแสดงเริ่มขึ้นแฟนคลับต่างส่งเสียงร้องแต่ไม่สามารถกลบเสียงดนตรีที่ออกมาจากลำโพงขนาดใหญ่ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกถึงความกระหึ่ม ความคมชัดของดนตรีและเสียงร้องได้ เสียงที่ร้องออกมานั้นฟังแล้วไม่ต่างไปจากเสียงเพลงที่ฟังทางวิทยุเลย แม้บางครั้งการร้องอาจจะแผ่วไปบ้างเนื่องจากเพลงในอัลบั้มจะเน้นทั้งร้องและเต้น

ขณะที่ดั่งบังซินกิแสดง ฉากหลังของเวทีซึ่งเป็นจอมอนิเตอร์ขนาดใหญ่จะขึ้นภาพต่างๆ เพื่อเพิ่มอรรถรสในการชมให้ตื่นตาตื่นใจไปอีก จะมีสไลด์นำก่อนการแสดงทุกครั้ง แฟนคลับต่างร้องเพลงประสานไปด้วย นอกจากจะแสดงกันเป็นกลุ่มแล้ว ยังมีการแสดงเดี่ยวของแต่ละคนด้วย เมื่อถึงเพลงที่แต่ละคนต่างแยกร้องเพลงเดี่ยว เสียงกรีดก็ค่อยลง การแสดงเดี่ยว เช่น ยูนิโฮถนัด ร้องแร็ปและเต้น การแสดงของเขาก็เน้นในด้านนั้นซึ่งดูอีกหิม เข้มแข็ง หรือยูซุฮอนชอบร้องเพลงช้าและมีความสามารถในการเล่นเปียโน เพลงที่เขานำมาร้องจึงเป็นเพลงช้าที่เน้นการสื่ออารมณ์ นอกจากนี้ใช้สไลด์ในการนำเสนอแล้วยังมีการแสดงโดยใช้ผู้แสดงจริง คือฉากที่ผู้หญิงคนหนึ่งต้องกระโดดลงมาจากที่สูง แล้วทำท่าแหวกว่ายเหมือนอยู่ในน้ำ ฉากนั้นมีการใช้ผ้าเนื้อบางขนาดใหญ่ ซึ่งกันเป็นฉาก ทำให้มีลักษณะเหมือนคลื่น ให้ความรู้สึกที่ผู้หญิงคนนั้นอยู่ในน้ำ โดยใช้แสงไฟอ่อนๆ เข้าช่วยให้การวาดท่าทางของเธอดูพลิ้วไหว

นอกจากวงดั่งบังซินกิแล้ว ยังมีแขกรับเชิญอีกคนหนึ่งเป็นนักร้องชาวจีนที่อยู่ในสังกัดเดียวกันกับดั่งบังซินกิ และได้ร้องเพลงคู่กับจุนซู นามว่าจางลี่อิน (Zhang Li Yin) มาเป็นแขกรับเชิญอีกด้วย เพลงที่จางลี่อินร้องคู่กับจุนซูคือเพลง timeless เมื่อได้ฟังเพลงนี้ครั้งแรกผู้วิจัยรู้สึกประทับใจมากเพราะพลังเสียงที่ทั้งสองคนร้องประสานกันในเพลง ไม่ต่างจากเพลง timeless ภาษาอังกฤษที่ร้องโดย Kelly Clarkson เลย คอนเสิร์ตครั้งนี้จุนซูและจางลี่อินร้องเพลง timeless คู่กันด้วย

บรรยากาศภายในงานคอนเสิร์ตมีทั้งเสียงร้องเรียกชื่อของนักร้องแต่ละคนเป็นภาษาเกาหลี และจะร้องเรียกชื่อสลับกันเป็นรายบุคคลไป ครั้งแรกอาจร้องชื่อของแจจุง ครั้งต่อไปแฟนคลับร้องประสานเสียงเรียกยูซุฮอน เป็นต้น แฟนคลับร้องเพลงคลอไปกับดั่งบังซินกิ มีการชูแท่งไฟเรืองแสงระยิบระยับสีแดง เป็นสีอื่นๆ บ้าง ทั้งนี้ขึ้นกับการเตรียมของแต่ละคน ขณะที่การแสดงดำเนินต่อไป มีเพลงหนึ่งซึ่งดั่งบังซินกิจะมายืนอยู่ตรงเวทีเล็กบริเวณที่ทำเครื่องหมายสี่เหลี่ยมผืนผ้า เมื่อยืนรวมกันแล้วเวทีเล็กจะถูกยกขึ้นเพื่อให้แฟนคลับได้เห็นดั่งบังซินกิอย่างชัดเจน

นักร้องแต่ละคนใช้เวทีทั้งหมดที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ เพราะไม่ได้แสดงอยู่เฉพาะแค่เวทีใหญ่ด้านหน้าเท่านั้น ในบางเพลงดั่งบังซินกิก็จะเดินมาหยุดอยู่ตรงบริเวณเวทีเล็กซึ่งอยู่ตรงกลางหรือหยุดยืนตรงหัวมุมของเวทีเพื่อให้แฟนคลับที่นั่งอยู่ด้านหลังสูงขึ้นไปได้ใกล้ชิดกับตัวศิลปิน บริเวณที่ผู้วิจัยนั่งอยู่นั้นสามารถมองเห็นตัวของศิลปินได้ชัดเจน ตอนที่ยูนิโฮหัวหน้านางดั่งบังซินกิมาหยุดยืนบริเวณที่ผู้วิจัยนั่งอยู่นั้น ยูนิโฮตัวใหญ่กว่าที่ผู้วิจัยคิด เมื่อหยุดยืนอยู่บริเวณนั้นยูนิโฮเดินไปด้วย น้องแฟนคลับที่นั่งข้างๆ หรือนั่งด้านบนหลายคนก็วิ่งกรูกันไปยืนบริเวณระเบียง

ด้านหน้าซึ่งถัดจากที่ผู้วิจัยนั่งอยู่ไม่กี่ชั้น เพื่อจะได้ใกล้ชิดกับยูนิโให้มากที่สุด ผู้วิจัยคิดว่าเขาสามารถแสดงได้ดีและยังเอาใจใส่คนดูอย่างทั่วถึง เขากวาดตาและส่งยิ้มไปให้ทุกคนรอบๆ ฮอลล์ ทั้งชั้นบนและชั้นล่าง เมื่อหมดรอบและยูนิโเดินกลับไปแล้วแฟนคลับจึงทยอยกลับไปนั่งที่ของตน ทั้งนี้ส่วนหนึ่งจากความเข้มงวดของผู้ดูแลสถานที่ ซึ่งจะเดินเข้ามาเตือนไม่ให้แฟนคลับวิ่งร่อน ถ่ายรูป หรือลุกจากที่นั่งและยืนดูโดยไม่มีความเป็นระเบียบ แต่ก็ยังมีแฟนคลับบางคนเลือกที่จะนั่งบนชั้นบนได้

การแสดงในเพลง Balloons ดงบังชินกิจะต้องใช้อุปกรณ์ประกอบอย่างรถซึ่งตกแต่งให้เป็นเครื่องบินของเล่นหลากหลายสี เคลื่อนไหวได้โดยคล้ายการบินจักรยาน ปั่นไปตามทางเดินเล็กๆ รอบฮอลล์ ผู้วิจัยสังเกตเห็นน้องเด็กในวงอย่างชางมินปั่นมาบริเวณกลางทาง แต่ไม่สามารถปั่นต่อไปได้เนื่องจากติดขัด แม้จะพยายามแก้ไขแต่ก็ไม่สามารถทำได้ เมื่อใกล้จบเพลงชางมินจึงต้องทิ้งรถเครื่องบินไว้กลางทางแล้วเดินกลับ ขณะที่เพื่อนร่วมวงคนอื่นปั่นรถกลับไปได้

เมื่อถึงเวลาร้องเพลงวันเกิดให้จุนซูตามที่เตรียมกันไว้ในเอกสารที่แจกให้ บรรยากาศภายในคอนเสิร์ตค่อยๆ สงบลง เสียงร้องของแฟนคลับเบาลง แสงไฟเปิดไว้เพียงหริู่ๆ ผู้ที่ได้แทงไฟแปรอักษรสีเหลืองก็ดับและเขย่าแทงไฟเพื่อให้เรื่องแสง แสงไฟสีแดงที่แฟนคลับคนอื่นๆ มีทยอยดับลง แต่ก็มีเปิดอยู่บ้าง ดงบังชินกิทั้งห้าต่างมายืนเวทีทางเดินตรงกลาง ทางทีมงานเซ็นรถซึ่งวางขนมเค้กก่อนเล็กๆ เอาไว้ แฟนคลับและดงบังชินกิอีกสี่คนในกลุ่มจึงร้องเพลงสุขสันต์วันเกิดให้จุนซูเป็นภาษาอังกฤษพร้อมกับแฟนคลับ จากนั้นมีการกล่าวเป็นภาษาเกาหลีอีกเล็กน้อย ก่อนที่เพื่อนร่วมวงจะหยิบขนมเค้กมาป้ายหน้าของจุนซู มีการนำขนมเค้กมาป้ายหน้ากันอย่างไม่อยู่สักครู่หนึ่ง ก่อนที่ดงบังชินกิจะแสดงคอนเสิร์ตต่อ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าชั้นส่วนของเค้กกระเด็นไปโดนแฟนคลับที่ยืนอยู่ในหลุมข้างล่างด้วย

ขณะที่ดงบังชินกิพูดเป็นภาษาเกาหลีนั้นก็มีการแปลเป็นภาษาไทยขึ้นบนจอมอนิเตอร์ที่ตั้งอยู่บริเวณด้านซ้ายและขวาของเวทีใหญ่ แต่ด้วยความที่ดงบังชินกิพูดภาษาเกาหลีค่อนข้างเร็วและเร็ว คำแปลภาษาไทยจึงข้ามไปบ้าง แปลไม่ทันบ้าง การสื่อสารจึงทำได้ลำบาก ตัวผู้วิจัยไม่เคยศึกษาภาษาเกาหลีจึงไม่เข้าใจในสิ่งที่ยูนิโพูด แต่แฟนคลับในฮอลล์ก็ยืนฟังอย่างตั้งใจ จากนั้นการแสดงคอนเสิร์ตดำเนินยาวนานถึง 2 ชั่วโมงกว่า ผู้วิจัยดูนาฬิกาเป็นเวลา 4 ทุ่มกว่าแล้ว

เมื่อถึงเวลาสิ้นสุดการแสดง วงดงบังชินกิกล่าวปิดท้าย จากนั้นศิลปินและทีมงานทุกคนมายืนเรียงกันบริเวณเวทีใหญ่และโค้งคำนับขอบคุณผู้ที่มาชมคอนเสิร์ตพร้อมกัน ช่วงที่ดงบังชินกิ



อ่าลานั้นเอง แพนคลับที่นั่งอยู่ด้านบนต่างกรุกันลงมายืนตรงระเบียบด้านหน้าผู้วิจัย ซึ่งในช่วงเวลานั้นไม่มีการรักษาระเบียบอีกแล้ว แพนคลับมาเ็นอออยู่ข้างหน้า ผู้ดูแลสถานที่ไม่มาควบคุมความเรียบร้อยอีก จากนั้นดงบังชินกิจึงโยนของที่ระลึกให้แพนคลับที่อยู่ในหลุมทั้ง 4 ขณะที่โยนของนั้นผู้วิจัยสังเกตเห็นข้อมือของแจจุงเห็น wristband สีเหลืองที่เขาสวมด้วย จากนั้นครู่หนึ่งที่ทีมงานและดงบังชินกิจะแยกย้ายกันเข้าด้านหลังเวที แต่แพนคลับทุกคนต่างยังคงอยู่กับที่และร้องเรียกให้ดงบังชินกิออกมาอีกครั้ง เสียงเรียกดังอยู่เช่นนั้นครู่หนึ่ง แจจุงและเพื่อนร่วมวงอีกสองคนจึงวิ่งออกมาจากฉากหลังเวทีด้านหนึ่งไปยังเวทีอีกด้านหนึ่ง เรียกเสียงกรี๊ดจากแพนคลับทุกครั้งที่เขาวิ่งออกมา แต่เมื่อไม่มีที่ท่าว่าดงบังชินกิจะออกมาแสดงอีก แพนคลับจึงทยอยกันเดินออกประตูไป แต่ก็มีแพนคลับบางคนที่ยังยืนรออยู่

ขณะเดียวกันผู้วิจัยก็รีบเดินออกจาก อิมแพค อารีน่า เมื่อเดินออกมาแล้วยังคงมีแพนคลับบางกลุ่มรวมตัวกันอยู่ภายนอก ผู้วิจัยได้ยินหลายกลุ่มพูดถึงคอนเสิร์ตที่เพิ่งจบลงไปด้วยความตื่นเต้น แพนคลับบางคนร้องให้ หัวเราะ บริเวณโดยรอบอิมแพค อารีน่า ละลานตาด้วยแพนคลับที่สวมเสื้อสีแดง บ้างก็รวมกลุ่มเพื่อกลับบ้านพร้อมกัน บ้างก็มีผู้ปกครองมาเ็นรอรับ ดังนั้นการติดต่อโดยใช้โทรศัพท์มือถือจึงเป็นเรื่องสำคัญ ชุมสายโทรศัพท์ที่ติดต่อได้ยากมาก ผู้วิจัยเองไม่สามารถโทรติดต่อกับเพื่อนที่มาชมคอนเสิร์ตด้วยได้ ดังนั้นจึงต้องแยกย้ายกันกลับ

มีอยู่ช่วงหนึ่งที่ผู้วิจัยรู้สึกที่เกิดความผิดพลาดในเรื่องคิว คือตอนที่ทีมงานนำเค้กวันเกิดมาให้ ผู้วิจัยรู้สึกงงที่อยู่ๆ ที่ทีมงานก็เข็นรถออกมาซึ่งตามที่นัดแนะกันแล้วจะต้องมีการเก็รับกันเล็กน้อยถึงเรื่องวันเกิด เมื่อที่ทีมงานเข็นรถออกมา ผู้วิจัยและเพื่อนต่างรีบเขย่าแท่งไฟให้เรืองแสงเนื่องจากไม่ทันตั้งตัว จากที่แพนคลับจะต้องหรีไฟสีแดงเพื่อให้แท่งไฟสีเหลืองส่องสว่างเป็นตัวอักษร แต่กลายเป็นว่าคอนเสิร์ตเต็มไปด้วยแท่งไฟสองสีปะปนกัน แม้ไม่ตรงกับความคิดของผู้วิจัยนัก แต่บรรยากาศในขณะนั้นก็สนุกสนานดี

ตลอดทางกลับบ้านผู้วิจัยยังคงหือจากดนตรีที่ดังกระหึ่มและเสียงกรี๊ดของแพนคลับทั้งหลาย แม้กระนั้นผู้วิจัยก็เชื่อว่าการแสดงของวงดงบังชินกีนี้นั้นสมกับที่แพนคลับรอคอย เพราะพวกเขาเต้น ร้อง แสดงออกมาด้วยความตั้งใจ ความมุ่งมั่นในการแสดงของดงบังชินกิ ปฏิกริยาตอบรับอย่างดีของแพนคลับ แม้จะพูดคุยกันคนละภาษาแต่แพนคลับก็พยายามตะโกนชื่อภาษาเกาหลีเพื่อเป็นกำลังใจให้ศิลปิน และวงดงบังชินกิเองก็แสดงคอนเสิร์ตออกมาได้อย่างเต็มที่ ทำให้หวนคิดถึงคำพูดของนินตอนที่คุยกันว่า “การแสดงบนเวทียอดเยี่ยม เวลาเล่นสดเสียงไม่ต่างจากต้นฉบับเลย” ผู้วิจัยเห็นด้วยในเรื่องนี้ และรู้สึกประทับใจความสามารถของพวกเขา หลังจากมีโอกาสชมคอนเสิร์ตของดงบังชินกิเป็นครั้งแรก

หลังจากเต็มอิมจากงานคอนเสิร์ตที่ผ่านมา กระแสของดงบังชินกิในสื่อต่างๆ อาจซาลงไป แต่สำหรับแฟนคลับแล้วพวกเขายังคงติดตามข่าวคราวของดงบังชินกิตลอดเวลา นอกเหนือจากการรวมตัวกันครั้งใหญ่ของแฟนคลับและเว็บไซต์ต่างๆ แล้ว กิจกรรมอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญของเว็บไซต์คือการจัดงานพบปะสังสรรค์กันระหว่างสมาชิกทุกคน ได้ร่วมสนุกและทำกิจกรรมร่วมกัน เว็บไซต์ดรีมแลนด์ก็มีการจัดงานสังสรรค์เช่นกัน โดยในครั้งแรกจัดขึ้นหลังเปิดเว็บไซต์ได้ไม่กี่เดือน ซึ่งขณะนั้นผู้วิจัยยังไม่รู้จักเว็บไซต์ดรีมแลนด์เลย แต่ในงานสังสรรค์ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีโอกาสเข้าไปสังเกตการณ์ภายในงานด้วย

### 6.3 งานสังสรรค์ของเว็บไซต์ดรีมแลนด์

งานสังสรรค์ของเว็บไซต์นี้จัดขึ้นในวันที่ 5 เมษายน 2551 ณ ชั้น 5 ห้างสรรพสินค้า Siam Discovery โดยเป็นการจัดงานครั้งที่ 2 แต่เป็นการจัดงานครบรอบ 1 ปีของการก่อตั้งเว็บไซต์ ผู้วิจัยรู้ข่าวนี้จากเว็บไซต์หลายอาทิตย์ก่อนจะถึงวันงาน และโทรศัพท์ไปหาเพื่อนเรื่องการสังสรรค์ ดูนินตึ้นเต้นกับการจัดงานในครั้งนี้พอควร

“ยังไม่รู้เลยคะว่า (สมาชิก) จะไปกันกี่คน วันนั้นไปกับกิงจะไปดูบุญที่ธนาคารว่ามีใครโอนเงินเข้าบ้าง”

ส่วนเรื่องของขวัญที่แจกภายในงาน ทางผู้บริหารและผู้ดูแลจะนำเงินของตนส่วนหนึ่งสำรองจ่ายไปก่อน ผู้วิจัยไม่เคยร่วมงานสังสรรค์ของเว็บไซต์เช่นนี้มาก่อน หลังคุยกับนินแล้ว ผู้วิจัยจึงแจ้งไปทางเว็บไซต์ว่าต้องการไปงาน และโอนเงินเข้าบัญชีเป็นจำนวน 250 บาท เพื่อจะไปร่วมงานในครั้งนี้ ทางเว็บไซต์ดรีมแลนด์อยากให้ผู้มาร่วมงานแต่งกายด้วยสีของดงบังชินกิ คือสีแดง อีกสีหนึ่งที่ใส่ไปร่วมงานได้คือสีขาว

ในวันนั้นผู้วิจัยเลือกใส่สีขาว ผู้วิจัยและเพื่อนนัดเจอกันที่ชั้นล่างของ Siam Discovery และรับประทานอาหารรองท้องก่อนไป จากนั้นจึงขึ้นไปชั้น 5 เพื่อค้นหาสถานที่จัดงาน ห้องจัดงานอยู่ในทางด้านหลังมีทางเดินเล็กแยกเข้าไป ผู้วิจัยและเพื่อนเดินวนหาอยู่ 2 รอบแต่ก็ไม่พบเมื่อเหลือบไปเห็นเด็กวัยรุ่น 3 คนที่ใส่เสื้อแดงกางเกงขาว ผู้วิจัยคาดเดาน่าจะเป็นสมาชิกของเว็บไซต์ที่มาร่วมงานจึงลองเดินตามไปดู เมื่อเดินไปถึงห้องจัดงานนั้นผู้วิจัยเห็นเพียงห้องกระจกใสซึ่งบานกระจกยาวใหญ่ปิดทึบด้วยกระดาษขาวทึบแสง หลังจากยืนมองสถานที่ซึ่งคาดเดาว่าเป็นที่จัดงาน ผู้วิจัยจึงเดินหาทางเข้า ทางเข้าห้องนั้นจะต้องผ่านห้องโถงเล็กๆ ซึ่งมีโต๊ะคลุมด้วย

ผ้าสีขาว กล้องกระดาษขนาดใหญ่ และสมุดรายชื่อวางอยู่บนโต๊ะ มีผู้หญิงใส่เสื้อสีแดงนั่งอยู่ซึ่ง คาดว่าน่าจะเป็นหนึ่งในผู้จัดงาน

ขณะนั้นเวลาประมาณ 12.00 น. แต่ปรากฏว่าทางผู้จัดยังไม่พร้อมเปิดงาน แต่รับ ลงทะเบียน ผู้วิจัยพบกึ่งซึ่งรับหน้าที่ดูแลเรื่องลงทะเบียน กึ่งให้ผู้วิจัยแจ้งชื่อและอีเมล เมื่อได้ รายชื่อแล้วพบว่าผู้วิจัยจ่ายเงินเรียบร้อยแล้ว จึงมอบบัตรเข้างานและป้ายห้อยคอซึ่งนำรูปของ ดงบังชินกิทั้ง 5 คนมาลงแล้วไล่สี 5 สีสลับกัน ภาพของดงบังชินกิถูกจัดวางรูปไว้ด้านบนของป้าย ขณะด้านล่างของป้ายเป็นที่ว่างให้เขียนชื่อของผู้ร่วมงานลงไป กำหนดการจัดงานนั้นเลื่อนจาก เดิม ทั้งนี้เพราะผู้ดูแลและผู้บริหารต่างเตรียมสถานที่ตั้งแต่เมื่อวานนี้ แต่เนื่องจากทุกคนยังคง เรียนหนังสืออยู่ การจัดสถานที่จึงเริ่มขึ้นในช่วงเย็นหลังเลิกเรียนและจัดไม่เสร็จภายในคืนนั้น จึง ต้องมาทำต่อในวันนี้ ซึ่งสามารถมาจัดได้ช่วงที่ห้างสรรพสินค้าเปิดทำการ กำหนดการเดิมจึง ล่าช้าไป

เมื่องานยังไม่เริ่ม ผู้วิจัยจึงเดินอยู่ไม่ไกลจากสถานที่จัดงานนัก ในละแวกนั้นมีสมาชิก เว็บไซต์ที่มาร่วมงานบางคนใส่เสื้อสีแดง บ้างใส่เสื้อสีขาว และมีป้ายชื่อเป็นรูปดงบังชินกิห้อยคอ เอาไว้ หลังจากนั้นเวลาประมาณ 13.00 น. ประตูทางเข้างานจึงเปิด ห้องจัดงานอยู่ทางขวามือ ของห้องโถงเล็ก ห้องกระจกใสปิดทึบด้วยกระดาษขาว เมื่อเดินผ่านประตูกระจกใส่เข้าไปจะมี กระดาษสีขาวบังทางเข้าอีกทีหนึ่ง เมื่อผู้วิจัยเดินเข้าไปแล้วกระจกใส่แผ่นใหญ่ยาวปิดด้วย กระดาษทึบแสงจะอยู่ทางขวามือ มีแผ่นป้ายพลาสติกขนาดใหญ่ซ้อนปิดทับอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งภาพ บนแผ่นป้ายนั้นคือรายชื่อและสัญลักษณ์ของผู้ให้การสนับสนุนการจัดงานในครั้งนี้ เช่น สยาม เซ็นเตอร์ อาดามัส (ADAMAS) เป็นต้น

ผนังห้องฝั่งตรงข้ามกับประตูทางเข้าจะเป็นกระจกเงาบานใหญ่ยาวตลอดจนสุดผนังห้อง บริเวณหัวมุมห้องทางด้านขวามือจะมีโต๊ะและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องฉายสไลด์ กระเป่า หลายสิบใบ และเป็นทีประจำการของเหล่าผู้ดูแล ผู้บริหารเว็บไซต์ มุมห้องฝั่งซ้ายมือเป็นผนังปูน ทาสีขาวซึ่งใช้เป็นบริเวณฉายสไลด์ สมาชิกเว็บไซต์ซึ่งโดยมากแล้วจะอยู่ในระดับมัธยมศึกษา หลายคนเดินเข้ามานั่งตรงกลางห้องและรวมกลุ่มกัน มีทั้งที่ใส่เสื้อสีแดงและเสื้อขาว ขณะที่ผู้จัดงาน ซึ่งยืนรออยู่มุมห้องจะใส่เสื้อสีแดงเสียส่วนใหญ่

เมื่อแฟนคลับเข้ามานั่งได้ระยะหนึ่งงานจึงเริ่มขึ้น ภายในงานนั้น นิพนธ์ทำหน้าที่เป็นพิธีกร โดยกล่าวเปิดงานสังสรรค์ ซึ่งการจัดงานครั้งนี้เป็นครั้งที่ 2 ของเว็บไซต์ แต่เป็นงานครบรอบการ ก่อตั้งครบ 1 ปี ขณะวันแรกที่ก่อตั้งคือ 8 เมษายน 2550 สาเหตุที่ทางเว็บไซต์ดริมแลนด์เลือกจัด

งานในวันที่ 5 เมษายน 2551 แทน เนื่องจากความสะดวกในหลายๆ ด้าน อีกทั้งวันนี้เป็นวันเสาร์ ซึ่งสมาชิกเว็บไซต์ที่ยังเรียนอยู่จะมาได้สะดวกกว่าวันธรรมดา

เมื่อสมาชิกหลายคนพร้อมแล้ว ทางผู้จัดจึงดำเนินงานต่อโดยการเล่นเกม โดยเกมนี้จะให้อาสาสมัครออกมาตอบคำถามซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเว็บไซต์ดรีมแลนด์ว่ามีความรู้เรื่องเว็บไซต์ดี มากเพียงใด อาสาสมัครเกือบ 10 คนออกมาตอบคำถาม เมื่อเลือกที่นั่งเรียบร้อยแล้วจึงมีการ แจกกระดาษตอบคำถาม ผู้จัดงานจะถามคำถามต่างๆ เป็นคำถามเกี่ยวกับเว็บไซต์ เช่น แบนเนอร์ (แผ่นป้ายโฆษณาที่ติดอยู่บนเว็บเพจ) ภายในเว็บบอร์ดเป็นรูปอะไร (รูปดงบังชินกิยกมือไหว้) หรือสัญลักษณ์ที่แสดงในเว็บบอร์ด เช่น ผู้บริหารจะใช้สัญลักษณ์นางฟ้า และตรงชื่อของแต่ละคนจะเป็นตัวอักษรสีชมพู ผู้ดูแลจะใช้สัญลักษณ์ดอกไม้ สมาชิกภายในบอร์ดจะใช้สัญลักษณ์ใบไม้ เป็นต้น หลังตรวจสอบคำตอบแล้ว อาสาสมัครสามารถทำคะแนนได้สูงสุดถึง 95 คะแนน และได้รับของรางวัลไป

จากนั้นจึงเปลี่ยนบรรยากาศโดยการเปิดคลิปวิดีโอเกี่ยวกับดงบังชินกิ รวบรวมภาพน่ารักๆ ในอิริยาบถต่างๆ สลับกับการแจกของรางวัลซึ่งจะจับโดยใช้ตัวเลขจากหางบัตรเข้างาน ของที่แจกจะเป็นซีดีเพลงอัลบั้มต่างๆ โปสเตอร์ รูปภาพ ซึ่งมีราคาสูง จากนั้นคั่นด้วยการเดินโคฟเวอร์ของวง Cherish Union จะมีการตอบคำถาม เดินโคฟเวอร์ และแจกรางวัลสลับกันไป คลิปวิดีโอที่แฟนคลับตื่นเต้นที่สุดคือคลิปวิดีโอ “ติดเรท” คล้ายในงาน Miracle O Global Fan Party ที่แสดงภาพดงบังชินกิเปิดเสื้อโชว์แผ่นอก ช่วงเวลาที่เปิดนั้นทั้งผู้บริหารและผู้ดูแลจะเข้ามานั่งรวมกลุ่มตรงกลางห้องกับสมาชิกเว็บไซต์ ทั้งหมดต่างกรีดร้องกันเสียงดัง แม้จะไม่ใช้ภาพหรือหवाแต่ก็เรียกอารมณ์ร่วมให้ทุกคนในงานได้ไม่น้อย ในสถานการณ์นั้นทำให้ผู้วิจัยคิดว่าผู้บริหาร ผู้ดูแลก็ไม่ต่างจากแฟนคลับคนอื่นๆ ที่ชื่นชอบดงบังชินกิ การได้อยู่ร่วมกับคนที่มีความชอบเหมือนกันและได้แสดงความรู้สึกออกมาอย่างเปิดเผยจึงไม่ใช่เรื่องแปลก

คลิปที่พิเศษสุดของเว็บไซต์คือคลิปตัวการ์ตูนดงบังชินกิ เว็บไซต์ดรีมแลนด์จัดทำขึ้นเป็นพิเศษเนื่องในโอกาสครบรอบ 1 ปี เป็นตัวการ์ตูนวาดด้วยลายเส้นแบบเด็กๆ ซึ่งที่ผู้ดูแลคลิปสามารถบอกได้ว่าตัวการ์ตูนตัวใดคือใครในดงบังชินกิ การใช้สีฉากอย่างง่ายๆ ประกอบกับเพลงในอัลบั้มภาษาญี่ปุ่นแนวน่ารักๆ ของดงบังชินกิ ทำให้คลิปวิดีโอ น่าดูมากขึ้น และที่เรียกเสียงหัวเราะได้คือการที่ผู้ทำคลิปวิดีโอใส่มุขตลกใหม่ล่าสุดเกี่ยวกับภาษาไทยเข้าไปด้วย เป็นคำที่ชูซอนสมาชิกในวงพูด เช่น คำว่า “เผา” เป็นศัพท์คำใหม่ที่เขาเรียนรู้ คำว่า “เผา” หมายความว่า “ไหม้” ซึ่งพ้องเสียงกับคำว่า “ไม่” เป็นคำที่ชูซอนพูดในความหมายคือการปฏิเสธ เป็นต้น ขณะที่กิจกรรมในงานดำเนินไปก็มีคนอื่นๆ ทอยเข้ามาในงานอีก

จากนั้นจึงเป็นการเดินโคฟเวอร์อีกครั้งหนึ่งและต่อด้วยการเปิดคลิปวิดีโอ ซึ่งครั้งนี้เปิดประกอบเพลงไทยที่มีชื่อว่า “เพื่อเธอ” ร้องโดยนภ พรธานี ซึ่งประมวลภาพต่างๆ ของดงบังชันทิกีอีก เช่นเคย แต่รวมภาพของชาวแคสที่ใส่ชุดแดงไปรับดงบังชันทิกีที่สนามบินครั้งล่าสุด หรือภาพงานแถลงข่าวที่ลานหน้าสยามพารากอน หลังจากจบคลิปนี้แล้ว สมาชิกในงานต่างร้องไห้ เนื่องจากภาพตอนที่ดงบังชันทิกีมาแถลงข่าวที่พารากอน และแฟนคลับนับพันใส่เสื้อแดงยืนรอรับท่ามกลางสายฝน ตัวของพิธีกรเองก็น้ำตาซึมไปด้วย เนื่องจากวันนั้นเธอเองก็ไปยืนรอดงบังชันทิกีเป็นเวลานานท่ามกลางฝนตก เสี่ยงตะไครนของแคสลิโอเปียคนอื่นดังมาก จนกระทั่งเธอไม่ได้ยินเสียงปลายสายที่อยู่ในโทรศัพท์ ความเหน็ดเหนื่อยจากสภาพอากาศและผู้คนเบียดเสียด เพียงเพื่อจะได้เห็นดงบังชันทิกีที่เธอชื่นชอบ การเล่าเพื่อแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งกันและกันทำให้สมาชิกหลายคนประทับใจ เนื่องจากตนเองก็ไปในงานวันนั้นเช่นกัน

งานดำเนินต่อไปจนช่วงท้ายซึ่งผู้จัดและสมาชิกต่างร่วมกันยินดีที่เว็บไซต์ดรีมแลนด์ก่อตั้งครบรอบ 1 ปี ผู้จัดงานได้เรียกสมาชิกที่มาร่วมงานซึ่งมีวันเกิดในช่วงเวลาใกล้เคียงกับการก่อตั้งเว็บไซต์ให้ออกมาด้านหน้า เนื่องจากไม่มีสมาชิกคนใดที่เกิดวันเดียวกันกับวันก่อตั้งเว็บไซต์ ผู้จัดงานจึงหาแฟนคลับที่เกิดในช่วงอาทิตย์ที่ 8 เมษายน ช่วงเดือนเมษายน หรือเลขวันที่ใกล้เคียงกับการก่อตั้ง จึงได้สมาชิกออกมามี 3 คน ทุกคนในงานร่วมกันร้องเพลงสุขสันต์วันเกิดและตัดเค้ก ซึ่งบนหน้าเค้กเป็นรูปของดงบังชันทิกีทั้ง 5 ยืนอยู่โดยใส่ชุดสูทสีขาว และเขียนข้อความข้างล่างว่า “1<sup>st</sup> ANNIVERSARY TVXQ DREAMLAND” จากนั้นจึงตัดเค้ก ผู้จัดงานจึงกล่าวปิดงาน สมาชิกทุกคนจึงแยกย้ายกันกลับ มีแฟนคลับบางคนยังรอเพื่อขอบคุณกับผู้จัดงาน บางส่วนรอรับของขวัญที่ตนได้รับ เป็นครั้งแรกที่มีโอกาสได้พบกับเอ็ม ซึ่งเป็นที่รู้กันว่าเอ็มไม่ค่อยได้ไปข้างนอกกับเพื่อนๆ พี่ๆ ในเว็บไซต์เท่าใดนัก แต่เอ็มมาร่วมในงานนี้โดยนั่งอยู่ตรงมุมขวาของห้องเย็นวันนั้นผู้วิจัยมีโอกาสดักทายนกับผู้ให้ข้อมูลเพียงเล็กน้อย เนื่องจากหลังจากจบงานแล้วผู้จัดงานต่างรีบเก็บของให้เสร็จ ผู้วิจัยจึงลากลับบ้านพร้อมของขวัญเป็นซีดีเพลงเดี่ยวของจุนซูที่ทางผู้จัดจับสลากหมายเลขบัตรของผู้วิจัยได้

ความรู้สึกที่มีร่วมกันของผู้จัดงานและสมาชิกเว็บไซต์หลังได้ดูคลิปวิดีโอแล้วร้องไห้ ทำให้ผู้วิจัยอดคิดไม่ได้ว่าพวกเขารู้สึกซาบซึ้งกันมากแค่ไหน ผู้วิจัยไม่อาจตอบแทนความรู้สึกของแฟนคลับได้ทั้งหมด เพราะผู้วิจัยไม่เคยไปยืนรอรับดงบังชันทิกี ทนกับการเบียดเสียดและอากาศแปรปรวน เช่นนั้น ความทุ่มเทของแฟนคลับมาจากความตั้งใจอย่างเต็มเปี่ยม เหมือนที่อองเคยบอกกับผู้วิจัยว่า “เพราะรักจึงอยากทำอะไรให้”

ที่ผ่านมาในสังคมไทย น้อยครั้งนักที่จะแฟนคลับจะรวมตัวกันไปตามศิลปิน แม้ศิลปินชาวตะวันตกที่มีชื่อเสียงทั่วโลก แฟนคลับในไทยก็ไม่เคยรวมตัวกันมากเท่านี้ แต่วัฒนธรรมเหล่านี้เริ่มเข้ามาตามกระแสของเกาหลี ดาราศิลปินไทยทุกวันนี้จึงมีแฟนคลับเป็นของตัวเอง มีการสร้างเว็บไซต์ส่วนตัวให้คนเหล่านั้น แฟนคลับติดตามดาราไปตามงานต่างๆ เรียกได้ว่าเป็นผู้ให้ความสนับสนุนศิลปินคนนั้นๆ เป็นอย่างดี ผู้วิจัยเคยดูรายการ Academy Fantasia (AF) ทางช่องทรู วิชั่น แม้ผู้ที่ถูกคัดเลือกให้มาอยู่ร่วมบ้านในรายการเรียลลิตี้โชว์ จะเป็นคนธรรมดา แต่ระยะเวลาหนึ่งพวกเขาก็มีแฟนคลับเป็นของตนเอง การโหวตของแฟนคลับก็มีส่วนในการตัดสินชะตาของคนๆ นั้น ทำให้เห็นว่ากระแสแฟนคลับนั้นแผ่ขยายในสังคมไทยมากขึ้น สำหรับเกาหลีแล้วแฟนคลับมีความสำคัญมาก ถ้าแฟนคลับชอบศิลปินคนใดก็จะรักอย่างจริงจัง ถึงกับไปรออยู่หน้าที่พักหรือต่อต้านต้นสังกัดของศิลปิน เมื่อไม่เห็นด้วยกับการที่ต้นสังกัดพยายามเปลี่ยนแปลงรูปแบบของกลุ่มศิลปิน ถ้าชอบใครแล้วก็จะรวมกลุ่มกันชอบและใช้อินเตอร์เน็ตในการส่งข้อความชื่นชมให้รับรู้กันทั่ว แต่ถ้าแฟนคลับเกลียดใครก็จะมีกรรวมตัวของกลุ่มที่เกลียด จนบางครั้งถึงกับปล่อยข่าวในแง่ลบสร้างความเสียหายให้คนๆ นั้น ผู้วิจัยคิดว่ากระแสแฟนคลับของไทยจะมารุนแรงเท่าของเกาหลี อย่างน้อยแฟนคลับไทยก็ไม่เคยคิดทำลายศิลปินที่ตนเคยชอบ พวกเขาเพียงแต่รัก ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้เพียงเท่านั้น

จะเห็นได้ว่าการทำกิจกรรมหรือการชมคอนเสิร์ต คือการเปิดโอกาสให้แฟนคลับได้แสดงออกหรือเปิดเผยตัวตนว่าชื่นชอบดั่งบังชินิกิ แม้ในสังคมปัจจุบันจะยอมรับในการแสดงออกวัยรุ่นมากขึ้น แต่ก็ยังมีข้อจำกัดอยู่ ในสถานะชีวิตประจำวันกลุ่มแฟนคลับ ผู้ที่ชื่นชอบดำเนินชีวิตตามปกติ ขณะที่ช่วงเวลาในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ คือการเปิดเผยตัวตนของพวกเขา การจัดกิจกรรมนอกจากจะเป็นการพบปะระหว่างผู้ที่ชื่นชอบดั่งบังชินิกิด้วยกันแล้ว แต่ยังเป็นพื้นที่ซึ่งเปิดโอกาสให้แฟนคลับได้แสดงออกถึงความรู้สึกที่มีต่อดั่งบังชินิกิ โดยไม่ต้องสงวนท่าทีในการแสดงความรู้สึก ไม่ต้องคำนึงถึงภาพลักษณ์ที่สังคมกำหนด ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงในวัยทำงาน นักเรียน นักศึกษา เมื่อทั้งหมดได้ใช้เวลาร่วมกันแม้จะเป็นช่วงสั้นๆ แต่ก็สามารถแสดงออกถึงสิ่งที่รู้สึก ไม่ต้องปิดกั้นความชอบของตนเองต่อสังคม ทัศนคติอื่นๆ และการแสดงออกก็ไม่ใช่ว่าเรื่องที่ไม่รู้สวาระ

## วิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา

งานวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ของนักร้องเกาหลีในการสร้างอัตลักษณ์ร่วมของวัยรุ่นไทย: ศึกษากรณี WWW.TVXQ-DREAMLAND.COM” ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาในเชิงมานุษยวิทยา (Anthropological Research) เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์กับสภาพแวดล้อมนั้น โดยเน้นข้อมูลด้านความรู้สึกลึกซึ้ง การให้ความหมายหรือการให้นิยามสถานการณ์ต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ศึกษาการก่อตัวของกลุ่มแฟนคลับในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ ศึกษาภาพลักษณ์ของนักร้องเกาหลีในวัยรุ่นไทย ผ่านการใช้สัญลักษณ์ของกลุ่มแฟนคลับในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ ศึกษากระบวนการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ของกลุ่มแฟนคลับในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ จากการศึกษาได้ผลดังนี้

### 7.1 การก่อตัวของเว็บไซต์ดรีมแลนด์

จากการศึกษาพบว่า เว็บไซต์ดรีมแลนด์เกิดขึ้นจากความต้องการผู้บริหารทั้ง 9 คน ที่ต้องการอยู่ร่วมกันอีกครั้ง เนื่องจากเว็บไซต์ที่เคยเข้าเป็นประจำนั้นมีรูปแบบการดำเนินงานที่เปลี่ยนไป ผู้บริหารเว็บไซต์ดรีมแลนด์ทั้ง 9 คน ซึ่งเคยเป็นสมาชิกในเว็บไซต์เก่านั้นจัดตั้งกลุ่มของตนเอง โดยรวมกลุ่มกับผู้ที่ชอบการแต่ง (fiction) เหมือนกัน เมื่อเกิดความสนิทสนมจึงไม่อยากแยกจากกัน ดังนั้นการก่อตั้งเว็บไซต์ก็เป็นเหมือนการสนองตอบความต้องการของตนเอง และผลจากการก่อตั้งเว็บไซต์นั้นทำให้ผู้ที่ชื่นชอบดั่งชินกิเช่นกันได้มาอาศัย เป็นสมาชิกของเว็บไซต์ดรีมแลนด์ โดยการจัดตั้งเว็บไซต์นี้ไม่ได้คาดหวังถึงผลประโยชน์ใดๆ

ผู้ดูแลเว็บไซต์คือบุคคลที่มีความสำคัญลงมา การจัดการดูแลภายในเว็บไซต์คือสิ่งที่ผู้บริหารและผู้ดูแลต้องรับผิดชอบและดำเนินการ เพื่อรักษากฎ ระเบียบ ในการอยู่ร่วมกันของสมาชิก ผู้ดูแลนั้นมีที่มาหลากหลาย และมีความสำคัญในด้านการทำงานต่างกัน กลุ่มที่ค่อนข้างสนิทกับผู้บริหารคือ dreamlish knight ซึ่งจะดูแลภายในเว็บไซต์โดยทั่วไป ความสนิทสนมที่มีมาตั้งแต่อยู่ในเว็บไซต์เก่าเป็นส่วนหนึ่งที่ผู้บริหารใช้คัดเลือกให้มารับหน้าที่นี้ ขณะที่ผู้ดูแลในด้านอื่นมาจากการคัดเลือกโดยดูจากความขยันในการลงข่าว ลงรูป ลงคลิปวิดีโอต่างๆ ขณะที่ผู้ดูแลอีกส่วนหนึ่งมาจากการเปิดรับสมัครภายในเว็บไซต์

การทำงานภายในเว็บไซต์ โดยปกติแล้วการทำงานของผู้บริหารและผู้ดูแลไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจะส่งมอบตามความเหมาะสม ความสามารถของผู้ดูแล และ

ระยะเวลาที่บุคคลผู้นั้นจะทำได้ ในเรื่องการรับผิดชอบภายในเว็บไซต์ การทำงานจะเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ความรับผิดชอบที่ไม่ตายตัวนี้เป็นข้อดีในการถ่ายโอนหน้าที่รับผิดชอบเป็นการชั่วคราว เพื่อให้การทำงานภายในเว็บไซต์ดำเนินต่อไปได้ ทั้งผู้บริหารและผู้ดูแลต่างเรียนรู้การทำงาน ความรับผิดชอบภายในเว็บไซต์ไปพร้อมๆ กัน

จะเห็นได้ว่า จุดกำเนิดของเว็บไซต์ดริมแลนด์คือการเข้าไปในเว็บไซต์หนึ่งเพื่อติดตามเรื่องราวของศิลปิน เกิดการก่อสร้างสัมพันธ์ระหว่างกันภายในเว็บไซต์แรกของสมาชิกและกลายมาเป็นผู้บริหาร ผู้ดูแลเว็บไซต์นั้น สามารถพัฒนาถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันในเรื่องของความรู้สึกร่วม จากจุดเริ่มต้นในจุดแรกจึงพัฒนามายังจุดที่สองคือการออกมาจากเว็บไซต์เก่าแล้วสร้างเว็บไซต์ขึ้นใหม่เป็นของตนเอง เว็บไซต์ดริมแลนด์จึงกลายเป็นตัวแทนของกลุ่มองค์กร มีการจัดการภายในเว็บไซต์ในระดับหนึ่ง เป็นกลุ่มที่เกิดจากความสัมพันธ์ส่วนตัวของผู้ที่มีความรู้สึกชอบในสิ่งเดียวกัน ซึ่งความแตกต่างของอายุนั้นไม่ได้เป็นอุปสรรคในการจัดการและรับผิดชอบงานทางด้านนี้

## 7.2 การก่อตัวของกลุ่มแฟนคลับในเว็บไซต์ดริมแลนด์

แฟนคลับคือตัวแทนของวัยรุ่นหรือบุคคลจำนวนหนึ่งที่ชื่นชอบในศิลปินคนเดียวกัน ความชอบก่อตัวขึ้น เมื่อมารวมกันจึงมีการขยายวงกว้างออกไป ในหมู่เพื่อนอาจเกิดจากการชักชวนให้และเผยแพร่ความชอบ เรื่องราวต่างๆ ส่งผ่านไปยังคนใกล้ชิด ซึ่งมีทั้งคนชื่นชอบและคนที่ไม่ได้ชื่นชอบด้วยเช่นกัน มีการรวมกลุ่มของคนที่ชื่นชอบในสิ่งเดียวกันขึ้นโดยเฉพาะ ซึ่งอาจมองได้ว่าเป็นการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างพวกเรา จากการรวมกลุ่มกลายเป็นสังคมภายในเว็บไซต์

แฟนคลับดงบังซินิกิในเว็บไซต์ดริมแลนด์นั้นมีที่มาหลากหลาย โดยมากแล้วสมาชิกของเว็บไซต์รู้จักกับผู้บริหารและผู้ดูแลบางคนมาก่อน เนื่องจากเคยเข้าไปในเว็บไซต์เดียวกันกับผู้บริหาร เมื่อผู้บริหารได้ก่อตั้งเว็บไซต์เป็นของตนเอง สมาชิกที่ไม่มีที่อยู่และได้พบกับผู้บริหารอีกครั้งจึงได้รับการแนะนำให้รู้จักเว็บไซต์ดริมแลนด์ เพื่อเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งของแฟนคลับ นอกจากนี้สมาชิกดริมแลนด์บางคนรู้จักเว็บไซต์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต บางคนรู้จักจากเพื่อนที่เป็นสมาชิกในเว็บไซต์อยู่แล้ว ส่วนหนึ่งรู้จักจากการเข้าเว็บไซต์อื่นไปเรื่อยๆ จนกระทั่งมาพบเว็บไซต์ดริมแลนด์หรือการค้นหาโดยการใส่เว็บไซต์กูเกิ้ล

โดยมากแล้วแฟนคลับเข้ามาในเว็บไซต์ดริมแลนด์เพื่อรับข้อมูลข่าวสารของดงบังซินิกิ การสนทนาผ่านเว็บไซต์โดยมากแล้วจะเป็นการเขียนข้อความเพื่อขอขอบคุณตามมารยาทหลังจาก



การอ่านกระทู้ต่างๆ การสนทนาโดยมากแล้วจะอยู่ในรูปของ shout box ซึ่งเป็นการสนทนาหน้าเว็บไซต์ ซึ่งมีความรวดเร็วทันทีที่เขียนข้อความ เมื่อกดส่งข้อความก็จะขึ้นไปอยู่ใน shout box ทันที แต่ผู้ที่เข้ามาสนทนาใน shout box ก็จะมีเฉพาะกลุ่ม อาจเป็นผู้บริหาร ผู้ดูแลที่เข้าไปคุยกัน ในนั้น และมีสมาชิกภายในเว็บไซต์บ้างเช่นกัน

แฟนคลับในเว็บไซต์ดรีมแลนด์ ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุประมาณ 14-21 ปี ส่วนหนึ่งรู้จักและเป็นแฟนคลับมาตั้งแต่แรก ขณะที่อีกส่วนหนึ่งเพิ่งรู้จักและเป็นแฟนคลับในระยะหลัง แฟนคลับที่อายุน้อยรู้จักดงบังซิ่นก็มาตั้งแต่ยังอยู่ประถมศึกษา แม้ภายในเว็บไซต์จะเกิดจากความสัมพันธ์ส่วนตัว สมาชิกส่วนหนึ่งมีความสัมพันธ์ติดต่อกับผู้บริหาร ผู้ดูแลเว็บไซต์ แต่การรวมกลุ่มกันภายในเว็บไซต์เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งบางครั้งอาจไม่ได้เป็นถาวร เมื่อแฟนคลับแต่ละคนมีอายุมากขึ้น ก็อาจมีบางส่วนที่หันเหความสนใจไปชอบในสิ่งอื่น ด้วยภาวะปัจจัยหลายๆ ด้าน อาจส่งผลกระทบต่อความรู้สึกที่เคยมีในช่วงที่เป็นวัยรุ่นหรือเป็นแฟนคลับในช่วงแรก

แม้เว็บไซต์จะยังคงมีอยู่ แต่การเพิ่มขึ้น โยกย้าย หรือลดจำนวนลงเป็นเรื่องที่มักจะเกิดขึ้นเสมอ ในช่วงหนึ่ง เว็บไซต์ที่สมาชิกมากมายหลายพันคน เนื่องจากกระแสของดงบังซิ่นก็ในช่วงนั้นที่จะมาแสดงคอนเสิร์ตในประเทศไทย จึงมีคนจำนวนมากมาสมัครสมาชิก แต่เมื่อกระแสเหล่านั้นค่อยๆ เลือนหายไป กลุ่มแฟนคลับก็ลดจำนวนลง คงเหลือแต่ผู้ที่เป็แฟนคลับและชื่นชอบดงบังซิ่นก็อย่างแท้จริง แต่กระนั้นทุกคนที่อยู่ในเว็บไซต์ก็ยังมีสถานะภาพของผู้ที่ชื่นชอบดงบังซิ่น และยังคงอยู่ร่วมกันด้วยความรู้สึกเดียวกันคือ ความรักที่มีต่อดงบังซิ่น

### 7.3 ภาพลักษณ์ของดงบังซิ่นที่มีต่อแฟนคลับ

ภาพลักษณ์คือสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะภาพลักษณ์ของนักร้องเกาหลี ในแต่อัลบั้มหรือแต่ละเพลงที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ จะเห็นถึงความแตกต่างในแต่ละเพลงได้อย่างชัดเจน สิ่งที่เหมือนกับภาพลักษณ์ของนักร้องที่ไม่หยุดนิ่งคืออัตลักษณ์ซึ่งมีความลึกลับ ภาพลักษณ์ที่แฟนคลับศิลปินเกาหลีจำได้เสมอว่าพวกเขาคือใคร และพวกเขาชื่อใครในฐานะของแฟนคลับหรือคนที่ชื่นชอบ

Daniel J. Boorstin (1964: 186-194) ภาพลักษณ์คือสิ่งที่สร้างขึ้นจากองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งมีหลากหลายความหมาย เข้าใจได้ง่าย เชื่อถือได้ ถูกสร้างขึ้นตามแบบแผนเนื่องจากความต้องการหรือความประทับใจบางอย่าง ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือเมื่อสร้างจากความรู้สึก

ภายในใจเกี่ยวกับบุคคล สถาปนให้เป็นที่ยอมรับ ภาพลักษณ์ที่ถูกสร้างมีความเป็นจริงให้เห็นเป็นรูปธรรม แต่บางครั้งก็คลุมเครือ ระหว่างจินตนาการ ความคาดหวัง และความจริง

ภาพลักษณ์ภายนอกอาจเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อให้ดูดีดูดี ภาพลักษณ์ที่นำเสนอโดยสื่อสร้างให้ดั่งบังชีนิกิตูเป็นบุคคลสาธารณะแต่มีบุคลิกบางอย่างที่เข้าถึงยากในช่วงแรกของการนำเสนอในฐานะกลุ่มศิลปินผ่านสื่อต่างๆ ภาพลักษณ์ในช่วงแรกที่นำเสนอก็สามารถสร้างฐานแฟนคลับที่ชื่นชอบได้ในระดับหนึ่ง จากความสามารถทั้งการร้อง การเต้น แต่สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงภาพเพียงผิวเผินที่บุคคลทั่วไปมองเห็น สำหรับแฟนคลับแล้วการติดตามผลงานต่างๆ ที่นำเสนอออกมาเป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งที่แฟนคลับให้ความสนใจ ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของทรงผม การแต่งกาย ในแต่ละเพลงที่ปล่อยออกมา ภาพลักษณ์ การแต่งกายของศิลปินเกาหลีคือสิ่งที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ความไม่หยุดนิ่งทำให้เกิดความแปลกใหม่ ขณะเดียวกันแฟนคลับที่ชื่นชอบดั่งบังชีนิกิตูสามารถยอมรับความเปลี่ยนแปลงในสิ่งเหล่านั้น แต่ภาพลักษณ์ในความรู้สึกของแฟนคลับนั้นมากกว่าสิ่งที่เห็นภายนอก คือ เป็นตัวตน อุปนิสัย ความสามารถ แฟนคลับไม่ได้รู้จักแค่ผลงานต่างๆ ของดั่งบังชีนิกิตู แต่รับรู้เพิ่มเติมจากการติดตามรายการต่างๆ ทางโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต บทสัมภาษณ์ของดั่งบังชีนิกิตู และผู้แวดล้อม ภาพถ่ายในยามปกติหรือเผลอตัวซึ่งมีการนำเสนอเป็นจำนวนมากในอินเทอร์เน็ต

ภาพลักษณ์ของดั่งบังชีนิกิตูคือผู้ที่มีความสามารถ ทางต้นสังกัดพยายามขัดเกลาให้นำเสนอให้ตัวศิลปินอยู่ในกรอบ มีความประพฤติดีและเป็นแบบอย่างที่ดีให้วัยรุ่น เป็นผู้นำในศิลปินกลุ่มยุคใหม่ที่มีความสามารถ ดังนั้นตัวตนของดั่งบังชีนิกิตูคือสิ่งที่แฟนคลับนำมาเป็นต้นแบบ เป็นแรงบันดาลใจ จากตัวตนของแต่ละคน ให้เอาเป็นแบบอย่าง ทั้งเรื่องของความสามารถในการแสดง การร้อง การเต้น แฟนคลับบางคนเกิดแรงบันดาลใจจากความสามารถทางด้านนี้ จึงเลือกที่จะเดินตามความฝันของตน เหมือนดั่งที่ดั่งบังชีนิกิตูได้ผ่านมา ก่อนหน้านั้น เมื่อนักกิจกรรมและความฝันอยากนักร้อง ความสำเร็จของดั่งบังชีนิกิตูที่พวกเขารับรู้จึงเป็นเหมือนแรงบันดาลใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความพยายามและการฝึกฝน

สมาชิกดั่งบังชีนิกิตูเรียนหนังสือเก่ง ดังนั้นในด้านการเรียน แฟนคลับหลายคนอยากเรียนเก่งให้เหมือนดั่งบังชีนิกิตู มีจุดมุ่งหมาย กำลังใจที่จะเป็นอย่างพวกเขา นอกจากจะเป็นความภูมิใจให้ตนเองแล้ว ในฐานะที่เป็นแฟนคลับนั้นจะแสดงให้เห็นว่าการชอบดั่งบังชีนิกิตูไม่ได้ทำให้การเรียนตกต่ำลงหรือส่งผลกระทบต่อการเรียน นอกจากนี้ในการทำงานบางอย่างแฟนคลับยังนำเรื่องราวของดั่งบังชีนิกิตูมาใส่ไว้ในรายงานบ่อยครั้ง นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความชื่นชอบแล้ว แฟนคลับสามารถเชื่อมโยงความชอบกับการเรียนและชีวิตประจำวันของตนอีกทางหนึ่ง

ความสามารถพิเศษของดงบังซิงกิในด้านดนตรีคือสิ่งที่แฟนคลับพยายามค้นหาในตัวเองเช่นกัน สมาชิกดงบังซิงกิบางคนสามารถเล่นเปียโนหรือเครื่องดนตรีอื่นๆ ได้ ความสามารถนี้ใช้ร่วมกับการแต่งเพลงในอัลบั้ม แฟนคลับบางคนที่มีความสามารถด้านดนตรีพยายามศึกษาให้มากขึ้น เพื่อให้เหมือนกับดงบังซิงกิที่ตนชื่นชอบ ด้านภาษาก็เป็นสิ่งที่แฟนคลับให้ความสนใจศึกษา นอกจากภาษาเกาหลีซึ่งเป็นภาษาแม่แล้ว ภาษาญี่ปุ่นก็เป็นอีกภาษาหนึ่งที่ดงบังซิงกิพูดได้ แฟนคลับจึงเลือกศึกษาภาษาเหล่านี้ นอกจากนั้นการศึกษารัฐศาสตร์และอังกฤษเพิ่มเติมเพื่อช่วยในการติดตามข่าวสารของดงบังซิงกิได้สะดวกยิ่งขึ้น เนื่องจากเว็บไซต์ข่าวสารโดยมากจะเป็นของต่างประเทศ ผู้ที่มีพื้นฐานในด้านนี้มักจะไปเรียนเพิ่มเติม

แฟนคลับบางส่วนยังเอาดงบังซิงกิมาเป็นต้นแบบหรือเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิต นับตั้งแต่เปิดตัวในฐานะดงบังซิงกิ มีหลายประเทศที่วิ่งต่องไปทำกิจกรรม เพื่อโปรโมตอัลบั้ม จัดคอนเสิร์ต ถ่ายทำรายการหรือถ่ายรูปลงหนังสือ สถานที่ต่างๆ ที่ดงบังซิงกิไป จึงเป็นสถานที่แฟนคลับอยากจะทำตาม นอกจากการไปที่เกาหลีเพื่อชิมซบบรรยากาศ สถานที่ที่ดงบังซิงกิอาศัยอยู่แล้ว การได้เดินทางไปตามประเทศต่างๆ ที่ดงบังซิงกิทำงานเป็นอีกความต้องการหนึ่งของแฟนคลับ ความรู้สึกร่วมเป็นอีกอย่างหนึ่งที่แฟนคลับมีต่อดงบังซิงกิ เช่น เวลาที่ทำอะไรสักอย่างก็จะคิดถึงดงบังซิงกิว่าพวกเขาทำอะไรหรือเป็นอย่างไรบ้าง กระทั่งเวลาที่ได้ยินข่าวของเขา แฟนคลับก็จะเป็นห่วงว่าดงบังซิงกิจะคิดอย่างไร เป็นต้น

ภาพลักษณ์ของดงบังซิงกิ สิ่งที่น่าเสนอหรือรับรู้ผ่านสื่อ ในความรู้สึกของแฟนคลับนั้น เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลอย่างมาก จากความชื่นชอบของวัยรุ่น ทุกการกระทำ ความคิดหรือคำพูด กลายมาเป็นรูปธรรมที่มีความชัดเจน ทั้งนี้อาจเกี่ยวข้องกับการสร้างตัวตน อัตลักษณ์ของตัวเอง ซึ่งเชื่อมโยงเข้ากับดงบังซิงกิที่ชื่นชอบ อัตลักษณ์เกี่ยวข้องกับมิติ “ภายใน” ของตัวเราอย่างมาก ทั้งในด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เพราะมนุษย์ให้ความหมายหรือเปลี่ยนแปลงความหมายเกี่ยวกับตนเองในกระบวนการที่เขาสัมพันธ์กับโลก (อภิญา, 2546: 5-6) ดังนั้นสำหรับตัวบุคคลแล้ว การนำเอาภาพลักษณ์ของดงบังซิงกิที่น่าเสนอและรับรู้ดังกล่าวมาสร้างอัตลักษณ์ให้กับตัวเอง โดยมากแล้วจึงเป็นเรื่องที่ช่วยให้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา การเรียนภาษา หรือค้นหาพรสวรรค์ด้านดนตรีที่มีในแฟนคลับบางคน จึงเป็นการพัฒนาที่ดีขึ้นตามตัวบุคคล

ขณะเดียวกันภาพลักษณ์ของดงบังซิงกิก็มีอิทธิพลต่ออัตลักษณ์ของกลุ่มแฟนคลับซึ่งมีการสร้างบางสิ่งบางอย่างร่วมกัน หรือที่เรียกว่าอัตลักษณ์ร่วม (Collective Identity) ภาวะตัวตนร่วมกันของกลุ่ม สังคม มีส่วนในพื้นที่ร่วมกัน มีการสื่อสาร ใช้ภาษา พิธีกรรม สัญลักษณ์ที่รู้สึก

ร่วมกัน มีความผูกพันทางอารมณ์ ความรู้สึก เป็นส่วนหนึ่งของการกระทำร่วมกัน ความมีตัวตนร่วมกันนี้ มีความหมายเป็นจริงเป็นจังในการกระทำร่วมกัน Melucci (1995) กล่าวว่าอัตลักษณ์ร่วมเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และเกี่ยวข้องกับกระทำระหว่างกันที่ปรับให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ โดยอัตลักษณ์ร่วมนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการแสดงออกและการทำกิจกรรมของกลุ่ม หรือนำไปสู่สิ่งเรียกว่าเป็น ผู้กระทำ (actor) Melucci เห็นว่าลักษณะของกลุ่มที่มีอัตลักษณ์ร่วมกัน (collective identity) ในสังคมปัจจุบัน เป็นความเป็นจริงที่ถูกสร้างขึ้น (a constructed reality) ไม่ใช่สิ่งที่มีมาตั้งแต่กำเนิด

สิ่งที่แฟนคลับสร้างขึ้นและรับมาจากสื่อเห็นได้ชัดเจนอย่างหนึ่งคือ การแต่งเรื่อง (fiction) ซึ่งเป็นวัฒนธรรมอีกอย่างหนึ่งที่เข้ามาในประเทศไทย ไม่ได้มีแต่เฉพาะหนังสือการ์ตูนเท่านั้นที่นำเสนอกระแสวนวาย (Y) ชายรักชาย แต่กระแสวนวายเหล่านี้มาเป็นส่วนหนึ่งของแฟนคลับผู้หญิง ผู้ที่มีความสามารถด้านการเขียนก็จะแต่งเรื่องดั่งบังซิงกิในรูปแบบที่ตนชื่นชอบ ซึ่งทั้งผู้บริหาร ผู้ดูแล หรือสมาชิกในเว็บไซต์เองก็แต่งเรื่องและติดตามผลงานของกันและกัน ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นการสนองตอบต่อ จินตนาการ ความต้องการของตนเองที่ไม่มีในชีวิตจริง ความรักความผูกพันที่แสดงออกในเรื่องแต่งจึงรุนแรงกว่าปกติ นอกจากนี้แฟนคลับมีการสื่อสารกันด้วยภาษาที่รู้กันเฉพาะกลุ่ม คนที่ชื่นชอบศิลปินนั้นๆ จะเข้าใจได้ในทันทีเมื่อได้ยินชื่อเรียกว่านี่เป็นชื่อ ฉายา หรือ คำที่ศิลปินในวงคนใดเป็นคนพูด เช่น โลมา ฟิ้น (dolphin) ฉายาของจูนซูเนื่องจากมีความสามารถในการทำเสียงแหลมสูงเหมือนปลาโลมา เป็นต้น

แฟนคลับส่วนหนึ่งที่มีความสามารถทางด้านการตัดสินใจที่จะจัดกลุ่มเต้นโคฟเวอร์วงดั่งบังซิงกิ การได้แสดงบนเวทีโดยสวมบทบาทและท่าทางการเต้นของดั่งบังซิงกิในช่วงหนึ่งคือสิ่งที่มีความหมายต่อแฟนคลับ นอกจากการทุ่มเทฝึกซ้อมเป็นเวลานานกว่าจะสามารถเต้นได้เหมือนต้นแบบแล้ว แฟนคลับบางคนยังใช้วิธีการเดินเลียนแบบดั่งบังซิงกิเพื่อไว้เป็นการคลายเครียดจากการเรียน นอกจากนี้แฟนคลับยังมีการคิดเกมขึ้นสำหรับการเรียนรู้ เผยแพร่ ให้คนรู้จัก และชื่นชอบดั่งบังซิงกิ หรือที่เรียกว่า “ดั่งบังศาสตร์” โดยมีการเขียนคำบรรยายได้ภาพบอกบุคลิกลักษณะของศิลปินในวงแต่ละคนเพื่อให้ผู้เล่นหารูปที่มีลักษณะตรงกับที่บรรยาย เป็นการสร้างอัตลักษณ์เกี่ยวกับดั่งบังซิงกิบังในกลุ่มเพื่อนตนเอง การคิดเกมเกี่ยวกับดั่งบังซิงกิซึ่งคนที่ชอบจะรู้และเข้าใจถึงลักษณะของศิลปินในวงแต่ละคน เมื่ออ่านตามที่เขียนบรรยายเอาไว้

จะเห็นได้ว่าภาพลักษณ์ของดั่งบังซิงกิที่สื่อนำเสนอ จากการที่วัยรุ่นรับรู้ผ่านสิ่งต่างๆ หรือแม้แต่การจินตนาการ ภาพลักษณ์มีอิทธิพลต่อปัจเจกและกลุ่ม ซึ่งให้เห็นพฤติกรรมเลียนแบบ แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นต้องการตัวตน จึงยึดเอาภาพลักษณ์ของดั่งบังซิงกิไว้กับตัว ซึ่งไม่ได้มีผลเสีย

แต่ทำให้วัยรุ่นมีทางออก เช่น การขยันเรียนให้เก่ง การเรียนดีขึ้น ไม่ใช่เรื่องเสียหายที่ชื่นชอบดงบังชินกิ แต่กลับทำให้มีกำลังใจจากความชื่นชอบในตัวพวกเขา หรือการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การศึกษาภาษาหรือค้นหาพรสวรรค์ของตนเอง หรือแม้แต่การขยันฝึกซ้อมร้องเพลงเพื่อทำตามความฝัน ให้เหมือนกับที่ดงบังชินกิทำและประสบความสำเร็จมาแล้ว

#### 7.4 การปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ของกลุ่มแฟนคลับในเว็บไซต์ดริมแลนด์

การแสดงออกของกลุ่มแฟนคลับนั้นมักจะปรากฏโดยผ่านสัญลักษณ์บางอย่าง เป็นการรับรู้โดยทั่วกันถึงตัวตนของกลุ่ม ซึ่งสัญลักษณ์นั้นก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันภายในกลุ่ม สังคมเกิดขึ้นมาด้วยการปฏิสัมพันธ์ของบุคคล ผู้คนได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงในการติดต่อสัมพันธ์เพื่อสร้างสัญลักษณ์ขึ้นมา สังคมย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น การปฏิสัมพันธ์แสดงถึงการกระทำของมนุษย์ที่สัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ด้วยการกระทำ การรับรู้ การตีความหมายเป็นผลให้เกิดพลวัตและการกระทำของมนุษย์เกิดขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองการกระทำของผู้อื่นด้วย (Charon, 1985: 23)

แฟนคลับที่ชื่นชอบดงบังชินกิมิทั้งที่แสดงตนว่าชื่นชอบ และบางส่วนไม่ได้แสดงตนออกมาชัดเจน สิ่งที่เห็นได้ชัดเมื่อแฟนคลับแสดงตัวว่าชื่นชอบดงบังชินกิ ส่วนหนึ่งก็จะแสดงผ่านสัญลักษณ์บางอย่าง ผ่านจากปัจจัยภายนอกโดยจะเห็นได้จากที่ห้อยโทรศัพท์มือถือ แฟนคลับจะนำรูปของคนที่คุณชอบมาร้อยเป็นพวงขนาดใหญ่เพื่อแสดงให้เห็นว่าคุณชื่นชอบดงบังชินกิ หรือการแสดงตัวโดยใช้เสียงเรียกเข้าโทรศัพท์มือถือเป็นเพลงของดงบังชินกิ ผู้ที่ชื่นชอบหรือเคยฟังเพลงเกาหลีเมื่อได้ยินก็จะรู้ในทันทีว่าเป็นเพลงของใคร

กระทั่งการแต่งกาย ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกายเลียนแบบหรืออาจนำเอาแฟชั่นบางชิ้นแบบดงบังชินกิมาใส่ หรืออย่างเช่นที่แฟนคลับบางคนใส่เสื้อที่มีสกรีนลายของดงบังชินกิที่ทำขึ้นภายในเว็บไซต์เดินไปตามถนนหรือห้างสรรพสินค้า ส่วนหนึ่งเนื่องจากครอบงำในโอกาสต่างๆ ของดงบังชินกิ การสวมใส่แม้จะเพื่อสนองความต้องการของตน และพยายามส่งสารให้ถึงดงบังชินกิ ผู้ที่ชื่นชอบและผู้รู้จักดงบังชินกิได้รับรู้ ตัวแฟนคลับเองพยายามเปิดเผยตัวตนในอีกทางหนึ่ง ขณะเดียวกันก็เป็นการโปรโมตเว็บไซต์ไปในตัวด้วย

ในการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์อาจทำให้เกิดพฤติกรรมรวมหมู่ได้ พฤติกรรมรวมหมู่ของคนจำนวนมากซึ่งไม่มีแบบแผนที่แน่นอนชัดเจน ไม่มีโครงสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่ม และมักได้รับความสนใจจากสมาชิกเพราะเป็นเรื่องตื่นเต้น หรือหวา อาจเป็นบรรทัดฐานหรือค่านิยมทางสังคมใหม่ก็ได้ (สุภาวงศ์ จันทวานิช, 2547: 117-118) เช่น ในด้านการแสดงคอนเสิร์ต

สิ่งที่แฟนคลับแสดงให้เห็นถึงความชื่นชอบต่อดงบังซุนกิคือการสวมเสื้อสีแดงซึ่งเป็นสีประจำของวง นอกจากนั้นยังมีอุปกรณ์การเชียร์ต่างๆ เช่น แท่งไฟ กระบองลมสีแดง การส่งเสียงร้องไปตามเพลงหรือการร้องเรียกชื่อศิลปินในวงเพื่อเป็นการให้กำลังใจขณะที่คอนเสิร์ตกำลังดำเนินไป นอกจากนี้การแปรอักษรโดยใช้แท่งไฟหรือการร่วมร้องเพลงอวยพรวันเกิด เป็นการแสดงออกที่มีร่วมกันและแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกที่แฟนคลับมี ในส่วนของกิจกรรมสังสรรค์เป็นการแสดงออกถึงตัวตนอีกอย่างหนึ่ง การกรีดร้องที่แสดงความชื่นชอบ โดยไม่ต้องปิดบังหรือสงวนท่าทีทำให้บรรยากาศภายในงานของกลุ่มแฟนคลับเต็มไปด้วยความสนุกสนาน นอกจากนี้การประมวลเสื้อฟ้าของดงบังซุนกิเป็นการแสดงถึงความต้องการและตัวตนที่แฟนคลับต้องการให้ตัวตนของดงบังซุนกิมาอยู่ในตัวตนของพวกเขา เช่นเดียวกับการเดินโคฟเวอร์ซึ่งผู้เดินตัดชุดให้เหมือนดงบังซุนกิมาใส่ในการแสดงบนเวที เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการแสดงความรู้สึกต่างๆ ผ่านทางสัญลักษณ์ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์กันนั้นมีจุดเริ่มต้นจากสิ่งเดียวกันคือดงบังซุนกิ เมื่อชื่นชอบวงเดียวกันจึงเริ่มเกิดกลุ่มของผู้ที่ชื่นชอบ ได้รู้จัก เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีการจัดกิจกรรมในกลุ่มของตน และเกิดกลุ่มย่อยที่ชื่นชอบเหมือนกัน เมื่อได้อยู่ร่วมกันจึงเกิดความผูกพันกัน ความรู้สึกร่วมเหล่านี้จะเด่นชัดมากขึ้นเมื่ออยู่ในสถานที่จัดกิจกรรมหรืองานคอนเสิร์ต เพราะแฟนคลับสามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างเต็มที่ ผ่านการสื่อสารทั้งทางร่างกาย เสียงร้อง เสียงกรีดร้อง หรือภาษา เช่น เมื่ออยู่ในคอนเสิร์ต แฟนคลับจะมีการร้องเป็นภาษาเกาหลี เพื่อช่วยกระตุ้นและปลุกเร้าความรู้สึกของตัวเองและศิลปิน หรืออารมณ์ความรู้สึกขณะร่วมงานกับเพื่อนที่ชอบศิลปินคนเดียวกัน การใช้สีแดงซึ่งเป็นสีและสัญลักษณ์ประจำวงนั้นส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกร่วม ทั้งการใส่เสื้อหรืออุปกรณ์การเชียร์ต่างๆ ในคอนเสิร์ต เมื่ออยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมากสิ่งเหล่านี้คือสัญลักษณ์ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม เป็นสำนึกร่วมของการเป็นสมาชิกกลุ่ม (collective consciousness) สัญลักษณ์เหล่านี้ส่วนหนึ่งมาจากการที่สื่อสร้างขึ้นจากภาพลักษณ์ของดงบังซุนกิ ไม่ว่าจะคอนเสิร์ตของดงบังซุนกิที่จัดขึ้นในประเทศใด รูปแบบของการเชียร์ก็ออกมาคล้ายคลึงกัน ส่วนหนึ่งคือคอนเสิร์ตจากประเทศเกาหลีที่สื่อนำเสนอ และการรับเอามาใช้ของวัยรุ่น ส่วนหนึ่งอาจเป็นการพยายามสร้างบรรยากาศเพื่อให้ศิลปินรู้สึกคุ้นเคย หรือเป็นการรับเอาวิธีการของเขามาใช้ และมีอิทธิพลเหนือความคิด พฤติกรรมของวัยรุ่น

อาจกล่าวได้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลและความชื่นชอบที่มีต่อศิลปิน จากความชื่นชอบและมีภาพลักษณ์ของดงบังซุนกิเป็นต้นแบบ ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อสร้าง ความรู้สึกร่วมภายในกลุ่ม เกิดการสร้างกิจกรรมที่แฟนคลับได้มาร่วมกัน และเกิด

ความรู้สึกในแง่ของปัจเจกที่เป็นส่วนตัว จนนำไปสู่การสร้างอัตลักษณ์ทั้งในส่วนของกลุ่ม บุคคล ที่สอดคล้องกับช่วงอายุและสถานการณ์

ดังสรุปได้ว่า วัยรุ่นไทยรับกระแสต่างชาติเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันได้ง่ายดาย ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะสื่อและกระแสสังคมในปัจจุบันซึ่งนิยมเกาหลีในทุกรูปแบบ ทั้งสื่อโฆษณา อุปกรณ์เครื่องใช้ เครื่องสำอาง รวมถึงเพลงซึ่งเป็นหนึ่งในกระแสเกาหลีด้วยเช่นกัน ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะการนโยบายของรัฐบาลเกาหลีที่ต้องการเผยแพร่วัฒนธรรมความเป็นเกาหลีทั่วเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านการนำเสนออย่างแยบยลของสื่อ เช่น ละครที่สอดแทรกความคิด วัฒนธรรมของตน การใช้สถานที่สวยงามเป็นฉากหลังในละครฉายทางโทรทัศน์และผลักดันให้ เป็นแหล่งท่องเที่ยว การส่งออกของอุตสาหกรรมเพลงซึ่งผสมผสานความเป็นเกาหลีและสร้าง รูปลักษณ์ความเป็นสากลให้มากขึ้น อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมเหล่านี้ส่งผลให้หลายประเทศใน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เปิดรับคลื่นกระแสเกาหลีเป็นส่วนหนึ่งในค่านิยมโดยเฉพาะตัวของวัยรุ่น ซึ่งผล ตอรับที่ดีเหล่านี้ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของเกาหลี ประเทศต่างๆ นำเข้าสินค้า เป็นจำนวนมาก หรือรายได้ที่เพิ่มขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางเข้าไปในเกาหลี เพื่อซื้อ สินค้าหรือเดินทางไปตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่เห็นจากละคร ความสำเร็จเหล่านี้มีผลต่อตัวของ วัยรุ่นด้วยเช่นกัน

เมื่อวัยรุ่นบริโภคสื่อบันเทิง เช่น เพลงและศิลปิน วัยรุ่นเริ่มสร้างอัตลักษณ์ของตนเอง เลียนแบบศิลปินเหล่านั้น เมื่อต้องการสร้างตัวตนจึงนำภาพลักษณ์ของศิลปินที่ชื่นชอบมาเป็น แบบ เกิดการเรียนรู้เลียนแบบ มีรูปในอุดมคติที่อยากจะตาม เป็น reference group เพราะมี Hero ในใจของตน แม้นดนตรีเกาหลีจะเป็นเพียงวัฒนธรรมย่อยในสังคม แต่ก็ยังเป็นวัฒนธรรม กระแสหลักของกลุ่ม กระนั้นก็ไม่มีความที่ให้ออกมามากนัก การรวมตัวของกลุ่มแฟนคลับใน เว็บไซต์หรือการไปร่วมในงานคอนเสิร์ตนั้นไม่ใช่สิ่งที่จัดขึ้นประจำ วัยรุ่นจึงแสดงออกถึงความเป็น ตัวตนโดยผ่านสิ่งของ ส่วนหนึ่ง โดยการแต่งกาย ใส่เสื้อของเว็บไซต์หรือเสื้อสีแดงประจำวงดงบัง ชินกิ มีการสร้างภาษาเฉพาะกลุ่ม บ่งบอกความเป็นตัวตนของวัยรุ่นได้ในช่วงเวลาหนึ่งก่อนที่สิ่ง เหล่านี้จะเลื่อนไหลตามบริบทที่เปลี่ยนไป

ภาพลักษณ์ที่แฟนคลับสร้างขึ้นนั้นส่วนหนึ่งเป็นการต่อยอดจากตัวตนจริงของดงบังชินกิ แฟนคลับต้องการใกล้ชิดคนที่ตนเองชอบจึงพยายามสร้างตัวตนหรือรับเอาตัวตนของศิลปินที่ชอบ มาเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิต การสร้างอัตลักษณ์ของดงบังชินกิตามภาพลักษณ์ เป็น อัตลักษณ์ที่ไม่จีรังเพราะจะเปลี่ยนไปตามบริบทที่แวดล้อม หรือภาพลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ตลอดเวลา แต่อัตลักษณ์ก็มีความรุนแรงในช่วงเวลานั้นๆ ตามความรู้สึกของวัยรุ่น เหมือนการ

เข้ามาของ Fad ที่เกิดขึ้นเพียงชั่วครู่ชั่ววอยาม คงอยู่ชั่วขณะก่อนจะมีสิ่งใหม่มาแทนที่ ปรากฎการณ์ เหนือดงบังชินกิก็เช่นกัน เนื่องจากวัยรุ่นมักจะมียึดเอาต้นแบบมาใช้ เมื่อผ่านพ้นเข้าสู่ช่วงวัยที่มากขึ้นก็อาจเปลี่ยนสถานภาพไป เช่นเดียวกับการกำเนิดของศิลปินเกาหลีวงใหม่ๆ ที่เข้ามาในเมืองไทย แบ่งส่วนความชื่นชอบและตลาดจำหน่ายสินค้าไป อาจทำให้ความเห่อเหินหายไป ช่วงเปลี่ยนผ่านของวัยรุ่นมีการเห่อตามกันช่วงหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามวัยและยุคสมัย ก่อนจะนิยมในสิ่งอื่นต่อไป

อัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทยในลักษณะการรับเอาภาพลักษณ์ของนักร้องเกาหลี “ดงบังชินกิ” จึงเป็นตัวอย่างหนึ่งของอัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันที่เราต้องทำความเข้าใจในแง่ที่เป็นเชิงสร้างสรรค์ เป็นความคิดวัยรุ่นที่ไม่เป็น “อันตราย” เหมือนกับที่คนบางกลุ่มในสังคมเป็นกังวลและคิดว่าเป็น “ปัญหา” ในช่วงวัยนี้เป็นวัยที่แสดงออกอย่างเต็มที่ ความชื่นชอบ การแสดงออก ไม่ใช่ปัญหาแต่พัฒนาการทางอารมณ์และจิตใจในช่วงสั้นๆ วัยรุ่นเป็นวัยของความไม่หยุดนิ่ง แต่เป็นวัยของการค้นหาอัตลักษณ์และความเป็นตัวตน ตามบริบทของสังคมและสภาพแวดล้อม โลกยุคสมัยใหม่จึงเปิดช่องให้วัยรุ่นได้แสดงออก และกำหนดอัตลักษณ์ตัวตนของคนได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไป สิ่งเหล่านี้จึงเปรียบเหมือนประสบการณ์หนึ่งของชีวิต

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



## รายการอ้างอิง

### ภาษาไทย

กิ่ง. สัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2551.

แก้ว. สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2551.

เขมทัต พิพิธนาบรพ. การแต่งคอสมเพลย์ของกลุ่มวัยรุ่นไทย กับการสร้างอัตลักษณ์วัฒนธรรมย่อยและบทบาทของสื่อ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

จิน. สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2551.

จิรัฐ ศุภการ. การอธิบายตัวตนในชุมชนเสมือนจริง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวารสารสนเทศ ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

เจษฎา รัตนเขมากร. ศิลปินเพลงไทยและเครือข่ายการสื่อสารกับแฟนคลับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ชลวรรณ วงษ์อินทร์. ชีวิตวัฒนธรรมของกลุ่มแฟนเพลงเฮฟวีเมทัลในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ฐิติมา ธารรัตน์กุล. กระบวนการสื่อสารกลุ่มและอัตลักษณ์ของ "ศิลปินเพลงอินดี้". วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาวารสารศาสตร์ ภาควิชาวารสารศาสตร์และสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

ณัฐพงศ์ จิตรนรัตน์. รหัสชุมชน : พื้นที่ อัตลักษณ์ ภาพแทนความจริงและหลังสมัยใหม่. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2548.

ดง บัง ชิน กี. [ออนไลน์]. 2553. แหล่งที่มา: [http://th.wikipedia.org/wiki/ดง บัง ชิน กี](http://th.wikipedia.org/wiki/ดง_บัง_ชิน_กี) [2553, มีนาคม 20]

แต้ว. สัมภาษณ์, 23 พฤศจิกายน 2551.

ทาเคชิ. Dong Bang Shin Ki (ดงบังชินกิ) TVXQ!. [ออนไลน์]. 2548. แหล่งที่มา: <http://www.popcornfor2.com/stars/tvxq.php> [2553, มกราคม 18]

ทิพย์ธิดา เภกะนั้นนทร์. อัตลักษณ์ของวัยรุ่นและการใช้สื่อคาราโอเกะ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

- นราธิป วิรุฬห์ชาติชะพันธ์. การสร้างอัตลักษณ์ในอัลบั้มภาพออนไลน์. วิทยานิพนธ์ปริญญา  
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- น้อง. สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2551.
- นิน. สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2551.
- ปี. สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2551.
- เบ. สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2551.
- เบน. สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2551.
- นุ่ง. สัมภาษณ์, 8 ธันวาคม 2551.
- ประจวบ อินชื้อด. เขาประชาสัมพันธ์กันอย่างไร. กรุงเทพมหานคร: มัณฑนาสถาปัตยกรรม, 2532.
- ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล. คนใน : ประสบการณ์ภาคสนามของนักมานุษยวิทยาไทย.  
กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน), 2545.
- แป้ง. สัมภาษณ์, 6 ธันวาคม 2551.
- ผิง. สัมภาษณ์, 6 ธันวาคม 2551.
- พงษ์เทพ วรกิจโกศาธร. ภาพพจน์กับการประชาสัมพันธ์. ใน พรทิพย์ วรกิจโกศาธร  
(บรรณาธิการ), ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์, หน้า 20-23  
กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- พจน์ ใจชาญสุขกิจ. Image is Power : พลังแห่งภาพลักษณ์. กรุงเทพมหานคร: สยามมีเดีย  
เน็ตเวิร์ค, 2548.
- พชรมน พิริยะสกุลยิ่ง. กระบวนการสร้างกลุ่มเพื่อนโดยการสนทนาแบบออนไลน์ : ศึกษากรณีกลุ่ม  
เพื่อนมิตรภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชา  
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- แพม. สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2551.
- แพรว. สัมภาษณ์, 11 ธันวาคม 2551.
- ฟ้า. สัมภาษณ์, 5 ธันวาคม 2551.
- มิน. สัมภาษณ์, 4 ธันวาคม 2551.
- เมย์. สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2551.
- ไม้. สัมภาษณ์, 11 ธันวาคม 2551.
- ราชบัณฑิตยสถาน. ภาพลักษณ์-ภาพพจน์. [ออนไลน์]. 2552. แหล่งที่มา:  
<http://www.royin.go.th/th/knowledge/detail.php?ID=2897> [2553, เมษายน 30]
- วิจารณ์ พันธุ์ฤทธิธิดา. อิทธิพลของวัฒนธรรมต่างประเทศที่มีต่ออัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทย: ศึกษา

เฉพาะกรณีคนตรีญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

แวน. สัมภาษณ์, 6 ธันวาคม 2551.

สนธยา พลศรี. หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2545.

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. การศึกษาสังคมและวัฒนธรรม แนวความคิด วิธีวิทยา และทฤษฎี. ขอนแก่น : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.

สุธาวัลย์ โพธิ์ศรี. ชุมชนอินเทอร์เน็ตกับวัฒนธรรมวัยรุ่น : ศึกษากรณีเว็บไซต์เจ็ลียง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชามานุษยวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

สุภางค์ จันทวานิช. ทฤษฎีสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

สุภางค์ จันทวานิช. “พฤติกรรมรวมหมู่,” ใน สังคมและวัฒนธรรม, หน้า 117-133. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

สุรัชย์ หวันแก้ว. เผชิญหน้าโลกาภิวัตน์ทางวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ศึกษาการพัฒนาสังคม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.

อภิญา เพ็องฟูสกุล. อัตลักษณ์: การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2546.

อ๋อง. สัมภาษณ์, 11 กุมภาพันธ์ 2551.

เอ็ม. สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2551.

อุสุมา สุขสม. การสร้างอัตลักษณ์วัยรุ่นจากการแต่งกายแฟชั่น : กรณีศึกษาสยามแสควร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. คลื่นวัฒนธรรมป๊อปเกาหลี Korean Wave: โฉมหน้าทุนวัฒนธรรมเอเชีย. ใน ปัญญา ไตรสุริยธรรม (บรรณาธิการ), Open dragon: China & East Asia journal no.1, หน้า 34-46. กรุงเทพฯ: Openbooks, 2547.

## ภาษาอังกฤษ

Daniel J. Boorstin. The Image. New York: Atheneum, 1964.

Herbert Blumer. Symbolic Interactionism Perspective and Method. Englewood Cliffs N.J.: Prentice-Hall, 1969.

Joel Best. Flavor of the month : why smart people fall for fads. Berkeley: University of California Press, 2006.

Joel M. Charon. Symbolic interactionism : an introduction, an interpretation, an integration. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1985.

Kath Woodward. Questioning identity: gender, class, ethnicity. London: Sage, 2004.

Kelly, C. Social identity and intergroup perceptions in minority–majority contexts, Human Relations, pp.583–599. London: University of London, 1990.

Kenneth E. Boulding. The Image. Canada: Tenth printing, 1975.

Melucci, A. Social Movement and Culture. Minneapolis: University of Minnesota Press, 1995.

Stuart Hall. Modernity and Its Futures: Understanding Modern Societies. London: Polity Pr, 1993.

TVXQ. [online]. 2010. Available from: <http://en.wikipedia.org/wiki/TVXQ> [2010 March 20]

TVXQ IN GUINNESS BOOK WORLD RECORD. [online]. 2008. Available from: [http://dbskfanclub.multiply.com/journal/item/308/TVXQ\\_IN\\_GUINNESS\\_BOOK\\_WORLD\\_RECORD](http://dbskfanclub.multiply.com/journal/item/308/TVXQ_IN_GUINNESS_BOOK_WORLD_RECORD) [2009 May 6]

Ubonrat Siriyuwasak and Shin Hyunjoon. Asianizing K-pop: production, consumption and identification patterns among Thai youth. Inter – Asia Cultural Studies, pp.109-136. London: Routledge, 2007.

## ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชนรรณูพร ศฤงคารนนท์ สำเร็จการศึกษามนุษยศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปีการศึกษา 2547 จากนั้นได้เข้าศึกษาในระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2549



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย